

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 251 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

56. évfolyam
2013. augusztus 31.

Közleményszám

Tartalom

Oldal

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2012–2013

2012. március 13–15-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 152 E, 2012.5.30.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2012. március 13., kedd

2013/C 251 E/01	A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 2011 Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2011 (2011/2244(INI))	1
2013/C 251 E/02	A nők részvétele a politikai döntéshozatalban Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása a nők részvétele a politikai döntéshozatalban – minőség és egyenlőség (2011/2295(INI))	11
2013/C 251 E/03	Az európai szövetkezet státútumának a munkavállalói részvétel tekintetében Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása az európai szövetkezet státútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről (2011/2116(INI))	18
2013/C 251 E/04	A bolognai folyamat Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása az uniós intézményeknek a bolognai folyamat megszilárdításához és előrelépéséhez való hozzájárulásáról (2011/2180(INI))	24
2013/C 251 E/05	Az európai statisztikák Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása az európai statisztikák minőségirányításáról (2011/2289(INI))	33

HU

2012. március 14., szerda

2013/C 251 E/06	A 2013. évi költségvetésre vonatkozó általános iránymutatások – III. szakasz – Bizottság Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a Bizottság 2013-as költségvetési eljárásra vonatkozó politikai stratégiájáról, III. szakasz – Bizottság (2012/2000(BUD))	37
2013/C 251 E/07	Igazságügyi képzés Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása az igazságügyi képzésről (2012/2575(RSP))	42
2013/C 251 E/08	Gyermekmunka a kakaóágazatban Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a kakaóágazatban alkalmazott gyermekmunkáról (2011/2957(RSP))	45
2013/C 251 E/09	A cukorbetegség járványszerű terjedése elleni fellépés az Unióban Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a diabétesz járványszerű terjedésének megakadályozásáról az Európai Unióban (2011/2911(RSP))	47
2013/C 251 E/10	Bővítési jelentés Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságról Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2011. évi jelentésről (2011/2887(RSP))	52
2013/C 251 E/11	Bővítési jelentés Izlandról Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása az Izland által elért haladásról szóló 2011. évi jelentésről (2011/2884(RSP))	61
2013/C 251 E/12	Bővítési jelentés Boszniáról és Hercegovináról Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a Bosznia-Hercegovina által elért haladásról szóló 2011. évi jelentésről (2011/2888(RSP))	66
2012. március 15., csütörtök		
2013/C 251 E/13	Alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-re Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervéről (2011/2095(INI))	75
2013/C 251 E/14	Diszkriminatív internetes oldalak és a kormányok válaszai Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a diszkriminatív internetes oldalakról és a kormányok válaszairól (2012/2554(RSP))	88
2013/C 251 E/15	Az oroszországi elnökválasztás eredménye Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása az oroszországi elnökválasztás eredményéről (2012/2573(RSP))	91
2013/C 251 E/16	Kazahsztán Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása Kazahsztánról (2012/2553(RSP))	93
2013/C 251 E/17	A nigériai helyzet Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a nigériai helyzetről (2012/2550(RSP))	97

2012. március 13., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 2011

P7_TA(2012)0069

Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2011 (2011/2244(INI))

(2013/C 251 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére,
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ 1949-es, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményére,
- tekintettel a negyedik Nőügyi Világkonferencián 1995. szeptember 15-én elfogadott pekingi nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005) és Peking+15 (2010) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,

⁽¹⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

2012. március 13., kedd

- tekintettel az Európai Tanács által 2011 márciusában elfogadott, a férfiak és a nők közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020) ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2010. március 5-i, „A nők és a férfiak közötti egyenlőség iránti fokozott elkötelezettség – A nők chartája” című közleményére (COM(2010)0078),
- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőség terén elért haladás – 2010. évi jelentés” című, 2011. február 11-i bizottsági munkadokumentumra (SEC(2011)0193),
- tekintettel a Bizottság 2010. szeptember 21-i, „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia – 2010–2015” című közleményére (COM(2010)0491),
- tekintettel az Alapjogi Ügynökségnek a homofóbiáról, a transzfóbiáról, valamint a szexuális irányultság és a nemi identitás alapján történő megkülönböztetésről szóló jelentésére (2010),
- tekintettel a sértettek védelmére vonatkozó intézkedéscsomagra, amely a következőket foglalja magában: a Bizottság 2011. május 18-i, „A sértettek jogainak megerősítése az EU-ban” című közleménye (COM(2011)0274); a bűncselekmények sértettjeinek támogatására, védelmére, és jogaira vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat (COM(2011)0275); valamint a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2011)0276),
- tekintettel a Bizottság „Európa 2020: az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című közleményére (COM(2010)2020),
- tekintettel „A barcelonai célkitűzések megvalósítása az iskoláskor alatti gyermekek gondozására létrehozott rendszerek tekintetében” című, 2008. október 3-i bizottsági jelentésre (COM(2008)0638),
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK irányelvre és az Európai Unió Bírósága által 2011. március 1-jén a Test-Achats-ügyben (C-236/09. sz. ügy) hozott kapcsolódó ítéletre ⁽²⁾,
- tekintettel „A nők és a szegénység az Európai Unióban” című, 2005. október 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a nemek közötti megkülönböztetésmentességről és a nemzedékek közötti szolidaritásról szóló, 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽⁵⁾ a nők és férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009, valamint 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽⁶⁾ a nők és férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2010,
- tekintettel a nőkről és a vállalkozásvezetésről szóló, 2011. július 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló, 2011. április 5-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „A nőket sújtó szegénység megjelenési formáiról az Európai Unióban” című, 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ A 2011. március 7-i tanácsi következtetések melléklete.

⁽²⁾ HL C 130., 2011.4.30., 4. o.

⁽³⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 130. o.

⁽⁴⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 31. o.

⁽⁵⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 35. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0085.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0330.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0127.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0086.

2012. március 13., kedd

- tekintettel a gazdasági hanyatlás és a pénzügyi válság nemi szempontjairól szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0041/2012),
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az Európai Unió egyik alapelve, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés is rögzít, és mivel az Unió minden tevékenységét illetően elkötelezte magát a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése mellett, és mivel az e területen elért fokozatos előrelépés ellenére továbbra is sok az egyenlőtlenség a nők és a férfiak között;
- B. mivel a gazdasági válság idején a nők munkaerő-piaci helyzetének és gazdasági függetlenségének megerősítése nem pusztán morális kötelesség, hanem gazdasági kényszerűség is; mivel az EU 2020 stratégia magában foglalja azt a kiemelt célt, hogy a foglalkoztatási rátát a 20 és 64 év közötti nők és férfiak esetében 75%-ra emeljék;
- C. mivel Európa jövőbeni gazdasági versenyképessége és jóléte alapvetően függ attól, hogy képes-e teljes mértékben kihasználni munkaerőforrásait, ideértve a nők munkaerő-piaci részvételének növekedését is; mivel az Európa 2020 stratégia egyik elsődleges célja, hogy több nőt állítson munkába annak érdekében, hogy 2020-ig elérjék a nők foglalkoztatása terén a 75%-os arányt; mivel összehasonlítva a férfiakhoz képest több nő dolgozik részmunkaidős állásban vagy ideiglenes szerződés alapján, és ezért válsághelyzetben őket bocsátják el könnyebben, és mivel fennáll annak a veszélye, hogy a jelenlegi recesszió késleltetni fogja a nemek közötti egyenlőség felé tett előrelépéseket, sőt, akár visszalépéshez is vezethet; mivel a részmunkaidős lehetőségek egyes esetekben és bizonyos időszakokban kedvező hatással lehetnek abból a szempontból, hogy a nők és férfiak össze tudják egyeztetni a munkát, a családot és a magánéletet;
- D. mivel a nemek közötti egyenlőség céljának megvalósításához a nők erőteljesebb politikai képviseletére van szükség; mivel a nők politikai döntéshozatalban való képviselete nem javult lineárisan az elmúlt években – az EU nemzeti parlamentjeiben változatlanul 24% a nők és 76% a férfiak aránya, a női képviselők aránya egyes tagállamokban nem haladja meg a 15%-ot és az összes miniszter csupán 23%-a nő; mivel az Európai Parlament női alelnökeinek száma a 2009–2014-es parlamenti ciklus második felében csökkent;
- E. mivel kezdetben a gazdasági válság főként a férfiak foglalkoztatását sújtotta, az állami kiadások csökkentése azonban várhatóan aránytalan mértékben kihat majd a nők foglalkoztatására és a bérkülönbségre is, tekintve, hogy a közszférában a férfiakhoz képest magasabb a női munkavállalók száma; mivel a nők által dominált különösen kritikus ágazatok az egészségügyi ágazat, az oktatás és a szociális ellátás; mivel fontos, hogy ne csak a foglalkoztatási rátákra fordítsunk figyelmet, hanem az egyenlő foglalkoztatási feltételekre és a minőségre is, ideértve a karrierlehetőségeket és a béreket;
- F. mivel a nők elleni – többek között lelki – erőszak a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik fő akadályja és a politikai vezetők annak leküzdésére irányuló intézkedései ellenére egyben az emberi jogok megsértésének egyik leggyakoribb formája az EU-ban; mivel a gazdasági recesszió olyan feltételeket teremt, amelyekhez az intim kapcsolatokon belüli fokozott erőszak társul, és a támogató szolgáltatásokat sújtó megszorító intézkedések miatt az erőszak női áldozatai még a szokásosnál is kiszolgáltatottabbak;
- G. mivel a közgazdászok és a demográfusok (Világbank, OECD, IMF) gazdasági és matematikai modelleket használnak, hogy felhívják a figyelmet a – főként nők által végzett – háztartási termelés gazdasági értékére, valamint arra, hogy a nők GDP-hez való hozzájárulása még nagyobb lenne, ha abba a nem fizetett munkájukat is beszámítanák, ami bizonyítja a nők munkájával szembeni diszkriminációt;
- H. mivel a szociális szolgáltatások, így például a gyermekgondozás területén végrehajtott költségvetési megszorítások még inkább gátolják a nők munkaerő-piaci részvételét;
- I. mivel a gyermek- és idősgondozási szolgáltatásokhoz, valamint az egyéb eltartottak gondozási szolgáltatásaihoz való hozzáférés létfontosságú a nők és férfiak egyenlő munkaerő-piaci, illetve az oktatásban és a szakképzésben való részvétele szempontjából; mivel az otthoni gondozást végzőkkel szemben továbbra is megkülönböztetést alkalmaznak, mivel a nyugdíjba és egyéb jogosultságaikba nem számítják bele munkaéveiket;

⁽¹⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 79. o.

2012. március 13., kedd

- J. mivel 2012 az aktív idősödés és a generációk közötti szolidaritás európai éve, és fontos hangsúlyozni, hogy a magasabb várható életkor miatt több nő él idős korban egyszemélyes háztartásban, mint férfi;
- K. mivel az Európai Parlament 2011 októberében állásfoglalást fogadott el a szülési szabadságról szóló új irányelvre irányuló javaslatról, amely a szülési szabadságot teljes fizetés mellett 20 hétre hosszabbítja meg, és legalább 2 hetes fizetett apasági szabadságot is megállapít;
- L. mivel a tőkéhez való hozzáférés rendkívül korlátozott a banki ágazat válsága miatt, és ez a probléma várhatóan aránytalanul súlyosan érinti majd a női vállalkozókat, mivel a nők egyre gyakrabban folytatnak önálló vállalkozói tevékenységet a munkavégzés és a családi élet hatékonyabb összeegyeztetése érdekében;
- M. mivel a nemek szerinti bontásban megvalósuló adatgyűjtés és -elemzés elengedhetetlen az Európai Unióban a nők és a férfiak közötti egyenlőség megvalósításához;
- N. mivel rendkívül lassú előrelépés figyelhető meg a nemek közötti egyenlőség és különösen a gazdasági egyenlőség elérése terén; mivel a politikai vezetők részéről nemcsak a kérdés elméleti megvitatására van szükség, hanem arra is, hogy az gazdasági stratégiákban kiemelt helyen szerepeljen;
- O. mivel a nők és a férfiak fizetésében továbbra is nagy az eltérés (egyes esetekben meghaladja a 25%-ot), és e bérszakadék az erőfeszítések és az elért előrelépések ellenére nem csökken, hanem inkább állandósul;
- P. mivel a foglalkoztatás alacsonyabb a vidéki területeken; mivel emellett a nők nagy része nem vesz részt a hivatalos munkaerőpiacon, ezért pedig nincsenek munkanélküliként nyilvántartva, illetve nem szerepelnek a munkanélküliségre vonatkozó statisztikákban sem, ami sajátos pénzügyi és jogi problémákat vet fel a szülési és betegszabadság, a nyugdíjjogosultság megszerzése és a szociális biztonsághoz való hozzáférés terén, továbbá problémákat idéz elő a házasság felbontása esetén; mivel a vidéki térségek hátrányos helyzetben vannak a jó minőségű munkalehetőségek hiánya miatt;
- Q. mivel az Európai Unióban átlagosan 10 háztartásból 3 egyszemélyes háztartás⁷, amelyek többségében – elsősorban idős – nők élnek egyedül, ez az arány pedig növekvő tendenciát mutat; mivel ezek a háztartások kiszolgáltatottabbak, és esetükben fokozottan fennáll a szegénység kockázata, különösen a nehéz gazdasági időkben; mivel az egyszemélyes vagy egy jövedelemből élő háztartások a tagállamok többségében – abszolút és relatív értelemben is – kedvezőtlen elbánásban részesülnek, ami az adózást, a szociális biztonságot, a lakhatást, az egészségügyi ellátást, a biztosítást és a nyugdíjakat illeti; mivel a közpolitikáknak nem szabadna büntetniük az egyéneket azért, mert – önszántukból vagy önkéntelenül – egyedül élnek;
- R. mivel a nők szexuális és reprodukzív egészsége és jogai emberi jogok, amelyeket minden nő számára garantálni kell szociális körülményektől, életkoruktól, nemi irányultságuktól vagy etnikai származásuktól függetlenül;
- S. mivel sok nőt sújt többszörös és interszekcionális megkülönböztetés, így például a fogyatékkal élő nőket, a gyermekeket, időseket és fogyatékkal élőket gondozó nőket, az etnikai kisebbségekhez tartozó, különösen roma nőket és a bevándorló nőket, akiket így jobban fenyeget a társadalmi kirekesztés, a szegénység és az emberi jogok szélsőséges megsértése;
- T. mivel a családok az Európai Unióban változatosak, és házasságban élő, nem házas és élettársi kapcsolatban élő szülőkből, különböző nemű szülőkből és azonos nemű szülőkből, egyedülálló szülőkből és nevelőszülőkből állnak, akik a nemzeti és az európai uniós jog alapján egyenlő védelmet érdemelnek;
- U. mivel az Európai Unió Bíróságának a Test-Achats-ügyben hozott ítélete alátámasztja, hogy a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó jogszabályokban pontos, világos és egyértelmű rendelkezésekre van szükség;
- V. mivel a nemek közötti szakadék a családalapítás előtt kisebb, és növekszik, amikor az egyének párt alkotnak; mivel a nők foglalkoztatási rátája először az első gyermekszüléskor csökken, és a munkaerőpiaci hátrányok életük korábbi szakaszaiban halmozódnak fel a gyermekgondozáshoz kapcsolódóan, amely egy későbbi szakaszban átvált az idősek ápolásába, ami gyakran munka mellett is szegénységhez vezet;

2012. március 13., kedd

- W. mivel a nők irányában tett kedvező intézkedések létfontosságúnak bizonyultak a nők teljes körű munkaerő-piaci és általánosságban társadalmi beilleszkedése szempontjából;
- X. mivel a városi területeken élő nőkhez képest a vidéki térségekben élő nők még nagyobb megkülönböztetéssel és erőteljesebb nemi sztereotípiákkal küzdenek, és e nők foglalkoztatási rátája sokkal alacsonyabb, mint a városokban élőké;
- Y. mivel az emberkereskedelem áldozatai többnyire nők és lányok;

Egyenlő mértékű gazdasági függetlenség

1. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy házassági, válási és házassági vagyoni jogi törvényeik közvetlen vagy közvetett módon ne képezzenek pénzügyi „csapdát” a házastársak és különösen a nők számára, valamint felkéri őket annak garantálására, hogy a fiatal párok teljes mértékben tudatában legyenek a házasság és a válás jogi és anyagi vonzatainak, illetve arról megfelelő időn belül tájékoztatást kapjanak;
2. felszólítja a tagállamokat, hogy ruházzanak be megfizethető, minőségi szolgáltatást nyújtó gyermek-gondozási intézményekbe, továbbá a betegek, a fogyatékkal élők, az idősek és más eltartottak gondozását végző intézményekbe, gondoskodva arról, hogy ezek a munka és a magánélet összeegyeztetése érdekében a lehető legtöbb ember számára nyújtsanak rugalmas időbeosztású szolgáltatásokat; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a gyermekeket vagy időseket gondozó férfiak és nők munkája egyéni egészség- és nyugdíjbiztosítási jogok révén elismerésben részesüljön; felkéri a szociális partnereket, hogy terjesszenek elő konkrét kezdeményezéseket a gondozással kapcsolatos szabadság ideje alatt szerzett ismeretek hitelesítésére;
3. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket az egyénre szabott szociális biztonsági rendszerek irányába annak érdekében, hogy növeljék a nők egyéni önállóságát és erősítsék a nők társadalmi pozícióját;
4. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kidolgozzák a megosztott felelősségvállalás jogi fogalmát a nők jogainak mezőgazdasági ágazaton belüli teljes körű elismerése, valamint a szociális biztonság terén a megfelelő védelem és munkájuk elismerésének biztosítása érdekében, továbbá hangsúlyozza annak szükségességét, hogy módosítsák az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapról (EMVA) szóló rendeletet annak érdekében, hogy az Európai Szociális Alaphoz (ESZA) hasonlóan tevételes intézkedést lehessen tenni a nőkért a 2014–2020-as következő programozási időszakban, ami lehetséges volt a korábbi időszakokban, a jelenlegiben azonban nem, mivel ezek az intézkedések rendkívül jótékony hatással lesznek a vidéki területeken élő nők foglalkoztatására;
5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki javaslatokat a bejegyzett élettársi kapcsolat és az azonos neműek közötti házasság Európa-szerte történő kölcsönös elismerésére vonatkozóan azon országok között, amelyek már bevezették a vonatkozó jogszabályokat, ezáltal biztosítva az egyenlő bánásmódot a munkavégzés, a szabad mozgás, az adózás és a szociális biztonság terén, egyúttal oltalmazva a családok jövedelmét és a gyermekeket;
6. üdvözlöi az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2010/41/EU irányelv elfogadását, és felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák annak teljes körű és időben történő végrehajtását;
7. sajnálja, hogy egyes tagállamok a „család” tekintetében korlátozó fogalom meghatározást vezettek be annak érdekében, hogy megtagadják a jogi védelmet az azonos nemű pároktól és gyermekeiktől; emlékeztet arra, hogy az uniós jogot az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban a nemen vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni;
8. hangsúlyozza, hogy a költségvetéseknek a nemek közötti egyenlőség figyelembe vétele nélküli konszolidálása azzal a kockázattal jár, hogy a munkaerőpiacon fokozódik a nemek közötti szegregáció, a nők körében gyakoribbá válik a bizonytalan munka, nő a nemek közötti bérszakadék, a szegénység egyre inkább elnőiesedik, a gondozás és a munkavégzés összeegyeztetése pedig egyre nehezebbé válik;
9. felszólítja a Tanácsot, hogy a szülési szabadságról szóló irányelv módosításával kapcsolatos európai parlamenti álláspont alapján lépjen tovább, különös tekintettel a nemrégiben szült nők fizetésére, ezen időszak alatt is biztosítva a nők folyamatos gazdasági függetlenségét;
10. felszólítja a tagállamokat, hogy aktívan mozdítsák elő és szorosan kövessék figyelemmel a szociális partnerek szülői szabadságról szóló keretmegállapodásának végrehajtását, különösen az át nem ruházható időszak tekintetében, továbbá biztosítsák, hogy minden akadály elháruljon a férfiak általi igénybevétel arányának növelése elől;

2012. március 13., kedd

11. hangsúlyozza, hogy a jövedelem, valamint a fizetett, minőségi foglalkoztatás jelenti a kulcsot a nők gazdasági függetlenségéhez, valamint a társadalom egészét tekintve a férfiak és a nők közötti nagyobb egyenlőséghez;
12. felszólítja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy különösen a női munkavállalókat vonják be az Európai Bizottsága által az európai munkaerőpiac kiemelt növekedési szegmensének tekintett zöld munkahelyekhez kapcsolódó képzésbe és szakképzésbe;
13. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy elemezzék és számolják fel azokat az akadályokat, amelyek a roma nők munkaerőpiacra való (új)bóli belépése, valamint önálló vállalkozói tevékenysége előtt állnak, és helyezzenek kellő hangsúlyt a nők szerepére a perifériára került romák társadalmi szerepének erősítésében és a vállalkozások indításában;
14. a nők vállalkozókészségének támogatására irányuló nemzeti és európai szintű fellépéseket szorgalmaz, amely kiterjed a képzési lehetőségek megteremtésére, a szakmai és jogi tanácsadás kiépítésére, valamint a köz- és magánfinanszírozáshoz való hozzáférés megkönnyítésére;
15. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemi szempontú hatásvizsgálatok keretében értékeljék a gazdasági és pénzügyi válság nemi vonatkozású hatásait és a későbbi, nemi kérdésekre érzékeny költségvetési intézkedéseket;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy a 2007–2013-as időszakra szóló strukturális alapok jelenlegi kiadásait a gondozási szolgáltatások kialakításába fektessék, hogy a nők és a férfiak számára egyaránt lehetővé tegyék a munka és a magánélet összeegyeztetését;

Egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás

17. megjegyzi, hogy az elmúlt évek számtalan kampánya, célkitűzése és intézkedése ellenére a nemek közötti tág bérszakadék továbbra is konokul tartja magát, a nők Unió-szerte átlagosan 17,5 %-kal kevesebbet keresnek, mint a férfiak, és az elmúlt néhány évben csupán elenyésző mértékben sikerült csökkenteni a nemek közötti bérszakadékot; felszólítja a tagállamokat, hogy e szakadék csökkentése érdekében tegyenek további erőfeszítéseket a hatályos uniós rendelkezések végrehajtására;
18. többrétű stratégiát kér az uniós intézményektől, a tagállamoktól és a szociális partnerektől a nemek közötti tartós bérszakadék problémájának kezelésére, amely az azonos munkáért, azonos képzettség mellett a nőknek és a férfiaknak járó azonos díjazás tekintetében az egyenlő bérre és a bérszakadék minden tagállamban 10 százalékponttal való csökkentésére irányuló célt foglal magában, és üdvözlí az Európai Bizottságnak az egyenlő díjazás európai napja elindítására irányuló kezdeményezését; sajnálja, hogy a 2008. november 18-i európai parlamenti állásfoglalás és annak ajánlásai elfogadása óta a Bizottság nem terjesztett elő jogalkotási javaslatot;
19. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy foglalkozzanak a nemek közötti bérszakadék közvetlen következményeként kialakuló nemek közötti nyugdíjszakadékkal, és vizsgálják meg az új nyugdíjrendszernek a nők különböző csoportjaira gyakorolt hatását, különös tekintettel a részmunkaidős és a nem szabványos szerződésekre;
20. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak célzott intézkedéseket a szociális foglalkozások helyzetének javítása és igazságosabb pénzügyi értékelése érdekében; úgy véli, hogy a nevelési és a gondozási tevékenységeknek pénzügyileg egyenrangúnak kell lenniük más szakmai tevékenységekkel, és hogy nem jelenthet pénzügyi hátrányt, ha a férfiak és a nők szociális tevékenységek végzése mellett döntenek;
21. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a gazdasági válság és a költségvetési megszorítások elmélyítik a problémát, mivel ezekben a nők aránytalanul súlyosan érintettek, ezért felszólítja a tagállamok kormányait és a szociális partnereket egy cselekvési terv, valamint konkrét, ambiciózus célok kidolgozására;
22. felszólítja a tagállamokat, hogy használják ki jobban a magas képzettségű női migránsok ismereteit, és hogy a képességvesztés megelőzése érdekében valamennyi női munkavállaló számára biztosítsanak hozzáférést oktatáshoz és képzéshez, ezen belül a nyelvtanfolyamokhoz is, valamint biztosítsanak egyenlő munkakörülményeket és segítség elő a migránsok beilleszkedését; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak figyelmet a migráns nőknek szóló intézkedések elfogadására, és ösztönzi a nem kormányzati szervezetekkel és a migráns nők szervezeteivel a társadalmi beilleszkedésüket célzó politikákról és intézkedésekről folytatott konzultációt;
23. aggodalmát fejezi ki az egyes tagállamokban meglévő jogszabályok miatt, amelyek női munkaerő felvételekor nem tiltják meg kifejezetten a munkáltatóknak azt, hogy előre aláírt felmondóleveleket kérjenek, ami az anyaság védelméről szóló törvényeket próbálja megkerülni;

2012. március 13., kedd

Egyenlő arányú részvétel a döntéshozatalban

24. úgy véli, hogy a nők európai munkaerő-piacon való aktív részvétele és teljes körű beilleszkedése nemcsak az üzleti tevékenységre van kedvező hatással, hanem összességében a gazdaság és a társadalom számára is előnyös, továbbá az alapvető jogokat és a demokráciát érintő kérdés: a frissen végzett egyetemi diplomások 60%-a nő, jóllehet a nők továbbra is alulreprezentáltak a gazdasági döntéshozatali pozíciókban;

25. sajnálja, hogy a gazdasági fellendítés projektjei elsősorban a túlnyomórészt férfiakat alkalmazó munkahelyekre vonatkoznak; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az Európa 2020 stratégia és a nemzeti reformprogramok végrehajtása során következetesen foglalkozzanak a nemek egyenlőségének kérdésével és kezeljék kiemelt prioritásként a nők munkaerő-piaci részvétele előtt álló akadályok felszámolását, külön hangsúlyt helyezve a fogyatékkal élő nőkre, a bevándorló és etnikai kisebbséghez tartozó nőkre, az 54 és 65 év közötti nőkre, illetve a roma nőkre; felhívja a figyelmet arra, hogy a munka és a családi élet közötti helyes egyensúly megtalálása és a pénzügyi függetlenség elérése érdekében a nőknek hozzá kell férniük a foglalkoztatás rugalmas formáihoz, többek között a távmunkához; megjegyzi, hogy a nők nincsenek eléggé képviselve a várhatóan növekedésnek induló ágazatokban, mint például a megújuló-energia-ágazat, a tudományos és technológiaiintenzív munkahelyek, ezért kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan foglalkoztatási politikát, amely figyelmet fordít a férfiak és nők ezen új ágazatokban való kiegyensúlyozott képviseletére;

26. kéri, hogy támogassák azokat a kezdeményezéseket és kampányokat, amelyek a női munkavállalók gyenge hatékonyságával és vezetői készségeik hiányával kapcsolatos sztereotípiák felszámolására irányulnak; azt is kéri, hogy támogassák a nőket a karrierfejlesztésben és a vezetői beosztások elérésére irányuló erőfeszítéseikben;

27. sajnálja, hogy a nők gazdasági döntéshozatalban való részvételéről szóló, 2012. évi európai bizottsági jelentésben ismertetettek szerint a nők vállalati testületeken belüli létszámára vonatkozóan továbbra sem történt előrelépés; megállapítja, hogy az EU-ban a legfontosabb tőzsdén jegyzett vállalatok vezetői közül átlagosan csupán 13% nő, és csak 3%-os a női vállalati elnökök aránya;

28. felszólítja a Bizottságot, hogy minél hamarabb ismertessen átfogó és naprakész adatokat a nők képviseleti arányáról az Unió minden vállalat típusában, valamint az üzleti szektor által hozott, illetve a tagállamok által a nők képviseleti arányának növelése érdekében nemrégiben elfogadott kötelező és nem kötelező jellegű intézkedésekről; megjegyzi, hogy a nők gazdasági döntéshozatalban való részvételéről szóló bizottsági jelentés szerint nem megfelelőek; üdvözlö a gazdasági döntéshozatalban a nemek közötti egyensúly fokozására irányuló intézkedésekről szóló konzultáció bejelentését; csalódottságát fejezi ki azonban, hogy a Bizottság tartózkodik az azonnali jogalkotási intézkedések megtételétől, amire kötelezettséget vállalt, ha a célkitűzések nem teljesülnek, úgy ítéli meg, hogy a 2011-ben elért csekély haladás az egyszerű konzultációnál sokkal konkrétabb intézkedéseket tesz szükségessé; ezért megismétli 2011-ben tett felhívását, miszerint 2012-ig javaslatot kell tenni olyan jogszabályokra – többek között kvótákra –, amelyek célja, hogy 2015-re 30 %-kal, 2020-ra pedig 40 %-kal növeljék a nők részvételi arányát a vállalatirányítási testületekben, mindeközben figyelembe véve a tagállamok feladatait, valamint gazdasági, strukturális (azaz a vállalatok méretéhez kapcsolódó), jogi és regionális sajátosságait;

29. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak – elsősorban jogalkotás útján – kötelező célokat megállapító intézkedéseket kell elfogadni, amelyek biztosítják a nők és férfiak kiegyensúlyozott arányát a vállalkozásokon, a közigazgatáson és a politikai szervezeteken belüli felelős beosztások tekintetében; utal Norvégia, Spanyolország, Németország, Olaszország és Franciaország sikeres példájára;

30. emlékeztet arra, hogy a 2014-es európai választások, amelyeket a következő Európai Bizottság kinevezése és az európai intézményeken belüli vezető igazgatási posztokra tett jelölések követnek, uniós szinten esélyt jelentenek a paritásos demokrácia irányába történő elmozdulásra;

31. felszólítja a tagállamokat az egyenlőség támogatására azáltal, hogy egy női és egy férfi jelöltet is állítanak az európai biztosi tisztségre; felszólítja a Bizottság jelölt elnökét, hogy a Bizottság megalakításakor törekedjen az egyenlőségre; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa nyilvánosan ezt az eljárást;

32. rámutat, hogy a választási kvóták használata kedvező hatással van a nők képviseletére, és üdvözlö a Franciaországban, Spanyolországban, Belgiumban, Szlovéniában, Portugáliában és Lengyelországban bevezetett, jogszabályba iktatott paritásos rendszereket és nemi kvótákat; felszólítja azokat a tagállamokat, ahol a nők különösen alulreprezentáltak a politikai pártokban, hogy mérlegeljék ezekkel egyenértékű intézkedések bevezetését;

2012. március 13., kedd

33. üdvözlí a női parlamenti bizottsági elnökök számának és a női európai parlamenti képviselők számának jelentős emelkedését a 2009–2014-es jogalkotási ciklusban, azonban sajnálja, hogy a női európai parlamenti alelnökök száma csökkent a ciklus második felében; ezért az alelnöki tisztségek tekintetében a nemek közötti tökéletes egyensúly megteremtését célzó intézkedéseket javasol;

34. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék a nők vállalkozókészségét, és biztosítsanak pénzügyi támogatást, szakmai iránymutatást és képzést, saját vállalkozás létrehozására biztatva ezzel a nőket;

Méltóság, sérthetlenség és a nemi alapú erőszak megszüntetése

35. sürgeti a Bizottságot, hogy a nemi alapú erőszak elleni cselekvési programjaiba foglalja bele a homofób és transzfób erőszakot és zaklatást;

36. üdvözlí a nők, férfiak és gyermekek elleni erőszak leküzdésére irányuló uniós és nemzeti szintű erőfeszítéseket, mint például az európai védelmi határozat, az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló irányelv, valamint a sértettek jogainak Unión belüli megszilárdítására irányuló jogalkotási csomag, de hangsúlyozza, hogy ez a jelenség továbbra is jelentős, megoldatlan problémát jelent; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre a nők elleni erőszak minden válfajának (ideértve a nemi erőszakot, a testi és lelki bántalmazást, a családon belüli erőszakot, a zaklatást) megelőzését szolgáló politikákat, és kiemeli, hogy a nemi erőszak elleni küzdelmet be kell építeni az Európai Unió kül- és fejlesztési együttműködési politikájába; hangsúlyozza, hogy fel kell mérni az EU-ban elkövetett, nemi erőszakkal járó bűncselekmények problémájának valódi kiterjedését; rámutat az ezen a területen a nemi erőszak európai megfigyelőközpontja által végzett fontos munkára, és ennél fogva kéri, hogy a megfigyelőközpont mielőbb kezdje el működését;

37. megismétli, hogy a Bizottságnak egy, az egész Unióra kiterjedő stratégiát kell előterjesztenie a nők elleni erőszak felszámolása érdekében, ideértve egy a nemi alapú erőszak elleni büntetőjogi jogalkotási eszközt, ahogyan ezt a Parlament több állásfoglalásában is kérte; felszólítja a Bizottságot, hogy 2015-öt nyilvánítsa a nők elleni erőszak felszámolásának európai uniós évévé,

38. arra biztatja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a munkahelyi zaklatással és pszichoterrorral (mobbing) kapcsolatos tájékoztató programokat, hogy azok a nők, akik ilyen bánásmóddal szembesülnek, hatékony ellenintézkedést hozhassanak;

39. a családon belüli erőszak kiterjed a szexuális, fizikai és pszichológiai erőszakra is; rámutat arra, hogy a nemi erőszak minden évben számos halálos áldozatot követel Unió-szerte, ezért megfelelő intézkedéseket kér, hogy ezt közbiztonságot érintő kérdésként kezeljék, ne pedig családon belüli magánügyként és az emberi jogok megsértéseként, azáltal, hogy biztosítják többek között a megelőzés, a jogi védelem és a segítségnyújtás különböző formáihoz való hozzáférést – a zaklatás esetében is;

40. elégedettségét fejezi ki az európai védelmi határozatról szóló irányelv nemrégiben történt elfogadásával kapcsolatban, amelynek célja például a nemi erőszak áldozatainak védelme, és felkéri a tagállamokat, hogy azt a határidő előtt ültessék át nemzeti jogukba, hogy az európai védelmi rendelet megfelelően működhessen;

41. ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet a sértettek védelmére vonatkozó intézkedéscsomagra; felszólítja a tagállamokat, hogy e csomag részeként célzott intézkedésekkel és erőforrásokkal lépjenek fel a nők elleni erőszak valamennyi formájával szemben, ideértve a családon belüli erőszakot, a nemi erőszakot, a zaklatást, az úgynevezett becsületgyilkosságokat, a női nemi szervek megcsonkítását, a kényszerházasságokat és az erőszak egyéb formáit, valamint az egyéni jogok megsértését;

42. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be rehabilitációs és pszichológiai programokat a testi bántalmazást elkövetők számára, ami csökkentené az ilyenfajta bántalmazás gyakoriságát; felhívja továbbá a figyelmet az agresszív magatartás terjedésére a lányok körében;

43. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy hajtsa végre a nemek közötti egyenlőségnek a Közös Európai Menekültügyi Rendszerben történő általános érvényesítésére vonatkozó kötelezettségvállalását;

44. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok, valamint a regionális és helyi hatóságok az ESZA-hoz vagy a PROGRESS programhoz hasonló eszközök alkalmazásával tegyenek intézkedéseket a nemi erőszak áldozatává vált nők ismételt munkaerő-piaci beilleszkedésének elősegítése érdekében;

2012. március 13., kedd

45. rámutat arra, hogy a társadalmi és gazdasági függetlenség, valamint a szexuális és reprodukzív egészséghez fűződő autonómia és a partnerválasztási szabadság növelése fontos előfeltétele az erőszak elleni küzdelemnek;

46. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az egészségügyben az uniós egészségügyi politikák alapvető részeként ismerjék el a nemi dimenziót, valamint a nemek és a különböző életkorúak közötti egyenlőség általános érvényesítésével, valamint az uniós és a nemzeti egészségügyi politikák keretében hozott konkrét nemi vonatkozású intézkedésekkel még inkább fokozzák erőfeszítéseiket egy kettős stratégia elfogadása érdekében;

47. megismétli a szexuális és reprodukzív egészséghez fűződő jogokra vonatkozó álláspontját, az Európai Unióban 2009 és 2010 viszonylatában a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló, 2010. február 10-i és 2011. március 8-i állásfoglalásokban kimondottaknak megfelelően; e tekintetben aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a közelmúltban egyes tagállamokban csökkentették a családtervezésre és szexuális nevelésre szánt pénzeket, valamint korlátozták a szexuális és reprodukzív egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést, különösen ami a várandósság és az anyaság védelmét, valamint a biztonságos és legális abortuszt illeti; hangsúlyozza, hogy minden nőnek szabadon kell rendelkeznie saját szexuális és reprodukzív jogaival, ideértve a megfizethető, jó minőségű fogamzásgátláshoz való hozzáférést is;

48. aggodalmát fejezi ki a HIV/AIDS és egyéb szexuális úton terjedő betegségek egyre növekvő előfordulása miatt, különösen a nők körében; rámutat, hogy az új HIV-fertőzöttek 45 %-a 15 és 24 év közötti fiatal nő és lány; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a HIV/AIDS leküzdését célzó stratégiájában helyezzen fokozott hangsúlyt a megelőzésre, és a szexuális felvilágosítás, valamint az óvszerekhez és a HIV-tesztekhez való ingyenes hozzáférés beépítése révén hívja fel a figyelmet a szexuális úton terjedő betegségek veszélyére és csökkentse a jövőben a HIV-fertőzések számát;

49. kéri, hogy indítsanak európai és tagállami szintű eszmecserét a női és férfi szerepekkel kapcsolatos sztereotípiák felszámolása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy előmozdítsuk a női méltóságot tiszteletben tartó nőábrázolást/nőképet, és hogy küzdjünk a kitarító nemi sztereotípiák ellen, különösen ami a lealacsonyító ábrázolások túltengését illeti, teljes mértékben tiszteletben tartva egyúttal a sajtószabadságot és az önkifejezés szabadságát;

50. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére vonatkozó követelmény részeként minden szakpolitikájukban fordítsanak külön figyelmet a különleges szükségletekkel rendelkező nőkre;

51. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fordítsanak különös figyelmet a nők leginkább kiszolgáltatott csoportjaira; a fogyatékossgal élő nők, az idősebb nők, az alacsony képzettségű vagy képzetlen nők, az eltartottakért felelős nők, a kisebbségekhez tartozó és a bevándorló nők sajátos csoportokat alkotnak, amelyeknek a körülményeikhez igazodó intézkedésekre van szükségük;

52. felkéri az esélyegyenlőségért felelős nemzeti, regionális és helyi szerveket, hogy fogadjanak el egy olyan integrált megközelítést, amelyek javítják az általuk a többszörös megkülönböztetéssel összefüggő esetekre adott válaszokat és azok kezelését; hangsúlyozza továbbá, hogy e szervezetnek képzést kellene kínálniuk a bírák, az ügyvédek és a személyzet számára, hogy felismerhessék, előre jelezhessék és kezelhessék a többszörös megkülönböztetéssel összefüggő eseteket;

Nemek közötti egyenlőség az Unió határain kívül

53. kéri, hogy a nőket megillető emberi jogokat és ezek tényleges gyakorlásának lehetőségét sorolják a legfontosabb kérdések körébe az EU külső politikáiban; kéri továbbá az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv végrehajtását;

54. aggódik – mindamelllett, hogy üdvözli a dél-mediterrán országok körében a nagyobb demokrácia és szabadság irányába tett lépéseket – amiatt, hogy a nők jogai az arab tavasz nyomán a gyakorlatban tovább gyengülnek majd; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyedi támogatási intézkedéseket ezekben az országokban a nemek közötti egyenlőség érdekében;

55. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a világ egyes részein még mindig háborús fegyverként alkalmazzák a nemi erőszakot; felszólítja az Európai Uniót, hogy e jelenséget az Európai Külügyi Szolgálaton keresztül vegye fel politikai programjának prioritásai közé;

56. megjegyzi, hogy idén a világ népessége elérte a 7 milliárd főt; meggyőződése, hogy a nemek közötti egyenlőségnek és a családtervezésnek a politikai programok legfontosabb kérdései között kell szerepelnie;

2012. március 13., kedd

57. aggodalmát fejezi ki a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása terén tapasztalt lassú előrelépés miatt – különös tekintettel az anyák egészségének javítására irányuló ötödik célra –, továbbá amiatt, hogy az anyák halandósági rátájának háromnegyed résszel való csökkentése érdekében tett előrelépések a várakozásoktól messze elmaradnak, azon cél megvalósítása pedig, miszerint 2015-re elérhetővé válik a reprodukzív egészséghez való egyetemes hozzáférés, továbbra is igen távoli; megjegyzi, hogy naponta még mindig mintegy 1 000 nő hal bele olyan terhességi vagy szülési komplikációkba, amelyek teljes mértékben elkerülhetők lettek volna;

58. sürgeti a politikai és vallási vezetőket, hogy nyilvánosan is vessék latba befolyásukat az ötödik millenniumi fejlesztési cél érdekében, valamint támogassák a modern szexuális és reprodukzív egészségügyi szolgáltatásokat;

59. felhívja a tagállamokat, hogy tartsák fenn a millenniumi fejlesztési célokra irányuló politikai és pénzügyi támogatásukat, sőt a gazdasági hanyatlás ellenére is fokozzák az ötödik cél elérésére tett erőfeszítéseiket;

60. üdvözli az ENSZ nemrégiben hozott döntését, amellyel október 11-ét a leánygyermekek nemzetközi napjává nyilvánítja, ami hatékony módszere annak, hogy felhívják a figyelmet a lányok különleges szükségleteire és jogaira, és szót emeljenek amellett, hogy határozottabb fellépéssel és befektetéssel lehetővé tegyék a lányok számára, hogy a nemzetközi emberi jogi normákkal és kötelezettségekkel – többek között a millenniumi fejlesztési célokkal – összhangban teljes mértékben kibontakozhassanak;

61. emlékezteti az Európai Bizottságot és a tagállamokat az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elfogadott, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. határozat végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalásukra, és sürgeti, hogy az uniós humanitárius segély biztosítását ténylegesen függetlenítsék az USA által a humanitárius segély tekintetében megszabott korlátozásoktól, különösen a fegyveres konfliktusokban nemi erőszak áldozatává váló nők és lányok számára az abortuszhoz való hozzáférés biztosítása révén;

Irányítás

62. felszólítja a hivatalba lépő Tanácsot, hogy engedjen szabad utat a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvnek, hogy annak elfogadására sor kerülhessen a dán soros elnökség idején;

63. kéri az Európai Bizottságot, hogy mutasson fel eredményeket az Európai Parlament stockholmi cselekvési tervre vonatkozó állásfoglalásával kapcsolatban;

64. felszólítja a Bizottságot, hogy a jogbiztonság javítása érdekében a jövőbeni jogszabályokban vegye figyelembe a Test-Achats-ügy következményeit, különösen és sürgősen a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK irányelvvel kapcsolatban;

65. felszólítja a Tanácsot, hogy az EU 2014–2020-as időszakra szóló többéves pénzügyi keretéről folyó tárgyalások keretében az uniós költségvetési folyamatba építse be a nemi szempontokra érzékeny költségvetés-készítést, és a bel- és külpolitikák tekintetében egyaránt garantálja a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos tevékenységekre – többek között a nők elleni erőszak leküzdésére – fordított uniós források kiszámíthatóságát és ezek szintjének megőrzését;

66. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok részéről nem történt előrelépés a szülési és apasági szabadságra vonatkozó jogszabályok aktualizálása terén, és felszólít egy kiegyensúlyozott kompromisszumra az EU jövőbeli dán soros elnökségével azzal a céllal, hogy 2012 első felében sor kerülhessen annak elfogadására, válaszolva az európai családok és az európai gazdaság igényeire; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat az idős vagy beteg családtagok ellátásához szükséges ápolási szabadság megoldásaira vonatkozóan;

67. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó közleményt az egyszemélyes háztartások helyzetéről az EU-ban, amelyben szakpolitikai javaslatokat fogalmaz meg a tisztességes bánásmód elérésére vonatkozóan olyan területeken, mint az adózás, a szociális biztonság, a lakhatás, az egészségügyi ellátás és a nyugdíjak, a szakpolitikai semlegesség elvére alapozva a háztartások összetételét illetően;

68. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemek szerinti bontásban gyűjtsenek, elemezzenek és tegyenek közzé megbízható statisztikai adatokat, hogy megfelelően el lehessen végezni a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó bizottsági stratégia (2010–2015) értékelését és napra készsé tételét, illetve hogy nyomon lehessen követni a nemek közötti egyenlőség valamennyi politikában való érvényesülését;

2012. március 13., kedd

69. megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, miszerint a nemek közötti egyenlőségről szóló ütemterv mintájára dolgozzák ki az LGBTI-személyek egyenlőségére vonatkozó ütemtervet;

70. mélységesen aggasztónak találja az arról érkező médiatudósításokat, hogy az emberkereskedelem áldozatait segítségnyújtás helyett bűnözőként kezelik, és felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja ki az emberkereskedelem, a szexuális rabszolgaság és a kényszerprostitúció áldozataival szemben tanúsított bánásmódot a tagállamokban;

71. felhívja a figyelmet a tagállamok nemek közötti egyenlőséget érintő intézményi mechanizmusainak helyzetére, hogy a gazdasági visszaesés, a folyamatban lévő reformok és más szerkezetátalakítások ne gyakoroljanak különösen kedvezőtlen hatást ezekre a mechanizmusokra, amelyek nélkül nem valószínű, hogy a férfiak és a nők közötti egyenlőség horizontális prioritása annak irányítási sajátosságaival együtt eredményes lehet;

72. rámutat, hogy javítani kell a nemi szempontok figyelembe vételére irányuló folyamatokban való együttműködés lehetőségeit és a női szervezetek bevonását a résztvevők közé, valamint még inkább be kell vonni általánosságban a civil társadalmat;

*

* *

73. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A nők részvétele a politikai döntéshozatalban

P7_TA(2012)0070

Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása a nők részvétele a politikai döntéshozatalban – minőség és egyenlőség (2011/2295(INI))

(2013/C 251 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, különösen annak 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 21. és 23. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948),
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel a negyedik Nőügyi Világkonferencián 1995. szeptember 15-én elfogadott pekingi nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005) és Peking+15 (2010) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel a Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottság 2006-ban elfogadott, „A nők és férfiak egyenlő részvétele a döntéshozatal minden szintjén” című következtetéseire,
- tekintettel az 1996–1999-es pekingi cselekvési platform kritikusan aggályos területeivel kapcsolatban a nők helyzetére vonatkozóan 1997 februárjában elfogadott, 1997/2. számú közös bizottsági következtetésekre,

2012. március 13., kedd

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a nőkről és a politikai részvételről szóló A/RES/58/142. sz. határozatára, valamint az ENSZ Közgyűlés harmadik bizottságának a nőkről és a politikai részvételről szóló, 2011. november 18-án elfogadott határozatára; A/C.3/66/L.20/Rev.1.,
 - tekintettel az Európai Tanács által 2011 márciusában elfogadott, a férfiak és a nők közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020) ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia 2010–2015” című bizottsági közleményre (COM(2010)0491),
 - tekintettel a Bizottság által létrehozott bizottságokban és szakértői csoportokban a nemek egyensúlyáról szóló, 2000. június 19-i bizottsági határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel a nőknek és a férfiaknak a döntéshozatali eljárásban való kiegyensúlyozott részvételéről szóló, 1996. december 2-i 96/694/EK tanácsi ajánlásra ⁽³⁾,
 - tekintettel a nőknek és férfiaknak a politikai és nyilvános döntéshozatalban való kiegyensúlyozott részvételéről szóló, az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága által 2003. március 12-én elfogadott, Rec (2003)3. sz. ajánlásra, valamint az említett Rec (2003)3. sz. ajánlás végrehajtása tekintetében elért előrehaladás 2005-ben, illetve 2008-ban elvégzett kétfordulós nyomon követésének eredményeire, amely a politikai és közéleti döntéshozatalban a nők és férfiak részvételére vonatkozó, nemi bontás szerinti adatokat tartalmazó kérdőíven alapult,
 - tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a nők Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésében való fokozott képviseletéről szóló, 1079 (1996) sz. határozatára, a politikai életben az egyenlő képviseletről szóló, 1413 (1999) sz. ajánlására, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésében a nemi szempontból kiegyensúlyozott képviseletről szóló, 1348 (2003) sz. határozatára, a nők választásokon való részvételéről szóló, 1665 (2004) sz. ajánlására, valamint a helyi és regionális politikai életben a nemek közötti fenntartható egyenlőség megvalósításáról szóló, 303 (2010) sz. határozatára,
 - tekintettel az Európa Tanács Helyi és Regionális Önkormányzatok Kongresszusának 85 (1999) sz. határozatára, a régiók Európájában a nők politikai életben való részvételéről szóló, 68 (1999) sz. ajánlására, valamint a nők egyéni szavazati jogairól és demokratikus követelményeiről szóló, 111 (2002) sz. ajánlására,
 - tekintettel a Joggal a Demokráciáért Európai Bizottság („Velencei Bizottság”) által elfogadott, a nők választásokon való részvételéről szóló nyilatkozatra,
 - tekintettel az Európa Tanács Jogi és Emberi Jogi Főigazgatóságának a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés gyakorlati végrehajtásáról szóló kézikönyvére (2009. április),
 - tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a nők politikai részvételének a választási rendszeren keresztül történő növeléséről szóló, 2010. január 27-i 1899(2010). sz. ajánlására,
 - tekintettel a nőknek a döntéshozatalban elfoglalt szerepéről szóló, 2000. március 2-i ajánlására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7–0029/2012),
- A. mivel a nők és a férfiak politikai és közéleti döntéshozatalbeli részvétele nem kiegyensúlyozott, és a nők egyértelműen alulreprezentáltak a választott és jelölt politikai pozíciókban, az Európai Unió szintjén és a tagállamokban; mivel az Európai Parlament féldős választásán a nők riasztóan alulreprezentáltak;

⁽¹⁾ A 2011. március 7-i tanácsi következtetések melléklete.

⁽²⁾ HL L 154., 2000.6.27., 34. o.

⁽³⁾ HL L 319., 1996.12.10., 11. o.

⁽⁴⁾ HL C 346., 2000.12.4., 82. o.

2012. március 13., kedd

- B. mivel a nők politikai döntéshozatalban való részvétele, valamint az EU-ban és a tagállamai, a politikai pártok és a szociális partnerek körében az ellentmondásokkal szembeni küzdelemmel kapcsolatos módszerek, stratégiák és kulturális hozzáállás nemzeti szinten igencsak eltérőek;
- C. mivel a nők európai parlamenti képviselője 35%-ra emelkedett, de még nem érte el az egyensúlyi helyzetet; mivel a nők a bizottsági és képviselőcsoportbeli vezető pozíciókban még inkább alulreprezentáltak; mivel a nők képviselője az Európai Bizottságban egyharmadon stagnál, a Bizottságnak pedig még soha nem volt női elnöke;
- D. mivel a statisztikák szerint és a számos megtett intézkedés ellenére az egyenlőtlenség a jellemző, és a nőknek a politikai döntéshozatalban való képviselője az elmúlt években stagnált, ahelyett hogy egyenes javulást mutatott volna, továbbá a nemzeti parlamentekben a nemek megoszlása EU-szerte változatlan, azaz 24% a nők és 76% a férfiak aránya, és az összes miniszter mindössze 23%-a nő ⁽¹⁾;
- E. mivel ma gyakorlatilag a kvóták informális rendszerét alkalmazzák, amelynek keretében a férfiakat részesítik előnyben a nőkkel szemben, a férfiak pedig férfiakat választanak a döntéshozatali pozíciókba, ami nem formalizált rendszer, mindazonáltal szisztematikus és igencsak mélyen gyökerezik a férfiakkal szembeni kedvező bánásmód kultúrájában;
- F. mivel a nők és a férfiak politikai döntéshozatalban való egyenlő képviselője az emberi jogok és a társadalmi igazságosság kérdése, valamint a demokratikus társadalom működésének létfontosságú követelménye; mivel a nők tartós alulreprezentáltsága demokratikus deficitet képez, amely mind uniós, mind pedig nemzeti szinten aláássa a döntéshozatal legitimitását;
- G. mivel a döntéshozatal adminisztratív előkészületeken alapul, ekként pedig az adminisztratív pozíciókat betöltő nők létszáma – főként a vezetésben – az egyenlőség kérdéskörébe tartozik, és biztosítja, hogy a nemi szempontokat valamennyi politika előkészítésével összefüggésben figyelembe vegyék;
- H. mivel a 2014-ben sorra kerülő európai választások – amelyeket a következő Európai Bizottság kijelölése és az uniós „csúcsállásokba” való kinevezések követnek – lehetőséget biztosítanak az egyenlő alapokon működő demokrácia irányába való elmozdulásra uniós szinten, és arra, hogy az EU mintává válhasson ezen a területen;
- I. mivel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény többek között kijelenti, hogy a részes államoknak meg kell tenniük minden megfelelő intézkedést – ideértve a pozitív intézkedéseket is – a nőkkel szemben a politikai életben és a közéletben megnyilvánuló megkülönböztetés felszámolása érdekében;
- J. mivel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése a következőkre bátorít:
- a választási rendszerek reformja azzal a céllal, hogy azok a nők képviselője tekintetében kedvezőbbé váljanak,
 - nemi alapú, megkülönböztetésmentességre vonatkozó rendelkezések az alkotmányokban és a választójogi törvényekben, amelyek tartalmazzák a szükséges kivételeket az alulreprezentált nem tekintetében pozitív megkülönböztetést alkalmazó intézkedések megengedése érdekében,
 - a nemi szempontokra fogékony állampolgári oktatás, valamint a női jelöltekkel szembeni a nemi sztereotípiák és a „beépült” előítéletek felszámolása, főként a párokból, de a médiában is;
- K. mivel a hatalmi pozícióban lévő nőkről és a nők döntéshozatalban való részvételéről szóló pekingi nyilatkozat és cselekvési program hangsúlyozza, hogy az egyenlő részvétel feltétele annak, hogy figyelembe vegyék a nők érdekeit, továbbá szükséges a demokrácia megerősítéséhez és megfelelő működésének előmozdításához; mivel azt is újra megerősíti, hogy a döntéshozatal valamennyi szintjén a nőknek a férfiakra vonatkozókkal azonos feltételek mellett, aktív részvétele létfontosságú az egyenlőség, a fenntartható fejlődés, a béke és a demokrácia megvalósításához;

⁽¹⁾ Lásd az Európai Bizottságnak a nők és férfiak döntéshozatalban való részvételével kapcsolatos adatbázisa negyedéves frissítését.

2012. március 13., kedd

- L. mivel a tartós nemi sztereotípiák miatt még mindig éles a megosztottság a legfontosabb politikai döntéshozatali pozíciókban, ugyanis a nőket inkább a gondoskodással és elosztással, például az egészségügygel, szociális jóléttel és környezettel kapcsolatos feladatokkal bízzák meg, míg a férfiak az erőforrásokkal összefüggő erőteljes feladatokat kapnak, például gazdasági, pénzügyi, kereskedelmi, költségvetési, honvédelmi és külügyi területen, ami torzítja a hatalmi struktúrát és az erőforrások elosztását;
- M. mivel vezető pozíciókra jelölteként választó, rangsoroló és nevező politikai pártok valóban központi szerepet játszanak a nők és a férfiak egyenlő politikai képviseletében, ennél fogva az önkéntes választási pártkvótákhoz hasonló helyes gyakorlatokat kell kialakítaniuk, amint azokat 13 uniós tagállamban néhány párt már be is vezette;
- N. mivel a Világbank által 1999-ben, „A korrupció és nők a kormányzásban” címmel készített felmérés megállapítja, hogy a nők magas részvételi aránya mellett kisebb a kormányzati korrupció, mivel – a kutatás következtetései szerint – a nők szigorúbb viselkedésszel és erkölcsi normákat követnek, és többet foglalkoznak a „közjólal”;
- O. mivel átfogó, sokrétű stratégiákra van szükség, amelyek célokhoz és önkéntes pártkvótákhoz hasonló, nem kötelező érvényű intézkedésekből, a nemi szempontú oktatáshoz, a mentoráláshoz és a tudatosság felkeltésére irányuló kampányokhoz hasonló, a cselekvést lehetővé tevő intézkedésekből és a választási nemi kvótákhoz hasonló, jogilag kötelező érvényű intézkedésekből állnak, figyelembe véve, hogy eddig a politikában a nemek közötti egyensúly megvalósításában azok a jogilag kötelező érvényű intézkedések bizonyultak a leghatékonyabbnak, amelyek összeegyeztethetők az intézményi és választási rendszerrel, és amelyek rangsorolási szabályokat, nyomon követést, valamint a be nem tartás esetére hatékony szankciókat vonnak maguk után;
- P. mivel a nők választási kampányok finanszírozásához való hozzáférése gyakran korlátozottabb, a pártokon belüli megkülönböztetés, a nők pénzcsoportokból való kirekesztése, valamint alacsonyabb jövedelmük és megtakarításaik miatt;
- Q. mivel a választási rendszerek keretében folyó eljárásokban a politikai intézmények és pártok döntő szerepet játszanak, és komoly hatással vannak az alkalmazott stratégiák hatékonyságára, valamint arra, hogy milyen mértékben valósul meg a politikában a nemek közötti egyensúly;
- R. mivel a nők politikai döntéshozatalban való részvételét és vezető szerepét még mindig olyan különféle akadályok befolyásolják, mint például a kedvező és támogató környezet hiánya a politikai intézményekben és a társadalom jóléti struktúráiban, a nemi alapú sztereotípiák tartós fennállása, valamint a közelmúltbeli gazdasági válság következményei és annak a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdésekre gyakorolt negatív utóhatásai;
- S. mivel a nők döntéshozatalban és kormányzásban való részvételének alacsony szintje főként a munka és a családi élet összeegyeztetésével kapcsolatos problémáknak – a családi feladatok – amelyek elsősorban a nők vállára nehezednek – egyenlőtlen megosztásának, valamint a munkahelyen és szakképzés területén tartósan fennálló megkülönböztetésnek tudható be;

A nők választott pozíciókban való képviselete

1. felkéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre a nemek közötti egyenlőségre vonatkozóan hatékony politikákat és sokrétű stratégiákat annak érdekében, hogy a politikai döntéshozatalban és vezetésben való részvétel tekintetében valamennyi szinten egyenlőséget valósítsanak meg, különösen a makrogazdasági politika, a kereskedelem, a munkaügy, a költségvetés, a honvédelem és a külügy terén, értékeljék a hatásokat, és megfelelő egyenlőségi mutatók alkalmazásával azt bocsássák a nyilvánosság rendelkezésére, biztosítsanak számszerűsített célokat, egyértelmű cselekvési terveket és rendszeres ellenőrzési mechanizmusokat, amelyeket jogilag kötelező erejű korrekciós intézkedések és azok felülvizsgálata követ, ha a meghatározott célok határidőre nem teljesülnek;
2. üdvözli a néhány tagállamban jogszabályokkal bevezetett egyenlőségi rendszereket és nemi kvótákat; felszólítja a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra olyan jogalkotási intézkedések, mint a pozitív cselekvési intézkedések bevezetését, amelyek célja az egyenlőség irányába tett előrehaladás, valamint – amennyiben ez összeegyeztethető a választási rendszerrel és amennyiben a politikai pártok feladata a választási listák összeállítása – a „cipzár elvvel”, nyomon követéssel és hatékony szankciókkal biztosítsák ezen intézkedések hatékonyságát annak érdekében, hogy megkönnyítsék a nőknek és férfiaknak a politikai döntéshozatalban való kiegyensúlyozott részvételét;

2012. március 13., kedd

3. felkéri továbbá a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy érvényesítsék az egyenlőséget minden szinten azáltal, hogy a megkülönböztetésmentességgel kapcsolatban egyértelmű üzeneteket küldenek, megfelelő forrásokat biztosítanak, egyedi eszközöket alkalmaznak, valamint előmozdítják a költségvetés-készítésért felelős köztisztviselőknek a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezéssel kapcsolatban szükséges képzését;

4. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fordítsanak különös figyelmet a nemekkel kapcsolatos oktatási programokra, amelyek a civil társadalmat és – különösen – a fiatalokat célozzák meg már korai életkorban, elismerve azt, hogy a nők jogai emberi jogok, valamint hogy az egyenlőség alapvető fontosságú a politikai életben;

5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak kötelezettséget arra, hogy valamennyi európai, nemzeti és regionális szintű politikai párt intézkedéseket tesz a nők aktív részvételének, valamint a politikai életben és a választásokon való szerepvállalásának ösztönzésére, a valódi egyenlőség kvóták bevezetésével történő megteremtésére belső döntéshozatali eljárásaikban, a választott tisztségekre és a választási pártlistákra való jelöléseikben, valamint – amennyiben összeegyeztethető a választási rendszerrel és amennyiben a politikai pártok feladata a választási listák összeállítása – a női jelöltek e listákon elfoglalt pozíciójának figyelembevételére;

6. elismeri, hogy a politikai pártok kulcsfontosságú szerepet töltenek be a nemek közötti egyenlőség előmozdításában; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy – amennyiben ez összeegyeztethető a választási rendszerrel és amennyiben a politikai pártok feladata a választási listák összeállítása – írják elő a nemzeti pártok számára kvótarendszerek, valamint más típusú pozitív cselekvési intézkedéstípusok megállapítását és végrehajtását, sorrendszabályok alkalmazását a jelöltlisták esetében a regionális, nemzeti és az uniós választásokon, valamint hogy határozzanak meg és hajtsanak végre megfelelő szankciókat a megfelelés elmulasztása esetén; felszólítja a tagállamokat, hogy a pártok számára határozzanak meg a nemek közötti egyenlőségen alapuló célokat a finanszírozás előfeltételeként és a finanszírozást kössék azokhoz;

7. Európa-szerte felszólítja a pártokat, hogy – amennyiben ez összeegyeztethető a választási rendszerrel és amennyiben a politikai pártok feladata a választási listák összeállítása – vezessenek be kvótarendszert a pártok és választások jelöltlistái, különösen pedig a 2014. évi európai választások listái tekintetében; nők politikában való részvétele javításának az olyan választási listák létrehozására irányuló eljárást tekint, amelyeken a női jelöltek és a férfi jelöltek egymást váltva szerepelnek a lista elején;

8. hangsúlyozza, hogy konkrét lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy egyenlőséget valósítsanak meg a választott tisztségek terén a nemzeti parlamentekben és az Európai Parlamentben (például az elnöki, az alelnöki, a bizottsági elnöki és alelnöki tisztségek esetében), például egy olyan cél meghatározásával, hogy a nők és a férfiak 50–50%-ban tölthessék be ezeket a hivatalokat;

9. üdvözlöi a Bizottság azon szándékát, hogy az „Alapvető jogok és polgárság” és az „Európa a polgárokért” pénzügyi programok révén ösztönözi kívánja a nők részvételét a következő európai parlamenti választásokon; felszólítja a Bizottságot, hogy vonatkozó éves munkaprogramjában biztosítsa, hogy 2013–2014 között elegendő támogatás álljon rendelkezésre többek között a médiában a nők megválasztását ösztönző megfelelő tudatosító kampányok finanszírozására és annak biztosítására, hogy ez a finanszírozás könnyen hozzáférhető legyen a nemzeti pártok és a civil társadalmi szervezetek számára a nők döntéshozatalban való részvételének növelésére irányuló projektkezdmenyezésekhez;

10. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze és pénzügyileg támogassa a döntéshozói pozíciók és a politikai tevékenységek terén az egyenlőség előmozdításához kapcsolódó tevékenységeket a következő finanszírozási időszak (2014–2020) programozásakor, a fent említett programok vagy az azokat követő programok tekintetében, valamint a tervezett, a polgárok európai évével (2013) kapcsolatos cselekvések megtervezésekor;

11. felszólítja a Bizottságot, hogy legalább két évvel a választások kiírása előtt indítson az európai parlamenti választási listákon való egyenlőség előmozdítását célzó kampányokat, valamint ösztönözze a tagállamokat arra, hogy hajtsanak végre hasonló kezdeményezéseket a helyi és regionális választásokon;

A nők jelölés által megszerezhető pozíciókban való képviselete

12. felszólítja a tagállamokat az egyenlőség támogatására azáltal, hogy egy női és egy férfi jelöltet is állítanak az európai biztosi tisztségre; felszólítja a Bizottság elnökét, hogy biztosítsa az egyenlőséget a biztosi testület létrehozásakor; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa nyilvánosan ezt az eljárást; emlékeztet arra, hogy ennek az eljárásnak a során az Európai Parlamentnek különösen figyelembe kell vennie a nemek közötti egyensúlyt, és újílag megismétli a nők és a férfiak egyenlő képviselete figyelembevételének fontosságát, amikor az eljárási szabályzat 106. cikkével összhangban hozzájárulását adja az új Bizottsághoz;

2012. március 13., kedd

13. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy kötelezze el magát, hogy valamennyi döntéshozó szervében a magas beosztású tisztviselők felvételekor, kvótarendszerek és más pozitív cselekvési intézkedéstípusok megállapításával és végrehajtásával teljesíti az egyenlőségi célokat; felszólítja a nemzeti kormányokat, hogy nőket és férfiakat is jelöljenek a magas szintű uniós pozíciókba;

14. tudomásul veszi a Bizottság által a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiájában (2010–2015) tett azon kötelezettségvállalást, hogy figyelemmel kíséri, milyen előrelépések történnek azon cél elérése érdekében, hogy bizottságaiban és szakértői csoportjaiban a tagok legalább 40%-át az egyik nem képviselje, és felszólítja az uniós intézményeket, szerveket és ügynökségeket, hogy tegyenek konkrét intézkedéseket és hozzanak létre stratégiákat annak érdekében, hogy kiegyensúlyozott részvétel valósuljon meg a döntéshozatali eljárásokban;

15. felszólítja a tagállamokat a pozitív cselekvési intézkedések előmozdítására – ideértve a kötelező érvényű jogalkotási intézkedéseket – az egyenlőség megvalósítása érdekében, valamennyi irányító szerv és közszolgálati kinevezés esetében, ezenkívül arra, hogy dolgozzanak ki eszközöket a jelöléseknek és a választásoknak a nemek közötti egyenlőség szempontjai szerinti nyomon követésére;

A nők politikai életben való részvételének előmozdítását célzó intézkedések

16. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat pozitív cselekvési intézkedések – például preferenciális bánásmód – végrehajtására az egyik nem alulreprezentáltsága esetén;

17. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék átláthatóvá a férfi és női jelöltek döntéshozói pozíciókba való kiválasztására irányuló eljárást azáltal is, hogy nyilvánossá teszik a jelöltek életútját, valamint bevezetik az érdemeken, kompetenciákon és a reprezentativitáson alapuló kiválasztást;

18. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a női szervezeteket támogató intézkedéseket, többek között azáltal, hogy megfelelő finanszírozást biztosítanak számukra, és együttműködési és a nemek közötti egyenlőség szempontjait hangsúlyozó platformokat hoznak létre a választásokon;

19. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék a női hálózatokat, és mozgósítsák elő a mentori tevékenységet, a megfelelő képzési programokat, a helyes gyakorlatok cseréjét és csereprogramokat, különös hangsúlyt fektetve a pályájuk korai szakaszában lévő női döntéshozókra;

20. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nők – szükség esetén kedvezményes elbánásban részesülve – karriertámogatás keretében részt vehessenek vezetői képzéseken és betölthessenek vezető pozíciókat, a nők vezetői készségeinek javítása és vezetői tapasztalatának növelése érdekében;

21. a többi szereplőt a tágabb értelemben vett demokratikus folyamat fontos részeként ismeri el, ennél fogva kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő és üdvözljék a munkáltatói szervezetek és a szakszervezetek, a magánszektor és a nem kormányzati szervezetek, továbbá a közigazgatással párbeszédet folytató tanácsadó testületekbe integrálódó valamennyi szervezet arra irányuló erőfeszítéseit, hogy beosztásaikban elérjék a nők és a férfiak egyenlőségét, beleértve a döntéshozatalban való egyenlő részvételt is;

22. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a családi élet és a munka összeegyeztetésével és az azok közötti egyensúly előmozdításával tegyék lehetővé a nők és a férfiak számára a politikai döntéshozatalban való aktív részvételt, olyan eszközök alkalmazásával, mint például a szülőkre háruló költségek egyenlő megosztása a két szülő munkáltatói között, vagy hozzáférhető és megfelelő szolgáltatások biztosítása, pl. a gyermek- és idősgondozás területén, és felszólítja a Bizottságot, hogy – irányelvek formájában – megfelelő jogalkotási javaslatokkal támogassa a szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférést, a minimumjövédelmet és a nemi alapú erőszaktól való mentességet;

23. emlékeztet a kedvezményes elbánás és a különleges intézkedések fontosságára a különböző háttérű személyek és a hátrányos helyzetű csoportok tagjai döntéshozói pozíciókban való képviseletének előmozdítása terén, például a fogyatékkal élők, a migráns nők, valamint az etnikai és nemi kisebbségek tagjai esetében;

2012. március 13., kedd

24. tudomásul veszi, hogy a média és az oktatás fontos szerepet játszik a nők politikában és a társadalmi hozzáállás reformjában való részvételének előmozdításában; hangsúlyozza, hogy fontos a média, különösen a közszolgálati műsorszolgáltatás terén a tudatosság növelése, a tisztességes és kiegyensúlyozott műsoridő biztosítása a férfi és női jelöltek számára a választások idején, valamint a média nyomon követése a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetés és a kezelésére szolgáló eszközök azonosítása érdekében, továbbá azzal a céllal, hogy ezzel támogassák a sztereotípiák felszámolására irányuló erőfeszítéseket, és ösztönözzék a nőkről mint vezetői szereppel rendelkező személyekről, többek között a példaképül szolgáló politikusnőkről ábrázolt pozitív képet nemzeti, regionális és európai szinten;

25. sürgeti a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy – a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) szerepének és erőforrásainak növelésével, valamint a női nem kormányzati szervezetekkel való együttműködés elősegítésével – támogassák, illetve cseréljék ki azokat a bevált gyakorlatokat, amelyek hozzájárulnak a nemek közötti egyenlőség megvalósításához a döntéshozói pozíciók betöltése terén;

26. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy – különösen az EIGE bevonásával – valamennyi szektorban (az állami és magánszektorban), továbbá a hierarchia valamennyi szintjén a nemek közötti egyenlőség döntéshozatalban való nyomon követése vagy a kijelölt célok nem teljesülése esetében további intézkedések alapjául történő felhasználás céljából végezzenek adatgyűjtést, illetve nemek szerinti bontásban elemezzék és terjesszék ezeket az adatokat; felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa az összehasonlítható adatok gyűjtését és terjesztését az EU szintjén, a döntéshozói pozíciók nők és férfiak általi betöltésével kapcsolatos adatokat tartalmazó adatbázisának felhasználásával; arra kéri továbbá, hogy az adatgyűjtést fejlessze tovább a nemek közötti egyensúly európai feltérképezésévé, amely közös mutatók alapján összegyűjti a nemek közötti egyensúly terén uniós, tagállami és regionális szinten tapasztalt éves változásokat; úgy véli, hogy e térképnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a nemek közötti egyensúlyt elősegítő, a részvételi arány százalékában kifejezett, a tagállamok és a jogalkotói hatáskörrel rendelkező régiók jogszabályaiban a választási eljárások szabályozása érdekében beépített célkitűzéseket;
- a nemek százalékos részvételi arányát az európai, nemzeti és regionális parlamentekben, valamint a helyi intézményekben;
- a nemek százalékos részvételi arányát az említett jogalkotási intézmények által választott vagy felügyelt végrehajtó szervekben;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy évente nyújtson be jelentést az Európai Parlament Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsága számára a döntéshozatalban a nemek közötti egyenlőség terén az Európai Unióban tett előrehaladásról;

28. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, hogy a különböző nemzeti, helyi és európai szintű választási rendszerek, valamint a különböző szinten megvalósított intézkedések és bevált gyakorlatok milyen hatással vannak a nők részvételének egyensúlyára;

A nemek szempontjából kiegyensúlyozott politikai képviselet előmozdítása a külkapcsolatokban

29. emlékeztet az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) valamennyi szinten tevékenykedő személyzetének kinevezésével kapcsolatban a nemek közötti egyenlőségre irányuló követelésére; felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy mozdítsa elő a nők döntéshozatalban való részvételét az Európai Unió külkapcsolataiban, valamint hogy biztosítsa azt, hogy az EU-t képviselő valamennyi küldöttség összetétele tekintetében tartsa tiszteletben a nemek közötti egyenlőség elvét és azt, hogy a nők és a férfiak beszédideje kiegyensúlyozott legyen; hangsúlyozza, hogy fokozni kell a női mediátorok és tárgyalásvezetők számát az emberi jogok helyzetének megfigyelésével, a korrupció megelőzésével, béketeremtéssel kapcsolatos folyamatokban és más tárgyalásokon, például a nemzetközi kereskedelmi és környezetvédelmi tárgyalásokon;

30. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy megfelelő pénzügyi és technikai segítségnyújtás álljon rendelkezésre a nők választási folyamatokban való részvételének – képzés, állampolgári ismeretek oktatása, a média mobilizálása és a helyi nem kormányzati szervezetek bevonása révén történő – fokozását célzó különleges programok tekintetében, a nemi szempontra fogékony polgári tudatosságot előmozdító, a nemi sztereotípiákat és a nőkkel szembeni „beépült” előítéletet felszámoló általános oktatási programok finanszírozásán túlmenően;

2012. március 13., kedd

31. felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy tegyenek intézkedéseket a nőknek az ENSZ-hez hasonló multinacionális szervezetek politikai életének valamennyi szintjén, a kormányokban és a nemzeti parlamentekben, valamint regionális és helyi szinten és a helyi önkormányzatokban való kiegyensúlyozott képviseletének előmozdítása céljából, valamint e célok elérésének előmozdítása érdekében a többi nemzetközi szintű szereplővel – mint például az ENSZ Nőkkel és az Interparlamentáris Unióval – folytatott együttműködés fokozása céljából;

32. felszólítja az Európai Parlament tematikus főosztályait annak biztosítására, hogy a küldöttségekhez címzett tájékoztatók mindenkor tartalmazzák a nemi szempontokat, és kiemeljék a nemek közötti egyenlőség tekintetében lényeges kérdéseket;

*

* *

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

Az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében

P7_TA(2012)0071

Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről (2011/2116(INI))

(2013/C 251 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 4., 54. és 151–154. cikkére,
- tekintettel a szövetkezetek támogatásáról szóló 2002. június 3-i, 193. ILO-ajánlásra;
- tekintettel az európai részvénytársaság statútumáról szóló, 2001. október 8-i 2157/2001/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai szövetkezet (SCE) statútumáról szóló, 2003. július 22-i 1435/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az európai részvénytársaság statútumának a munkavállalói részvétellel kapcsolatos kiegészítéséről szóló, 2001. október 8-i 2001/86/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2003. július 22-i 2003/72/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai szövetkezetek támogatásáról szóló 2004. február 23-i bizottsági közleményre (COM(2004)0018),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé – A magas szinten versenyképes szociális piacgazdaságért – 50 javaslat az együttes munka, vállalkozás és a cserekapcsolatok javítása érdekében” című 2010. október 27-i bizottsági közleményre (COM(2010)0608),

⁽¹⁾ HL L 294., 2001.11.10., 1. o.

⁽²⁾ HL L 207., 2003.8.18., 1. o.

⁽³⁾ HL L 294., 2001.11.10., 22. o.

⁽⁴⁾ HL L 207., 2003.8.18., 25. o.

2012. március 13., kedd

- tekintettel „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: A szociális és területi kohézió európai keretrendszere” című 2010. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2010)0758),
- tekintettel az „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez – »Együtt egy újfajta növekedésért«” című, 2011. április 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)0206),
- tekintettel az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2003/72/EK tanácsi irányelvre vonatkozó összefoglaló jelentésre ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai szövetkezet (SCE) statútumáról szóló 1435/2003/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó tanulmányra ⁽²⁾,
- tekintettel a szövetkezetek ENSZ által meghirdetett nemzetközi évére (2012) ⁽³⁾,
- tekintettel „A szövetkezeti üzleti modell ellenálló képessége válság idején” című ILO-jelentésre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a különböző vállalati formákról szóló véleményére ⁽⁵⁾,
- tekintettel a szociális gazdaságról szóló, 2009. február 19-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Közöség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14/EK irányelvről szóló 2009. február 19-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a munkavállalók pénzügyi részvétele előmozdításának keretéről szóló 2003. június 5-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2003. július 22-i 2003/72/EK tanácsi irányelvről szóló, 2010. szeptember 16-i bizottsági jelentésre (COM(2010)0481),
- tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Jogi Bizottság és a Női és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7–0432/2011),

A. mivel a szövetkezeti vállalkozások tagjaik és vásárlóik érdekeit, illetve a társadalmi kihívásokra vonatkozó megoldásokat védik, és céljuk egyrészt az, hogy hosszú távú és fenntartható üzletpolitika révén a tagok nyereségeit maximalizálják és megélhetésüket biztosítsák, másrészt az, hogy ügyfeleik, alkalmazottaik és tagjaik jólétét az egész régióban az üzleti stratégia középpontjába helyezték,

⁽¹⁾ Készítette: Fernando Valdés Dal-Ré, munkajogi professzor, Labour Asociados Consultores, 2008.

⁽²⁾ Végezte: Cooperatives Europe, European Research Institute on Cooperative and Social Enterprises, EKAI Center, 2010.

⁽³⁾ ENSZ, A/RES/64/136.

⁽⁴⁾ Johnston Birchall és Lou Hammond Ketilson, International Labour Organisation, 2009.

⁽⁵⁾ HL C 318., 2009.12.23., 22. o.

⁽⁶⁾ HL C 76. E, 2010.3.25., 16. o.

⁽⁷⁾ HL C 76. E, 2010.3.25., 11. o.

⁽⁸⁾ HL C 68., 2004.3.18., 429. o.

2012. március 13., kedd

- B. mivel a szövetkezeti vállalkozások természetüknél fogva szerkezetileg kapcsolódnak ahhoz a területhez, ahol a székhelyük van, és ezért fontos szerepet játszanak a helyi fejlődés felgyorsításában, amely döntő tényező a valódi társadalmi, gazdasági és területi kohézió előmozdítása szempontjából; mivel a szövetkezetekben alapvető fontosságú a folyamatos képzés finanszírozása a társadalmi felelősségvállalás és a vállalkozás terén, amely két területre csak részben vonatkoznak a társadalmi részvételt elősegítő eszközök,
- C. mivel a szövetkezeti vállalkozásokban a vállalkozás tagjai részvételének elsőbbséget kell élveznie, és tükröződnie kell a szövetkezet irányítási és tulajdonosi szerkezetében,
- D. mivel a szövetkezetek az európai gazdaság fontos pillérei és a szociális innováció kulcstényezői, és így különösen megőrzik az infrastruktúrát és a helyi szolgáltatásokat elsősorban a vidéki területeken és az elvárosiasodott peremtelepüléseken, és mivel Európában 160 000 szövetkezet működik, melyek az európaiak több mint negyedének tulajdonában állnak és nagyjából 5,4 millió alkalmazottat foglalkoztatnak,
- E. mivel a szövetkezetek számos gazdasági területen a befektetőktől függő vállalatokkal versenyeznek, mivel a szövetkezeti vállalkozások jelentős gazdasági hatalommal rendelkeznek a globális piacokon, és még a multinacionális szövetkezetek is gyakran kapcsolatban maradnak a helyi szükségletekkel,
- F. mivel a pénzügyi válság idején a szövetkezeti bankok szövetkezeti üzleti modelljüknek köszönhetően magas szintű fenntarthatóságról és ellenálló képességről tettek tanúbizonyságot; mivel szövetkezeti üzleti modelljüknek köszönhetően a válság során is bővült a forgalmuk, és folytatódott növekedésük, kevesebb csőd és veszteség érte őket; mivel a szövetkezeti vállalkozások magas színvonalú, integrált és a válságnak ellenálló foglalkoztatást nyújtanak, gyakran nagy százalékban alkalmaznak nőket és migráns munkavállalókat, és hozzájárulnak egy adott terület fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődéséhez helyi, át nem helyezhető munkahelyek teremtésével; mivel a szövetkezetek a szociális gazdaság sikeres és korszerű megközelítésének tekinthetők, valamint – különösen a vidéki területeken lévő szövetkezetek – biztos munkahelyekkel hozzájárulhatnak a foglalkoztatási lehetőségek biztosításához, és lehetővé tehetik alkalmazottaik számára, hogy életüket rugalmasan tervezzék ott, ahonnan származnak,
- G. mivel a pénzügyi és gazdasági válság rámutatott, hogy valamely jogi forma vonzerejének kérdését nem lehet kizárólag a részvényesek szempontja alapján megválaszolni; mivel tudomásul kell venni, hogy egy vállalkozás társadalmi szervezetként felelősséggel tartozik a részvényesek, alkalmazottak, hitelezők és a társadalom felé, és ezt a tényt az ilyen értékelések során figyelembe kell venni,
- H. mivel a szövetkezetekre és a munkavállalói részvételre vonatkozó jogszabályok EU-szerte jelentősen eltérőek,
- I. mivel a mai napig az európai szövetkezet (SCE) statútuma a szociális gazdaság egyetlen jogi formája, amely európai uniós szinten létezik, miután 2003-ban a Bizottság visszavonta az európai szövetség statútumára, illetve az európai kölcsönös társaság statútumára vonatkozó javaslatait, illetve mivel az európai alapítvány statútuma még nem készült el,
- J. mivel az európai szövetkezet statútuma létrehozatalának célja a belső piac fejlődésének elősegítése az ilyen típusú vállalat tevékenységének uniós szintű megkönnyítésével,
- K. mivel az európai szövetkezet statútumának bevezetése a szövetkezeti üzleti modell európai uniós elismerésének mérföldköve, azokban a tagállamokban is, ahol a szövetkezetekre vonatkozó elképzelés történelmi okok miatt hitelét veszítette,
- L. mivel az európai szövetkezetekben értéket képvisel az alkalmazottak transznacionális bevonása, ideértve jogukat az irányító testületekben való részvételhez,
- M. mivel az EU 2020 stratégia magas szintű foglalkoztatásra épülő gazdaság megteremtésére szólít fel, amely gazdasági, társadalmi és területi kohéziót eredményez, mivel ennek az erős szociális gazdaság is részét képezi,
- N. mivel a szövetkezetek ENSZ által 2012-re meghirdetett nemzetközi éve kiváló lehetőséget biztosít a szövetkezeti üzleti modell terjesztésére,

2012. március 13., kedd

Szövetkezetek az EU keretében

1. emlékeztet arra, hogy a szövetkezetek és más szociális gazdasági vállalkozások az európai szociális modell és a közös piac részei, ezért határozott elismerést és támogatást érdemelnek egyes tagállamok alkotmányaiban foglaltaknak és különféle európai uniós alapdokumentumoknak megfelelően;
2. emlékeztet arra, hogy a szövetkezetek újabb lépést jelenthetnek az uniós belső piac kiteljesítésében, és a határokon átnyúló, fennálló akadályok csökkentését szolgálhatják, valamint növelhetik a belső piac versenyképességét;
3. rámutat, hogy az európai szövetkezet (SCE) státútumáról (a továbbiakban: a státútumról) szóló, 2003. július 22-i 1435/2003/EK tanácsi rendelet és az európai szövetkezet státútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2003/72/EK irányelv szorosan összekapcsolódik;
4. Üdvözli a Bizottság COM(2012)0072 számú közleményét; üdvözli az Európai Bizottságnak az európai szövetkezetekre vonatkozó szabályozás egyszerűsítésére és a szövetkezetspecifikus elemek megerősítésére irányuló szándékát, és hogy ezt az érdekelt felekkel folytatott konzultáció fogja kísérni; kéri, hogy a folyamat során vegyék figyelembe az Európai Parlament SCE-vel kapcsolatos álláspontját;
5. sajnálattal veszi tudomásul, hogy gyér alkalmazása miatt az SCE még nem tekinthető sikernek – 2010-ig csupán 17 európai szövetkezetet hoztak létre, összesen 32 alkalmazottal ⁽¹⁾ –; hangsúlyozza, hogy ezek a kemény adatok arra utalnak, hogy a státútum kevésbé felel meg az Európában működő szövetkezetek egyedi körülményeinek, noha számos vállalkozó mutatott érdeklődést SCE alapítása iránt; üdvözli, hogy elvégezték a státútum alapos értékelését annak kiderítésére, hogy miért bizonyult kevésbé vonzóknak, miért gyakorolt olyan kis hatást és hogyan lehetne túlmutni a végrehajtás terén a tapasztalat hiányán és egyéb akadályokon;
6. tudomásul veszi, hogy az európai szövetkezetek használata sokszor csak jogi személyekből álló másodlagos szövetkezetekre korlátozódik, kölcsönös önszervező társaságok használják, amelyek nem rendelkeznek európai státútummal, de a szociális gazdasággal összefüggő jogállást kívánnak szerezni, valamint nagyvállalatok; tudomásul veszi, hogy kis szövetkezeti vállalkozások számára – amelyek Európában többségben vannak – az SCE-hez való hozzáférés nehezen megvalósítható;

A munkavállalók részvétele az európai szövetkezetekben

7. üdvözli, hogy a munkavállalók részvételére vonatkozó intézkedések az európai szövetkezetek központi elemét képezik; ugyanakkor rámutat, hogy meg kellene felelniük a szövetkezetek sajátos természetéhez kapcsolódó követelményeknek;
8. rámutat, hogy számos tagállam nem ültette át az irányelv alkalmazottak jogaira vonatkozó bizonyos cikkeit, többek között a nemekre vonatkozó rendelkezéseket, és ez számos hiányossághoz vezetett a munkavállalói részvétellel kapcsolatos eljárások nyomon követése és végrehajtása tekintetében, hangsúlyozza továbbá, hogy e hiányosságokat orvosolni kell az európai szövetkezeti megállapodásokkal való visszaélések elkerülése érdekében; sajnálattal veszi tudomásul, hogy a munkavállalók adminisztratív testületekben való részvételéről szóló alapvető szabályok nem teszik kötelezővé a munkavállalói részvételt;
9. elégedettségének ad hangot azonban amiatt, hogy egyes tagállamok azon túlmenően, hogy megfelelően átültették az irányelvet, az abban lefektetett előírásokat még meg is haladták;
10. felszólítja ugyanakkor a Bizottságot, hogy kövesse szorosan figyelemmel a 2003/72/EK irányelv alkalmazását annak érdekében, hogy azzal a munkavállalókat jogaiktól megfosztva ne lehessen visszaélni; sürgeti a Bizottságot, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket az irányelv 13. cikke megfelelő átültetésének biztosítása érdekében;
11. megjegyzi, hogy az irányelv 17. cikke megszabja, hogy a Bizottságnak értékelnie kell az irányelv végrehajtását, és szükség esetén felül kell vizsgálnia a jogszabályt; hangsúlyozza, hogy a státútum szűk körű alkalmazása megakadályozza az irányelv megfelelő értékelését;
12. megjegyzi, hogy az irányelvet nem szabad a státútum előtt felülvizsgálni, kéri annak megfontolását, hogy az egyszerűsítés és a megfelelőbb szabályozás kedvéért a munkavállalói részvételről szóló rendelkezéseket közvetlenül a státútumba illesszék be;

⁽¹⁾ COM(2010)0481.

2012. március 13., kedd

13. hangsúlyozza, hogy az irányelv felülvizsgálatának a szervezetek munkavállalói sajátos igényeire kell irányulnia, többek között arra a lehetőségre, hogy ugyanaz a személy egyszerre a vállalkozás tulajdonosa és alkalmazottja; felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki eszközöket a szervezetek munkavállalói és felhasználói tulajdonlása megkönnyítésére; el kívánja érni, hogy az Európai Unió valamennyi tagállamában magától értetődőnek tartsák az alkalmazottak vállalkozásokban való részvételét; támogatja az alkalmazottak fokozottabb részvételét a vállalkozások határokon átnyúló formáiban ahelyett, hogy e részvétel minimális szinten maradjon;

14. üdvözli az európai szervezet (SCE) statútumáról szóló 1435/2003/EK rendelet⁽¹⁾ végrehajtását vizsgáló tanulmány következtetéseit, különösen ami azokat a javasolt intézkedéseket illeti, melyek célja az európai szervezetek támogatása egyrészt az azzal kapcsolatos tájékozottság növelése révén – amit a szervezeti jogi tanácsadók és a szociális partnereknek biztosított oktatási programokkal lehet megvalósítani –, másrészt a szervezetek közötti határokon átnyúló együttműködés előmozdítása révén;

15. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a szervezeteket a nők különleges tárgyaló testületbeli részvételének növelésére, és alakítsanak ki sokszínűségi politikákat a nemek közötti, családi és szakmai életben megvalósuló egyenlőség biztosítása, különösen pedig a vezetői beosztásban lévő nők arányának növelése érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a nemi szempontokat az irányelv megfelelő végrehajtásának ellenőrzése során, illetve a szervezetekre vonatkozó szabályozás jövőbeni felülvizsgálata során.

16. kéri a Bizottságot, hogy foglalja bele az európai szervezeteket egy lehetséges európai szabályozásba annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a nők nagyobb részvételét az igazgatói helyeken, illetve a közvállalkozások vagy tőzsdék igazgatói testületeiben abban az esetben, ha a vállalkozások önszántukból nem tudják elérni a 2015-re kitűzött 30%-os és a 2040-re kitűzött 40%-os célkitűzést;

A statútum jövője

17. hangsúlyozza, hogy összetettsége miatt a statútum csak részben felel meg a szervezetek igényeinek, ezért egyszerűsíteni kell és mindenki számára érthetővé kell tenni, hogy felhasználóbarátabbá, könnyen értelmezhetővé és jobban alkalmazhatóvá váljon, így biztosítva valamennyi alkalmazott jogát a tájékoztatáshoz, a konzultációhoz és a részvételhez;

18. felhívja a figyelmet a szervezetekre vonatkozó hagyományok és jogszabályok EU-szerte létező sokféleségére; hangsúlyozza, hogy a statútumnak autonóm jogi keretet kell biztosítania az európai szervezetek számára a szervezetekről szóló hatályos nemzeti joggal együtt, és hogy ezért nem kerül sor közvetlen harmonizációra;

19. hangsúlyozza, hogy az európai szervezet statútumát nem az előírások csökkentésével kell vonzóbbá tenni; véleménye szerint a statútum felülvizsgálatának meg kell könnyítenie az ilyen jellegű társaságok elismerésének előmozdítását az EU-ban; hangsúlyozza, hogy a szervezetek gazdasági súlya, a válsággal szembeni ellenálló képessége és az értékek, amelyeken alapulnak, egyértelműen igazolják fontos szerepüket korunk Európai Uniójában és igazolják a statútum felülvizsgálatának szükségességét; hangsúlyozza, hogy az európai szervezettel kapcsolatos jövőbeni kezdeményezéseket és intézkedéseket az átláthatóságra, az érdekeltek jogainak védelmére, valamint a nemzeti szokások és hagyományok tiszteletben tartására kell alapozni; rámutat, hogy egyes nemzeti szervezetek számára holdingszerkezetük miatt csak kevésbé vonzó a statútum használata; hangsúlyozza, hogy meg kell szilárdítani a különböző tagállamokban működő nemzeti szervezetek egyesülésének lehetőségét;

20. ragaszkodik valamennyi érdekelt fél, különösen a szervezeti és szakszervezeti mozgalomban részt vevő társadalmi szereplők a felülvizsgálati folyamatba való bevonásához, egyúttal hangsúlyozza, hogy a folyamatot időben véghez kell vinni;

A szervezetekben és az európai szervezetekben (SCE) történő foglalkoztatás növelése és a szervezetek megerősítése mint a szociális gazdaság alapvető elemei

21. elvárja, hogy a Bizottság meg hozza a megfelelő intézkedéseket az irányelv maradéktalan végrehajtásának biztosítása érdekében;

⁽¹⁾ SI2.ACPROCE029211200 számú szerződés, 2009. október 8.

2012. március 13., kedd

22. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság jobbra figyelmen kívül hagyta a Parlament szövetkezetekre vonatkozó ajánlásait; emlékeztet, hogy az állásfoglalás ⁽¹⁾ felkért:

- a szociális gazdasági vállalkozások sajátosságainak elismerésére és az európai politikákban való figyelembevételére,
- lépések megtételére annak biztosítására, hogy a Kkv-k Európai Megfigyelőközpontja felméréseibe belefoglalja a szociális gazdasági vállalkozásokat,
- a szociális vállalkozásokkal folytatott párbeszéd felgyorsítására,
- az ilyen vállalkozásokra vonatkozó tagállami jogi keret javítására;

23. emlékeztet arra, hogy a COM(2004)0018 dokumentumban a Bizottság maga kötelezte el magát tizenkét lépésre, többek között:

- az érintett felek támogatására és szervezett információcsere megszervezésére,
- a bevált gyakorlatok megosztására a nemzeti jogszabályok javítása érdekében,
- a szövetkezetekre vonatkozó európai statisztikai adatok gyűjtésére,
- a szövetkezetekre vonatkozó európai jogszabályok egyszerűsítésére és felülvizsgálatára,
- célzott oktatási programok kezdeményezésére és az európai szövetkezetekre való utalásoknak az Európai Beruházási Alap pénzügyi eszközeibe való befoglalására;

24. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a kötelezettségek listájáról csupán három intézkedést váltottak valóra, jelentősebb eredmények nélkül; hangsúlyozza, hogy e hiányosságok korlátozzák a szövetkezetek fejlesztési potenciálját;

25. rámutat, hogy a forráshiány eredményhiányhoz vezet; hangsúlyozza, hogy a Bizottságon belül a szervezés és a szociális gazdaságokra szánt források sürgős javításra szorulnak, mivel jelenleg egyenetlenségek mutatkoznak a kompetenciák terén és a szociális gazdasággal foglalkozó bizottsági személyzeti erőforrásokban;

26. hangsúlyozza, hogy az EU politikáiban minden területen el kell ismerni a szociális gazdasági vállalkozások sajátosságait és hozzáadott értékeit, beleértve a szövetkezeti vállalkozásokat is, a közbeszerzési eljárásra, állami segélyre és a pénzügyi szabályozásra vonatkozó megfelelő jogszabályoknak a szociális vállalkozásokra szabásával;

27. felszólítja a tagállamokat, hogy a szövetkezetek számára segítsék elő kedvezőbb feltételek kialakulását, például a hitelekhez és adókedvezményekhez való hozzáférést;

28. felkéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a szövetkezetek pénzügyi szerkezetét a tőkekövetelményekre, valamint a könyvelési és jelentéstételi szabványokra vonatkozó jogszabályok tekintetében; rámutat, hogy minden szövetkezetet, különösen a szövetkezeti bankokat érinti a szövetkezeti üzletrészek visszavásárlására és a fel nem osztható tartalékokra vonatkozó jogszabályok;

29. rámutat a digitális forradalom sajátos kihívásaira, amelyekkel a médiaágazat és különösen a szövetkezetként működő kiadók szembesülnek;

30. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a szociális gazdaságra – köztük az ebben a szektorban kulcsszerepet játszó szövetkezeti vállalkozásokra – vonatkozó nyitott koordinációs módszert a tagállamok és az érintett felek bevonásával, ösztönzendő a bevált gyakorlatok megosztását, illetve azt elrendő, hogy a tagállamok egyre inkább vegyék figyelembe a szövetkezetek jellegét, különösen az adózás, a hitelek, az adminisztratív terhek és a vállalkozástámogatási intézkedések terén;

(¹) HL C 76. E, 2010.3.25., 16. o.

2012. március 13., kedd

31. üdvözlí, hogy az egységes piaci intézkedéscsomag elismeri, hogy támogatni kell a szociális gazdaságot, és sürgeti a Bizottságot, hogy indítsa el a már sokszor beharangozott „társadalomtudatos vállalkozás” kezdeményezést, amely szövetkezeti elveken alapszik ⁽¹⁾;

32. felszólítja a Bizottságot a szociális gazdaság európai éve kezdeményezésének megfontolására;

33. támogatja a szövetkezetek számára elérhető vállalkozástámogatási intézkedéseket, különösen az üzleti konzultáció és a munkavállalók képzése terén, valamint a finanszírozáshoz való hozzáférés lehetővé tételét a szövetkezetek számára, különösen a munkavállalói vagy a fogyasztói kivásárlás érdekében – hiszen ez nem eléggé méltányolt eszköz vállalkozások megmentésére válság idején –, illetve a családi vállalkozások átadását;

34. hangsúlyozza a szövetkezetek növekvő jelentőségét a szociális szolgáltatások és a közjavak területén; hangsúlyozza, hogy a munkaadó jogállásától függetlenül tisztességes munkakörülményeket kell biztosítani, és kezelni kell az e szektorban jelentkező egészségügyi és biztonsági problémákat;

35. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a szövetkezetek részvételét az uniós szintű szociális párbeszédben;

36. kiemeli az európai szövetkezetben rejlő ama lehetőséget, hogy támogatja a nemek közötti egyenlőséget politikák és programok különböző szinteken történő megvalósítása révén, különös figyelmet szentelve az oktatásnak, a szakmai továbbképzésnek, a vállalkozás népszerűsítésének és a folyamatos képzés programjainak; megjegyzi, hogy a nemek közötti egyenlőség a különböző szinteken történő döntéshozatalban gazdaságilag jótékony hatású és egyben kedvező feltételeket teremt ahhoz, hogy a tehetségesek és a szakismerettel rendelkezők irányítási és felügyeleti feladatokat gyakorolhassanak; hangsúlyozza továbbá, hogy az együttműködésen alapuló munka bizonyos aspektusai a családi és a szakmai élet összeegyeztetését elősegítő rugalmasságot tesz lehetővé; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan mechanizmust, amely a nemek közötti egyenlőség terén legjobban bevált gyakorlatok tagállamok közötti megosztását szolgálja;

37. hangsúlyozza, hogy az európai szövetkezet meg tud felelni a nők igényeinek és javítani tudja élet-színvonalukat azáltal, hogy hozzáférést biztosít számukra a tisztességes munka nyújtotta lehetőségekhez, a takaré- és hitelintézetekhez, a lakáshoz és szociális szolgáltatásokhoz, az oktatáshoz és képzéshez;

*

* *

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

⁽¹⁾ <http://www.ica.coop/coop/principles.html>.

A bolognai folyamat

P7_TA(2012)0072

Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása az uniós intézményeknek a bolognai folyamat megszilárdításához és előrelépéséhez való hozzájárulásáról (2011/2180(INI))

(2013/C 251 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 165. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és annak 26. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és annak 14. cikkére,

2012. március 13., kedd

- tekintettel az 1998. május 25-én Franciaország, Németország és az Egyesült Királyság részéről a négy illetékes miniszter által Párizsban aláírt, az európai felsőoktatási rendszer struktúrájának harmonizációjáról szóló sorbonne-i együttes nyilatkozatra (Sorbonne-i Nyilatkozat) ⁽¹⁾,
- tekintettel az 1999. június 19-én 29 európai ország oktatási miniszterei által Bolognában aláírt együttes nyilatkozatra (Bolognai Nyilatkozat) ⁽²⁾,
- tekintettel a felsőoktatásért felelős európai miniszterek konferenciája által 2009. április 28–29-én Leuvenben és Louvain-la-Neuve-ben kiadott közleményre ⁽³⁾,
- tekintettel a 47 ország oktatási miniszterei által 2010. március 12-én elfogadott Budapest–Bécs Nyilatkozatra, amely hivatalosan elindította az európai felsőoktatási térséget (EHEA) ⁽⁴⁾,
- tekintettel a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a rövid távú tartózkodásra jogosító egységes vízumok kiadásának a Közösségbe tudományos kutatás céljával harmadik országokból érkező kutatók esetében történő megkönnyítéséről szóló, 2005. szeptember 28-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel a felsőoktatás terén a minőségbiztosítással kapcsolatos további európai együttműködésről szóló, 2006. február 15-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁷⁾,
- tekintettel az egész életen át tartó tanulás európai képesítési keretrendszerének létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁸⁾ (EQF-LLL),
- tekintettel a Tanács 2009. május 12-i következtetéseire az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében 2009. november 26-án ülésező képviselői által elfogadott következtetésekre az oktatás szerepének a teljes körűen működő tudásháromszög keretében való fejlesztéséről ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Tanács 2010. május 11-i, a felsőoktatás nemzetközivé válásáról szóló következtetéseire ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az iskolai lemorzsolódás csökkentéséről szóló, 2011. június 28-i tanácsi ajánlásra ⁽¹²⁾,
- tekintettel a „Mozgásban az ifjúság – a fiatalok tanulási célú mobilitásának ösztönzése” című, 2011. június 28-i tanácsi ajánlásra ⁽¹³⁾,
- tekintettel „Az egyetemek korszerűsítési programjának megvalósítása: oktatás, kutatás és innováció” című, 2006. május 10-i bizottsági közleményre (COM(2006)0208),
- tekintettel a Bizottság „EURÓPA 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i közleményére (COM(2010) 2020),

⁽¹⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/SORBONNE_DECLARATION1.pdf

⁽²⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/BOLOGNA_DECLARATION1.pdf

⁽³⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/Leuven_Louvain-la-Neuve_Communique%C3%A9_April_2009.pdf

⁽⁴⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/Budapest-Vienna_DedARATION.pdf

⁽⁵⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽⁶⁾ HL L 289., 2005.11.3., 23. o.

⁽⁷⁾ HL L 64., 2006.3.4., 60., o.

⁽⁸⁾ HL C 111., 2008.5.6., 1. o.

⁽⁹⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 302., 2009.12.12., 3. o.

⁽¹¹⁾ HL C 135., 2010.5.26., 12. o.

⁽¹²⁾ HL C 191., 2011.7.1., 1. o.

⁽¹³⁾ HL C 199., 2011.7.7., 1. o.

2012. március 13., kedd

- tekintettel az „Európai digitális menetrend” című, 2010. augusztus 26-i bizottsági közleményre (COM(2010)0245),
 - tekintettel az európai felsőoktatási rendszerek által az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés terén tett hozzájárulás növeléséről szóló, 2011. szeptember 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0567),
 - tekintettel a „Felsőoktatás Európában 2009-ben: fejlemények a bolognai folyamatban” című jelentésre (Eurydice, Európai Bizottság, 2009) ⁽¹⁾,
 - tekintettel a „2010-ben középpontban az európai felsőoktatás: a bolognai folyamat hatása” című jelentésre (Eurydice, Európai Bizottság, 2010) ⁽²⁾,
 - tekintettel a felsőoktatási reform tárgyában a pedagógusok körében végzett 2007. évi Eurobarométer-felmérésre ⁽³⁾,
 - tekintettel a felsőoktatási reform tárgyában a hallgatók körében végzett 2009. évi Eurobarométer-felmérésre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Eurostat 2009. április 16-i, „A bolognai folyamat az európai felsőoktatásban – a társadalmi dimenzióval és mobilitással kapcsolatos legfontosabb mutatók” című kiadványára ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a 2011. szeptember 8–9-én az örményországi Jerevánban megtartott, a felsőoktatás támogatásáról szóló nemzetközi konferencia zárójelentésére ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a bolognai folyamatról és a diákok mobilitásáról szóló 2008. szeptember 23-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7–0035/2012),
- A. mivel a bolognai folyamat céljai – azaz a kompatibilis európai felsőoktatási rendszerek működésének lehetővé tétele, továbbá a külföldön folytatott tanulmányok vagy munkavégzés útjában álló akadályok felszámolása, valamint az európai felsőoktatás vonzónak tétele számos, részben harmadik országból származó hallgató számára – továbbra is érvényben vannak, és a folyamat folytatása az oktatási rendszer különböző szintjei közötti párbeszéd révén az egyes megelőző szintekre épülő tantervek kidolgozása érdekében az Európa 2020 stratégia tudáson és innováción alapuló növekedéssel kapcsolatos céljait szolgálja, különösen a jelenlegi gazdasági válságban; mivel értékelést kell végezni a folyamat alakulásának meghatározása érdekében és azért, hogy számba vegyék a sikereket, a problémákat, az értetlenséget és az ellenállást;
- B. mivel a felsőoktatásnak az a szerepe, hogy az önállóságot, a kreativitást, a minőségi oktatáshoz való hozzáférést és az ismeretek szélesítését támogató, mindenki számára hozzáférhető, megkülönböztetésmentes tanulási környezetet kínáljon, és ennek érdekében be kell vonni az egyetemi közösség egészét – különösen a hallgatókat, az oktatókat és a kutatókat – az egyetemi képzési rendszer szakaszainak kidolgozásába;
- C. mivel hármas feladatuk (oktatás, kutatás és innováció) következtében az egyetemek rendkívül fontos szerepet játszanak az Unió jövője és polgárai oktatása szempontjából;
- D. mivel az egyetem fontos, közel ezeréves múlttal rendelkező európai vívmány, amelynek a társadalom fejlődésében játszott jelentős szerepe nem korlátozódhat pusztán a gazdasági fejlődésben játszott hatására, és amelynek fejlődése nem függhet csupán a gazdasági szükségletektől;

⁽¹⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/099EN.pdf

⁽²⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/122EN.pdf

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl198_en.pdf

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_260_en.pdf

⁽⁵⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-78-09-653/EN/KS-78-09-653-EN.PDF

⁽⁶⁾ <http://www.ehea.info/news-details.aspx?ArticleId=253>

⁽⁷⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 18. o.

2012. március 13., kedd

- E. mivel a tapasztalható nehézségek ellenére a bolognai folyamatban részt vevő országok többségében – bizonyos esetekben sikeresen – a három fokozatból álló struktúrát alkalmazzák;
- F. mivel a reform előmozdítására vonatkozó kötelezettségvállalás nem teljesíthető széttagolt fellépéssel és elegendő pénzügyi támogatás nélkül; mivel az oktatásra fordított állami kiadások csökkentése – amely bizonyos tagállamokban megfigyelhető – nem szolgálja a szükséges reformok előmozdítását;
- G. mivel a mobilitásnak mindenki számára elérhetőnek kell lennie, és az a felsőoktatási reform alapját képezi; mivel a hallgatói mobilitás idővel hozzájárulhat a foglalkoztatási célú mobilitás előmozdításához; mivel azonban az egész folyamat során szem előtt kell tartani, hogy az mindenki számára hozzáférhető legyen;
- H. mivel a tagállamoknak további erőfeszítéseket kell tenniük az oklevelek kölcsönös elismerésének biztosítása érdekében, amely kulcsfontosságú a folyamat sikeréhez;
- I. mivel a bolognai folyamat megvalósításának nélkülözhetetlen feltételeként erősíteni kell a társadalmi dimenziót az oktatáshoz való jog – különösen a kiszolgáltatott csoportok számára – megfizethető árakon való biztosítása érdekében, hogy tisztességes hozzáférés és jobb munkalehetőségek álljanak mindenki rendelkezésére;
- J. mivel az egyetemeknek, a közigazgatásoknak és a vállalkozásoknak határozottan el kell kötelezniük magukat a foglalkoztathatóság ügye mellett; mivel az egyetemnek mindenki számára biztosítania kell azokat az eszközöket és készségeket, amelyek elengedhetetlenül szükségesek a bennük rejlő lehetőségek teljes kibontakoztatásához; mivel az egyetemi képzésnek a munkaerőpiac szükségleteit tekintetbe kell vennie annak érdekében, hogy a diákok számára biztosítsa azokat a készségeket, amelyekre szükségük lesz, hogy biztos és jól fizetett munkát találjanak;
- K. mivel az oktatáshoz való hozzáférés, amely alapvető uniós érték, a tagállamok, az uniós intézmények és más kulcsszereplők felelőssége, és az Európai Unió fontos szerepet játszik az európai felsőoktatási térség kialakításában a tagállamok ezzel kapcsolatos erőfeszítései és a közöttük zajló együttműködés támogatása révén; mivel az oktatás és a diplomák fokozott koordinációja – a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett – az európai foglalkoztatást és növekedést megvalósító célok elérésének előfeltétele;
- L. mivel a bolognai folyamat nem lehet visszamenő hatályú azokra a diákokra nézve, akik a bolognai folyamat előtti tervet követően kezdték meg egyetemi tanulmányaikat;

A folyamat jelentősége

1. hangsúlyozza a tagállamok közötti együttműködés kulcsfontosságú területeként az oktatásügy fontos szerepét az Európa 2020 stratégia alapvető foglalkoztatási és növekedési célkitűzéseinek elérése és az olyannyira szükséges gazdaságélénkítés szempontjából;
2. felszólít a bolognai folyamat támogatásának uniós szintű növelésére, különösen ami a tudományos képesítések kölcsönös elismerését, az egyetemi követelmények harmonizációját, a mobilitás elősegítését, a szociális dimenziót és a foglalkoztathatóságot, az aktív demokratikus részvételt és a bolognai elvek végrehajtásának vizsgálatát, valamint az adminisztratív akadályok felszámolását illeti; felszólítja a tagállamokat, hogy újítsák meg a folyamat iránti elkötelezettségüket a finanszírozási rendszer megerősítése révén annak érdekében, hogy teljesüljenek az Európa 2020 stratégiában kitűzött növekedési célok;
3. megállapítja, hogy az európai felsőoktatási térség (EHEA) létrehozása jelentős eredmény a valódi európai polgárság kialakítása és előmozdítása szempontjából; úgy véli, hogy ennek az EHEA megfelelő eszközök és eljárások alkalmazása révén történő megerősítésében kell megmutatkoznia;
4. kiemeli a bolognai folyamat és az EHEA kulcsfontosságú szerepét az Európa 2020 stratégián belül, valamint – az európai felsőoktatás megkülönböztető jellemzőjeként – ismételten hangsúlyozza az oktatás és a kutatás összefonódásának kulcsfontosságú szerepét;

2012. március 13., kedd

5. kiemeli, hogy a bolognai folyamaton belül meghatározott prioritások – mobilitás, elismerés, foglalkoztathatóság – alkotják az annak biztosításához szükséges feltételeket, hogy minden, európai egyetemre beiratkozott hallgató jogosult legyen a minőségi oktatásra, a diplomaszerzésre és képesítésének bármely uniós országban való elismertetésére;

Irányítás

6. felhív egy hatékony, alulról felfelé építkező megközelítés kialakítására, amely teljes körűen bevonja az összes kulcsfontosságú szereplőt, így például az egyetemeket, a szakszervezeteket, a szakmai szervezeteket, a kutatóintézeteket, az üzleti szférát, mindenekelőtt pedig a tanárokat, a hallgatókat, a diákszervezeteket és az egyetemi személyzetet;

7. megállapítja, hogy néhány európai egyetem vonakodik megtenni a szilárd európai felsőoktatási térség megteremtéséhez szükséges erőfeszítéseket, ugyanakkor néhányuknak az európai felsőoktatási térség részeként ez jelenti az egyetlen lehetőséget a nagyobb versenyképesség eléréséhez és az általuk létrehozott tudás minőségének javításához;

8. felhívja az egyetemeket, hogy – optimálisan kihasználva az új technológiákat és elismerve a kiegészítő képzséket, például az iskolarendszeren kívüli oktatás jelentőségét – kötelezzék el magukat az olyan új oktatási és új szakmai és egész életen át tartó képzési stratégiák mellett, amelyek a tanulásközpontú, hallgatóközpontú és kutatásközpontú egyetemi rendszer tartóoszlopaire összpontosítanak, amely rendszer képes a kritikai gondolkodás, a kreatív készségek és a folyamatos szakmai fejlődés, továbbá olyan elméleti és gyakorlati tudás biztosítására, amelyre a diákoknak életük munkával eltöltött szakaszában szükségük lesz; felszólítja a tagállamokat és az EU-t, hogy nyújtsanak pénzügyi támogatást az egyetemek azon erőfeszítéseire, hogy megváltoztassák és fejlesszék oktatási gyakorlatukat;

9. felszólít a tanárok képzésére irányuló programok megerősítésére és kibővítésére, az egész életen át tartó tanulásban és az új technológiákban rejlő lehetőségek figyelembevételével;

10. hangsúlyozza, hogy az európai egyetemeknek a globális gazdaság igényei és az európai felsőoktatási térség további megszilárdítása felé fordulását az európai egyetemek arra irányuló erőfeszítésének kell tekinteni, hogy segítsék Európát, hogy felülkerekedjen az általános gazdasági bizonytalanság időszakán és visszatérjen a fenntartható fejlődés és növekedés útjára;

11. felhív az egyetemek társadalomra irányuló „harmadik küldetésének” kidolgozására, amelyet figyelembe kell venni a többdimenziós osztályozási kritériumok megalkotása és a kiválóság elismerése terén is;

12. a felsőoktatásba irányuló állami befektetések növelését szorgalmazza, különös tekintettel azokra, amelyek célja, hogy a készségek és a tudás fejlesztésén alapuló növekedés révén leküzdjék a gazdasági válságot, és amelyek jobb minőségű oktatással és szolgáltatásokkal, különösen ösztöndíjakkal, valamint az ezekhez való jobb hozzáféréssel válaszolnak a diákok fokozott igényeire; úgy véli, hogy a költségvetés csökkentése kedvezőtlenül befolyásolja a bolognai folyamat alapjául szolgáló elv, azaz az oktatás szociális dimenziójának megerősítésére irányuló próbálkozásokat; felszólítja ezért a tagállamokat és az uniós intézményeket új, célzott és rugalmas finanszírozási mechanizmusok kidolgozására – és egész Európára kiterjedő ösztöndíjak előmozdítására – az egyetemek növekedése, a kiválósága, valamint egyedi és eltérő szakmai küldetéseinek támogatása céljából; hangsúlyozza egy olyan, több alapot felölelő megközelítés kidolgozásának szükségességét, amelyre egyértelmű és hatékony szabályok vonatkoznak, és amelynek célja, hogy megbirkózzon a jövőbeni uniós finanszírozási modellel, és biztosítsa az egyetemek függetlenségét;

Konszolidálás

13. hangsúlyozza, hogy a bolognai folyamat és az Erasmus program fellendítette a hallgatói mobilitást, és hozzájárulhat a munkaerő mobilitásának fokozódásához; sajnálatosnak tartja azonban, hogy a mobilitás mértéke még mindig viszonylag csekély;

14. felhívja az EU-t, a tagállamokat és az egyetemeket, hogy a strukturált mobilitás elősegítése érdekében hozzanak létre tájékoztatási, valamint pénzügyi és adminisztratív támogatási mechanizmusokat valamennyi hallgató, egyetemi tanár és munkatárs számára; üdvözlí, hogy az Erasmus programot a posztgraduális hallgatók számára is bevezetik, és felhív az Erasmus keretében kínált szolgáltatások összességének és az oktatási programok új generációjának megerősítésére szociális kritériumokon alapuló, megnövelt támogatás révén, továbbá úgy, hogy több diák számára tesz lehetővé a programban való részvételt, valós és hatékony kreditelismerés révén, több lehetőség biztosításával arra, hogy a külföldi féléveket a képzés részének tekintsék, valamint a megengedett időkerettel kapcsolatos nagyobb rugalmasság révén; mindazonáltal kitart amellett, hogy a mobilitás semmiképpen sem eredményezheti a rosszabb anyagi helyzetben lévő hallgatók megkülönböztetését;

2012. március 13., kedd

15. úgy véli, hogy a felsőfokú oktatásban dolgozó tanárok mobilitása nem csak maguknak a tanároknak biztosít új ismereteket és tapasztalatokat, hanem közvetett módon diákjaiknak is, és egyúttal lehetővé teszi, hogy részt vegyenek az oktatási anyagok elkészítésében;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek eleget a kölcsönök és támogatások teljes hordozhatóságára irányuló kötelezettségüknek, és jelentősen javítsák a meggyarapodott új uniós programok keretében mobilizált diákok pénzügyi támogatását; a hatályos jogszabályok azzal kapcsolatos megvizsgálására kéri az EU-t, hogy a mozgás szabadságához való jogok miként mozgdíthatók elő a kölcsönök és támogatások hordozhatóságának garantálásával;
17. felkéri az Európai Uniót, hogy a származási országokban szerzett iskolai képesítések elismerésére irányuló jogszabályok megalkotása céljából fokozottabban vegye figyelembe az Afrikából, Ázsiából és Latin-Amerikából érkező bevándorlást;
18. felkéri az EU-t, hogy a kölcsönös bizalom garantálása és az egyetemi képesítések elismerésének megkönnyítése érdekében az EKKR minden tagállamban megvalósuló végrehajtása révén európai és tagállami szinten egyaránt állandósítson egy minőségbiztosítási rendszert; felkéri a tagállamokat, hogy nemzeti minőségbiztosítási rendszereiket az európai minőségbiztosítási szabványokkal és útmutatásokkal (European Standards and Guidelines on Quality Assurance) összhangban valósítsák meg, tiszteletben tartva az egyetemi kurzusok és megközelítések sokféleségét, ami a tartalmat és az oktatási módszereket illeti; a minőségbiztosítási ügynökségeket az európai felsőoktatási minőségbiztosítási nyilvántartás alkalmazására ösztönzi, valamint európai szintű együttműködésük előmozdítására és a legjobb gyakorlatok cseréjére a Felsőoktatási Minőségbiztosítás Európai Szövetségén (ENQA) keresztül is;
19. felhívja a figyelmet az egyes tagállamokban alkalmazott különböző osztályozási skálákra és az ECTS-pontok osztályzatokká való megfelelő átszámításának szükségességére;
20. ösztönzi a bolognai folyamatban részt vevő valamennyi országot, hogy alkalmazzák az európai felsőoktatási térség képesítési keretrendszeréhez kapcsolódó nemzeti képesítési keretrendszereket, valamint alakítsák ki és pénzügyileg támogassák a kölcsönös elismerést;
21. felhív a közös képzési alaptantervekről szóló megállapodások határozott pénzügyi támogatására, amelyek jól meghatározott tanulmányi eredményeket garantálnak, többek között a Tuning által és a „Tuning Academy” tapasztalatai alapján kifejlesztett módszertani megközelítés vizsgálata révén; kéri, hogy az egyetemi képzéssel kapcsolatos egyedi ismeretek és készségek meghatározása érdekében fordítsanak külön figyelmet a humán tárgyak tanterveinek mint a demokrácia bástyáinak és az európai kohézió megvalósítása eszközeinek sajátos jellegére, elősegítve ezáltal a mérhető általános (az ismeretek alkalmazásának képességében tükröződő) készségeket, illetve az oktatást és a kutatást mint eredeti kritikai elemzést összekapcsoló képzési struktúrákat; hangsúlyozza, hogy az adott tudományterület ismeretei mellett minden terület minden képzési programjának olyan transzverzális kulcskompetenciákat is nyújtania kell, mint a kritikus gondolkodás, a kommunikáció és a vállalkozási ismeretek;
22. kéri, hogy biztosítsanak további támogatást olyan nemzeti és európai intézkedésekhez, amelyek az oktatás terén igazságos részvételt és méltányos hozzáférést, valamint sikeres előmenetelt és fenntartható támogató rendszert például a lakhatás, a közlekedési kiadások stb. támogatása) garantálnak valamennyi hallgató számára, továbbá célzott támogatást kér különösen az alulreprézantált csoportokhoz, a szociálisan hátrányos háttérből érkezőkhöz és az anyagi nehézségekkel küzdőkhöz tartozók számára, hogy csökkenjen a képzésből kimaradók száma, és hogy garantálják, hogy az oktatás és képzés független a hátrányokat okozó társadalmi-gazdasági tényezőktől, valamint hogy az oktatás figyelembe vegye az egyéni tanulási szükségleteket; ajánlja a hallgatók részére ingyenes szolgáltatásokat nyújtó tanácsadó és karrierközpontok létrehozásának felgyorsítását;
23. kiemeli a 2007. évi londoni közlemény ⁽¹⁾ jelentőségét, amely a bolognai folyamat egyik céljaként az oktatás társadalmi dimenzióját jelölte meg, az oktatáshoz való igazságos, az egyéni háttértől független hozzáférés biztosítása céljából; sajnálatosnak tartja, hogy nem történt megfelelő előrelépés e cél elérése érdekében, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy segítse elő ezt a folyamatot;
24. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy ösztönözzék a kölcsönös elismerést az előtte álló adminisztratív akadályok felszámolása révén;

⁽¹⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/SORBONNE_DECLARATION1.pdf

2012. március 13., kedd

25. felhívja a figyelmet az alapidiplomával, valamint annak tanterveivel, az alapidiplomára épülő mesterképzési programokkal és az alapidiploma alkalmazhatóságával kapcsolatos sajátos igényekre; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a majdani diplomások képzettségi szintjüknek megfelelő, biztos és jól fizető munkahelyeken való elhelyezkedési esélyeinek javítása érdekében egyedi intézkedésekre, például elméleti és gyakorlati tantervek kidolgozására, valamint az egyetemek, a tagállamok és a gazdasági és társadalmi szereplők közötti hatékonyabb együttműködésre van szükség; e tekintetben felhívja a felsőoktatási intézményeket, hogy fejlesszék képzési kínátaikat, valamint javítsák a szakmai gyakorlatok egyetemi képzésbe történő beillesztését;

26. kiemeli, hogy a foglalkoztathatóság előmozdítására irányuló intézkedések, például az egész életen át tartó tanulás, és a munkaerőpiac számára megfelelő készségek szélesebb skálájának fejlesztése első számú prioritást kell hogy képezzen a fenntartható növekedés és a jóléti célkitűzések elérése érdekében; ezzel kapcsolatban erősen támogatja e tekintetben az egyetemi oktatók és hallgatók cseréjét, az egyetemek és vállalkozások közötti párbeszédet, a gyakorlati képzéseket és a készségútlevelet;

27. úgy véli, hogy a szakmai képesítésekről szóló 2005/36/EK irányelv korszerűsítése elő fogja segíteni Európában a szakmai mobilitást és a diákok mobilitását, mivel EU-szerte garantálni fogja a más tagállamokban szerzett képesítések elismerését;

28. arra kéri a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy támogassák a tudománynak – az európai egyetemeken még mindig elterjedt – „monodiszciplináris” módszertani megközelítéséről az „interdiszciplináris” és „transzdiszciplináris” megközelítésre való átmenetét;

29. felszólítja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy a megszilárdult európai felsőoktatási térség közös célkitűzésekként mozgósítsák elő az egyetemek és az üzleti szféra közötti párbeszédet és együttműködést annak érdekében, hogy fokozzák az európai egyetemeken végzett diákok foglalkoztathatóságát;

30. e tekintetben hangsúlyozza, hogy a relevánsabb tantervek kidolgozása, az oktatás egységesebbé tétele és a foglalkoztathatóság növelése érdekében egyedi intézkedésekre, valamint az egyetemek és a munkaerőpiac közötti hatékonyabb együttműködésre van szükség, azonos feltételeket teremtve ezáltal az egyes szakmákba való bejutáshoz;

31. hangsúlyozza a megfelelő gyakorlati óraszám hallgatók számára annak érdekében történő biztosításának fontosságát, hogy elősegítsék a későbbi munkaerő piaci integrációjukat;

32. felszólítja a nemzeti kormányokat és a Bizottságot, hogy alakítsák ki a strukturált együttműködés rendszerét annak érdekében, hogy az egyes tantárgycsoportokon belül közös okleveleket adjanak ki, amelyeket EU-szerte elismernek, mindezt pedig az Erasmus Mundus, valamint a jövőbeni oktatási és képzési program teljesítményének javítása és pénzügyi támogatásának növelése, illetve a közös programok európai akkreditációs rendszere megteremtésének előmozdítása révén;

33. üdvözli a Bizottság javaslatát, amely hivatkozik az Erasmus mesterképzési mobilitási rendszerre;

34. úgy véli, hogy a tudományos doktori fokozat – beleértve a vállalatokkal folytatott együttműködés keretében megszerzetteket is – fontos kapocs a felsőoktatás és a kutatás között, és emlékeztet arra, hogy az akár kulcsfontosságú összetevője is lehet a tudásalapú innováció megteremtésének és a gazdasági növekedésnek; elismeri a vállalatok keretében végzett doktori képzés kiemelkedő szerepét a legmagasabb szintű végzettséggel rendelkezők munkaerő-piaci integrációjában; üdvözli a Bizottság arra irányuló kötelezettség-vállalását, hogy a Marie Curie fellépések keretében egy európai ipari PhD-rendszert fog kidolgozni;

35. úgy véli, hogy az európai felsőoktatási térség és az európai kutatási térség közötti megfelelőbb együttműködés az európai innováció és fejlődés megerősítésének egyik lehetséges forrása;

36. hangsúlyozza, hogy az EU 7. kutatási keretprogramja, a versenyképességi és innovációs keretprogram, valamint az Európai Kutatási Térség hozzájárulnak az uniós kutatók mobilitásának megkönnyítéséhez és az innováció és a versenyképesség terén az uniós potenciál mobilizálásához;

37. felhív az európai élethosszig tartó tanulási programok, valamint az intézmények tevékenységébe teljes egészében beépülő és az élethosszig tartó tanulási kultúrát előmozdító fenntartható kezdeményezések támogatására vonatkozó hatékony stratégia kialakítására; felhív továbbá az egész életen át tartó tanulás ösztönzésére a vállalatoknál, hogy a munkavállalóknak lehetősége nyíljon képzettségük és készségeik bővítésére; a felsőoktatási intézményektől és az egyetemektől nagyobb rugalmasságot kér a tanulási eredményeken, a nem formális és informális tanulás és szolgáltatások elismerésén alapuló programok terén, hogy az egyetemek, a vállalkozások, a felsőfokú szakképzési intézmények közötti partnerségek előmozdítása révén támogassák az általuk kínált tanulási formákat annak érdekében, hogy pótolják a tudományos, humán és műszaki készségek terén meglévő hiányosságokat;

2012. március 13., kedd

38. felhívja a figyelmet a bolognai folyamat előtti hallgatók státusa szabályozásának szükségességére azokban az országokban, amelyekben ezek hátrányt szenvednek a mesterképzési programokba való beiratkozásnál;

39. megállapítja, hogy az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszernek (ECTS) átláthatóbbnak kell lennie, valamint biztosítani kell a képesítések és a diplomák pontosabb összehasonlíthatóságát; arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbfejlesztett európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszert használjanak annak érdekében, hogy elősegítsék a diákok és a szakemberek mobilitását;

Európai fellépés

40. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy jelentős mértékben növeli az európai oktatási és képzési programokra szánt forrásokat; felkéri a Bizottságot, hogy e pénzüsszegek jelentős hányadát fordítsa a felsőoktatás és az egyetemi infrastruktúra korszerűsítésének támogatására, a bolognai folyamat és az EU korszerűsítési programjának célkitűzéseivel összhangban; ösztönzi a Bizottságot, hogy keresse megoldásokat arra, hogy az anyagi nehézségekkel küzdő hallgatók számára is biztosítsa a hozzáférést ezekhez a programokhoz;

41. felhívja a tagállamokat és az EU-t, hogy mérjék fel annak előmozdíthatóságát, hogy a hallgatóknak a képzésük részeként egy időszakot kötelezően egy, a származási országuktól eltérő tagállam egyetemén kell eltölteniük;

42. felhívja a figyelmet a bolognai folyamat és a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv közötti szoros kapcsolatra, és hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a bolognai folyamattal teljes mértékben összeegyeztethető módon kell a koordinációt végeznie; úgy véli, hogy ezt a kapcsolatot tovább lehet erősíteni azáltal, hogy a hallgatókat ellátják a külföldön szerzett diplomák elismerésével, valamint a külföldi képzés eredményeképpen feltáruló munkalehetőségekkel kapcsolatos összes lényeges gyakorlati információval;

43. a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv felülvizsgálata keretében, valamint egy valódi európai felsőoktatási térség kialakításának előmozdítása érdekében felszólít a képzésre vonatkozó nemzeti minimumkövetelmények összehasonlítására, valamint a tagállamok, az illetékes hatóságok és a szakmai szervezetek közötti rendszeresebb cserekapcsolatok kialakítására;

44. indítványozza, hogy a partner egyetemek által az Erasmus program keretében megszerzett kreditek elismerése legyen kötelező elem az uniós forrásokból támogatott valamennyi diákcserében részt vevő intézmény esetében annak érdekében, hogy erősödjön az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer (ECTS);

45. felhívja a figyelmet az ECTS következetes bevezetésének fontosságára; felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a felsőoktatási intézményeket, hogy a következetesség fokozása és a hallgatói és a foglalkoztatási célú mobilitás elősegítése érdekében dolgozzanak ki összehasonlító táblázatot, amely feltünteti a képzésekre adott ECTS-kreditpontok számát; felhívja a figyelmet azokra az akadályokra, amelyekkel a hallgatók néznek szembe, amikor kreditet visznek át egyik egyetemről a másikra, és úgy véli, hogy ezek az akadályok elvehetik a hallgatók kedvét attól, hogy egyetemi cserelehetőségekben vegyenek részt;

46. egy hatékony stratégia kidolgozását kéri, amely az Európai Unió egész területén a tudományos címek teljes harmonizációjára irányul, lehetőség szerint a bolognai folyamat elindításától kezdődően visszamenőleges hatályú elismeréssel egybekötve (a régebbi tudományos címeket is beleértve);

47. felszólítja az uniós tagállamokat, hogy hozzanak végleges és egyértelmű döntést a képesítések és a diplomák teljes kölcsönös elismeréséről, vagy dolgozzanak ki ütemtervet arra vonatkozóan, hogy mikor lesz végre lehetséges ez a döntés;

48. a hallgatók és a személyzet javát szolgálva, a felsőoktatási intézményekre és rendszerekre gyakorolt hatás növelése érdekében felszólít az egyetemek közötti együttműködés szervezettebbé tételére és megerősítésére;

49. javasolja az Európai Bizottság által támogatott mobilitási programok keretében szerzett szakmai gyakorlatnak az aláíró tagállamok egyetemei általi elismerését;

2012. március 13., kedd

50. felszólít egy adott cserelehetőséget megelőzően a megszerezhető kreditpontok számára vonatkozóan a hallgatók részére nyújtott tájékoztatás átláthatóságának fokozására, és felkéri a tagállamokat és a felsőoktatási intézményeket, hogy működjenek együtt egymással a képzésekért adott kreditpontok számának meghatározása során; a szakemberek és a felsőoktatási intézmények által meghatározott kulcsfontosságú ismeretek és készségek biztosítása céljából a szakmai képesítések automatikus elismerése EU-n belül működő rendszerének⁽¹⁾ példájára ösztönzi közös platformok kialakítását, amelyek eredményeképpen a nemzeti sajátosságok megőrzése mellett lehetne bizonyos diplomákat egymáshoz közelíteni;

51. kéri, hogy az új diplomák elismerésének felgyorsítása, a kreditátvitel előmozdítása, a különböző oktatási és képzési rendszerekkel kapcsolatos ismeretek fokozása, valamint az európai programok sokféleségével kapcsolatos hallgatói ismeretek elmélyítése érdekében javítsák az uniós egyetemek közötti hálózatépítést, koordinációt és kommunikációt;

52. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy az új oktatási és képzési program keretében többek között pénzügyi ösztönzők segítségével mozdítsa elő a nemzetközi tantervekkel, közös oklevelekkel és kölcsönös elismeréssel kapcsolatos együttműködést; ösztönzi a szakmai gyakorlatra vonatkozó ERASMUS partnerségek számának növelését;

53. felhívja a figyelmet számos olyan intézmény létezésére, amely az európai felsőoktatással és kutatással foglalkozik; felszólítja az Európai Uniót, hogy mozdítsa elő azokat a formákat, amelyek keretében ezeket az intézményeket egyazon szervezet égisze alatt koordinálják;

54. meggyőződése, hogy kezdeményezéseket kell tenni annak elősegítése érdekében, hogy a diákok diplomájuk megszerzése során elért eredményeiket az egyik egyetemről átvihessék egy másik egyetemre;

55. felszólítja a tagállamokat és az EU-t, hogy többek között a kiszolgáltatott helyzetű csoportok képviselői arányáról szolgáltatson naprakész és összehasonlítható adatokat, amelyek alapján nyomon követhető az európai felsőoktatási térség megvalósítása, mindezt pedig a bolognai folyamat megvalósítása kapcsán fennálló akadályok felszámolása és a problémák megoldása érdekében, valamint hogy azon intézmények se kerüljenek hátrányos helyzetbe, amelyek még nem láttak hozzá a tervezett reformok megvalósításához; meggyőződése, hogy ezeket az adatokat országonkénti és egyetemenkénti bontásban minden évben nyilvánosságra kell hozni, ami megkönnyíti annak megértését, hogy hol van szükség előrelépésre;

56. ösztönzi az egyetemeket tudományos követelményeiknek az egymás közötti helyes gyakorlatok cseréje általi összehangolására;

57. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a – különösen a konfliktusövezetekben elhelyezkedő – harmadik országok egyetemeivel kölcsönös érdekeken alapuló, meglévő együttműködési és kutatási programokat és hozzanak létre újakat, lehetővé téve az ezekből az országokból származó hallgatók számára a felsőoktatásban való megkülönböztetésmentes részvételt;

58. úgy véli, hogy a bolognai folyamat által létrehozott európai felsőoktatási térség (EHEA) a haladást szolgálja; felszólít ezért arra, hogy ebbe a meglévő struktúrába építsék be az euromediterrán felsőoktatási térséget, és tűzzék ki a keleti partnerségi együttműködésben részt vevő országok hatékony felsőoktatási térsége létrehozásának, valamint az EU-n belüli egyéb államközi térségek kialakításának célját; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a hallgatók és oktatók szabad mozgása előtti akadályok elhárítása érdekében, támogassa az euromediterrán egyetemek hálózatépítését, illetve ennek részeként az Euromediterrán Egyetemet (EMUNI), valamint folytassa a Tempus és Erasmus Mundus programok bevált gyakorlatait;

59. kiemeli, hogy az egyetemek vonzerejének az Európai Unió határain kívül és belül történő növelése érdekében hatékony és egész Európára kiterjedő kommunikációs politika révén javítani kell a bolognai folyamattal és az európai felsőoktatási térséggel (EHEA) kapcsolatos tájékoztatást;

60. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a mobilitási lehetőségekhez való egyenlő hozzáférés biztosítása érdekében valamennyi európai országban garantálják a kölcsönös és a támogatások hordozhatóságát, különös tekintettel az érdemek és szükségletek alapján biztosított ösztöndíjakra;

61. ösztönzi az „egységes egyetemi márkák” regionális szintű megteremtését annak érdekében, hogy a bolognai folyamat céljaival összhangban nemzetközi szinten megszilárdítsák az egyetemek hírnevét;

⁽¹⁾ A szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv V. melléklete (Elismerés a minimálisan kötelező képzési feltételek összehangolása alapján).

2012. március 13., kedd

62. felszólítja az uniós intézményeket, hogy vezessenek be olyan mechanizmusokat, amelyek támogatják a tagállamokat és a felsőoktatási intézményeket a bolognai folyamat céljainak teljesítésében, ami rendszeres jelentéstétellel és az uniós programok, köztük a nem uniós országokkal történő együttműködést az európai felsőoktatási térségbe bevonó programok célzott alkalmazásával valósítható meg;

63. kéri, hogy az EU támogassa a bolognai folyamattal kapcsolatos kötelezettségvállalásainak végrehajtását az adott nem uniós országokkal történő együttműködési politikájában; felszólítja a Bizottságot és az Európai Parlamentet, hogy játsszon meghatározó szerepet ezen erőfeszítések élére állva;

64. bízik abban, hogy a jövő évi bukaresti miniszteri találkozón sorra kerülő áttekintés egyértelmű menetrendet eredményez a teljes mértékben működőképes európai felsőoktatási térségnek a 2020-as határidőre történő megvalósítására vonatkozóan; kitart amellett, hogy ágazatközi javaslatokat kell előterjeszteni az ikt-képzés, a szakképzés és az egész életen át tartó tanulás, valamint a szakmai gyakorlatok tekintetében, és hogy ezeknek ténylegesen elő kell mozdítaniuk a befogadást és az intelligens és fenntartható növekedést is, ezáltal is versenyelőnyt teremtve az EU számára a válságot követő világban, a munkahelyteremtés, a humántőke, a kutatás, innováció, a vállalkozói készség és a szélesebb körű tudásalapú gazdaság szempontjából;

65. felszólítja a Bizottságot és az uniós oktatási minisztereket, hogy teljes mértékben használják ki az európai felsőoktatási térségben való közös részvételükből adódó lehetőségeket, és vállaljanak vezető szerepet a bolognai folyamat céljainak teljesítése terén, továbbá felszólítja a minisztereket, hogy a Tanácson belüli uniós szintű közös kötelezettségvállalásokkal segítsék elő a bolognai folyamattal kapcsolatos kötelezettségek teljesítését annak érdekében, hogy ez a kölcsönösen támogató folyamat továbbra is kiegyensúlyozottan valósuljon meg;

66. rámutat arra, hogy a bolognai folyamat tárgyában félévente megrendezett miniszteri találkozók 2012. évi bukaresti fordulóján figyelembe kell venni, hogy az európai felsőoktatási térség létrehozásával az EU és a tagállamok erőteljesen és egységesen hozzájárulhatnak a bolognai folyamathoz a felsőoktatás kérdéskörével kapcsolatos megosztott feladatköreik, a folyamatban való közös részvételük és a cselekvésre irányuló megosztott kötelezettségeik alapján, az uniós intézmények politikai nyilatkozatainak támogatását élvezve;

*

* *

67. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az európai statisztikák

P7_TA(2012)0073

Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása az európai statisztikák minőségirányításáról (2011/2289(INI))

(2013/C 251 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az európai statisztikák szilárd minőségirányítása felé” című bizottsági közleményre (COM(2011)0211),
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0037/2012),

2012. március 13., kedd

- A. mivel az Eurostat 1953 óta áll fenn, és széles körben elismerik, hogy óvni kell függetlenségét;
- B. mivel a megbízható és pontos statisztikák elengedhetetlenek ahhoz, hogy a hatékony gazdasági és költségvetési politikát lehessen folytatni a tagállamokban és uniós szinten is;
- C. mivel a foglalkoztatást és növekedést célzó Európa 2020 stratégia és a gazdasági kormányzási csomag – ideértve az európai szemesztert is – sikeréhez kiváló minőségű független statisztikákra van szükség;
- D. mivel a statisztikák felhasználóinak releváns, időszerű és pontos adatokra van szükségük, amelyeket a nemzeti ügynökségek a pártatlanság, a tárgyilagosság és a szakmai függetlenség elveinek megfelelően gyűjtöttek és állítottak össze;
- E. mivel a statisztikáknak nyilvánosan hozzáférhetőnek, valamint a politikai döntéshozók és a polgárok számára egyaránt könnyen érthetőnek kell lenniük, és lehetővé kell tenniük különböző évek közötti összehasonlítást;
- F. mivel az európai statisztikák minősége a teljes előállítási folyamat integritásától függ; mivel a statisztikai előállítási módszerek folyamatban lévő korszerűsítése létfontosságú közberuházás, amelynek célja a teljes előállítási lánc egyszerűsítése, és uniós és nemzeti szinten folyamatos elkötelezettséget igényel;
- G. mivel az euróövezetet sújtó államadósság-válság rámutatott a statisztikai adatok pontatlansága által jelentett veszélyekre, illetve az upstream állami számviteli adatok gyenge minőségéből és a jelenlegi statisztikairányításban fellelhető hiányosságokból következően az ezekkel kapcsolatos csalásra;
- H. mivel a statisztikai hivataloknak nemcsak jogállásukból következően kell függetleneknek lenniük, hanem olyan beépített mechanizmusokkal és „tűzfalakkal” is rendelkezniük kellene, amelyek biztosítják, hogy a statisztikai hivatalok a politikai folyamatoktól függetlenek legyenek, és így elkerülhetőek legyenek a rendszerhibák; ugyanakkor ki kell hangsúlyozni, hogy a statisztikai adatok valóságtartalmáért és hitelességéért a mindenkori kormányok felelnek
- I. mivel erősíteni kell az Eurostat és a nemzeti számvevőszékek közötti kapcsolatot;
- J. mivel a tagállami nemzeti statisztikai intézeteket meg kell reformálni, hogy mielőbb megfeleljenek az új európai jogszabályoknak;
- K. mivel az összes tagállamra vonatkozó hozzávetőlegesen 350 statisztikai szabály a statisztikai szabályok betartásával kapcsolatosan a kisebb tagállamokra arányosan nagyobb terhet ró;
- L. mivel az Eurostat fogja biztosítani a költségvetési politika ellenőrzéséhez, a makrogazdasági egyensúlytalanságok összesítéséhez és az új érvényesítési mechanizmusokhoz szükséges gazdasági mutatókat; mivel a közelmúltbeli jogszabályi reformok – nevezetesen a gazdaságirányítási hatós csomag – az alapos és megbízható statisztikákat uniós szinten a gazdaságirányítás középpontjába helyezték;
1. úgy véli, hogy a minőségre vonatkozóan rendszerszerű megközelítésre van szükség, ami szükségessé teheti az európai statisztikák előállítási módszerének reformját és általában az európai statisztikák, de különösen az államháztartási statisztikák minőségirányításában a korrekciós megközelítésről a preventív megközelítésre való fokozatos áttérést; üdvözlí az európai statisztikák előállítására, valamint pontosságuk ellenőrzésére vonatkozó szabályok kötelező jellegét; úgy véli, hogy a statisztikai adatok hitelességének fenntartásához alapvető, hogy független statisztikai szervek létezzenek;
2. felhívja a Bizottságot, hogy a megfelelés és a jó minőségű adatok szolgáltatásának biztosítása érdekében nyújtson a tagállamok számára segítséget és szakértelmet a kutatással összefüggő és a jelentős módszertani akadályok leküzdésére;

2012. március 13., kedd

3. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy a 223/2009/EK rendeletet (statisztikai rendelet) egy proaktívabb megközelítés meghatározása érdekében módosítsák, amelynek keretében az államháztartási adatokat a fellendülés korai szakaszában nyomon követik és értékelik, a lehető legkorábbi ponton lehetővé téve a korrekciós intézkedést; támogatja a nemzeti statisztikai hatóságok és az Eurostat szakmai függetlenségének megerősítését célzó jogi keret megteremtésére irányuló javaslatot, amely megkövetelné a tagállamoktól a hivatalos kötelezettségvállalást arra, hogy megtesznek minden szükséges intézkedést a statisztikába vetett bizalom fenntartására, és lehetővé teszik az európai statisztika gyakorlati kódexének szigorúbb érvényesítését;
4. sürgeti, hogy a Bizottság terjesszen elő az Európai Parlament és a Tanács számára európai statisztikákra vonatkozó felülvizsgált magatartási szabályzat egyes elemeinek uniós jogszabályokba történő átemelését célzó jogalkotási javaslatokat annak érdekében, hogy egyértelműen meg lehessen különböztetni, melyek a nemzeti statisztikai ügynökségek és melyek a tagállamok kormányainak kötelezettségei és hatáskörei, továbbá biztosítsa az adatminőséggel kapcsolatos elszámoltathatóság nagyobb átláthatóságát és összehangoltságát;
5. szorgalmazza az Eurostatnál, hogy a költséghatékonyság fenntartása érdekében folytassa a fő adatszolgáltatók és adatfelhasználók viszonylatában az európai statisztikák előállítási módszereinek korszerűsítésére irányuló erőfeszítéseit;
6. kéri, hogy az Eurostat biztosítsa, hogy az állami számviteli rendszerek az összes tagállamban szabványosított módon működjenek, valamint ezeket belső és külső auditálási mechanizmusok, többek között a 479/2009/EK rendelet közelmúltban felülvizsgált jogi keretének alkalmazása, illetve további, megfelelőnek ítélt jogalkotási javaslatok erősítsék; üdvözli, hogy az Európai Bizottság az Eurostatot szélesebb nyomozati jogkörrel kívánja felruházni;
7. hangsúlyozza, hogy minden tagállamnak gondoskodnia kellene arról, hogy a statisztikák minden kormányzati szinten pontosak legyenek; arra biztatja az Eurostatot, hogy tegye közzé a statisztikák valamennyi típusa tekintetében, hogy vannak-e annak pontosságával kapcsolatban kétségei;
8. megítélése szerint a nemrégiben elfogadott gazdaságirányítási csomag standardokat tesz szükségessé a közszféra garanciákkal és feltételes kötelezettségekkel kapcsolatos – például az állami szektor garanciáiból eredő – kitettségeire, és a köz- és magánszféra közötti partnerségekből eredő kitettségekre vonatkozó, granuláris adatokkal kapcsolatban, amelyeket az Eurostatnak – valamennyi kormányzati szint figyelembevételével – haladéktalanul ki kell dolgoznia és közzé kell tennie;
9. üdvözli, hogy az európai statisztikairányítási tanácsadó testület (ESGAB) biztosítja az Eurostat és az európai statisztikai rendszer független felügyeletét; kéri, hogy az Eurostat és más statisztikai hivatalok hajtsák végre az ESGAB 2011-es éves jelentésében előterjesztett ajánlásait;
10. hangsúlyozza, hogy az Eurostatnak biztosítania kell az átláthatóságot saját személyzete vonatkozásában oly módon, hogy közzéteszi a saját tisztviselőire (akik köztisztviselők) és a szerződéses munkatársaira vonatkozó információkat, és tájékoztatást nyújt arról, hogy miképpen hasznosítják a nemzeti szakértők szakértelmét;
11. hangsúlyozza, hogy a statisztikai szolgálatok esetleges politikai beavatkozások fenyegetésétől való függetlenségét nemzeti és európai szinten egyaránt biztosítani kell;
12. megállapítja, hogy a minőségirányítási rendszer megköveteli az Eurostat és a befutó államháztartási adatok ellenőrzéséért felelős nemzeti szervek közötti szoros együttműködést; kéri, hogy a Bizottság terjesszen elő javaslatokat, amelyek nagyobb függetlenséget és nagyobb következetességet biztosítsanak a nemzeti számvetőségek hatáskörein belül a költségvetési hiányra és államadósságra vonatkozó adatokhoz használt források minőségének ellenőrzése terén, és erősítik az Európai Számvetőség koordinációs szerepét;
13. hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter megfelelő működésének előfeltétele a kormányzati pénzügyi statisztikák és más nemzeti statisztikai adatok minőségirányítása, valamint az adatok pontossága és kellő időben történő jelentése;

2012. március 13., kedd

14. elismeri, hogy a pontos statisztikák biztosítása sok esetben számos forrásból származó adat összegyűjtését és egybegyűjtését foglalhatja magában; megállapítja ezért, hogy a statisztikák közzétételére vonatkozó határidők rövidítése egyes esetekben csökkentheti a statisztikák megbízhatóságát vagy pontosságát, vagy növelheti az adatgyűjtés költségét, és azt ajánlja, hogy e terület bevált gyakorlatainak mérlegelésekor gondosan vizsgálják meg a kellő időben történő előállítás, a megbízhatóság és az előállítás költsége közötti egyensúlyt;

15. sürgeti az Eurostatot, hogy vizsgálja meg, milyen módon tehetné még inkább felhasználóbaráttá – különösen online – kiadványait az átlagos polgárok és a nem szakmabeliek számára, különösen a grafikonok használatát illetően; meggyőződése, hogy az Eurostat honlapjának biztosítania kellene a hosszú távú adatsorokhoz való könnyebb hozzáférést, továbbá intuitív és összehasonlítható grafikonokkal kellene szolgálnia, hogy nagyobb hozzáadott értéket nyújtson a polgároknak; hozzáteszi továbbá, hogy a honlap rendszeres frissítéseinek tagállamonként bontott információkkal kellene szolgálniuk, és azoknak éves és havi adatsorokat, illetve – amennyiben az lehetséges és hasznos – hosszú távú adatsorokat kellene tartalmazniuk;

16. hangsúlyozza, hogy a pontos, releváns és magas színvonalú statisztikák biztosítása kulcsfontosságú a fenntartható és kiegyensúlyozott regionális fejlődés szempontjából; megjegyzi, hogy pontos, egzakt adatok alapján részletes információ szerezhető az egyes területekről – például a demográfiáról, a gazdaságról vagy a környezetről –, ezért azok döntő szerepet játszanak a regionális fejlesztéshez kapcsolódó döntéshozatalban, különösen az Európa 2020 stratégia végrehajtásának kontextusában;

17. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is foglalkozzon a megbízható statisztikai adatok szükségességének kérdésével, mivel az ilyen adatok teszik lehetővé, hogy a területi, társadalmi és gazdasági problémákra az európai szakpolitikák regionális szinten megfelelőbben reagáljanak;

18. támogatja az Eurostat azon szándékát, hogy létrehozza a „Kötelezettségvállalások a statisztikába vetett bizalomért” című dokumentum jogi kereteit; hangsúlyozza, hogy az uniós statisztikai rendszeren belül az adatbiztonsági szabálynak, valamint a szubszidiaritás elvének betartása segít a statisztikai ügynökségek iránti bizalom növelésében;

19. megjegyzi, hogy az állami számviteli rendszerek működésének javítása elengedhetetlen; mindazonáltal felkéri a Bizottságot annak tisztázására, hogy szükséges-e az összes tagállam állami számviteli rendszerének szabványosítása; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy dolgozzon ki közös módszertant, és léptessen életbe hatékony, megfelelő és kipróbált megoldásokat;

20. hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló, valamint az Európai Unió külső határai mentén elhelyezkedő területeken zajló társadalmi-gazdasági folyamatok, valamint a makrorégiók statisztikájának kutatásához koherens rendszer kidolgozására van szükség annak érdekében, hogy megbízható, teljes és pontos képet kapjunk a gazdaságról a regionális és makroregionális fejlődés tekintetében, ideértve mind a városi, mind a vidéki területeket; úgy véli, hogy a fizetési mérleghez kapcsolódó kutatási mechanizmusokat javítani kell; megjegyzi továbbá, hogy a regionális és nemzeti számlákat az európai statisztikák minőségének biztosítására szolgáló stabil rendszer keretében szigorúan ellenőrizni kell.

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

2012. március 14., szerda

A 2013. évi költségvetésre vonatkozó általános iránymutatások – III. szakasz – Bizottság

P7_TA(2012)0077

Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a Bizottság 2013-as költségvetési eljárásra vonatkozó politikai stratégiájáról, III. szakasz – Bizottság (2012/2000(BUD))

(2013/C 251 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 313. és 314. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság által a fent említett, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 46. pontjának értelmében benyújtott, a 2007–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált pénzügyi programozásra,
- tekintettel az Európai Unió 2012-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésére ⁽²⁾,
- tekintettel a 2013. évi költségvetési iránymutatásokról szóló, 2012. február 21-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0040/2012),

Az uniós költségvetés szerepe a gazdasági és pénzügyi válság leküzdésében

1. elismeri a tagállamok többsége által a pénzügyi és gazdasági válság miatt a költségvetésük megszüntetésére tett erőfeszítéseket; hangsúlyozza azonban, hogy az EU további politikai integráció, közös eszközök – mint az automatikus szankciók, a Bizottság azon joga, hogy jogi lépéshez folyamodjon a túlzott hiány esetén követendő eljárásban, valamint az uniós finanszírozású közös programok – és az azok működését biztosító források nélkül soha nem lesz képes megfelelő választ adni a jelenlegi gazdasági és szociális válságra, sem pedig megelőzni a jövőbeli válságokat; kitart amellett, hogy a gazdasági fellendülés a szolidaritás megerősítését, illetve a fenntartható fejlődés és a foglalkoztatás fokozását célzó intézkedéseket tesz szükségessé; üdvözli, hogy az Európai Tanács elismeri ezt 2012. január 30-i nyilatkozatában és 2012. március 1-jén és 2-án tartott csúcstalálkozójának következtetéseiben, de ragaszkodik ahhoz, hogy konkrét intézkedésekre van szükség, nevezetesen az EU költségvetésének közös eszközként történő felhasználása által; hangsúlyozza, hogy a fent említett nyilatkozatokban kijelölt prioritásokat az Európai Parlament a korábbi költségvetési eljárások során szorgalmazta;

2. továbbra is aggasztja a világot sújtó, példa nélküli átfogó válság, amely súlyos károkat okozott a gazdasági növekedés és a pénzügyi stabilitás terén, továbbá erősen rontotta a tagállamok pozícióját az államháztartási hiány és az államadósság tekintetében; megérti a Tanács nemzeti szintű gazdasági és költségvetési korlátokkal kapcsolatos aggályait, és kitart amellett, hogy 2013 a gazdasági fellendülés szempontjából kulcsfontosságú év lesz;

3. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió költségvetése a tagállamok és a nemzedékek közötti szolidaritás kifejezésének egyik legjelentősebb eszköze, és hogy a költségvetés egyértelműen hozzáadott értékkel bír, hiszen rendkívüli hatást gyakorol a reálgazdaságra és az európai polgárok mindennapi életére; emlékeztet arra, hogy amennyiben az uniós politikákat kizárólag a tagállamok finanszíroznák, költségeik az egekbe szökne, és ebben a tekintetben, illetve szinergikus módon történő felhasználása esetén az uniós költségvetés valójában egyértelműen közös megtakarítást jelent mindannyiunk jóléte érdekében; véleménye szerint a nemzeti szintű megszorító intézkedések nem vezethetnek hasonló szintű csökkenéshez uniós szinten, mivel az ezen a szinten elköltött minden euró megtakarításokat eredményezhet a 27 tagállamban;

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 56., 2012.2.29.

2012. március 14., szerda

4. kiemeli, hogy válság idején minden eddiginél erőteljesebben fokozni kell az uniós szinten megtett közös erőfeszítéseket annak biztosítása érdekében, hogy tevékenységeink sikerrel járjanak; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió éves költségvetésének - annak serkentő hatásával együtt -, a nemzeti költségvetések prioritásainak és az összes többi európai eszköznek a tagállamok gazdaságélénkítési politikáját kell támogatniuk, és azokat hozzá kell igazítani az Európa 2020 növekedési és foglalkoztatási stratégiához, és hogy ez elengedhetetlen a stratégia sikeréhez, valamint az uniós politikákba vetett bizalom – különösen a polgárok körében történő – fenntartásához; hangsúlyozza, hogy minthogy az uniós költségvetés a beruházások katalizátora, csökkentése kedvezőtlen hatást gyakorolna a növekedés és a munkahelyteremtés biztosítására;

5. véleménye szerint a növekedés és a munkahelyteremtés előmozdításához a fenntartható és hosszú távú iparpolitika, a versenyképesség, az innováció és a kis-és középvállalkozások (kkv-k) támogatását célzó konkrét fellépésekre és fokozott költségvetési erőfeszítésekre van szükség, mivel az EU gazdasági potenciálja nagyrészt a kkv-któl függ, amelyek – a közelmúltban készült tanulmányok szerint – 2002 és 2010 között a tényleges új munkahelyek 85%-át teremtették az EU-ban, és gazdasági növekedésünk motorjaként működnek; ezért kulcsfontosságú a vállalkozói mentalitás és az induló üzleti vállalkozások konkrét fellépések révén történő támogatása, és ennek érdekében megfelelő forrásokat kell rendelkezésre bocsátani; ezért elismeri, hogy erőfeszítéseket kell tenni a növekedés támogatását célzó európai uniós finanszírozás további megerősítése érdekében;

6. hangsúlyozza, hogy ez a támogatás nagy szerepet játszana annak megelőzésében, hogy a kkv-k csökkentsék beruházásaikat – különösen a kutatás és fejlesztés területén –, emellett elősegítené a foglalkoztatást és a szakmai képzést, különösen fiatalok számára, és biztosítaná a készségek megőrzését; úgy véli, hogy az EBB által a kkv-k és az infrastruktúrák számára nyújtott támogatás fokozását kulcsfontosságúnak kell tekinteni, ekképpen hozzájárulva a kkv-k innovációs potenciáljának felszabadításához, ami elengedhetetlen az EU fellendülése és egy tudásalapú társadalom kialakítása szempontjából; ennek kapcsán továbbra is hangsúlyozza, hogy tovább kell egyszerűsíteni az uniós finanszírozású programokkal kapcsolatos pályázati eljárást;

7. úgy véli, hogy az uniós költségvetésen keresztül a fenntartható gazdaságba történő beruházások növelése a jelenlegi költségvetéshez képest több munkahely létrejöttét eredményezheti; az ilyen beruházások ezért jelentős mértékben hozzájárulnának ahhoz, hogy az Uniót ismét növekedési pályára állítsák;

8. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia sikeres megvalósítása nagymértékben függ a mai fiataloktól, akik a valaha legmagasabb végzettségűek, technikailag a legképzettebbek és leginkább mobilisak, ezért a legnagyobb erőforrást jelentik és fogják jelenteni a növekedés és foglalkoztatás számára az EU-ban; aggasztónak tartja, hogy a tagállamokban a fiatalok között magas a munkanélküliség aránya; következőképpen hangsúlyozza, hogy a lehető legnagyobb erőfeszítést kell tenni uniós és nemzeti szinten annak biztosítására, hogy a növekedés és a foglalkoztatás ténylegesen megvalósul, különösen a fiatalok számára, akik az EU közös jövőjét jelentik, hasonlóképpen hangsúlyozza, hogy sürgősen napirendre kell tűzni az Európai Unió belüli munkanélküliség és az egyre növekvő szegénység jelentette kihívásokat az „Európai platform a szegénység és a társadalmi kirekesztés ellen” kiemelt kezdeményezés szellemében;

9. tudomásul veszi a Bizottság azon javaslatát, amely a kkv-k támogatására és a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelemre irányítaná át az összes uniós strukturális alap (Európai Regionális Fejlesztési Alap és Európai Szociális Alap) keretében még betervezendő 82 milliárd eurós összeget; megfelelő tájékoztatást kér a kezdeményezéssel, annak megvalósításával és a 2013-as költségvetésre gyakorolt végső hatásaival kapcsolatban;

Jól összehangolt, felelősségteljes költségvetés 2013-ra

10. hangsúlyozza, hogy a válság leküzdése érdekében eddig megtett összes intézkedésnek hozzá kell járulnia a növekedés útjára való visszatéréshez; ebben az összefüggésben kiemeli, hogy a testre szabott megszorító intézkedéseket fenntartható gazdasági fejlődést eredményező célzott beruházásoknak kell kísérniük; hangsúlyozza, hogy ebben a tekintetben az uniós költségvetés meghatározó szerepet tölt be, mivel olyan eszközként szolgál, amely valamennyi területen gyors és jól összehangolt fellépést biztosít a válság reálgazdaságra gyakorolt hatásainak csökkentése érdekében, valamint katalizátorként szolgál a beruházások, a növekedés és a foglalkoztatás Európán belüli fellendítéséhez;

2012. március 14., szerda

11. hangsúlyozza, hogy a nemzeti és uniós szinten közös politikai kötelezettségvállalások és prioritások jól összehangolt, következetes és időben történő megvalósítása érdekében a nemzeti és az európai intézményeknek együtt kell működniük, és a közkiadásokat elsősorban a növekedési területekre kell összpontosítaniuk, a tervezett fellépések következményeit előzetesen fel kell mérniük, és fokozniuk kell az ezen fellépések közötti szinergiákat, valamint biztosítaniuk kell, hogy a fellépések az akadályok elmozdítása és a kihasználatlan képességek feltárása révén pozitív következményekkel járjanak; ennek kapcsán kiemeli annak jelentőségét, hogy továbbra is szervezzenek parlamentközi vitákat - még a tavaszi csúcstalálkozó, a Bizottság költségvetés-tervezetének benyújtása és a tagállamok nemzeti költségvetési eljárásainak kezdete előtt - a tagállamok és az Unió közös költségvetési irányvonalairól annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament európai szemeszter alatti fokozottabb tevékenységeinek keretében összehangolják az uniós és a nemzeti költségvetéseket a demokratikus legitimitás növelése érdekében, amint azt a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről szóló 2011. december 1-jei állásfoglalás is kérte;

12. felszólít arra, hogy felelősségteljes, eredményorientált, magas színvonalú költsékezesen, valamint a rendelkezésre álló uniós pénzeszközök optimális és időben történő felhasználásán alapuló költségvetést fogadjanak el; az Európai Tanács tagjainak 2012. január 30-i nyilatkozatának szellemében hangsúlyozza a növekedésbe és a foglalkoztatásba való beruházások szükségességét, különösen, ami a kkv-kat és a fiatalokat illeti; hangsúlyozza, hogy a parlamenti szakbizottságokkal együtt nem csak azon konkrét területek meghatározásában szándékozik részt venni, amelyeken belül meg kell erősíteni a fellépéseket, hanem a lehetséges negatív prioritások beazonosításában is;

13. hangsúlyozza, hogy az EU költségvetése kizárólag olyan szakpolitikákba és fellépésekbe való beruházásra szolgál, amelyek uniós szintű hozzáadott értékkel bírnak; felhívja a figyelmet arra, hogy az uniós költségvetés - amely nem fordulhat hiányba - sokkal ösztönzőbben hat a növekedésre és a foglalkoztatásra, mint a nemzeti kiadások, továbbá jobban felgyorsítja a befektetéseket, hamarabb megteremti a stabilitást Európában és fokozottabban hozzájárul ahhoz, hogy az EU kilábaljon a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságból; hangsúlyozza azonban, hogy további beruházások ösztönzésére van szükség annak érdekében, hogy ne kerüljenek veszélybe a gazdasági fellendüléssel és a versenyképességgel kapcsolatos kulcsfontosságú projektek; ebben az összefüggésben rámutat arra, hogy az új és fejlettebb finanszírozási eszközök kidolgozása a magánberuházások bevonása, a nemzeti szintű megszorítások ellensúlyozása és a közkiadások optimalizálása révén tovább fokozhatja az uniós kiadások növekedésserkentő erejét;

14. emlékeztet arra, hogy 2000 és 2011 között az Unióban a nemzeti költségvetések átlagosan 62%-kal nőttek, míg az uniós költségvetési kifizetések kicsit kevesebb mint 42%-kal emelkedtek, miközben az Unió 15-ről 27 tagúvá bővült;

15. különleges figyelmet fog fordítani a 2013. évi költségvetési eljárás során az EP előző évek költségvetéseire vonatkozó prioritásainak végrehajtására, és a versenyképesség és a foglalkoztatás előmozdítása, valamint egyéb ágazati prioritásainak tekintetében szorosan nyomon követi a tagállamok által teljes mértékben támogatott Európa 2020 stratégia finanszírozását és végrehajtását;

16. örömmel látja, hogy a 2012–2013-ra vonatkozó pénzügyi programozás utolsó változatának benyújtásakor az Európai Bizottság - 2011-hez hasonlóan - tiszteletben tartotta az EP 2012-es költségvetési prioritásait, és nem ellensúlyozta a múltbeli emelkedéseket; kéri, hogy a 2013-as költségvetési tervezet esetében ugyanígy járjanak el;

17. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi pénzügyi kereten belül számos fejezet - különösen az 1a. alfejezet („Versenyképesség a növekedésért és a foglalkoztatásért”) és a 4. fejezet („Az EU mint globális szereplő”) - nem elegendő a Parlament, a Tanács és a Bizottság által prioritásként jóváhagyott politikák megvalósításához; emlékeztet továbbá arra, hogy egyes politikák esetében többször is felül kell vizsgálni az előirányzatokat az új célkitűzéseknek és feladatoknak való megfelelés érdekében, ezáltal is kihasználva a rugalmassági eszközt majdnem az összes éves költségvetésben; hangsúlyozza, hogy nem fogadja el a régóta fennálló uniós politikai kötelezettségvállalások veszélyeztetését; emlékeztet különösen arra, hogy a nemzetközi megállapodásokban és/vagy az EU és nemzetközi szervezetek közötti megállapodásokban tett pénzügyi kötelezettségvállalásokat tiszteletben kell tartani, és megfelelően bele kell foglalni a költségvetés-tervezetbe;

2012. március 14., szerda

Az Unió programjainak és prioritásainak végrehajtását célzó 2013. évi költségvetés

18. emlékeztet arra, hogy a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret a polgárok jólétének és életminőségének javítását, valamint a bővítésből adódó lehetőségek teljes mértékű kihasználását célozta, ennek ellenére az EU 2008 óta példa nélküli válsággal néz szembe, amely minden egyes éves költségvetésre hatást gyakorolt; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a 2007–2013-as pénzügyi keretet nem vizsgálták felül a gazdasági és pénzügyi válságból eredő további pénzügyi szükségletek figyelembevétele céljából, ezzel szemben 2007 óta valamennyi éves költségvetés esetén összességében jelentős tartalékkeretek maradtak meg a felső határérték alatt, és hogy ebben a tekintetben az összes éves költségvetés korlátozott és szigorú volt; hangsúlyozza, hogy a kapcsolódó kifizetéseket ezért legalábbis a rendes költségvetési ciklusnak megfelelően kell teljesíteni; emlékeztet arra, hogy a kifizetések csak a pénzeszközök tényleges kifizetését megelőzően fennálló időbeli eltolódás miatt vannak elválasztva a kötelezettségvállalási előirányzatoktól a többéves programok esetében;

19. hangsúlyozza, hogy mivel 2013 a jelenlegi programozási időszak utolsó éve, a kifizetések terén be kell pótolni a lemaradást, mint mindig, amikor egy pénzügyi keret lezárul, mivel megkezdődik a 2007–2013-as programok lezárásának folyamata, a kötelezettségvállalások tekintetében pedig tiszteltetben kell tartani a pénzügyi tervben szereplő - 2013-ra vonatkozóan a 152 milliárd eurót megközelítő - összegeket; emlékeztet arra, hogy a kifizetések szintjének mesterséges csökkentése késleltetni fogja a szerződéses kötelezettségek és a korábbi uniós kötelezettségvállalások végrehajtását, emellett késedelmi kamatot eredményezhet, és az európai politikákba vetett bizalom, valamint az uniós intézmények hitelességének gyengülését idézheti elő; ezért hangsúlyozza, hogy a szerződések szerinti tartozásokat a költségvetési fegyelem elvét követve a lehető leghamarabb ki kell fizetni;

20. megállapítja, hogy a Tanácsban az utóbbi néhány költségvetési eljárás során fő politikai kérdéssé vált a kifizetések szintje, melyet technikai követelmények, úgymint végrehajtási adatok, a felvevőképességre vonatkozó előrejelzések vagy a fennálló kötelezettségvállalások szintje alapján kellene meghatározni, tekintettel arra, hogy tulajdonképpen a korábbi kötelezettségvállalások eredményeként írható le; felhívja a figyelmet a 2011 végén fennálló kötelezettségvállalások növekvő arányára, amikor is az ilyen kötelezettségvállalások összege elérte a 207 milliárd eurót, azaz majdnem 7%-kal meghaladta a 2010 végén rögzített szintet; tekintettel a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok közötti különbséggel foglalkozó, közelgő intézményközi találkozóra, párbeszédet kezdeményez a Bizottsággal annak egyértelmű tisztázására, hogy a fennálló kötelezettségvállalások miből állnak; ragaszkodik ahhoz, hogy a Tanács tartózkodjon a kifizetési szintek tényleges igények és jogi kötelezettségek figyelembevétele nélkül történő, előzetes meghatározásától; megállapítja továbbá, hogy a fennálló kötelezettségvállalások időbeli elhatárolása valójában akadályozza azt, hogy az uniós költségvetés átlátható legyen, és egyértelműen bemutassa, hogyan kapcsolódnak egymáshoz a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok egy adott költségvetési évben;

21. hangsúlyozza, hogy az „uniós költségvetésben nettó befizető/az uniós költségvetésben nettó hasznélvező” megközelítés önmagában nem veszi kellően figyelembe az uniós költségvetés tagállamokat érintő, a közös uniós szakpolitikai célokat támogató pozitív tovagyrűző hatásait; komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az utolsó két költségvetésben csak nagyon csekély, a 2012-es költségvetés esetében például az infláció szintje alatti mértékben emelkedtek a kifizetések, egy olyan kritikus időszakban, amikor az összes beruházási program esetében már el kellett volna érni azt, hogy a programok teljes iramban haladjanak előre és teljes mértékben kiaknázzák a bennük rejlő lehetőségeket;

22. hangsúlyozza, hogy a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét követve el kell kerülni a költségvetés alulméretezését, és hogy az előirányzatokat a felvevőképesség reális becsléseihez kell igazítani; hangsúlyozza, hogy az előirányzatok szintjének a reális bizottsági becslésekkel szembeni mesterséges csökkentése akadályozhatja a költségvetés lehetséges legmagasabb végrehajtási szintjének elérését; emlékeztet arra, hogy a Bizottság költségvetési tervezetében javasolt kifizetési előirányzatok szintjét főként a tagállamok saját előrejelzései és végrehajtási kapacitásuk határozza meg, mivel a tagállamok gazdálkodnak – a Bizottsággal közösen – az uniós finanszírozás több mint 80%-ával;

23. sajnálja, hogy miközben a Tanács 2011 decemberében elutasította egyes meghatározott többlétszükségletek finanszírozását, 2011 végén több mint 10 milliárd eurós kifizetési kérelmet nem sikerült teljesíteni, ami most közvetlenül kihat a 2012-ben rendelkezésre álló kifizetési előirányzatokra; aggódik amiatt, hogy az elutasítást az idézte elő, hogy a Tanács megkérdőjelezte a Bizottság végrehajtási adatait és szükségletekre vonatkozó felmérését, anélkül, hogy alternatív adatokat vagy forrásokat nevezett volna meg;

2012. március 14., szerda

24. következőképpen komoly aggodalmát fejezi ki a 2012-es kifizetések helyzete miatt, és javaslat előterjesztésére szólítja fel a Bizottságot annak érdekében, hogy ebben az évben a lehető leghamarabb megoldást találhassanak a problémára, és ne halasszák el azt újra, ezúttal 2013-ra; úgy gondolja továbbá, hogy a következő év előirányzatainak jelenlegi szükségletek finanszírozására történő felhasználása rossz pénzgazdálkodásról tanúskodik, és sérti az évenkéntiség elvét; komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy ez a gyakorlat aláássa az Unió „zéró adósság” politikáját;

25. ismételten felszólítja a Tanácsot, hogy a költségvetési eljárás alatt ne csökkentse mesterségesen a kifizetéseket, és hangsúlyozza, hogy a jelek szerint e gyakorlat következtében a kifizetések szintje fenntarthatatlanná válik; ilyen javaslatok esetén kéri, hogy a Tanács nyilvánosan indokolja és egyértelműen jelölje meg, véleménye szerint mely uniós programok vagy projektek halaszthatók el vagy törölhetők teljes egészében;

26. ezzel összefüggésben arra kéri a Tanácsot, hogy álláspontját realista és felelősségteljes költségvetés-tervezés alapján alakítsa ki, továbbá továbbra is folyamatosan ellenőrizni kívánja a 2012-es előirányzatok, és különösen a kifizetések végrehajtását; kéri a Tanácsot, hogy kövesse példáját, annak érdekében, hogy a költségvetési hatóság közös, aktualizált végrehajtási adatok alapján tudjon dolgozni, és megbízhatóan meg tudja becsülni a kiadásokat; ebből a célból egy megfelelő szintű intézményközi találkozóra hívja a Tanácsot és a Bizottságot 2012 első félévében, annak érdekében, hogy a felek tisztázzák és lezárják a végrehajtási adatokkal és a becsült kifizetési igényekkel kapcsolatos lehetséges félreértéseket, továbbá közösen értékeljék a kifizetések helyzetét a 2012-es és 2013-as költségvetési években;

27. hangsúlyozza az európai felügyeleti hatóságok (az EBH, az EBFH és az EÉPH) finanszírozásának fontosságát, hogy a jövőbeni válságok elkerülése érdekében átfogóan meg lehessen valósítani a pénzügyi szabályozási menetrendet és a felügyeleti struktúrákat; kiemeli, hogy az európai felügyeleti hatóságok és a számukra nyújtott független jogi szolgáltatások finanszírozását a költségvetésen belül prioritásnak kell tekinteni;

28. örömmel látja, hogy 2011 decemberében megállapodás született az ITER többletköltségeinek finanszírozásáról; sürgeti a Bizottságot, hogy teljes mértékben tartsa tiszteletben a megállapodásban elért közös következtetéseket, és a 2013-as költségvetési tervezetben tegyen konkrét javaslatokat a 360 millió euró felhasználására, élve a költségvetési rendeletben és a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban lefektetett rendelkezések által biztosított összes lehetőséggel, elkerülve azt, hogy a többéves pénzügyi keretet az ITER miatt újra felül kelljen vizsgálni; ismételten hangot ad azon szilárd meggyőződésének, amely szerint a 360 millió euró 2013-as költségvetésben való biztosítása nem hátráltathatja más uniós politikák sikeres megvalósítását a programozási időszak utolsó évében, különös tekintettel azon politikákra, amelyek hozzájárulnak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához, és kifejezetten ellenez bármilyen olyan átcsoportosítást, amely sérti e költségvetési prioritásokat; hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság pénzügyi programozásában 47 millió eurós tartalékkeretet irányoz elő az 1a. alfejezetben, ami részben fedezi az ITER szükségleteit;

29. elvárja, hogy a 2013. július 1-jén soron következő horvát csatlakozás fényében a többéves pénzügyi keret felülvizsgálata gyorsan elfogadásra kerüljön, összhangban az intézményközi megállapodás 29. pontjával („A többéves pénzügyi keret kiigazítása a bővítésre való tekintettel”), és kéri a Bizottságot, hogy a vonatkozó kiegészítő előirányzatokkal kapcsolatos javaslatát nyújtsa be, amint az összes tagállam jóváhagyta a csatlakozási okmányt; ismételten kijelenti, hogy a horvát csatlakozással egy időben – 2013 második felében végrehajtott átcsoportosítások helyett inkább új pénzeszközökkel – biztosítani kell a megfelelő többletfinanszírozást;

Igazgatási kiadások

30. tudomásul veszi a költségvetésekért és a pénzügyi programozásért felelős biztos 2012. január 23-i levelét, amelyben a biztos kijelenti: a Bizottság már 2013-tól kezdődően hajlandó 1%-kal csökkenteni a létszámtervében szereplő álláshelyek számát, gondosan figyelembe véve a nagy, a közepes és a kisméretű főigazgatóságokra gyakorolt eltérő hatásokat; közelről meg kívánja vizsgálni a Bizottság azon szándékát, hogy 2013-hoz képest 2018-ra 5%-kal csökkentse az uniós intézmények és szervek személyzetének létszámát, valamint arra, hogy ezt általános célnak kell tekinteni; emlékeztet arra, hogy a létszámterv minden változása közvetlen hatást gyakorol a költségvetésre, és hogy a változásoknak semmi esetre sem szabad a Költségvetési Bizottság és az Európai Parlament költségvetési előjogait veszélyeztetniük; úgy véli, hogy a személyzet létszámának rövid- vagy hosszú távú csökkentésekor minden esetben előzetes hatásvizsgálatra kell építeni, és figyelemmel kell lenni többek között az Unió jogi kötelezettségeire, valamint az intézmények szerződésekből eredő új hatásköreire és megnövekedett számú feladataira;

2012. március 14., szerda

31. emlékeztet az intézmények között az eljárás során folytatott szoros és építő jellegű együttműködés fontosságára, és újból megerősíti, hogy készen áll arra, hogy az EUMSZ rendelkezéseinek megfelelően teljes mértékben hozzájáruljon ehhez az együttműködéshez; elvárja, hogy ezen iránymutatásokat teljes mértékben vegyék figyelembe a költségvetési eljárás lefolytatása és a költségvetési tervezet elkészítése során;

*

* *

32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

Igazságügyi képzés

P7_TA(2012)0079

Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása az igazságügyi képzésről (2012/2575(RSP))

(2013/C 251 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. és 82. cikkére, amely a rendes jogalkotási eljárás keretében lehetővé teszi „a bírák, ügyészek és az igazságszolgáltatási alkalmazottak képzésének támogatásával” kapcsolatos intézkedések meghozatalát,
- tekintettel az Európai Jogi Akadémia létrehozásáról szóló 1991. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat létrehozására irányuló tanácsi határozat elfogadásáról szóló 2002. szeptember 24-i álláspontjára ⁽²⁾, a nemzeti bírák európai igazságügyi rendszerben betöltött szerepéről szóló 2008. július 9-i állásfoglalására ⁽³⁾, valamint az európai uniós büntetőjogi térség kialakítására vonatkozó 2009. május 7-i, a Tanácshoz intézett ajánlására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság közleményére a Stockholmi Program végrehajtására vonatkozó cselekvési tervről (COM(2010)0171),
- tekintettel a Stockholmi Programról szóló 2009. november 25-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az igazságügyi képzésről szóló 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottság 2011. szeptember 13-i „Az uniós jogérvényesülésbe vetett bizalom kiépítése – az európai igazságügyi képzés új dimenziója” című közleményére (COM(2011)0551),
- tekintettel az igazságügyi képzéssel kapcsolatban a Parlament által 2011-ben javasolt kísérleti projektre,

⁽¹⁾ HL C 267., 1991.10.14., 33. o.

⁽²⁾ HL C 273. E, 2003.11.14., 99. o.

⁽³⁾ HL C 294. E, 2009.12.3., 27. o.

⁽⁴⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 116. o.

⁽⁵⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 12. o.

⁽⁶⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 130. o.

2012. március 14., szerda

- tekintettel az Európai Jogi Akadémia és az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat által az Európai Parlament megbízásából készített, a tagállamok igazságügyi képzését összehasonlító tanulmányra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a fent említett tanulmány feltérképezte, hogy az egyes nemzeti iskolák milyen igazságügyi képzéseket nyújtanak a bírák és az ügyészek számára – ideértve a képzések típusát, a kapcsolódó feltételeket, a költségvetési forrásokat – azért, hogy meghatározzák az igényeket, valamint javaslatokat fogalmazzanak meg a jobbításra és a bevált gyakorlatokra vonatkozóan; a tanulmányban szerepelnek a több mint 6 000 tagállami bírával és ügyésszel készült felmérés eredményei is, amelynek során az uniós jogi képzésről és a képzés javításával kapcsolatos javaslataikról kérdezték őket;
- B. mivel az igazságügyi képzést valójában „igazságügyi tanulmányoknak” kellene hívni, hogy tükröződjön a bírák és az ügyészek folyamatos intellektuális fejlődésének speciális jellege, valamint az, hogy igazságügyi tanulmányokat legjobban maguknál a bíránál lehet folytatni;
- C. mivel a képzések jelenleg nem teljesítik a Bizottság által kitűzött azon célt, hogy a képzéseknek az uniós jogi szakértők fele számára elérhetővé kell válniuk;
- D. mivel a tanulmány szerint a nyelvi akadályok, a meglévő programokkal kapcsolatos (idejében rendelkezésre álló) tájékoztatás hiánya, az, hogy a programok nem mindig idomulnak a bírák igényeihez, a bírák által elvégzendő rengeteg munka mennyisége, valamint az ezzel kapcsolatos finanszírozás mind azon okok közé sorolandók, amelyek miatt a válaszadók körében viszonylag alacsony volt az uniós jogi képzésben részesülők száma (53%, és az utóbbi három év során csak egyharmaduk);
- E. mivel bölcs dolognak tűnik, hogy a jelenlegi pénzügyi megszorítások között a meglévő intézményekre – elsősorban az igazságügyi képzés nemzeti szerveire, de az egyetemekre és a szakmai szervekre is – hagyatkozzunk az európai igazságügyi kultúra építésének „nemzeti jogi” aspektusai tekintetében; mivel ezáltal a tagállamokban meg lehet határozni a bevált gyakorlatokat, amelyeket Unió-szerte elő lehet segíteni és terjeszteni lehet.; mivel az uniós jogi képzés vonatkozásában az Európai Jogi Akadémiának kellene ezt a szerepet továbbra is betöltenie;
- F. mivel amint azt az Európai Parlament kihangsúlyozta az európai igazságszolgáltatási térségnek a gyakorló jogászok, a bíróságok és az ügyészek körében kialakult közös igazságügyi kultúrára kell épülnie, amely nemcsak az uniós jogon alapul, hanem a nemzeti igazságszolgáltatási rendszerek kölcsönös ismeretén és megértésén, valamint az egyetemi tantervek gyökeres átalakításán, csereprogramokon, tanulmányi látogatásokon és közös képzéseken is, az Európai Jogi Akadémia, az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat és az Európai Jogi Intézet aktív támogatásával;
- G. mivel az igazságügyi képzést a bírák és az ügyészek által betöltött hagyományos szerepről és annak korszerűsítéséről, valamint az arról szóló vitával kellene összekapcsolni, hogy hogyan lehetne szerepüket tágítani és látókörüket bővíteni; mivel ez maga után vonja a nyelvi képzést, illetve az összehasonlító és a nemzetközi jogi tanulmányok folytatásának előmozdítását;
- H. mivel az Alapjogi Charta, az Európa Tanács Velencei Bizottsága által végzett munka stb. alkalmazásával közös igazságügyi kultúrát kell kialakítani a bírák és az ügyészek között az igazságügyi szakma alapvető értékeinek előmozdítása érdekében a közös szakmai etikáról, a jogállamiságról, valamint a bírák kinevezésének és kiválasztásának elveiről folytatott vitával és ezek propagálásával, illetve a bírák és az ügyészek politizálásának elkerülése céljából, ezáltal a közös igazságügyi térség megvalósításához szükséges kölcsönös bizalom előmozdításával;
- I. mivel a „koherens körök” kialakítása érdekében az eltérő kultúrával rendelkező bírák közötti hálózatok létrehozatalára van szükség, valamint a meglévő hálózatok közötti koordináció javítására; mivel ehhez az elektronikus kommunikáció nem elegendő, és szükség van olyan fórumokra, ahol a bírák találkozhatnak egymással, illetve rendkívül fontos a luxemburgi és a strasbourgi bíróságok bíráit is ebbe bevonni;
- J. mivel az igazságügyi tanulmányok nem szorítkozhatnak csak az anyagi és az eljárásjogra, és mivel a bírának szükségük van a saját munkájukkal és a „bírói mesterséggel” kapcsolatos képzésre;

(1) <http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=60091>

2012. március 14., szerda

1. úgy véli, hogy – miközben elismeri, hogy a közvetlen kapcsolatok jelentik a legjobb megoldást – tekintettel a költségvetési megszorításokra, valamint a bírák tanulmányban szereplő válaszaira, ilyen képzésre és tanácsadásra az interneten keresztül (videókonferencia, online kurzusok és internetes közvetítés keretében) és tapasztalatcsere révén is sor kerülhet; megállapítja, hogy a bírák a képzési programok további értékelését és igényeikhez történő kiigazítását sürgetik, ugyanakkor láthatóan az olyan interaktív képzést jobban kedvelik, amelynek során a klasszikus (fentről lefelé irányuló) képzési formák helyett mód nyílik a tapasztalatcsere és esettanulmányok megvitatására;
2. úgy véli, hogy további célkitűzés lehetne az igazságügyi képzést végző meglévő iskolák által nyújtott képzés koordinálása, valamint a párbeszéd és a szakmai kapcsolatok elősegítése és támogatása;
3. megállapítja, hogy fontos a többnyelvű képzés, mivel a tanulmány szerint a bírák viszonylag kis része beszél idegen nyelveket olyan szinten, hogy az elég legyen egy másik tagállamban megrendezett igazságügyi képzésen történő aktív részvételhez;
4. úgy véli, hogy a problémák (költségek, nyelvi képzés, költséghatékonyság) megoldásának egyik módja lehet a modern technológia alkalmazása, valamint az Apple iTunes U-n alkalmazások kifejlesztésének finanszírozása; a nemzeti iskolák, az Európai Jogi Akadémia, az egyetemek és más képzési szervek által kifejlesztett képzési programokat, videóanyagokat, köztük a (jogi terminológiát előtérbe helyező) nyelvi képzést, valamint a nemzeti jogi rendszerekről, az egyes jogi eljárásokról stb. szóló ismeretanyagot is tartalmazó alkalmazások ingyenesek lennének a bírák és az ügyészek számára;
5. úgy véli, hogy az ilyen tanfolyamokon való sikeres részvétel lehetne a feltétele a bírák Erasmus programján, valamint a külföldi tanfolyamokon való részvételnek;
6. javasolja, hogy az ilyen alkalmazások a gyakorló jogászok, a szakmai szervek, a tudósok és a jogi hallgatók számára is legyenek szerény díj ellenében elérhetőek, valamint úgy gondolja, hogy ezek fejlesztése és gyártása viszonylag kis ráfordítással szerény mértékben élénkíti a gazdaságot és a foglalkoztatást;
7. úgy véli, hogy a Luigi Berlinguer és Erminia Mazzoni által ismertetett, a tervek szerint 2012-ben induló kísérleti projekt elsődleges célja az uniós joghoz való hozzáférés és a nemzeti igazságügyi rendszereken és képzési intézményeken belül ehhez kapcsolódó képzések megszervezése terén bevált gyakorlatok meghatározásának és terjesztésének kellene lennie; úgy véli, hogy például az Uniónak ösztönöznie kellene a tagállamokat, hogy kövessék a sikeres intézmények, például az Olaszországban és Hollandiában a nemzeti bíróságok rendszerén belül létező uniós jogi koordinátorok példáját, bátorítsák az ilyen koordinátorok képzését és uniós szinten segítsék munkájukat;
8. úgy véli, hogy a kísérleti projekt keretében a nemzeti és európai igazságügyi képzési szervek, valamint az igazságügyön kívüli szereplők részvételével munkacsoportot kellene létrehozni, amely az igazságszolgáltatás mindennapi gyakorlata szempontjából leginkább fontos uniós jogi kérdések tematikus csoportosításával foglalkozna mind gyakorlati kérdéseket (hogyan kell előzetes döntéshozatal iránti kérelmet benyújtani, hogyan lehet az uniós jogi adatbázisokhoz hozzáférni stb.), mind pedig tartalmi kérdéseket tárgyalva;
9. javasolja, hogy a kísérleti projekt révén koordinálni lehetne a) a meglévő hálózatokra és erőforrásokra építve az egyes jogi rendszerekkel kapcsolatos tanácsok és ismeretek cseréjét egy-egy igazságügyi képző szerv között, valamint b) a hivatalos képzést és a külföldi jogrendszerekkel történő ismerkedést;
10. végül javasolja, hogy a Bizottság rendezzen évente fórumot, amelyen olyan jogi területeken tevékenykedő bírók, ahol gyakoriak a belföldi és a határokon átnyúló ügyek, szenioritásuktól függetlenül eszmecserét folytathatnának a közelmúlt vitás jogi kérdéseiről és problémáiról, ösztönözve az eszmecserét, a kapcsolatépítést, kommunikációs és együttműködési csatornákat építve, valamint erősítve egymás megértését és a kölcsönös bizalmat; úgy véli, hogy egy ilyen fórum az illetékes hatóságok, a képzési szervek és szakemberek – többek között az egyetemek és a szakmai szervezetek – számára is lehetőséget biztosíthatna arra, hogy megvitassák az igazságügyi képzéssel kapcsolatos politikát és az európai jogi képzés jövőjét;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak.

2012. március 14., szerda

Gyermekmunka a kakaóágazatban

P7_TA(2012)0080

Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a kakaóágazatban alkalmazott gyermekmunkáról (2011/2957(RSP))

(2013/C 251 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3., 6. és 21. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 206. és 207. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és a felszámolására irányuló azonnali lépésekről szóló 182. számú egyezményére, a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 138. egyezményére, valamint a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel a kakaóról szóló, 2010-ben megkötött nemzetközi megállapodásra, különösen annak 42. és 43. cikkére,
 - tekintettel a gyermekkereskedelemlről, valamint a gyermekek fejlődő országokban tapasztalható kizsákmányolásáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban az emberi jogokról, valamint a szociális és környezetvédelmi normákról szóló ⁽¹⁾, valamint a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló ⁽²⁾ 2010. november 25-i állásfoglalásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az ILO becslései szerint világszerte több mint 215 millió gyermek vesz részt gyermekmunkában, olyan tevékenységeket végezve, amelyeknek véget kellene vetni; mivel e gyermekek közül 152 millió 15 év alatti, 115 millió pedig veszélyes tevékenységet végez;
- B. mivel ezen állásfoglalás alkalmazásában a gyermekmunka a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 138. ILO-egyezményben, valamint a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és a felszámolására irányuló azonnali lépésekről szóló 182. számú ILO-egyezményben meghatározott gyermekmunkának felel meg;
- C. mivel a Parlamentnek hozzájárulását kell adnia a 2010. évi nemzetközi kakaómegállapodás megkötéséhez; mivel az érintettek komoly aggodalmuknak adtak hangot a kakaóbab termesztése és szüretelése során alkalmazott gyermekmunkával kapcsolatban;
- D. mivel a világ kakaótermelésének 70%-a Nyugat-Afrikából származik, és ez az ágazat ebben a régióban körülbelül 7,5 millió főt foglalkoztat, majdnem kizárólag kis családi gazdaságok keretében, melyek száma Nyugat-Afrikában 1,5 és 2 millió között lehet; mivel a kakaótermesztés a szüretelés öt hónapig tartó időszakában nagy munkaigényű ágazat, és a termelőkre nagy nyomás nehezedik a nemzeti és a nemzetközi piaci szereplők részéről, hogy a munkaerőköltségeket alacsonyan tartsák; mivel a csúcs-időszakokban valamennyi családtag, így a gyermekek is részt vesznek a munkában; mivel a gyermekmunka elfogadhatatlan kockázatokkal jár;
- E. mivel az ILO szerint nem minden, gyermekek által végzett munkát kell olyan gyermekmunkának tekinteni, amelyet meg kell szüntetni, és világosan meg kell különböztetni ezt a két formát; mivel a gyermekek vagy kamaszok részvétele az olyan munkavégzésben, amely nincs káros hatással egészségükre és személyes fejlődésükre, és amely nem akadályozza iskoláztatásukat, általában pozitív tevékenységnek tekinthető, kivéve, ha a feladat veszélyes, vagy távol tartja a gyermeket az iskolától;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0434.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0446.

2012. március 14., szerda

- F. mivel a Ghánában és Elefántcsontparton végzett felmérések arra engednek következtetni, hogy a kakaóültetvényeken dolgozó gyermekek több különböző veszélynek vannak kitéve; mivel ezenkívül előfordulhat, hogy egyes gyermekeket az ország más régióiból vagy szomszédos országokból hurcoltak oda; mivel további kutatásokra van szükség a régióban előforduló gyermekmunka és a gyermekkereskedelem elterjedtségének megállapítására, ugyanis ellenőrzött adatok nem állnak rendelkezésre;
- G. mivel elfogadhatatlan, hogy a kakaótermesztésben és -szüretelésben a gyermekmunka legrosszabb formáit alkalmazzák;
- H. mivel az elmúlt években jelentős előrelépés történt a gyermekmunkának a nyugat-afrikai kakaóültetvényeken alkalmazott legrosszabb formái elleni küzdelemre irányuló programok és kezdeményezések terén, ugyanakkor az ágazat hatalmas méretei miatt még sok a tennivaló; mivel a régióban – és elsősorban Elefántcsontparton – a kiújult konfliktushelyzetek miatt ismét romlott a gyermekek helyzete;
- I. mivel a szegénység, a jövedelemszerzés alternatíváinak hiánya, a fiatalok iskolán kívüli lehetőségeinek szűkösége vagy teljes hiánya, a merev közösségi struktúrák és uralkodó viselkedésformák, a gyermekjogok megfelelő védelmének hiánya, a nemtől függetlenül valamennyi gyermek számára kötelező közoktatás megszervezésének hiánya, valamint a korrupció és a rossz kormányzás mind olyan társadalmi-gazdasági és politikai tényező, amely a világ egyes részein hozzájárulhat a gyermekek rendszeres kizsákmányolásához;
- J. mivel valamennyi érintett ország kormányának kiemelt felelőssége a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezmény, a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 138. ILO-egyezmény, valamint a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és a felszámolására irányuló azonnali lépésekről szóló 182. számú ILO-egyezmény teljes körű végrehajtása;
- K. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó (2011–2014-es) uniós stratégia, az ENSZ Globális Megállapodása, különösen annak a gyermekmunka eltörléséről szóló 5. cikke, valamint a Harkin–Engel jegyzőkönyv hasznos keretet biztosít a vállalati társadalmi felelősségvállalás számára a kakaóágazaton belül;
1. sürgeti azokat az államokat, amelyek még nem ratifikálták a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményt és a 138. és a 182. számú ILO-egyezményeket azok mihamarabbi ratifikálására; továbbá úgy véli, hogy az országoknak minden olyan politikát végre kell hajtaniuk, amely növeli a tudatosságot a gyermekek munkaerőpiacon történő kizsákmányolásával és azzal kapcsolatban, hogy be kell tartani a hatályos nemzeti és nemzetközi szabályokat;
 2. határozottan elítéli a gyermekmunka alkalmazását a kakaóültetvényeken;
 3. felszólítja a kakaótermesztésben, valamint a kakaóbab és az abból származó termékek feldolgozásában érintett valamennyi felet, nevezetesen a kormányokat, a globális ágazatot, a kakaótermelőket, a munkavállalói szervezeteket, a nem kormányzati szervezeteket és a fogyasztókat, hogy tegyenek eleget kötelezettségeiknek a gyermekmunka és a gyermekkereskedelem valamennyi formája elleni harcban, hogy osszák meg szakértelmüket, és működjenek együtt a gyermekmunkamentes, fenntartható kakaóellátási lánc kialakítása érdekében;
 4. úgy véli, hogy jelentős változást csak egy holisztikus és összehangolt megközelítés hozhat, amely a gyermekmunka alapvető okait kívánja kezelni, és amelyet a kormányok, az ipar, a kereskedők, a termelők és a civil társadalom, hosszú távon alkalmaznak;
 5. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa a szakpolitikai következetességet valamennyi kezdeményezésében, nevezetesen azokban, amelyek a kereskedelemmel, a fejlesztéssel (különösen a gyermekek oktatáshoz való hozzáféréseivel), az emberi jogokkal, a közbeszerzéssel és a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatosak, továbbá ösztönözze a bevált gyakorlatok megosztását azon különböző gazdasági ágazatok között, amelyekben a gyermekmunka előfordul;
 6. sürgeti az Európai Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi kereskedelmi megállapodás tartalmazzon a szegénység csökkentésével, valamint a tisztességes munkahelyek és a biztonságos munkafeltételek előmozdításával kapcsolatos, hatékony rendelkezéseket, továbbá jogilag kötelező érvényű záradékokat a nemzetközi megállapodásokban szereplő emberi jogokkal, valamint társadalmi és környezetvédelmi normákkal és azok végrehajtásával kapcsolatban, és szabja meg a szerződésesség esetén alkalmazandó intézkedéseket is;

2012. március 14., szerda

7. emlékeztet arra, hogy az EU Általános Preferenciarendszere (GSP), amely az Unió legfőbb, az alapvető munkaügyi előírások előmozdítására szolgáló kereskedelempolitikai eszköze, jelenleg felülvizsgálat alatt áll, és hogy a rendszer keretében a kedvezményezett országoknak biztosított kereskedelmi preferenciákat meghatározott körülmények között vissza lehet vonni, nevezetesen az egyes alapvető ILO-egyezményekben (például a 138. és 182. számú egyezményben) lefektetett elvek súlyos és rendszeres megsértése esetén;
8. emlékeztet arra, hogy a Parlament 2011. december 15-én úgy határozott, hogy az üzbeszítási gyapotmezőkön alkalmazott gyermekényszermunkával kapcsolatos aggályok miatt nem adja meg beleegyezését az Unió és Üzbegisztán közötti partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt textiljegyzőkönyvhöz, és azt javasolta, hogy az Unió vizsgálja meg az Üzbegisztánnak nyújtott GSP-kedvezmények átmeneti visszavonásának lehetőségét, amennyiben az ILO felügyeleti szervei úgy találják, hogy Üzbegisztán valóban súlyosan és rendszeresen megszegi kötelezettségeit⁽¹⁾;
9. üdvözlöi a gyermekmunka felszámolására, a kakaóültetvényeken dolgozó gyermekek és felnőttek életkörülményeinek javítására, valamint a felelősségteljes kakaótermesztés biztosítására irányuló, a kormányokat, az ágazatot, a termelőket és a civil társadalmat is magában foglaló, több érintett együttműködésével megvalósuló kezdeményezéseket, például az OECD, a „Száhel és Nyugat-Afrika Klub” titkársága, valamint a Nemzetközi Kakaóügyi Kezdeményezés által nemrégiben indított regionális kezdeményezést, melynek célja a gyermekmunka nyugat-afrikai kakaóültetvényeken alkalmazott legrosszabb formái elleni küzdelemmel kapcsolatos bevált gyakorlatok előmozdítása; rámutat arra, hogy a valódi előrelépés biztosításához e kezdeményezéseket megfelelő módon nyomon kell követni; arra bátorítja a kormányokat, hogy fokozzák a kakaóágazatban működő „fair trade” hálózatoknak és a vidéki szövetkezeteknek nyújtott támogatást, valamint tegyék számukra lehetővé, hogy termékeiket közvetlenül a nemzeti és nemzetközi piacokra juttassák, és így kikerüljék a közvetítőket, továbbá méltányos árakat kapjanak; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az erre irányuló intézkedéseket;
10. támogatja a kakaótermesztésre, valamint a kakaóbab és az abból származó termékek feldolgozására irányuló jegyzőkönyv (az úgynevezett „Harkin–Engel jegyzőkönyv”) célkitűzéseit, melyek megfelelnek a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és a felszámolására irányuló azonnali lépésekről szóló 182. számú ILO-egyezménynek, és felszólít annak teljes körű végrehajtására;
11. emlékeztet arra, hogy a CEN (az Európai Szabványügyi Bizottság) a közelmúltban úgy határozott, hogy új projektbizottságot hoz létre, hogy két részből álló európai szabványt dolgozzon ki a nyomon követhető és fenntartható kakaótermelés vonatkozásában; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a gyermekényszermunka alkalmazásával előállított termékek hatékony nyomon követését elősegítő mechanizmus lehetőségét, és erről adott esetben nyújtson be jogalkotási javaslatot; felszólítja a nemzetközi kakaómegállapodás részes feleit, hogy a kakaóellátási lánc nyomon követhetőségének lehetővé tétele érdekében támogassák az ellátási lánc fejlesztését és a gazdálkodók jobb szervezését;
12. felszólítja a kakaóról szóló nemzetközi megállapodás részes feleit, hogy vizsgálják meg annak lehetőségét, hogy a kakaóellátási lánc nyomon követhetőségét akkreditált harmadik fél vizsgálja;
13. felszólítja a Bizottságot, az ILO-IPEC-et (a gyermekmunka felszámolására irányuló nemzetközi program) és a többi partnert, hogy folytassák a gazdálkodó közösségekben felmerülő összetett gazdasági, társadalmi és kulturális kérdések alaposabb megértése érdekében tett erőfeszítéseiket;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az UNICEF-nek, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek, az Afrikai Uniónak és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek.

(1) Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0586.

A cukorbetegség járványszerű terjedése elleni fellépés az Unióban

P7_TA(2012)0082

Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a diabétesz járványszerű terjedésének megakadályozásáról az Európai Unióban (2011/2911(RSP))

(2013/C 251 E/09)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 168. cikkére,

2012. március 14., szerda

- tekintettel a Saint Vincent-i diabétesz cselekvési program 1989. október 10. és 12. között Saint Vincent-ben tartott első ülésén elfogadott, az európai cukorbeteg-ellátásról és a cukorbetegség kutatásáról szóló Saint Vincent-i nyilatkozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az étrenddel, testmozgással és egészséggel kapcsolatos uniós cselekvési platform ⁽²⁾ 2005. március 15-i, Bizottság általi létrehozására,
- tekintettel a 2005. december 8-án elfogadott, „Az egészséges táplálkozás és a fizikai tevékenység promóciója: a túlsúly, az elhízottság és a krónikus betegségek megelőzésének európai dimenziója” című bizottsági zöld könyvre, amely a 2-es típusú diabétesz kialakulását meghatározó tényezőket vizsgálja (COM(2005)0637),
- tekintettel az osztrák elnökség által 2006. február 15–16-án, Bécsben megrendezett, „A 2-es típusú diabétesz megelőzése” című konferencia következtetéseire ⁽³⁾,
- tekintettel a cukorbetegségről szóló, 2006. április 27-i nyilatkozatára ⁽⁴⁾,
- tekintettel az egészséges életmód előmozdításáról és a 2-es típusú diabétesz megelőzéséről szóló tanácsi következtetésekre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Egészségügyi Világszervezet Európai Regionális Bizottságának „A nem fertőző betegségek megelőzése és visszaszorítása a WHO európai régiójában” című, 2006. szeptember 11-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a cukorbetegség világnapjáról szóló 2006. december 20-i, 61/225. sz. határozatára,
- tekintettel az egészségügyre vonatkozó második közösségi cselekvési program (2008–2013) létrehozásáról szóló 2007. október 23-i, 1350/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁷⁾, valamint az ezt követő, az egészségügyre vonatkozó második közösségi cselekvési program (2008–2013) keretében a 2011. évi finanszírozási határozat elfogadásáról, valamint a program fellépéseivel kapcsolatos pénzügyi hozzájárulásokra vonatkozó kiválasztási, odaítélési és egyéb kritériumokról szóló 2011. február 22-i bizottsági határozatra ⁽⁸⁾,
- tekintettel az „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008–2013” című 2007. október 23-i bizottsági fehér könyvre (COM(2007)0630),
- tekintettel a hetedik kutatási keretprogramra (2007–2013) ⁽⁹⁾, valamint a kutatási és innovációs keretprogramra (COM(2011)0808),
- tekintettel a „Szolidaritás az egészségügyben: az egészség terén mutatkozó egyenlőtlenségek csökkentése az Európai Unióban” című 2009. október 20-i bizottsági közleményre (COM(2009)0567),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a nem fertőző betegségek megelőzéséről és visszaszorításáról szóló 2010. május 20-i, 64/265. sz. határozatára,

⁽¹⁾ <http://www.idf.org/webdata/docs/idf-europe/SVD%201989.pdf>

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/nutrition_physical_activity/platform/index_hu.htm

⁽³⁾ http://www.msps.es/organizacion/sns/planCalidadSNS/pdf/excelencia/cuidadospalativos-diabetes/DIABETES/opsc_est9.pdf

⁽⁴⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 273. o.

⁽⁵⁾ HL C 147., 2006.6.23., 1. o.

⁽⁶⁾ http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0004/77575/RC56_eres02.pdf

⁽⁷⁾ HL L 301., 2007.11.20., 3. o.

⁽⁸⁾ HL C 69., 2011.3.3., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

2012. március 14., szerda

- tekintettel az FP7-HEALTH-200701 számú projektnek a „DIAMAP – Az európai diabéteszkutatás menetrendje” című dokumentumban ⁽¹⁾ ismertetett főbb eredményeire és ajánlásaira,
 - tekintettel „Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió” című 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2010)0546), valamint az ahhoz kapcsolódó, az aktív és egészséges idős-korra vonatkozó kísérleti partnerségre,
 - tekintettel „A krónikus betegségek innovatív megközelítései a közegészségügyben és az egészségügyi ellátási rendszerekben” című 2010. december 7-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a Közgyűlés nem fertőző betegségek megelőzéséről és visszaszorításáról tartott magas szintű találkozájának hatóköréről, feltételeiről, formátumáról és szervezéséről szóló 2010. december 24-i, 65/238. sz. határozatára,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek 2011. április 28-án és 29-én Moszkvában megrendezett első globális miniszteri konferenciáján elfogadott, az egészséges életmódról és a nem fertőző betegségek visszaszorításáról szóló moszkvai nyilatkozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió a nem fertőző betegségek megelőzése és ellenőrzése tárgyában megtartandó, magas szintű ENSZ-találkozóra vonatkozó álláspontjáról és kötelezettségvállalásáról szóló 2011. szeptember 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a cukorbetegség az egyik leggyakoribb nem fertőző betegség, amely a becslések szerint több mint 32 millió uniós polgárt érint, azaz a teljes uniós népesség közel 10%-át, és mivel rajtuk kívül még 32 millió polgár szenved csökkent glükóztoleranciában, amely nagy valószínűséggel klinikailag kimutatható diabéteszé alakul majd ⁽⁴⁾;
- B. mivel Európában a cukorbetegek száma az elhízás járványszerű terjedésének, az európai népesség elöregedésének és egyéb, még meghatározásra váró tényezőknek köszönhetően 2030-ra várhatóan 16,6%-kal nő;
- C. mivel a 2-es típusú diabétesz 5–10 évvel ⁽⁵⁾, az 1-es típusú diabétesz pedig körülbelül 20 évvel csökkenti a várható élettartamot ⁽⁶⁾, és mivel az Unióban évente 325 000 halálesetet tulajdonítanak a cukorbetegségnek ⁽⁷⁾, azaz minden második percben egy uniós polgár hal meg e betegség miatt;
- D. mivel egyre inkább felismerik, hogy a már azonosított, leginkább az életmódhoz köthető kockázati tényezők csökkentése az egyik legalapvetőbb megelőzési stratégia, melynek révén csökkenthető mind az 1-es, mind a 2-es típusú cukorbetegség előfordulásának gyakorisága, elterjedtsége és szövődményei;
- E. mivel az 1-es típusú diabétesz esetében a genetikai hajlam szerepének folyamatban lévő vizsgálatán kívül további kutatásokra van szükség a kockázati tényezők megállapításához, ugyanis az 1-es típusú diabétesz egyre fiatalabb korban jelenik meg;
- F. mivel a 2-es típusú diabétesz megelőzhető betegség, melynek kockázati tényezőit – ezek a helytelen és egyoldalú táplálkozás, a túlsúly, a testmozgás hiánya és az alkoholfogyasztás – már egyértelműen meghatározták, és ezeket már hatékony megelőzési stratégiák alkalmazása révén kezelni lehet;

⁽¹⁾ <http://www.diamap.eu/report/DIAMAP-Road-Map-Report-Sept2010.pdf>

⁽²⁾ http://www.who.int/nmh/events/moscow_ncds_2011/conference_documents/moscow_declaration_en.pdf

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0390.

⁽⁴⁾ International Diabetes Federation (Nemzetközi Diabétesz Szövetség), IDF Diabetes Atlas, 4. kiadás, 2009. <http://www.diabetesatlas.org/downloads>

⁽⁵⁾ http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0003/98391/E93348.pdf

⁽⁶⁾ http://www.diabetes.org.uk/Documents/Reports/Diabetes_in_the_UK_2010.pdf

⁽⁷⁾ International Diabetes Federation (Nemzetközi Diabétesz Szövetség), IDF Diabetes Atlas, 3. kiadás, 2006, Brüsszel [http://www.diabetesatlas.org/sites/default/files/IDF%20Diabetes%20Atlas-2007%20\(3rd%20edition\).pdf](http://www.diabetesatlas.org/sites/default/files/IDF%20Diabetes%20Atlas-2007%20(3rd%20edition).pdf)

2012. március 14., szerda

- G. mivel a cukorbetegség jelenleg nem gyógyítható;
- H. mivel a 2-es típusú diabétesz szövődményei az egészséges életmód és a korai diagnózis előmozdításával megelőzhetők; mivel azonban a cukorbetegséget gyakran túl későn diagnosztizálják, így az érintettek csaknem 50%-a jelenleg nem is tud a betegségéről ⁽¹⁾;
- I. mivel egy közelmúltban kiadott tanulmány ⁽²⁾ szerint a diabéteszben szenvedők közel 75%-a nem tudja megfelelően kezelni betegségét, ami a szövődmények kockázatának fokozódásához és csökkent termelékenységhez vezet, illetve tetemes többletköltséget ró a társadalomra ⁽³⁾;
- J. mivel a diabétesz a legtöbb tagállamban az egészségügyi kiadások több mint 10%-ért felelős, és ez a szám egyes esetekben eléri a 18,5%-ot is ⁽⁴⁾, továbbá a diabéteszrel élő uniós polgárok általános egészségügyi kiadásai átlagban évi 2 100 eurót tesznek ki ⁽⁵⁾, mivel a cukorbetegnek növekvő számára, a népesség előregedésére és az ennek következtében felmerülő társbetegségek egész sorára való tekintettel elkerülhetetlen a költségek emelkedése;
- K. mivel a nem megfelelően kezelt, vagy időben fel nem ismert cukorbetegség a szívroham, a szélütés, a vakság, amputációt igénylő állapotok, valamint a veseelégtelenség egyik fő okozója;
- L. mivel az egészséges életmód népszerűsítése és a négy fő egészségkárosító tényező – a dohányzás, a helytelen táplálkozás, a testmozgás hiánya és az alkoholfogyasztás – valamennyi szakpolitikai terület segítségével történő kezelése nagymértékben hozzájárulhat a cukorbetegség, annak szövődményei, valamint gazdasági és társadalmi költségei megelőzéséhez;
- M. mivel a cukorbetegnek maguknak kell biztosítaniuk saját ellátásuk 95%-át ⁽⁶⁾, és mivel a diabétesz nemcsak pénzügyi tekintetben ró terhet az egyénre és családjára, hanem lelki és szociális kérdéseket is felvet, továbbá csökkent életminőséggel is jár;
- N. mivel a 27 tagállam közül csak 16-ban működik nemzeti keret vagy program a cukorbetegség jelentette probléma megoldására, továbbá nem világos, hogy mitől jó egy program, illetve, hogy mely országok gyakorlata vált be leginkább ⁽⁷⁾; mivel jelentős eltérések és egyenlőtlenségek láthatók az EU-ban a diabétesz kezelésének minősége terén;
- O. mivel nem létezik uniós szintű jogi keret a cukorbetegeket vagy más krónikus betegségben szenvedőket sújtó hátrányos megkülönböztetés tekintetében, és a velük szemben fennálló előítéletek még mindig igen elterjedtek Uniószerre az iskolákban, a munkaerő-felvétel során, a munkahelyen, biztosításkötéskor, és a jogosítványokhoz szükséges vizsgálatok során;
- P. mivel az Unióban hiány mutatkozik a diabéteszkutatás koordinálásához szükséges finanszírozás és infrastruktúra terén, ami negatívan hat az uniós diabéteszkutatás versenyképességére, továbbá akadályozza, hogy a cukorbetegnek teljes mértékben élvezze az európai kutatás kínálta előnyöket;
- Q. mivel a jelenleg az osztrák soros elnökség vezette Tanács „Az egészséges életmód népszerűsítése és a 2-es típusú diabétesz megelőzése” című következtetései ⁽⁸⁾, az ENSZ-határozatok hosszú sora és az Európai Parlament cukorbetegségről szóló írásbeli nyilatkozata ellenére sincs a diabéteszre vonatkozó európai stratégia;

⁽¹⁾ Diabetes – The Policy Puzzle: towards benchmarking in the EU 25 (2005) International Diabetes Federation, 2006, <http://www.idf.org/webdata/docs/idf-europe/DiabetesReport2005.pdf>

⁽²⁾ Diabetes expenditure, burden of disease and management in 5 EU countries, 2012 <http://www2.lse.ac.uk/LSEHealthAndSocialCare/research/LSEHealth/MTRG/LESDiabetesReport26Jan2012.pdf>

⁽³⁾ Diabetes – The Policy Puzzle: towards benchmarking in the EU 25 (2005) International Diabetes Federation, 2006, <http://www.idf.org/webdata/docs/idf-europe/DiabetesReport2005.pdf>

⁽⁴⁾ Diabetes – The Policy Puzzle: towards benchmarking in the EU 27 (2007) <http://www.idf.org/webdata/docs/EU-diabetes-policy-audit-2008.pdf>

⁽⁵⁾ International Diabetes Federation (Nemzetközi Diabétesz Szövetség), IDF Diabetes Atlas, 4. kiadás, 2009., Brüsszel, Belgium <http://www.diabetesatlas.org/downloads>

⁽⁶⁾ <http://www.worlddiabetesday.org/media/press-materials/press-releases/idf-launches-world-diabetes-day-2010-campaign>

⁽⁷⁾ Diabetes – The Policy Puzzle: towards benchmarking in the EU 27 (2007) <http://www.idf.org/webdata/docs/EU-diabetes-policy-audit-2008.pdf>

⁽⁸⁾ HL C 147., 2006.6.23., 1. o.

2012. március 14., szerda

1. üdvözlöi a Tanácsnak „A krónikus betegségek innovatív megközelítései a népegészségügyben és az egészségügyi ellátási rendszerekben” című 2010. december 7-i következtetéseit ⁽¹⁾, valamint a tagállamokhoz és a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy „kezdemenyezzenek a krónikus betegségek okozta kihívásokra adott válasz optimalizálási lehetőségeinek meghatározását célzó gondolkodási folyamatot”;
2. tudomásul veszi az Európai Unió a nem fertőző betegségek megelőzése és ellenőrzése tárgyában megtartandó, magas szintű ENSZ-találkozóra vonatkozó álláspontjáról és kötelezettségvállalásáról szóló, fent említett 2011. szeptember 15-i állásfoglalását, amely kiemelten foglalkozik a diabétesz mint a négy legfontosabb nem fertőző betegség egyikével;
3. kéri, hogy a Bizottság a diabétesz megelőzéséről, diagnosztizálásáról, kezeléséről és a betegséggel kapcsolatos oktatásról és kutatásról szóló tanácsi ajánlás formájában dolgozzon ki és hajtson végre a diabéteszre irányuló célzott uniós stratégiát;
4. kéri, hogy a Bizottság dolgozzon ki közös, szabványosított kritériumokat és módszereket a diabétesz-szel kapcsolatos adatok gyűjtésére, és a tagállamokkal együttműködésben koordinálja, gyűjtse, regisztrálja, kövesse nyomon és kezelje a diabétesz terjedésére vonatkozó átfogó adatokat, valamint a diabétesz megelőzésének és kezelésének közvetlen és közvetett költségeivel kapcsolatos gazdasági adatokat;
5. kéri, hogy a tagállamok dolgozzanak ki az egészség elősegítését, a kockázati tényezők csökkentését, valamint a diabétesz előrejelzését, megelőzését, korai felismerését és kezelését célzó nemzeti diabétesz programot, amely egyrészt általában a teljes lakosságot, másrészt külön a veszélyeztetett csoportokat célozza, és amelynek célja az egyenlőtlenségek csökkentése, valamint az egészségügyi erőforrások optimalizálása, továbbá gondoskodjanak e program végrehajtásáról és nyomon követéséről;
6. kéri a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a 2. típusú diabétesz és az elhízás megelőzését (javasolva, hogy a stratégiák már fiatal kortól vegyék célba a gyermekeket az egészséges étkezéssel és testmozgással kapcsolatos szokások iskolai oktatásán keresztül), valamint az egészséges életmód kialakítására irányuló stratégiákat, beleértve a testmozgással és az étkezéssel kapcsolatos megközelítéseket; e tekintetben hangsúlyozza, hogy nemzeti diabétesz programjaik legfontosabb fellépéseiként az élelmiszerekkel kapcsolatos politikákat egyrészt – lehetővé téve a fogyasztók számára, hogy tájékozott és egészségtudatos döntéseket hozzanak – az egészséges táplálkozás, másrészt a korai felismerés előmozdításának célkitűzéseivel kell igazítani;
7. kéri a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat a jól működő nemzeti diabétesz programokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjének előmozdítása révén; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak folyamatosan nyomon kell követnie a nemzeti diabétesz programok tagállami végrehajtása terén elért előrelépéseket, és ennek eredményeit bizottsági jelentés formájában rendszeresen közzé kell tennie;
8. kéri, hogy a tagállamok alakítsanak ki a bevált gyakorlatokon és kutatási eredményekre épülő kezelési iránymutatásokon alapuló, a diabétesz kezelésére irányuló programokat;
9. kéri, hogy a tagállamok biztosítsák a betegek alap- és másodlagos ellátásában a minőségi interdiszciplináris csapatokhoz, a diabétesz-kezelésekhez és -technológiákhoz – köztük az e-egészségügyi technológiákhoz – való folyamatos hozzáférést, valamint azt, hogy segítsék a betegeket az egész életen át tartó megfelelő önkezeléshez szükséges készségek és ismeretek elsajátításában és fenntartásában;
10. kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok javítsák a diabétesz európai kutatásának koordinációját a kutatási területek közötti együttműködés ösztönzésével, és a diabéteszkutatással kapcsolatos európai erőfeszítéseket megkönnyítő általános, közös infrastruktúra kialakításával, többek között a kockázati tényezők azonosítása és a megelőzés területén;
11. kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok biztosítsák a cukorbetegség elleni fellépés folyamatos finanszírozását a jelenlegi és az elkövetkezendő uniós kutatási keretprogramok keretében, és kezeljék külön betegségként az 1-es és a 2-es típusú diabéteszt;
12. kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok biztosítsák a nem fertőző betegségekkel foglalkozó 2011. szeptemberi ENSZ-csúcstalálkozó eredményeinek tényleges és kellő mértékű nyomon követését;

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/118282.pdf

2012. március 14., szerda

13. újra hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU és az uniós tagállamok a nem fertőző betegségekkel kapcsolatos célkitűzések végrehajtása és a közegészségügyi, társadalmi és gazdasági kihívások megoldása érdekében még inkább beépítsék a megelőzést és a kockázati tényezők csökkentését az érintett jogalkotási és politikai területekbe és különösen környezeti, fogyasztóvédelmi és élelmiszerpolitikáikba;

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

Bővítési jelentés Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságról

P7_TA(2012)0083

Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2011. évi jelentésről (2011/2887(RSP))

(2013/C 251 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2005. december 16-i határozatára, amely megadta az országnak az uniós tagjelölt státuszt, és tekintettel az Európai Tanács 2006. június 15–16-i és 2006. december 14–15-i üléseit követő elnökségi következtetésekre,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 845 (1993) és 817 (1993) számú határozataira, az ENSZ Közgyűlésének 47/225 (1993) számú határozatára, valamint az 1995-ös ideiglenes megállapodásra,
 - tekintettel a Nemzetközi Bíróságnak az 1995. szeptember 13-i ideiglenes megállapodás alkalmazásáról szóló ítéletére (Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kontra Görögország),
 - tekintettel az elért eredményekről szóló 2011-es bizottsági jelentésre (SEC(2011)1203) és a „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2011–2012” című, 2011. október 12-i bizottsági közleményre (COM(2011)0666),
 - tekintettel korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a parlamenti vegyesbizottság 2011. november 4-i ajánlásaira,
 - tekintettel az EBESZ/Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) választási megfigyelői küldöttségének a 2011. június 5-i előrehozott parlamenti választásokról szóló végleges jelentésére,
 - tekintettel a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal a csatlakozási partnerségben létrehozott elvekről, prioritásokról és feltételekről szóló 2008. február 18-i 2008/212/EK tanácsi határozatra,
 - tekintettel az Általános Ügyek Tanácsa és a Külügyek Tanácsa 2010. december 13–14-i és 2011. december 5-i következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Tanács 2003. június 19–20-i szaloniki ülésén kötelezettségvállalás született arra, hogy minden nyugat-balkáni állam csatlakozni fog az Európai Unióhoz, és ezt a kötelezettségvállalást a Nyugat-Balkánról szóló, 2010. június 2-án Szarajevóban tartott magas szintű találkozón megismételték;

2012. március 14., szerda

- B. mivel az elért eredményekről szóló 2011-es jelentésében a Bizottság fenntartotta 2009-es ajánlását, amelynek értelmében megkezdzi az uniós csatlakozási tárgyalásokat az országgal;
- C. mivel a Bizottság a 2011-es bővítési stratégiájában megerősítette, hogy „a bővítési politika a társadalmi átalakulások erőteljes eszközének bizonyult”, illetve hogy „a csatlakozási folyamat és annak sikere szempontjából központi jelentőséggel bírt az elkötelezettség, a feltételeesség és a hitelesség”;
- D. mivel a társulási partnerség felszólított az arra irányuló erőfeszítések fokozására, hogy konstruktív megközelítést követve – az ENSZ Biztonsági Tanácsa 817 (1993) és 845 (1993) sz. határozatának keretében – tárgyalásokon alapuló és kölcsönösen elfogadható megoldást találjanak a Görögországgal fennálló névkérdés problémájára, továbbá felhívott ez ezen erőfeszítéseket esetlegesen negatívan befolyásoló lépések elkerülésére; mivel a Bizottság és a Tanács többször is hangsúlyozta a jószomszédi kapcsolatok fenntartásának nélkülözhetetlenségét, ideértve az ország elnevezésével kapcsolatos problémának az ENSZ égisze alatt történő, tárgyalásokon alapuló és kölcsönösen elfogadott megoldására való törekvést;
- E. mivel a bilaterális kérdéseket nem szabad akadályként feltüntetni vagy alkalmazni a csatlakozási folyamatban, hanem azokat az általános uniós érdekek és értékek figyelembevételével minél hamarabb konstruktívan kell kezelni;
- F. mivel a regionális együttműködés és a jószomszédi kapcsolatok továbbra is a bővítési folyamat lényegi részét alkotják, és mivel a vitatott kérdésekben kompromisszumok kidolgozása a regionális együttműködés fokozásának a legjobb módja a nyugat-balkáni béke és jószomszédi viszony fenntartása érdekében; mivel a csatlakozási folyamat folytatása hozzájárulna az ország stabilitásához és tovább erősítené a különböző etnikai csoportok közötti kapcsolatokat;
- G. mivel valamennyi tagjelölt ország saját fejlődési szinttel és dinamikával rendelkezik; mivel az EU felelőssége, hogy egyik országot se hagyja magára, és mivel az uniós csatlakozási folyamat hitelességét alááshatja a csatlakozási tárgyalások megkezdésének folyamatos csúszása;
- H. mivel az ország egyike volt az első országoknak a térségben, amelyek tagjelölt státust kaptak, az országban a legnagyobb az uniós csatlakozás támogatottsága a hazai lakosság körében, és három egymást követő évben pozitív ajánlást kapott a Bizottságtól az uniós csatlakozási tárgyalások megkezdése időpontjának meghatározása tekintetében;
- I. mivel az integrációs folyamat során valamennyi tagjelölt és potenciálisan tagjelölt országgal saját érdekeik alapján kell foglalkozni;
- ismételten sürgeti a Tanácsot, hogy további késedelem nélkül nevezze meg az országgal folytatandó csatlakozási tárgyalások megkezdésének időpontját;
 - egyetért az elért eredményekről szóló 2011. évi bizottsági jelentésnek azon megállapításával, miszerint az ország folyamatosan eleget tesz a politikai feltételeknek; sajnálja, hogy a Tanács már a harmadik egymást követő évben nem követte a Bizottság ajánlását, és 2011. december 9-i ülésén úgy határozott, hogy nem kezdi meg a csatlakozási tárgyalásokat az országgal;
 - hangsúlyozza az ország európai integrációs folyamatának fontosságát, és az e célt szolgáló valamennyi erőfeszítés jelentőségét, különös tekintettel a közösségi joganyaggal történő harmonizáció előzetes átvilágítására és a stabilizációs és társulási megállapodás második szakaszának végrehajtására;
 - bár nem kívánja visszatartani más nyugat-balkáni országok által az uniós csatlakozás irányába tett örömteli előrelépéseket, aggasztónak tartja, hogy az a nézet, mely szerint az ország által elért előrehaladást mások meghaladták, kedvezőtlenül hathat az országban lévő etnikai csoportok közötti viszonyok további javulására, továbbá hogy a térség bármely országában az uniós csatlakozás felé történő egyenletes előrelépés elmaradása végső soron kockázatot jelent valamennyi ország stabilitására és biztonságára nézve;

2012. március 14., szerda

5. rámutat, hogy ugyan valamennyi tagjelölt ország saját fejlődési szinttel és dinamikával rendelkezik, az EU felelőssége, hogy az országot ne hagyja magára;
6. megjegyzi a bővítésért és az európai szomszédságpolitikáért felelős biztos 2011. szeptember 5-i megjegyzését, amely szerint „az Európai Bizottság pozitív ajánlása nincs kőbe vésve”; rámutat ugyanakkor arra, hogy a Tanács határozata a Bizottság ajánlásainak figyelmen kívül hagyásáról a közvélemény jogos frusztráltságát és elégedetlenségét váltotta ki az országban, és megjegyzi, hogy az Európai Uniónak és tagjainak soha sem szabad biztosra venniük egy tagjelölt ország európai kilátásait, és azonos mértékű erőfeszítéseket kell tenniük a csatlakozási folyamat felgyorsítására a valódi partnerség szellemében;
7. üdvözli az Európai Unió képviselte új vezetőjének kinevezését és reméli, hogy e kinevezés meg fogja erősíteni az EU és az ország közötti kapcsolatokat;
8. üdvözli a 2012. március 15-én kezdődő, az uniós csatlakozási folyamatban előrelépést jelentő magas szintű csatlakozási párbeszédet az Európai Bizottsággal, melynek célja a reformtervek előmozdítása érdemi véleménycserre és rendszeres szakmai konzultáció által öt kulcsfontosságú szakpolitikai területen: szőlész-szabadság, jogállamiság, közigazgatási reform, választási reform, és gazdasági feltételek; osztja a Bizottság és a kormányhatóságok nézetét, mely szerint a 23. fejezetre – igazságszolgáltatás és alapvető jogok – és a 24. fejezetre – jogérvényesülés, szabadság, és biztonság – kell koncentrálni, mely tovább fogja segíteni az uniós csatlakozási feltételeknek és normáknak való megfelelést; hasonlóan magas szintű párbeszédre számít az uniós csatlakozási folyamat egyéb döntő fontosságú területein is; úgy véli, hogy e párbeszéd a reformok iránti új elkötelezettséget fog teremteni és évente kétszer zajló politikai szintű megbeszélések által erősíti a kapcsolatunkat;
9. elismeri, hogy az ország által követett euroatlanti megközelítés szempontjából mind a NATO-, mind pedig az európai uniós tagság elengedhetetlen, és megjegyzi, hogy a 2012 májusában, Chicagóban megrendezésre kerülő NATO csúcstalálkozó, illetve a magas szintű csatlakozási párbeszéd elindítása és a 2012. júniusi Európai Tanács fontos esélyeket jelent a további előrelépésre; emlékeztet a NATO főtitkárának közelmúltbeli nyilatkozatára, mely szerint az országra is ki fogják terjeszteni a NATO-meghívást, amint kölcsönösen elfogadható megoldás születik az országnévvel kapcsolatos kérdésben;
10. ismételten felszólítja a hatóságokat és a médiát, hogy pozitív légkör megteremtésén dolgozzanak, amely előmozdítja a szomszédos országokkal való kapcsolatokat és nem ösztönzi a gyűlöletbeszédet;
11. tudomásul veszi a 2011 júliusában alakult kormány ama döntését, hogy az amnesztia törvényt alkalmazzák abban a háborús bűncselekményekkel kapcsolatos négy ügyben, amelyeket 2008-ban a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszéktől visszautaltak a nemzeti joghatóságba; felkéri a kormányt, hogy vizsgáljon meg alternatív lehetőségeket az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés és e bűncselekmények áldozatainak és családtagjaiknak nyújtott jóvátétel biztosításához, a nemzetközi humanitárius jog előírásainak megfelelően;

Az elnevezéssel kapcsolatos vita

12. tudomásul veszi a Nemzetközi Bíróságnak az ország nevével kapcsolatos vitában hozott 2011. december 5-i ítéletét; véleménye szerint az ítéletnek új lendületet kell adnia annak biztosításához, hogy minden lehetséges erőfeszítést megtegyenek a név vita ENSZ égisze alatt történő megoldására, és felszólítja a feleket az ítélet jóhiszemű betartására és a párbeszéd elmélyítését célzó felhasználására, ugyanakkor kiemeli, hogy kölcsönösen elfogadott kompromisszumot kell találni; ezzel összefüggésben üdvözli az ENSZ által kijelölt közvetítő nyilatkozatát, és azon felhívását, hogy a felek az ítéletet az egymáshoz fűződő kapcsolataikról való konstruktív gondolkodás, valamint a probléma végleges megoldásának megtalálására irányuló újbóli kezdeményezés lehetőségeként értékeljék;
13. igen sajnálatosnak tartja, hogy az elnevezéssel kapcsolatos vita továbbra is akadályt jelent az ország uniós csatlakozása előtt, és így gátolja magát a bővítési folyamatot is; hangsúlyozza, hogy a jószomszédi viszony az uniós bővítési folyamat egyik alapvető kritériuma, és felszólítja az érintett kormányokat, hogy kerüljék az olyan vitatható gesztusokat, vitatható lépéseket és kijelentéseket, amelyek negatív hatással lehetnek e viszonyokra;

2012. március 14., szerda

14. ismételten felhívja az alelnököt/főképviselőt és a bővítésért felelős biztost, hogy mozdítsák elő a névvel kapcsolatos megállapodást és nyújtsanak politikai iránymutatást; úgy véli továbbá, hogy az ország vezetésének és az Európai Uniónak a kérdésről szóló népszavazás előtt következetesen el kell magyarázniuk a lakosság számára a létrejött megoldás előnyeit;

15. sajnálja, hogy a „macedón” kifejezést az elért eredményekről szóló 2011-es jelentésben, illetve 2009 óta elhagyják, annak ellenére, hogy az Egyesült Nemzetek dokumentumaiban az ország nyelvére, kultúrájára és identitására főszabályként ezzel a kifejezéssel utalnak; felhívja a figyelmet az idén a közvélemény körében e kérdés nyomán kialakult negatív reakciókra, és felhívja a Bizottságot, hogy vegye ezt figyelembe a jövőbeli jelentések elkészítésekor; emlékeztet, hogy az ohridi keretmegállapodás azon az elven alapul, hogy valamennyi közösség etnikai identitását tiszteletben tartják;

16. hangsúlyozza a csatlakozási folyamat „lendülete” fenntartásának fontosságát; ebben az összefüggésben üdvözlí az ország kormányának azon ajánlatát, hogy a névvel kapcsolatos vita sikeres rendezésének határideje legkésőbb a Bizottság által elvégzendő átvilágítási folyamat vége előtt legyen, amint a tárgyalások megkezdődnek; úgy véli, hogy a kormány tényleges erőfeszítései és a vonatkozó kérdések teljes vertikumban végrehajtott uniós reformok hozzájárulhatnak olyan politikai környezet megteremtéséhez, amely – amint az más bővítési folyamatok során is tapasztalható volt – elvezet a kétoldalú kérdések megoldásához; hangsúlyozza, az ország és az EU számára is hasznos lesz, ha – a szlovén-horvát modellel azonos alapon – párhuzamosan zajlik a kétoldalú kérdés megoldásának folyamata és a csatlakozási tárgyalások folytatása;

17. ismételten sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az EU-Szerződéseknak megfelelően kezdjék meg egy általánosan alkalmazandó választottbírói eljárás kidolgozását, melynek célja a csatlakozni kívánó országok és tagállamok közötti kétoldalú kérdések rendezése;

Parlamenti együttműködés

18. üdvözlí az új parlament megválasztását és az előrehozott parlamenti választások nyomán a koalíciós kormány gyors megalakulását; szorgalmazza a politikai párbeszéd fokozását, felhívva a figyelmet a Parlamentre, amely a politikai ellentétekből eredő problémák megtárgyalására és megoldására alkalmas kulcsfontosságú demokratikus intézmény; megjegyzi, hogy a nemzetgyűlés konszenzussal elfogadott határozata üdvözlötte az elért eredményekről szóló ideai jelentés ajánlásait; sürgeti az ország politikai szereplőit, hogy kétszerezzék meg a szükséges reformok beindítására irányuló erőfeszítéseiket, beleértve a Bizottság ajánlásainak eredményes végrehajtását és nyomon követését;

19. gratulál az országnak a 2011. június 5-re kiírt előrehozott parlamenti választások lebonyolításához, és üdvözlí az EBESZ/ODHIR értékelését, amely szerint a választások során érvényesült a verseny és az átláthatóság, továbbá azok országszerte igen jól szervezettek voltak; felhívja azonban a figyelmet néhány hiányosságra, és felszólítja a hatóságokat, hogy tegyenek lépéseket a nemzetközi közösség ajánlásai nyomán, különös tekintettel az EBESZ/ODHIR választási megfigyelő missziója, valamint a Most nevű szövetség hazai megfigyelői által megfogalmazott következtetésekre és ajánlásokra, így például frissítsék a választói névjegyzéket, garantálják a sajtóban – beleértve a közszolgálati műsorszolgáltatót – mind a kormánnyal, mind az ellenzéi pártokkal kapcsolatos kiegyensúlyozott tájékoztatást, védjék meg a köztisztviselőket a politikai nyomástól, biztosítsák a pártfinanszírozás hatékony felügyeletét, az átlátható közfinanszírozást és az ország területén kívüli szavazásra vonatkozó rendelkezéseket, valamint teljes mértékben tartsák tiszteletben az állam és a pártstruktúrák szétválasztását; felszólítja az illetékes hatóságokat, hogy a közeljövőben foglalkozzanak e kérdésekkel;

20. üdvözlí, hogy véget ért a parlamenti bojkott, és úgy véli, hogy az országban a demokrácia további megszilárdulása csak a valamennyi politikai pártot magában foglaló, demokratikus intézményi keretek közt zajló, fokozottabb politikai párbeszéd szellemében valósulhat meg; sürgeti, hogy erősítsék meg a kormány és ügynökségei feletti parlamenti felügyeletet; sürgeti, hogy bocsássák rendelkezésre a szükséges forrásokat és a szükséges további, kinevezendő alkalmazottakat a parlamenti intézet teljes körű létrehozásához; bátorítja a parlamenti felügyeleti meghallgatások bevezetése révén tett előrelépéseket és támogatja az Európai Unió további erőfeszítéseit, melyek célja a nemzetgyűlésnek történő technikai segítségnyújtás annak érdekében, hogy kialakíthassa a gyakorlatokat; szorgalmazza az Európai Parlamenttel közös parlamenti vegyesbizottság munkájának folytatását;

2012. március 14., szerda

Gazdasági fejlődés

21. elismerését fejezi ki az országnak jó gazdasági teljesítményéért és a makrogazdasági stabilitás fenntartásáért; gratulál a kormánynak, amiért a szabályozói reformok végrehajtása terén az ország az elmúlt öt évben a világon a harmadik legsikeresebb állam volt a Világbank „Doing Business” című jelentése alapján; nyugtazza, hogy a globális gazdasági visszaesés hatására a közvetlen külföldi befektetések szintje továbbra is nagyon alacsony; úgy véli, hogy továbbra is a befektetési, kereskedelmi és gazdasági fejlődésben rejlő lehetőségek jelentik az ország uniós csatlakozása melletti döntő érvet;

22. megállapítja, hogy a jogi kiszámíthatóság és a jogszabályok hatékony érvényesítése alapvetően fontos az üzleti környezet külföldi befektetők és hazai vállalatok számára történő további javítása szempontjából; ezért felszólítja a kormányt, hogy fokozza erőfeszítéseit a hatékony és független igazságszolgáltatás, valamint a szakmai, hozzáértő és pártatlan közigazgatás biztosítására, és többek között tegyen lépéseket a szabályozási és felügyeleti ügynökségek függetlenségének és kapacitásának megerősítésére;

23. elismeri a nagyarányú munkanélküliség és a szegénység támasztotta kihívásokat, amelyek továbbra is jelentős terhet jelentenek az ország számára; örömmel látja, hogy a parlamentben vita folyik a minimálbérről; emlékeztet arra, hogy az országnak az ENSZ Humán Fejlettségi Mutatója szerint rossz a helyzete, és üdvözli a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni stratégia elfogadását; sürgeti a kormányt, hogy tegyen több erőfeszítést a strukturális munkanélküliség elleni fellépés és a kiszolgáltatott csoportok védelme érdekében, ugyanakkor aláhúzza, hogy kizárólag a vállalkozásokat még inkább a befektetésre ösztönző környezet kialakításán keresztül megvalósított fenntartható gazdasági növekedés nyújthat megoldást az országban tapasztalható huzamosan magas arányú munkanélküliség súlyos problémájára; ebből a célból sürgeti a kormányt, hogy a finanszírozáshoz való hozzáférés elősegítésével támogassa a kis- és középvállalkozásokat, és ösztönzi, hogy folytassa az üzleti közösség képviselőivel folytatott konzultáció bevált gyakorlatát;

24. üdvözli, hogy az elmúlt öt év során az ország negyven helyet javított a Transparency International korrupcióérzékelési indexén; elismerését fejezi ki a korrupcióellenes politikára vonatkozó jogi keretben a GRECO által tett ajánlásoknak megfelelően véghezvitt módosításokért; mindazonáltal osztja a Bizottság véleményét, amely szerint a korrupció továbbra is „igen aggasztó” mértékű; további erőfeszítéseket sürget annak érdekében, hogy a korrupciós ügyekben, különös tekintettel a magas szinten és kulcsfontosságú területeken – pl. közbeszerzés – elkövetett esetekre, a jövőben rendszeresen a büntetőjogi felelősséget megállapító, pártatlan ítéletek születessenek; hangsúlyozza, hogy a közkiadások és a politikai pártok finanszírozása terén nagyobb átláthatóságra van szükség; sürgeti az uniós befektetőket és az országgal kereskedő vállalkozásokat, hogy fokozottabb mértékben játsszanak partneri vezető szerepet azáltal, hogy helyi partnereikkel folytatott kapcsolataikban szót emelnek a korrupció ellen;

25. felhívja a figyelmet az elért eredményekről szóló jelentés azon megjegyzésére, hogy az Állami Korrupcióelleni Bizottság függetlensége és pártatlansága továbbra sem áll szilárd alapokon; felszólít a visszaélések bejelentőinek fokozottabb jogi és intézményi védelmére; üdvözli a büntetőeljárásról szóló új törvényt, amelyet a büntető igazságszolgáltatás szélesebb reformjának keretében fogadtak el, és amelynek javítása kell a szervezett bűnözéssel és a korrupcióval kapcsolatos bonyolult ügyekre vonatkozó vizsgálati eljárásokon; üdvözli a közvetlenül a főügyésznek dolgozó nyomozati csoport jövő évi kinevezését, és reméli, hogy ezáltal lehetővé válik, hogy a Bizottság által hivatkozott több eset nyomán tényleges elmarasztaló ítéletek születnek majd; kéri, hogy a kormány biztosítson megfelelő finanszírozást és személyzetet a korrupció megelőzéséért felelős állami bizottság számára; hangsúlyozza, hogy a rendszerszintű korrupció kezeléséhez alapvetően fontos a politikai akarat;

26. tudomásul veszi egy széles körű jogi csomag elfogadását, amelynek célja az igazságszolgáltatás hatékonyságának és függetlenségének további erősítése; e tekintetben üdvözli a bírói és ügyészi akadémia eredményes munkáját, valamint az ügyek véletlenszerű kiosztásának bevezetését; arra ösztönzi az illetékes hatóságokat, hogy folytassák a korrupció leküzdésére irányuló jogszabályok végrehajtását, valamint növeljék az igazságszolgáltatás függetlenségét, hatékonyságát és forrásait; felhívja a figyelmet a politikai beavatkozástól mentesen működő bírósági rendszer fontosságára; üdvözli a bírósági rendszer hatékonyságának és átláthatóságának növelésére irányuló erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy végrehajtási nyilvántartást kell létrehozni a büntetőeljárásokról és büntetőítéletekről, amelyhez képest az előrelépés mérhető; az igazságszolgáltatás egyesítésére szólít fel az igazságügyi rendszer kiszámíthatóságának és a nyilvánosság bizalmának szavatolása érdekében;

2012. március 14., szerda

Az ohridi keretmegállapodás (OKM)

27. gratulál az országnak függetlensége 20. évfordulója, valamint az ohridi keretmegállapodás 2010-ben bekövetkezett 10. évfordulója alkalmából; hangsúlyozza, hogy a megállapodás példaként szolgál arra, hogyan kell az etnikai csoportok közötti konfliktusokat úgy megoldani, hogy közben ne sérüljön a területi integritás és az állami struktúrákat is megreformálják; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy további és még hatékonyabb erőfeszítésekre van szükség a felek közötti teljes megbékélés, valamint a pártatlan és etnikumközi demokratikus intézmények megerősítéséhez szükséges alapok lefektetése érdekében;

28. üdvözlí a miniszterelnök 2011. szeptember 5-i beszédét, amelyben a multikulturalizmust az ország által követendő szociális és politikai modellként köszöntötte, hangsúlyozta az OKM végrehajtásának szükségességét, és célul tűzte ki az „integráció asszimiláció nélküli” megvalósítását; támogatja az ohridi keretmegállapodás végrehajtásának második évtizedére irányuló kötelezettségvállalásokat;

29. tudomásul veszi számos törvény közelmúltbeli elfogadását, különös tekintettel a nyelvekről és a szimbólumok használatáról szóló törvény módosítására; felszólít a közösségek közötti kapcsolatokkal foglalkozó bizottságok hathatós támogatására valamennyi településen;

30. aggodalommal állapítja meg, hogy a jelenlegi vitában történelmi érvek hangoznak el, ideértve az ókori gyökerekre való hivatkozás jelenségét is, ami a szomszédos országokkal való feszültségek növekedéséhez és új belső megosztottsághoz vezethet;

31. hangsúlyozza, hogy szükség van a törvényeknek és az EUROSTAT normáinak teljes mértékben megfelelő népszámlálás megfelelő előkészítésére és működőképes megszervezésére; kéri, hogy a kormány dolgozzon ki hiteles tervet a folyamat végrehajtására; hangsúlyozza a 20%-os határ jelentőségét egyes jogok érvényesítése szempontjából az OKM szerint, azonban ragaszkodik ahhoz, hogy az albánokkal vagy más etnikai kisebbségekkel szembeni bármilyen diszkriminációt semmilyen esetben sem lehet a lakosságban betöltött aránnyal indokolni;

32. felszólít arra, hogy lényegesen nagyobb erőfeszítéseket tegyenek a különböző etnikai csoportokhoz tartozó gyermekek oktatási rendszerben való elkülönítése elleni küzdelem terén, ugyanakkor támogatja, hogy mindenkinek joga van az anyanyelvi oktatáshoz; ebből a célból hangsúlyozza az egymás kölcsönös megértését ösztönző új tankönyvek kidolgozásának fontosságát, valamint annak jelentőségét, hogy szüntessék meg az egyes iskolákban még előforduló „etnikai műszakok” alkalmazásának gyakorlatát; tekintettel arra, hogy az oktatás rendkívül fontos szerepet tölt be az országban, kéri, hogy az előcsatlakozási támogatási eszközökből több támogatást biztosítsanak ennek a területnek, feltéve, hogy eredményesen kezelik a szegregációt az oktatásban;

Decentralizáció

33. támogatja a politikai decentralizációra irányuló határozott lépéseket az országban, melyet a kormány az OKM „fő pilléréként” határozott meg, és amely a jó közigazgatást is szolgálja; üdvözlí az ennek megvalósítására irányuló cselekvési tervek elfogadását;

34. támogatja a Bizottság ajánlását, mely szerint határozottabban kell ösztönözni a decentralizációs folyamatot; a decentralizáció elérése érdekében felhív a központi és a helyi költségvetések jelentős mértékű kiegyensúlyozására, hangsúlyozza az átláthatóság, az objektivitás és a pártatlanság szükségességét a támogatások önkormányzatok közötti elosztása során; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes önkormányzatok pénzgazdálkodási kapacitásai hiánya miatt pénzügyi nehézségeket tapasztalnak, és sürgeti a kormányt, hogy szükség esetén a Bizottság támogatásával nyújtson számukra megfelelő technikai segítséget;

35. elismerését fejezi ki az önkormányzatok közötti sikeres, az UNDP segítségével megvalósuló együttműködési programért, és felhívja az EU-t e program támogatásának fokozására;

2012. március 14., szerda

Alapvető jogok

36. mély aggodalmát fejezi ki a média terén bekövetkezett közelmúltbeli fejlemények miatt, valamint amiatt, hogy a médián belüli tulajdonviszonyokat továbbra is átláthatatlanság és erőteljes tulajdonosi koncentráció jellemzi; sürgeti az országot, hogy tegyen tanúbizonyságot a média szabadsága és a médiapluralizmus, így többek között az elért eredményekről szóló jelentésben meghatározott reformokról tartott, megfelelő tájékoztatáson alapuló és pluralista vita iránti feltétlen elkötelezettségéről; üdvözlí az EBESZ médiaszabadsággal foglalkozó képviselőjének meghívását a médiaszabadsággal foglalkozó, újonnan felállított kerekasztalban való részvételre, és támogatja az érintett képviselő azon kijelentését, miszerint jöllehet a működésük érdekében az összes médiumnak be kell tartania a jogi és pénzügyi szabályozást, a jogi rendszernek nem szabad különösen azon médiumokat céloznia, amelyek egy pártot kritikával illetnek; sürgeti a hatóságokat, hogy biztosítsák a jogállamiságot és a média szabadságát az országban, és ezáltal biztosítsák, hogy a Bizottság értékelése a jövőben is kedvező legyen;

37. felszólít a kormányzati reklámbevételek valamennyi nemzeti műsorszolgáltató közötti méltányos és átlátható, a szerkesztői tartalomtól, illetve politikai irányultságtól teljes mértékben független elosztására; támogatja a Bizottság ajánlását, mely szerint intézkedéseket kell tenni annak biztosítására, hogy az állami televíziós csatorna megvalósítsa a célkitűzéseket, és betöltsé a pártatlan közszolgálati műsorszolgáltató szerepét; felhívja a hatóságokat, hogy fogadják el a műsorszolgáltatásról szóló törvény szükséges módosításait azok uniós jogszabályokhoz való hozzáigazítása érdekében;

38. felszólít arra, hogy tegyenek erőfeszítéseket az újságírók ellen politikai okokból indított becsületsértési perek elkerülésére; üdvözlí a kormány minapi bejelentését, mely szerint a jó hírnév megsértésére vonatkozó jogszabályt törölni fogják a büntetőtörvénykönyvből és az újságírók ellen folyamatban lévő peres eljárásokat felfüggesztik; hangsúlyozza, hogy a médiaszabadság a demokrácia sarokköve, és alapvető feltétel minden olyan ország számára, amely az EU tagjává szeretne válni; egyetért azzal, hogy a médiaágazatnak az újságírók tekintetében magas szakmai színvonalú normákat kell kidolgoznia és megvalósítania, továbbá be kell tartania az újságírói etika szabályait; felhívja a hatóságokat a média területét érintő törzstelen jogszabályok és a médiaágazatra gyakorolt politikai befolyás megakadályozását szolgáló intézkedések kidolgozására;

39. örömmel látja, hogy a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadságot általában tiszteletben tartják; ösztönzi a kormányt, hogy fokozza a megkülönböztetés elleni politikák megerősítésére irányuló erőfeszítéseit, és hangsúlyozza az etnikai alapú megkülönböztetés megelőzésének fontosságát, beleértve a bolgár identitásukat és/vagy etnikai hátterüket nyíltan vállaló állampolgárok elleni megkülönböztetést;

40. örömmel látja, hogy ebben az évben létrehozták a megkülönböztetés elleni küzdelemmel foglalkozó bizottságot, és felhívja az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét és a megkülönböztetés elleni küzdelemmel foglalkozó európai független ügynökségek hálózatát (Equinet), hogy teljes mértékben támogassa ezt a bizottságot, és működjön együtt vele; üdvözlí, hogy a Bizottság jelenleg szexuális irányultság alapján történő állítólagos megkülönböztetés miatt vizsgál három, a szexuális és egészségügyi jogokkal foglalkozó koalíció által előterjesztett panaszt;

41. felszólít a megkülönböztetés elleni politikák megerősítésére és hatékony végrehajtására, és arra, hogy fokozzák a nők, a gyermekek, valamint a fogyatékkal élők jogainak védelmét; üdvözlí a női parlamenti képviselők csoportjának aktív és hathatós szerepvállalását, azonban aggódik amiatt, hogy a nők részvétele a politikai életben helyi szinten továbbra is alacsony, és véleménye szerint szükség van a nők civil és politikai életbe való bevonását célzó oktatási programok megerősítésére és végrehajtására; további erőfeszítésekre szólít fel a fogyatékkal élők intézményektől való függetlenítése tekintetében; üdvözlí a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 2011. december 7-i parlamenti ratifikálását;

42. aggodalommal szemléli, hogy a nemek egyenjogúsága és a nőjogok tekintetében csak korlátozott előrelépés tapasztalható; bátorítja a kormányt, hogy a nemek közötti egyenlőség ügyét tegye politikai prioritássá, és fokozza a nők alapvető jogait veszélyeztető diszkriminatív szokások, hagyományok és sztereotípiák leküzdésére irányuló tevékenységek és kezdeményezések támogatását;

43. ismételten hangsúlyozza, hogy a megkülönböztetés megelőzésével és a megkülönböztetés elleni védelemmel foglalkozó törvényt módosítani kell úgy, hogy tiltsa megkülönböztetés Európai Unió működéséről szóló szerződés 19. cikke által lefedett összes típusát, és kiemeli, hogy ez a csatlakozás elengedhetetlen előfeltétele; aggodalmát fejezi ki a homoszexualitást betegségként leíró egyetemi és iskolai tankönyvek miatt, és felszólít ezek azonnali módosítására; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a civil társadalom – többek között az LMBT-közösség – erősítését célzó kapacitásépítő programokat;

2012. március 14., szerda

44. örömmel látja, hogy jelenleg az ország látja el a roma integráció évtizede elnökségét, és reméli, hogy ez további előrehaladást ösztönöz a romák politikai, társadalmi és gazdasági életbe való integrálása terén; üdvözlí a romák oktatásba való integrálása terén elért előrelépést, aminek köszönhetően nőtt a közép- és felsőfokú oktatásba bekerülő romák száma, üdvözlí továbbá, hogy nőtt a romák aránya a közszolgáltatban; felhívja azonban a figyelmet a Bizottság következtetésére, miszerint további erőfeszítésekre van szükség a bizalom erősítéséhez, különösen az oktatás, a kultúra és a nyelv területén; ismételten hangot ad amiatti aggodalmának, hogy a roma közösség rendkívül nehéz életkörülmények között él, és továbbra is megkülönböztetéssel néz szembe az oktatáshoz, munkaerőpiachoz, egészségügyi ellátáshoz és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén; felhívja a figyelmet a szegénységi küszöb alatt élő roma nők és gyermekek különösen nehéz helyzetére, és felszólítja a hatóságokat, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket e probléma kezelésére;

45. üdvözlí, hogy a kormány elfogadta a romák társadalmi integrációjára vonatkozó, 2012–2014 közötti időszakra szóló stratégiát; mindazonáltal rámutat arra, hogy 2012-re nem rendeltek állami finanszírozást a vonatkozó cselekvési terv megvalósítására, és e tekintetben felszólítja a hatóságokat, hogy találják meg a megfelelő forrásokat;

46. felszólít minden érdekelt felet egy független, pluralista, interetnikus, interkulturális, pártatlan civil társadalom kialakításának előmozdítására és támogatására az országban; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e szerep betöltése érdekében a civil szervezeteknek jelentős mértékben meg kell erősödniük, és függetlenné kell válniuk a külső hatásoktól, különös tekintettel a politikai érdekekre, ami az országban általában még nem valósult meg; felszólít a nem kormányzati szervek hazai támogatásának biztosítására, annak érdekében, hogy ne fűggenek túlságosan külföldi adományozóktól;

47. ennek ellenére úgy véli, hogy az EU civil társadalmi eszköze lehetőséget nyújt a nem kormányzati szervezetek, a vállalkozások és a szakszervezetek uniós államokban működő partnerekkel folytatott, mindkét fél számára előnyös párbeszédének drámai mértékű megerősítésére, azzal a közvetlen céllal, hogy ösztönözze az Unióhoz való csatlakozás folyamatát; ebből a célból felkéri a Bizottságot, hogy elsősorban a nem kormányzati szervezetek fejlődésének elősegítése céljából terjessze ki az előcsatlakozási támogatási eszközökből biztosított finanszírozást;

48. hangsúlyozza, hogy az ország ratifikálta az ILO 8 fő munkajogi egyezményét; aggasztónak találja, hogy a munkajogok és a szakszervezetek terén csupán szerény előrelépés történt; felhívja a hatóságokat, hogy erősítsék tovább a munkajogokat és a szakszervezeti jogokat; ezzel összefűggésben arra is ösztönzi a kormányt, hogy biztosítson elegendő igazgatási kapacitást a munkajogi szabályozás megfelelő végrehajtásának és érvényesítésének szavatolása érdekében; rámutat a szociális párbeszéd fontos szerepére, és ösztönzi a kormányt, hogy fokozottabban törekedjék arra, hogy az érintett partnerek bevonásával mindenre kiterjedő szociális párbeszédet alakítsanak ki;

Bel- és igazságügy

49. tudomásul veszi az igazságszolgáltatás terén elért előrehaladást; gratulál a bírók és ügyészek képzésével foglalkozó, immár öt éve működő akadémia munkájához; aggodalmát fejezi ki a bírókról szóló törvény hiányosságai miatt, amelyek az elbocsátási eljárásokon keresztül nyitva hagyják a politikai befolyásolás lehetőségét, ugyanakkor elismeri, hogy konszenzus alakult ki azzal kapcsolatban, hogy ezzel összefűggésben objektívabb kritériumokra van szükség; üdvözlí, hogy a közelmúltban előtérbe került a bírók teljesítményének vizsgálata, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy jó teljesítményt csak úgy lehet elérni, ha az ítéletek minősége, ezen belül a folyamatos továbbképzés és az érdemen alapuló felvétel melletti elkötelezettség és az igazságszolgáltatás függetlensége tekintetében ugyanilyen elkötelezettséget mutatnak;

50. aggodalmát fejezi ki a rendőrség általi bántalmazásokkal kapcsolatos jelentések miatt, és felszólít az ilyen esetek részletes kivizsgálására, különös tekintettel a választás éjszakáján bekövetkezett tragikus incidensre, és azon állításokra, melyek szerint nem történt teljes körű helyszíni szemle; hangsúlyozza a rendőrségi ellenőrzési mechanizmusok függetlensége biztosításának jelentőségét, különös tekintettel a belügyminisztérium belső ellenőrzéssel és szakmai normákkal foglalkozó részlegére;

51. bátorítja a börtönökben uralkodó helyzet javítására irányuló lépéseket – például új képzési és szakmai továbbképzési tanfolyamokat börtönszemélyzet számára, valamint több új börtön felépítését a régiók felváltására –, továbbá a próbaidőre bocsátásról szóló, a börtönök túltelítettségének kezelését szolgáló erőfeszítésként született új törvénytervezetre irányuló kezdeményezést; ösztönzi a börtönkörülmények további javítását, és felszólít arra, hogy fordítsanak különleges figyelmet a fiatalok javítóintézetének, és az elért eredményekről szóló jelentés azon megállapításának, hogy a bántalmazás elleni küzdelemmel foglalkozó egység nem képes ellátni a feladatát;

2012. március 14., szerda

52. gratulál, a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelem terén az Európai Unióval folytatott együttműködéshez, és üdvözlí a szomszédos országokkal kötött, igazságügyi és rendőri együttműködésről szóló megállapodásokat; üdvözlí az ország és az Europol között az analitikus adatok cseréjének jelentős megkönnyítése, valamint a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelem érdekében született operatív megállapodás megkötését; tudomásul veszi a rendszerezésről szóló törvényt és azokat a változásokat, amelyeket e törvény hoz a Belügyminisztérium szervezett bűnözéssel foglalkozó osztályán az osztály működése, valamint a nemzeti és nemzetközi bűnüldöző és hírszerző rendszerekbe való integráció javítása céljából; üdvözlí a büntető eljárásról szóló új törvénykönyvet, amely feltehetően javítja a szervezett bűnözéssel és korrupcióval összefüggő összetett ügyek vizsgálatára irányuló eljárásokat; hangsúlyozza azt, hogy a felügyelet mértékét a közbiztonságot érintő valódi fenyegetettség mértékéhez kell igazítani, fokozott igazságügyi kontroll, valamint a hírszerzési és kémelhárítási szolgálatok feletti megerősített parlamenti felügyelet mellett;

53. ösztönzi a hatóságokat, hogy a régi kommunista rendszerrel való szakítás felé tett lépésként vigyék végig az egykori jugoszláv titkosszolgálatnál dolgozó ügynökök teljes listájának régóta esedékes közzétételét; bátorítja az Adatellenőrző Bizottság megbízatásának, elsősorban függetlenségének megerősítését, hogy megállapításaikról közvetlenül tájékoztathassák a közvéleményt, és minden szükséges dokumentumot tartósan helyezzenek át a Bizottság épületébe;

54. nyugtázza a migrációs áramlások hatékonyabb kezelése érdekében tett lépéseket, különös tekintettel a hamis menedékkérőkkel kapcsolatos aggályok kezelésére; aggodalmának ad azonban hangot a profilalkotás gyakorlata miatt, és a megkülönböztetésmentesség elve szigorú alkalmazására szólít fel ezen intézkedések során; felszólít arra, hogy fokozzák a menekülteknek minősülő személyek állampolgári jogai végrehajtására irányuló erőfeszítéseket, valamint arra, hogy időben, a nemzetközi emberi jogi előírások teljes körű betartása mellett bírálják el a menedékjog iránti kérelmeket;

55. örömmel látja, hogy az ország állampolgáira 2009 decembere óta vonatkozik a vízumliberalizáció; elkötelezetten kiáll a vízummentes rendszer mellett, amelyet az ország és az Európai Unió közötti kapcsolatok sarokkövének és a személyes kapcsolatok további előmozdítására és megerősítésére irányuló jelentős intézkedésnek tekint;

Közigazgatás

56. üdvözlí az új, a 2015-ig tartó időszakra vonatkozó közigazgatásireform-stratégia elfogadását és a köztisztviselőről szóló törvény 2011. áprilisi hatálybalépését; sürgeti a kormányt, hogy többek között a vonatkozó jogszabályok módosításával folytassa a köztisztviselőkre és a közalkalmazottakra vonatkozó jogi keretrendszer további harmonizálását; hangsúlyozza, hogy további lépéseket kell tenni a – többek között önkormányzati szinten is – szakértő, pártatlan közszolgálatok kialakítása érdekében; üdvözlí a legfelsőbb közigazgatási bíróság létrehozását, és bátorítja a közigazgatási reformért felelős intézményeket, hogy járuljanak hozzá a reformfolyamat felgyorsításához; ragaszkodik ahhoz, hogy az arányos képviselő kialakítására irányuló erőfeszítések mellett el kell érni azt, hogy a kinevezések érdem, nem pedig politikai hovatartozás alapján történjenek;

57. gratulál a kormánynak a regionális fejlesztés és az előcsatlakozási támogatási eszköz keretében folyósított támogatások irányítása átadásának előkészítése terén elért előrehaladásért; elégedetten veszi tudomásul a nemzeti hatóságok akkreditálását az előcsatlakozási támogatási eszköz átmeneti támogatási és intézményfejlesztési, területfejlesztési, humán erőforrás-fejlesztési valamint vidékfejlesztési alkotóelemének vonatkozásában; felszólítja a kormányt és a Bizottságot, hogy gyorsítsák fel az előcsatlakozási támogatási eszköz fennmaradó alkotóeleme, a határokon átnyúló együttműködési alkotóelem irányításának átadásához szükséges munkát; ismételten hangsúlyozza az előcsatlakozási támogatási eszköz – mint az ország jövőbeni uniós tagságának előkészítését támogató fontos eszköz – alapvető fontosságát, és bátorítja a kormányt, hogy fokozza a minisztériumok közötti koordinációt annak érdekében, hogy az ország maradéktalanul kihasználhassa a rendelkezésre álló forrásokat;

Egyéb reformok

58. üdvözlí az energiahatékonysággal kapcsolatos kampányt, és az ország lehetőségeinek megfelelő, eredményesebb intézkedéseket vár a megújuló energiaforrások használatának előmozdítása érdekében; hangsúlyozza a környezettel kapcsolatos jogszabályok hatékony végrehajtásának jelentőségét, a természeti források, és különösen a víz védelme érdekében; megállapítja, hogy az ország még nem tett ígéretet az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, és hogy nemzeti vitát kell indítani az éghajlatváltozás negatív következményeiről; további erőfeszítésekre szólít fel a nemzeti jogszabályok és az uniós vívmányok egymáshoz közelítésére e téren;

2012. március 14., szerda

59. üdvözlö a közlekedési, az energia- és a távközlési hálózatok modernizálása terén elért előrehaladást, és különösen az Európai Korridor X befejezésére tett erőfeszítéseket; tekintettel a vasúti összeköttetések mint a közúti közlekedés alternatívái jelentőségére, üdvözlö, hogy a kormány modernizálni szeretné, illetve ki szeretné építeni a vasúti összeköttetést Szkopje és a szomszédos államok fővárosai között, és felszólít a Korridor VIII-on belüli vasúti összeköttetések kiépítésének befejezésére;

60. csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy nem sikerült előrelépést elérni a közös történelmi események és alakok szomszédos uniós tagállamokkal való, a történelem jobb megértését és a jószomszédi viszonyt elősegítő, közös megünneplése terén; ösztönzi, hogy Bulgária és Görögország részvételével állítsanak fel a történelemmel és oktatással foglalkozó közös szakértői bizottságokat, amelyek a tudományos együttműködést megerősítve és a fiatal generációk szomszédos népek iránti pozitív hozzáállását előmozdítva hozzájárulnának a történelem objektív, tényeken alapuló értelmezéséhez;

61. a felsőoktatás terén ösztönzi a bolognai folyamat végrehajtására irányuló további erőfeszítéseket, valamint a régió országaival való együttműködést az egyetemi oktatás minőségének javítása érdekében; emlékeztet a tudományos élet szabadsága elvének fontosságára;

62. gratulál az országnak a válogatottja 2011-es Kosárlabda Európa-bajnokságon nyújtott kimagasló teljesítményéhez;

63. örömmel látja, hogy a külpolitika terén az ország és az EU közös álláspontjai nagyon közel állnak egymáshoz; bátorítja az ország azon erőfeszítéseit, hogy jó kapcsolatot alakítson ki szomszédaival; örömmel látja, hogy a koszovói határ 2009-es kijelölése szorosabb kapcsolatok kialakulásához vezetett, és hogy 2011. szeptemberében megállapodás született a közös határellenőrzésről; arra számít, hogy ez a megállapodás a közeljövőben teljes mértékben megvalósításra kerül; gratulál a hatóságoknak a nyugat-balkáni országok európai integrációval foglalkozó miniszterei szkopjei találkozásának közelmúltbeli sikeres megszervezéséhez;

64. hangsúlyozza a regionális együttműködés fontosságát, amely az Európai Unió felé vezető folyamat alapvető részét képezi; üdvözlö a régióbeli mozgás szabadságának megkönnyítése felé tett lépéseket, amelyek az Albániával és Montenegróval kötött szerződésben öltöttek testet, lehetővé téve állampolgáraik számára, hogy e három ország között csupán személyi igazolvánnyal átlépjék a határokat és szabadon utazhassanak; bátorítja a kezdeményezés kiterjesztését a régió más országaira is;

65. üdvözlö az ország nemzetközi szerepvállalását számos olyan fontos tevékenységben, amilyen például az EUFOR/Althea misszióban való részvétele, a délkelet-európai együttműködési folyamat elnöksége 2012–2013 között, illetve a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszékkel való teljes együttműködése;

*

* *

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ország kormányának és parlamentjének.

Bővítési jelentés Izlandról

P7_TA(2012)0084

Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása az Izland által elért haladásról szóló 2011. évi jelentésről (2011/2884(RSP))

(2013/C 251 E/11)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Tanács 2010. június 17-i határozatára az Izlanddal folytatandó csatlakozási tárgyalások megnyitásáról,

2012. március 14., szerda

- tekintettel az Izlanddal 2010. június 27-én és 2011. június 27-én és 2011. december 12-én miniszteri szinten tartott csatlakozási konferencia eredményeire, illetve a 2011. október 19-én tartott helyettesi szintű csatlakozási konferencia eredményeire,
 - tekintettel a Bizottság „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2011–2012” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2011)0666) és a 2011. október 12-én elfogadott, az Izland által elért eredményekről szóló 2011. évi jelentésre (SEC(2011)1202),
 - tekintettel az átvilágítási folyamat eredményeire,
 - tekintettel a 2011 októberében 12 millió eurós költségvetéssel elfogadott, Izlandnak szóló nemzeti IPA-programra,
 - tekintettel 2010. július 7-i állásfoglalására Izland európai uniós tagság iránti kérelméről ⁽¹⁾ és 2011. április 7-i állásfoglalására az Izland által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentésről ⁽²⁾,
 - tekintettel az EU–Izland Parlamenti Vegyes Bizottság üléseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel Izland teljesíti a koppenhágai kritériumokat, és a Tanács jóváhagyását követően 2010. július 27-én megkezdődtek az országgal a csatlakozási tárgyalások;
- B. mivel az uniós vívmányok átvilágítása már majdnem befejeződött;
- C. mivel a csatlakozási tárgyalások során eddig nyolc fejezetet nyitottak meg és zártak le ideiglenesen (2. fejezet – A munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgása, 6. fejezet – Társasági jog, 7. fejezet – Szellemi tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok, 20. fejezet – Vállalkozás- és iparpolitika, 21. fejezet – Transzeurópai hálózatok, 23. fejezet – Igazságszolgáltatás és alapvető jogok, 25. fejezet – Tudomány és kutatás, 26. fejezet – Oktatás és kultúra), illetve három másikat nyitottak meg (5. fejezet – Közbeszerzés, 10. fejezet – Információs társadalom és média és 33. fejezet – Pénzügyi és költségvetési rendelkezések);
- D. mivel, ahogyan azt a bővítésre vonatkozó megújított konszenzus is kiemeli, minden ország európai uniós tagság felé tett előrelépése az érdemeken alapul;
- E. mivel Izland már szorosan együttműködik az EU-val az Európai Gazdasági Térség (EGT), a schengeni megállapodás és a dublini rendelet aláírójaként, és már sikeresen átültette a közösségi vívmányok jelentős részét;
- F. mivel Izland csatlakozási folyamatának az európai uniós alapelvek és vívmányok maradéktalan fenntartása mellett kell zajlania;
- G. mivel Izland az Európai Gazdasági Térség pénzügyi mechanizmusán keresztül hozzájárul az európai kohézióhoz és szolidaritáshoz, és együttműködik az Unióval békefenntartó és válságkezelési műveletek során;
- H. mivel a gazdasági és költségvetési konszolidáció jó úton halad, az izlandi gazdaság mérsékelt javulásnak indult, és a várakozások szerint a GDP lassan rendeződik;

⁽¹⁾ HL C 351. E, 2011.12.2., 73. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0150.

2012. március 14., szerda

Általános megjegyzések

1. emlékeztet arra, hogy az EU-hoz való csatlakozás általános alapját a koppenhágai kritériumok és az Európai Unió befogadóképessége adják;

2. támogatja Izland előrehaladását a csatlakozási folyamatban; üdvözli a tizenegy tárgyalási fejezet megnyitását és ezek közül nyolc ideiglenes lezárását a csatlakozási tárgyalások keretében; fontosnak tartja az Izland csatlakozási folyamatának lezárásához szükséges feltételek megteremtését és az ország sikeres csatlakozásának biztosítását;

Politikai kritériumok

3. üdvözli annak lehetőségét, hogy olyan ország legyen új EU-tagállam, amely régi és történelmileg erős demokratikus hagyományokkal és polgári kultúrával rendelkezik;

4. tudomásul veszi Izland Észak-Európához fűződő szoros történelmi kapcsolatait és az immár több mint 60 éve sikeres euro-atlanti együttműködést;

5. elégedetten veszi tudomásul az alkotmánytanács létrehozását és az izlandi alkotmány folyamatban lévő felülvizsgálatát, amelynek célja a demokratikus biztosítékok növelése, a fékek és ellensúlyok megerősítése, az állami intézmények működésének javítása, illetve szerepeik és hatáskörüik pontosabb meghatározása; üdvözli az izlandi parlament szerepének és hatékonyságának a parlament felügyeleti szerepének megerősítése és a jogalkotási folyamat átláthatóságának fokozása révén történő növelésére irányuló erőfeszítéseket;

6. tudomásul veszi az izlandi kormány 2011. december 31-i átszervezését; bízik benne, hogy az új kormány még határozottabb és kitartóbb elkötelezettséggel folytatja a csatlakozás felé vezető tárgyalásokat;

7. elismerését fejezi ki Izlandnak az emberi jogok védelme területén elért eredményeiért, valamint eredményességéért az emberi jogok védelmét célzó nemzetközi mechanizmusokkal való magas szintű együttműködés során; kiemeli, hogy Izland uniós csatlakozása tovább fogja erősíteni az EU-nak az emberi jogok és alapvető szabadságok globális előmozdítójaként és védelmezőjeként betöltött szerepét;

8. üdvözli az igazságszolgáltatás függetlensége és hatékonysága, illetve a korrupcióellenes politikai keretrendszer megerősítése terén tett előrehaladást, ami a 23. fejezet ideiglenes lezárásával kerül elismerésre;

9. üdvözli továbbá az izlandi parlament által 2011. április 20-án elfogadott új médiatörvényt; ösztönzi a 2011 nyarán kinevezett illetékes parlamenti bizottságokat, hogy folytassák e terület jogalkotási keretrendszerének kidolgozását, illetve az izlandi médiapiac tulajdonviszonyainak koncentrálódására és az izlandi országos műsorszolgáltatónak a reklámpiacon betöltött szerepére vonatkozó munkát;

10. újírolag megerősíti, hogy támogatja az izlandi modern média kezdeményezést, és várakozással tekint annak jogszabályokba és bírói gyakorlatba történő átültetése elé, amely lehetővé teszi mind Izland, mind pedig az Unió számára, hogy határozott álláspontot foglaljanak el a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának jogi védelme tekintetében;

11. megismétli az izlandi hatóságoknak szóló kérését, hogy harmonizálják az uniós polgárok jogait az izlandi helyi választásokon való szavazáshoz való joguk tekintetében;

12. tudomásul veszi az izlandi kormányban, illetve az izlandi parlamentben és Izland főbb politikai erőinek körében tapasztalható, az európai uniós tagságot illető politikai megosztottságot; ösztönzi az európai uniós csatlakozásra vonatkozó átfogó stratégiák elfogadását egyes területeken, különösen azokon, amelyek nem tartoznak az EGT-hez;

2012. március 14., szerda

13. örömmel veszi tudomásul, hogy az izlandiak jelentős hányada támogatja a csatlakozási tárgyalások folytatását; üdvözlí, hogy a kormány támogatja tájékozott, kiegyensúlyozott vita folytatását a csatlakozási folyamatról és az izlandi társadalom bevonását az európai uniós tagságról szóló nyilvános vitákba; úgy véli, hogy az izlandi európai uniós tájékoztatási központ megnyitása alkalmat ad az EU-nak, hogy megfelelően tájékoztassa az izlandi polgárokat az európai uniós tagságnak Izlandra vonatkozó összes következményéről és magáról az EU-ról;

14. úgy véli, hogy alapvető fontosságú az EU polgárai számára egyértelmű és átfogó, tényeken alapuló tájékoztatást adni Izland csatlakozásának következményeiről; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket e célból, és ugyanilyen fontosnak tartja a polgárok aggodalmainak és kérdéseinek meghallgatását és megválaszolását, valamint a nézeteiknek és érdekeiknek való megfelelést;

Gazdasági kritériumok

15. üdvözlí, hogy Izland szoros gazdasági kapcsolatokat tart fenn az EU-val és általában véve kielégítő módon hajtja végre az EGT-vel kapcsolatos kötelezettségeit, valamint középtávon megfelelő képességekkel rendelkezik az EU-n belüli versenynyomásnak és a piaci erőknek való ellenálláshoz, feltéve, hogy továbbra is megfelelő makroökonómiai politikákkal és strukturális reformokkal kezeli a meglévő hiányosságokat; emlékeztet azonban, hogy maradéktalanul végre kell hajtani az EGT-vel kapcsolatos, az EFTA Felügyeleti Hatóság által azonosított meglévő kötelezettségeket;

16. felkéri az izlandi hatóságokat, hogy lépjenek fel a banki szektorba történő, továbbra is jelentős állami beavatkozás ellen; ösztönzi az izlandi hatóságokat, hogy fokozatosan hajtsák végre egyes iparágak, például – a külföldi versennyel szemben továbbra is védelmet élvező – energia-, légiközlekedési, közlekedési és halászati iparágak reformját és nyitását, megfelelően figyelembe véve az ország sajátosságait; támogatja ezzel összefüggésben azokat az erőfeszítéseket, melyekkel Izland gazdasági és pénzügyi rendszere összeomlásának okaira kívánnak fényt deríteni; hangsúlyozza, hogy a protekcionizmus felszámolása a fenntartható gazdasági fejlődés egyik előfeltétele;

17. elismerését fejezi ki Izlandnak azért, hogy sikeresen lezárta az IMF-fel folytatott, költségvetési és gazdasági konszolidációra irányuló gazdaságélénkítő programot;

18. örömmel veszi tudomásul a már elért gazdasági előrehaladást és a pénzügyi ágazatban megvalósított szerkezetátalakítást és reformokat; arra ösztönzi az izlandi hatóságokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a munkanélküliség, különösen pedig a fiatalokat érintő munkanélküliség mértékének csökkentésére;

19. örömmel veszi tudomásul az Izland 2020 politikai nyilatkozat elfogadását, és arra ösztönzi a kormányt, hogy élénkítse az ország kis- és középvállalkozásainak (kkv-inek) tevékenységét a nemzetközi piacon való megjelenésük elősegítésével és a pénzügyi forrásokhoz való megfelelő hozzáférésük biztosításával;

20. tudomásul veszi, hogy az izlandi parlament elfogadta a tőkekorlátozás feloldására vonatkozó felülvizsgált stratégiát, melyet az izlandi hatóságok az IMF-fel konzultálva dolgoztak ki, tudomásul veszi továbbá az Izland és az EU közötti építő jellegű párbeszédet e téren; emlékeztet arra, hogy a tőkekorlátozások feloldása az ország európai uniós csatlakozásának fontos előfeltétele;

21. emlékeztet arra, hogy az Icesave-ügy egyelőre megoldatlan; hangsúlyozza, hogy az Icesave-ügyet a csatlakozási tárgyalásoktól függetlenül kell megoldani, és nem jelenthet akadályt Izland csatlakozási folyamatában; tudomásul veszi az EFTA Felügyeleti Hatóságának azon határozatát, amellyel az Icesave-ügyet az EFTA-Bíróság elé utalta és az izlandi legfelsőbb bíróság határozatát, amelyben fenntartja a 2008. október 6-i sürgősségi törvény hatályát; tetszéssel fogadta az izlandi hatóságok arra irányuló lankadatlan törekvését, hogy megoldja ezt az ügyet, és üdvözlí az elsőbbségi hitelezők részére történő első részleges kifizetéseket a Landsbanki Islands hf felszámolásának keretében, amely kifizetések a becslések szerint majdnem elérik az elismert elsőbbségi követelések egyharmadát;

A tagsággal járó kötelezettségeknek való megfelelés képessége

22. sürgeti Izlandot, hogy gyorsítsa fel az uniós vívmányokkal való összehangolás előkészületeit, különösen az EGT által nem érintett területeken, továbbá biztosítsa azok végrehajtását és érvényesítését a csatlakozás időpontjáig;

2012. március 14., szerda

23. tudomásul veszi az átvilágítási folyamat eredményeit; üdvözli Izland arra irányuló határozott törekvését, hogy a dán elnökség alatt megnyissa az összes tárgyalási fejezetet; reméli, hogy a csatlakozási tárgyalások sikeresen folytatódnak a jelenlegi soros elnökség alatt, hangsúlyozza ugyanakkor a 11. fejezetben (Mezőgazdaság és vidékfejlesztés) és a 22. fejezetben (Regionális politika és a strukturális eszközök koordinálása) foglalt nyitókritériumok, illetve az 5. fejezetben (Közbeszerzés), a 10. fejezetben (Információs társadalom és média) és a 33. fejezetben (Pénzügyi és költségvetési rendelkezések) foglalt zárókritériumok teljesítésének szükségessége voltát;

24. üdvözli a minisztériumok jelenleg zajló konszolidációját, elismeri az izlandi államigazgatás hatékonyságát és szakmai színvonalát, és támogatja az izlandi minisztériumok adminisztratív kapacitása és koordinációja megerősítésének átfogó célját;

25. üdvözli a pénzügyi ágazat intézményi hiányosságai kezelésére irányuló további erőfeszítéseket és a bankszabályozási és -felügyeleti gyakorlatok megerősítése terén elért haladást;

26. figyelembe véve, hogy a közös halászati politika és az izlandi halászati politika jelenleg felülvizsgálat alatt áll, arra szólítja fel Izlandot és az Uniót, hogy a csatlakozási tárgyalások e fejezetét illetően konstruktív megközelítési módot alkalmazzanak annak érdekében, hogy a halászati erőforrások fenntartható kezelésére és kiaknázására kölcsönösen kielégítő megoldásokat találjanak az akkor hatályos vívmányok keretében;

27. fontosnak tartja, hogy előkészületeket tegyenek arra, hogy a szükséges igazgatási struktúrákat megfelelően kiigazítsák annak érdekében, hogy Izland csatlakozásának első napjától kezdve teljes körűen részt vehessen a KAP-ban, emellett elismeri az izlandi mezőgazdaság sajátosságait – különös tekintettel az ország jelenlegi élelmiszer-önellátására – és a közös mezőgazdasági politika folyamatban lévő reformját;

28. sajnálja, hogy a négy part menti állam, Izland, az EU, Norvégia és a Feröer szigetek közelmúltbeli, az Atlanti-óceán észak-keleti körzetében 2012-ben folyó makrélahalászat közös kezelésével foglalkozó találkozója anélkül ért véget, hogy sikerült volna megállapodásra jutni, és sürgeti az összes part menti államot, hogy tegyenek újabb erőfeszítést a tárgyalások folytatására a makrélával kapcsolatos vita olyan reális, a történelmi jogokkal és a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács iránymutatásával összhangban lévő javaslatokon alapuló rendezése érdekében, amelyek biztosítják az állomány jövőjét, megvédik és fenntartják a nyílt tengeri halászatban meglévő munkahelyeket, és biztosítják a hosszú távú, fenntartható halászatot; tudomásul veszi a Bizottság javaslatát, amely kereskedelmi intézkedéseket irányoz elő a fenntarthatatlan halászati gyakorlatok elleni fellépés érdekében;

29. megjegyzi, hogy Izland – amely a helyi energiaszolgáltatást szinte teljes egészében megújuló forrásokból biztosítja – értékes hozzájárulást biztosíthat az Unió politikáihoz, mivel tapasztalattal rendelkezik a megújuló energiák terén, különös tekintettel a geotermikus energiák felhasználására, a környezet védelmére és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre; meggyőződése továbbá, hogy az e téren folytatott szorosabb együttműködés kedvezően befolyásolhatja a beruházásokat, ekképpen pedig az izlandi és az uniós gazdasági és foglalkoztatási helyzetet;

30. megjegyzi azonban, hogy továbbra is eltérések állnak fenn az Unió és Izland között a tengeri élővilág kezelésével kapcsolatos kérdésekben, különösen a bálnavadászat tekintetében; rámutat arra, hogy a bálnavadászati tilalom az uniós vívmányok része, és szélesebb körű tárgyalásokra szólít fel a bálnavadászat és a bálnából készült termékek kereskedelmének beszüntetése tárgyában;

31. üdvözli Izland folyamatos támogatását a polgári KBVP műveleteket illetően, és azt, hogy egyetért a KKBP területén tett legtöbb nyilatkozattal és határozattal; hangsúlyozza, hogy az előcsatlakozási folyamat részekén Izlandnak össze kell hangolnia álláspontjait az EU-val minden nemzetközi fórumon, így a WTO-ban is;

Regionális együttműködés

32. úgy véli, hogy Izland uniós csatlakozása jelentősen javítaná az Unió esélyeit arra, hogy aktívabb és konstruktívabb szerepet játsszon Észak-Európában és az Északi-sarkvidéken, hozzájárulva a régió multilaterális kormányzásához és fenntartható politikai megoldásaihoz, tekintve, hogy a sarkvidéki környezet problémáinak kezelése közös érdekük; úgy véli, hogy Izland stratégiai hídfő szerepét töltheti be a régióban, és európai uniós csatlakozása tovább erősítené az európai jelenlétet az Északi-sarkvidéki Tanácsban;

2012. március 14., szerda

33. helyesli Izland részvételét az Északi Tanácsban és a Balti-tengeri Államok Tanácsában, valamint az Északi Dimenzió politikájában, a Barents Euro-Sarkvidéki Tanácsban és az Északi-sarkvidéki Tanácsban, továbbá az észak-balti együttműködésben (NB8); úgy véli, hogy az izlandi sarkkörü politikáról szóló állásfoglalás, amelyet 2011 márciusában fogadott el az izlandi parlament, megerősítette Izland aziránti elkötelezettségét, hogy általában véve aktív szerepet játszon a sarkvidéki régióban;

34. hangsúlyozza egy hatékonyabb és összehangoltabb uniós északi-sarki politika szükségességét, és annak a véleményének ad hangot, miszerint Izland uniós csatlakozása megerősítené mind az EU sarkvidéki jelenlétét, mind pedig az Unió külpolitikáinak észak-atlanti dimenzióját;

*

* *

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az izlandi parlament elnökének és az izlandi kormánynak.

Bővítési jelentés Boszniáról és Hercegovináról

P7_TA(2012)0085

Az Európai Parlament 2012. március 14-i állásfoglalása a Bosznia-Hercegovina által elért haladásról szóló 2011. évi jelentésről (2011/2888(RSP))

(2013/C 251 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről Bosznia-Hercegovina között 2008. június 16-án aláírt stabilizációs és társulási megállapodásra, amelyet valamennyi uniós tagállam és Bosznia-Hercegovina is ratifikált,
- tekintettel a Bosznia és Hercegovina európai partnerségében megfogalmazott elvekről, prioritásokról és feltételekről, valamint a 2006/55/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 18-i 2008/211/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács 2011/426/KKBP határozatára (2011. július 18.) az Európai Unió bosznia-hercegovinai különleges képviselőjének kinevezéséről ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács Bosznia-Hercegovináról szóló 2011. március 21-i, 2011. október 10-i és 2011. december 5-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2011–2012” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2011)0666) és a 2011. október 12-én elfogadott, a Bosznia-Hercegovina által elért haladásról szóló 2011. évi jelentésre (SEC(2011)1206),
- tekintettel a bosznia-hercegovinai helyzetről szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL L 80., 2008.3.19., 18. o.

⁽²⁾ HL L 188., 2011.7.19., 30. o.

⁽³⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 113. o.

2012. március 14., szerda

- tekintettel az Európai Parlament és Bosznia-Hercegovina parlamenti közgyűlése közötti, 2011. december 19–20-án Brüsszelben tartott 13. parlamentközi ülés együttes nyilatkozatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió továbbra is határozottan elköteleződik a szuverén és egységes Bosznia-Hercegovina iránt; mivel az EU egyik alapvető politikai célja az ország európai uniós tagság felé vezető haladásának felgyorsítása és ezáltal az életminőség javításának elősegítése, ami minden polgár érdekét szolgálja; mivel az ilyen előrehaladás minden szinten megkívánja a működőképes intézményeket, valamint az ország politikai vezetőinek elkötelezettségét,
- B. mivel Bosznia-Hercegovina jövőjét az Európai Unió jelenti, és mivel az uniós tagsággal kapcsolatos kilátás azon tényezők egyike, amelyek leginkább egységre ösztönözik az ország lakosságát,
- C. mivel a sikeres európai uniós csatlakozási folyamat sikeréért elsődlegesen az esetleges tagjelölt ország felel és az előkészületeket elsősorban azoknak kell véghezvinniük, akiket a polgárok megválasztottak, és akik a polgároknak felelősséggel tartoznak, mégpedig az ország sürgető politikai, gazdasági és szociális problémáiról alkotott közös elképzelésnek megfelelően; mivel Bosznia-Hercegovinának csak egységes országgént van esélye arra, hogy az EU tagállamává váljon, és mivel az állami intézmények veszélyeztetése minden polgárt megfoszt az uniós integráció előnyeinek esélyeitől,
- D. mivel a politikai pártok vezetői nagyjából tizenöt hónap politikai patthelyzet után elvben sikeresen megállapodtak az új állami kormányzatról, amely azóta létre is jött,
- E. mivel a politikai és intézményi patthelyzet megakadályozta, hogy végbemenjenek az igencsak szükséges, az országot az EU-hoz közelítő reformok, különösen az államépítés, a kormányzás, a jogállamiság megvalósítása és az európai szabályokhoz való közelítés kulcsfontosságú területein; mivel az állami kormányzat hiánya érintette az egységes gazdasági és költségvetési politikák elfogadására irányuló képességet is,
- F. mivel továbbra is az alkotmányos reform az a legfontosabb reformlépés, amely lehetővé teheti Bosznia-Hercegovina számára, hogy hatékony és maradéktalanul működőképes állammá váljon,
- G. mivel egy olyan országban, ahol a kormányzat különböző szinteken zajlik, a különböző szereplők közötti erős koordinációra, valamint őszinte együttműködésre van szükség annak érdekében, hogy sokkal inkább közös álláspontot tudjanak képviselni; mivel azonban semmilyen koordinációs mechanizmus nem helyettesíti a szükséges politikai akaratot; mivel az együttműködés jól megfogható eredményeket hozhat minden állampolgár számára, ahogyan azt a vízumliberalizáció esete is mutatja, sok esetben azonban hiányzik a szükséges koordináció,
- H. mivel az Európai Unió megerősített különleges képviselőjének és a küldöttségvezetőnek a politikai célja az európai uniós tanácsadás és a politikai folyamatok megkönnyítése, illetve az uniós tevékenységek következetességének és egységességének biztosítása,
- I. mivel az igazságügyi rendszer bonyolult struktúrája, továbbá az állami szintű legfelsőbb bíróság hiánya, a négy belső joghatóság közötti harmonizáció hiánya, az igazságügyi rendszerre gyakorolt politikai befolyás és az állami szintű igazságszolgáltatási hatóságok hatáskörének kétségbe vonása aláássa az igazságügyi rendszer működését és gátolja a reformtörekvéseket,
- J. mivel a 2003-ban létrehozott európai uniós rendőri misszió megbízatását 2012. június 30-ig meghosszabbították, tekintettel a jövőbeli tevékenységek közösségi eszközök általi finanszírozásához való átcsoportosítására, valamint egy stratégiai tanácsadó kapacitás létrehozására a bűnüldözés és a büntető igazságszolgáltatás terén, az EUKK hivatalán belül,

2012. március 14., szerda

- K. mivel Bosznia-Hercegovina segítséget nyújt a háborús bűnök folyamatban lévő tárgyalásain és fellebbezésein, illetve együttműködik az átadott ügyekkel kapcsolatosan,
- L. mivel a korrupció továbbra is súlyos csapásokat mér az ország szociális-gazdasági és politikai fejlődésére,
- M. mivel az emberkereskedelem súlyos bűncselekmény, és az emberi jogok durva megsértése; mivel Bosznia-Hercegovina az emberkereskedelem – különösen a nők és lányok kereskedelmének – származási, tranzit- és célországa,
- N. mivel az álláslehetőségek hiánya – különösen a fiatalok körében – hátráltatja az ország fejlődését és növeli a politikai elégedetlenséget,
- O. mivel a régió többi országával folytatott együttműködés a tartós béke és megbékélés előfeltétele Bosznia-Hercegovinában és a Nyugat-Balkánon,

Általános megjegyzések

1. üdvözli az új állami kormány megalakulását a politikai pártok vezetői közötti, számos fontos kérdést magában foglaló megállapodást követően; szorgalmazza a megállapodás maradéktalan végrehajtását olyan folyamatban lévő kérdések lezárásával, mint a 2012. évi állami költségvetés elfogadása és az állami hatóságok igazgatóinak kinevezése; felkéri a politikai elitet, hogy építsen e pozitív fejleményekre, amelyek további lendületet adhatnak az uniós csatlakozási folyamatnak, és kezdjen újabb építő jellegű párbeszédet más fontos reformokról is;
2. aggodalommal tölti el, hogy az európai uniós tagságra törekvő Bosznia-Hercegovina lassan halad a stabilizáció és a szociális-gazdasági fejlődés felé vezető úton; azonban úgy véli, hogy lehetséges az európai uniós integráció felé való, a bosznia-hercegovinai polgárok érdekeit szolgáló haladás feltéve, hogy a további lépések vezérelveit elszántság, politikai felelősségvállalás, a kompromisszumkeresés kultúrája és az ország jövőjéről alkotott közös elképzelés alkotják; arra ösztönzi a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy tegyenek további konkrét intézkedéseket annak érdekében, hogy határozottan visszaállítsák az országot az uniós csatlakozáshoz vezető pályára;
3. emlékezteti az ország valamennyi politikai szereplőjét arra, hogy az európai uniós integrációhoz vezető úton végrehajtott reformoknak Bosznia-Hercegovina lakosságának érdekeit kell szolgálniuk, és arra, hogy az ő polgárokkal szembeni felelősségük, hogy kompromisszumokat érjenek el, hatékony koordinációt valósítsanak meg, továbbá megállapodjanak a reformokban és azokat végre is hajtsák; emlékeztet rá, hogy az európai uniós tagsági kérelem elfogadásának feltétele a működő állam, illetve a működő állami kormányzat és közigazgatás; sürget minden politikai szereplőt, hogy hajtsák végre a szükséges alkotmányos változtatásokat és más alapvető reformokat, illetve összpontosítsanak a stabilizációs és társulási megállapodás hatálybalépéséhez szükséges feltételek megteremtésére; hangsúlyozza, hogy bármilyen európai uniós pénzügyi támogatás sikerének előfeltétele a helyi szerepvállalás és politikai elkötelezettség; ennek érdekében felhívja az ország hatóságait, hogy hozzák létre az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) decentralizált irányításához (DIS) szükséges struktúrát; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a jövőbeli uniós pénzügyi támogatások, nevezetesen az IPA-program középtávú tervezésének koordinációs mechanizmusait;
4. szilárd meggyőződése, hogy a központi államigazgatás megerősítése nem a területi egységek gyengítését jelenti, hanem a hatékony központi közigazgatás feltételeinek megteremtését, amely képes felkészíteni az egész országot az EU-ba való belépésre szoros együttműködésben a különböző kormányzati szintekkel; ezért hangsúlyozza, hogy az uniós kérdésekkel foglalkozó valamennyi kormányzati szinten meg kell erősíteni az igazgatási kapacitásokat, valamint az egyes hatóságok közötti együttműködést az uniós pénzügyi támogatás programozása terén, illetve minden, az európai uniós jogalkotás átültetése szempontjából fontos területen;
5. elítéli a lázító hangnem alkalmazását és az ilyen típusú cselekedeteket, amelyek aláássák a nemzeti-ségek közötti megbékélés folyamatát és az állami struktúrák működését;

2012. március 14., szerda

Megegyeztetett uniós jelentés

6. elégedett az EU Bosznia-Hercegovinára vonatkozó átfogó stratégiájával, többek között az EU bosznia-hercegovinai jelenlétének az EU megerősített, – az EU különleges képviselőjeként és küldöttségvezetőként – kettős tisztséget betöltő képviselője révén történő további erősítésével; köszönetét fejezi ki a különleges képviselőnek/küldöttségvezetőnek, hogy támogatja Bosznia-Hercegovinát az EU-val kapcsolatos ügyekben és megkönnyíti a helyi szerepvállalást az uniós integráció folyamatában; teljes mértékben támogatja a különleges képviselő/küldöttségvezető arra irányuló törekvéseit, hogy segítse a bosznia-hercegovinai hatóságokat abban, hogy az uniós ütemterv a bosznia-hercegovinai politikai folyamat központi eleme legyen azáltal, hogy gondoskodik az uniós fellépések következtetességéről, összehangolásáról és egységességéről; e tekintetben sürgeti az összes politikai szereplőt, hogy szoros partnerségben dolgozzanak együtt az EU különleges képviselőjével; emlékeztet annak szükségességére, hogy a fokozott uniós jelenlétet a különféle problémákkal foglalkozó világos és átfogó stratégiák útján valósítsák meg, egyúttal pedig azáltal, hogy valamennyi tagállam határozott és egységes támogatásban részesíti a különleges képviselőt/küldöttségvezetőt; e tekintetben megállapítja, hogy az Uniónak megfelelő szintű eszközöket, köztük személyzetet kell elkülönítenie, hogy jelen lehessen az egész országon annak érdekében, hogy a különleges képviselő/küldöttségvezető meg tudja valósítani a szükséges célokat;

7. kéri a nemzetközi közösséget, hogy mérlegelje a Békevégrehajtási Tanács Irányítóbizottsága 5+2 menetrendje végrehajtásának szükségességét, illetve lehetséges megoldásait a Főképviselet Hivatala megszüntetésének előkészítése céljából, hogy nagyobb teret kaphasson a helyi szerepvállalás és felelősség Bosznia-Hercegovina saját ügyiben, szem előtt tartva, hogy ezen lépések nem lehetnek negatív hatással az ország stabilitására, illetve a kimondottan szükséges reformok ütemére és eredményeire; emlékeztet rá, hogy a bosznia-hercegovinai hatóságoknak e tekintetben rendezniük kell az állami és védelmi vagyonnal kapcsolatos megoldatlan kérdéseket;

8. elégedetten veszi tudomásul, hogy az Európai Unió Bosznia-Hercegovinában folytatott rendőri missziója (EUPM) és az EUFOR Althea-művelet hozzájárul Bosznia-Hercegovina stabilitásához és biztonságához, és az EU Bosznia-Hercegovinára vonatkozó megerősített stratégiája fontos elemének tekinti ezeket; üdvözlí az Európai Unió Rendőri Missziója (EUPM) eredményeit, amelyek hozzájárultak a szervezett bűnözés, valamint a bosznia-hercegovinai bűnüldöző szervek és bírói testületek korrupciója elleni küzdelem terén elért eredményekhez; tudomásul veszi az EUPM 2012. június végéig történő megszüntetéséről szóló megállapodást; emlékeztet annak szükségességére, hogy az EUPM tevékenységét szabályosan ruházzák át az IPA keretében finanszírozott támogatási projektekre, valamint egy stratégiai tanácsadó kapacitásra a bűnüldözés és a büntető igazságszolgáltatás terén, az EUKK hivatalán belül; üdvözlí, hogy az Althea – megújított ENSZ-megbízatás keretében – végrehajtó katonai szerepben támogatja Bosznia-Hercegovinának a biztonságos környezet fenntartására irányuló erőfeszítéseit; hangsúlyozza, hogy tovább kell fejleszteni a bosznia-hercegovinai biztonsági erők készségeit és szakértelmét a helyi szerepvállalás és kapacitás megerősítésének céljából;

Politikai kritériumok

9. megerősíti álláspontját, mely szerint az államnak megfelelő jogalkotási, költségvetési, végrehajtási és igazságszolgáltatási hatáskörrel kell rendelkeznie ahhoz, hogy meg tudjon felelni az EU csatlakozási feltételeinek;

10. üdvözlí az európai uniós integráció különböző kormányzati szinteken jelentkező jogalkotási kérdéseivel foglalkozó parlamenti koordinációs fórumra vonatkozó kezdeményezést, amely hozzájárul az európai ütemterv nemzeti ütemtervvé válásához; noha konkrét alkotmányügyi módosítások tekintetében még nem született megállapodás, fontos előrelépésnek tekinti az ideiglenes vegyes bizottság munkáját, mivel először történt meg, hogy bosznia-hercegovinai politikusok – a nemzetközi közösség jelenléte nélkül – intézményesített módot teremtettek az alkotmány módosításainak megtárgyalására, nyílt és a nyilvánosság számára átlátható módon, valamint bevonva a civil társadalom képviselőit;

11. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a szociális párbeszéd továbbra is erőtlén, a szociális partnerekkel folytatott konzultáció pedig esetleges; sürgeti Bosznia-Hercegovina kormányait, mind a területi egységek szintjén, mind állami szinten, hogy erősítsék meg a nem kormányzati szervezetekkel folytatott együttműködésre szolgáló igazgatási kapacitást, valamint biztosítsanak további támogatást a polgári társadalom fejlesztéséhez azáltal, hogy fokozottan törekszik az érintett partnerekkel folytatott szociális párbeszéd kialakítására; hangsúlyozza, hogy tisztázni kell a szociális partnerek elismerésének és nyilvántartásba vételének szabályait, valamint el kell fogadni a szociális partnerek reprezentativitásáról szóló állami szintű törvényt;

2012. március 14., szerda

12. megjegyzi, hogy az alkotmányos reform továbbra is kulcsfontosságú ahhoz, hogy Bosznia-Hercegovina hatékony és teljes mértékben működőképes állammá válhasson; felszólítja a parlamenti bizottságot, hogy dolgozzon ki konkrét javaslatokat erre vonatkozóan;

13. ismét felkér megállapodás megkötésére és az Emberi Jogok Európai Bíróságának a Szejdics-Fincsi ügyben hozott ítéletének, illetve stabilizációs és társulási megállapodás a demokratikus alapelvek és emberi jogok tiszteletben tartásáról szóló 2. cikkének történő megfelelésre; emlékeztet arra, hogy a Szejdics-Fincsi ügyön túl általánosabb szempontból is szükség van az alkotmány olyan jellegű módosítására, ami pluralistább, demokratikus és hatékony kormányzási módot és állami berendezkedést tesz lehetővé;

14. felkéri valamennyi illetékes hatóságot, hogy könnyítsék meg a vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatát és biztosítsák független, pártatlan és hatékony igazságszolgáltatási rendszer létrehozását összhangban az európai uniós és nemzetközi szabályokkal, a minden polgár érdekét szolgáló jogállamiság megerősítése érdekében; üdvözlí az állami és a területi egységek szintjén lévő igazságszolgáltatási hatáskörök közötti egyensúly megteremtése felé – az igazságszolgáltatásról szóló strukturált párbeszéd révén – tett előrelépést; azonban sürgeti a kormányt, hogy ténylegesen hajtsa végre az igazságszolgáltatási ágazat reformstratégiáját és akadályozza meg az állami szintű igazságügyi szervek, így például az Ügyészi és Bírói Főtanács (HJPC) tevékenységének gyengítésére irányuló törekvéseket;

15. megismétli arra irányuló felhívását, hogy a legfelsőbb bíróság lehetséges létrehozását és a bosznia-hercegovinai négy különböző jogi rendszer harmonizációjával kapcsolatos egyéb stratégiai és strukturális kérdéseket következetesen tűzzék napirendre az igazságszolgáltatásról szóló strukturált párbeszéd keretében zajló viták során; úgy véli, hogy amint azt az igazságszolgáltatási ágazat reformstratégiájában is jelezték, ezeket a stratégiai jelentőségű kérdéseket a teljes felelősség jegyében kellene megvitatni egy alkotmányos reformfolyamat keretében;

16. üdvözlí a Brcko körzet nemzeti felügyeletének megszüntetésére tett előkészületeket;

17. üdvözlí a népszámlálási törvény elfogadását a bosznia-hercegovinai parlamenti közgyűlés alsó- és felsőházában egyaránt, a pártok vezetői közötti politikai megállapodást követően; felkéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy sürgősen tegyék meg a szükséges technikai előkészületeket, mivel ez nemcsak az európai uniós csatlakozás lehetőségének egyértelmű előfeltétele, hanem az ország szociális és gazdasági fejlődéséhez is elengedhetetlen;

18. e tekintetben megismétli a Daytoni békemegállapodás VII. mellékletének végrehajtására irányuló kötelezettséget, hogy biztosítsák a lakóhelyüket országukon belül elhagyni kényszerült személyek, a menekültek és egyéb, konfliktusok által érintett személyek fenntartható visszatérését, valamint helyzetük igazságos, átfogó és tartós rendezését;

19. felkéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy ténylegesen vizsgálják ki a korrupciós eseteket és indítsanak eljárást, illetve növeljék az elítélt elkövetők számát; üdvözlí a közigazgatásbeli korrupció elleni cselekvési terv elindítására irányuló szándékot; hangsúlyozza, hogy fokozottan fel kell hívni a lakosság figyelmét a korrupció elleni jogszabályokra és gyakorlatokra, valamint kiemelni egy olyan rendszer kialakításának szükségességét, amely lehetővé teszi a polgárok számára a korrupciós esetek bejelentését; egyúttal arra sürgeti a kormányt, hogy – adott esetben akár az EU segítségével – dolgozzon ki és valósítson meg különleges képzési programokat a rendőri erők, az ügyészek, a bírák és egyéb érintett hatóságok számára, amelyek fokozottan felhívják figyelmüket a korrupció elleni jogszabályokra és gyakorlatokra, illetve elmélyítik azokkal kapcsolatos ismereteiket;

20. üdvözlí a korrupció megelőzéséért és a korrupció elleni küzdelem koordinálásáért felelős ügynökség igazgatóinak kinevezését, hangsúlyozza egyben a kellő pénzügyi és emberi erőforrások biztosításának sürgető szükségét az ügynökség működőképesse válásának érdekében; ösztönöz minden olyan törekvést, amely egy operatív megállapodás mihamarabbi aláírását szorgalmazza az EUROPOL-lal;

21. aggodalommal tölti el a pénzmosás terén elért csekély előrehaladás; sürgeti a Parlamentet, hogy fogadja el a szükséges jogalkotási módosításokat többek között a gyanús banki ügyletekkel kapcsolatos bejelentések előmozdítása, a bűncselekményekből származó vagyoni eszközök nagyobb arányú lefoglalása, valamint az érintett hatóságok hatékonyságának javítása érdekében; felszólít a pénzügyi hírszerző részleg nyomozati kapacitás növelése révén történő megerősítésére; hangsúlyozza a lefoglalt vagyoni eszközök kezelésére és megőrzésére szolgáló struktúrák kialakításának fontosságát;

2012. március 14., szerda

22. megjegyzi, hogy a vízumliberalizáció nem eredményezett nagyobb számú menedékkérelmet a bosznia-hercegovinai állampolgárok részéről a schengeni térségben, valamint Bulgáriában és Romániában; dicsérettel illeti a hatóságokat, amiért két- és többoldalú szinteken is mechanizmusokat hoztak létre olyan esetek kezelésére, amikor egyes tagállamok a menedékkérelmek számának átmeneti növekedésével szembesültek;

23. felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy aktívan védelmezzék és mozdítsák elő minden olyan csoport és egyén jogait, akiket meg kell védeni a közvetett vagy közvetlen diszkriminációtól és erőszaktól; aggodalommal jegyzi meg, hogy a megkülönböztetés elleni törvény végrehajtása továbbra is gyenge lábakon áll, a jogi rendelkezések pedig nem érik el a kívánt eredményt; arra sürgeti Bosznia-Hercegovina kormányát és parlamentjét, hogy az ország jogi és intézményi keretrendszerét hozza összhangba az LMBT személyek jogaira vonatkozó uniós és nemzetközi normákkal; felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy erősítsék meg a civil társadalmat és aktívan vonja be az emberi jogi politikák kidolgozásába és végrehajtásába;

24. tudomásul veszi a roma stratégia, valamint a lakhatási és foglalkoztatási cselekvési tervek végrehajtása területén elért előrehaladást; további erőfeszítésekre szólít fel e területeken, mivel a roma lakosság továbbra is megkülönböztetéssel szembesül és nehéz körülmények között él;

25. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösséggel együttműködve hatékonyan fel kell lépni az emberkereskedelem ellen, eljárás alá kell vonni az elkövetőket, védelmet és kártérítést kell biztosítani az áldozatok számára, valamint fel kell hívni a közvélemény figyelmét a kérdésre annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a hatóságok és a társadalom általi ismételt viktimizáció; szorosabb együttműködésre szólít fel a különböző szakpolitikai területek illetékes hatóságai, illetve az országban és a régióban működő nem kormányzati szervezetek között; felszólít a bosznia-hercegovinai rendőri erők emberkereskedelemmel kapcsolatos ismereteinek különleges képzések kidolgozása révén történő növelésére; ösztönzi az EU-t, hogy biztosítson folyamatos támogatást az emberkereskedelem elleni küzdelem terén, és szorosabb együttműködést szorgalmaz a Bóvítési Főigazgatóság, a Belügyi Főigazgatóság és az emberkereskedelem elleni küzdelem európai uniós koordinátora között;

26. elismeri, hogy a nők jogait és a nemek közötti egyenlőséget garantáló jogi rendelkezések hatályba léptek, azonban aggasztónak találja, hogy e téren csupán korlátozott előrelépést sikerült tenni; sürgeti Bosznia-Hercegovina kormányát, hogy törekedjen a nők nagyobb fokú részvételének elérésére a politikai szinten és a munkaerőpiacon egyaránt; emellett arra ösztönzi a kormányt, hogy fokozottabban támogassa azon tevékenységeket és kezdeményezéseket, amelyek a nők alapvető jogait gyengítő, megkülönböztető jellegű szokások, hagyományok és sztereotípiák elleni küzdelemre irányulnak;

27. felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy a nemzetközi közösséggel szoros együttműködésben lépjen fel a szélsőségekkel, valamint a vallási gyűlölködéssel és erőszakkal szemben; felszólít a Nyugat-Balkánon bárhol megjelenő mindennemű szélsőséges fenyegetés felismerésére, kivizsgálására és felszámolására;

28. felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy támogassák a politikai befolyástól mentes, független és sokszínű média fejlődését, és tegyék lehetővé, hogy a média az ország minden szegletéből szabadon tudósíthasson; sajnálatát fejezi ki az ország médiájára nehezedő folyamatos politikai nyomás és az újságírókat érő fenyegetések miatt; sürgeti továbbá, hogy foglalkozzanak a nagymértékű politikai és etnikai széttagozottsággal és a média polarizációjának kérdésével;

A háborús bűnök kezelése

29. elismerését fejezi ki a bosznia-hercegovinai hatóságoknak – mind állami szinten, mind a területi egységek szintjén – a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszék (ICTY) kérelmeire adott gyors és megfelelő válaszaikért;

30. sürgeti az összes illetékes hatóságokat, hogy fokozzák a bosznia-hercegovinai ügyészi hivatalok és bíróságok háborús bűnökre vonatkozó eljárásokhoz szükséges kapacitásait a háborús bűnök terén felgyülemlett ügyek hátralékának csökkentése, a különböző büntetőtörvénykönyvek egyidejű – egyenlőtlen ítéletekhez vezető – alkalmazhatóságának megszüntetése, illetve a tanúvédelem és a háborús bűnökkel kapcsolatos nemzeti stratégia végrehajtása terén történő előrelépés felgyorsítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a háborús bűnökkel kapcsolatos ügyeknek az állami szintű bíróságoktól más illetékes bíróságokhoz történő utalását objektív és átlátható kritériumok alkalmazása révén kell biztosítani; elítéli a bosznia-hercegovinai bíróságok által háborús bűnök ügyében hozott ítéletek politikai indíttatású megtámadását; felkéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy gyorsítsák fel a háború alatt elkövetett szexuális bűncselekmények ügyeiben folyó pereket, illetve biztosítsanak megfelelő igazságszolgáltatást és jóvátételt az áldozatok számára;

31. üdvözli egy olyan stratégia kidolgozását, amely a háborús bűnnek minősülő nemi erőszak áldozataira irányul, hogy megfelelő jóvátételt, valamint anyagi, szociális és pszichológiai segítséget nyújtson közvetlenül

2012. március 14., szerda

az áldozatok számára, az elérhető legmagasabb szintű mentális és fizikai egészségügyi támogató szolgáltatásokat is ideértve; felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy dolgozzanak ki programokat és irányozzanak elő megfelelő forrásokat a tanúk védelmére; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy javítani kell a különféle igazságügyi szervek közötti koordinációt, valamint fel kell gyorsítani a vádemelési eljárásokat a háború idején elkövetett, szexuális természetű háborús bűnök esetében; sürgeti a Bizottságot és más nemzetközi adományozókat, hogy a szexuális erőszakkal járó háborús bűncselekmények áldozatait célzó pénzügyi erőforrásokkal és szakértelemmel támogassák a bosznia-hercegovinai hatóságok ezen irányú törekvéseit; megjegyzi, hogy az ENSZ Népesedési Alapja (UNFPA) támogatásával a Bosznia-Hercegovinai Emberi Jogi és Menekültügyi Minisztérium feladata a fenti stratégia kidolgozása egy szakértői munkacsoport létrehozása révén; megjegyzi, hogy a boszniai Szerb Köztársaságot felkérték, hogy illetékes minisztériumaiból nevezzen ki képviselőket a folyamatban történő részvételre, ám ez ideig még nem tette meg; sürgeti a boszniai Szerb Köztársaság hatóságait, hogy aktívan vegyenek részt a stratégia elfogadására és végrehajtására irányuló ezen létfontosságú erőfeszítésben;

32. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Bosznia-Hercegovinában továbbra sem működik olyan állami szintű fogva tartási létesítmény, ahol elhelyezhetik a súlyos bűncselekmények miatt elítélteket, a háborús bűnök elkövetőit is ideértve; üdvözli Radovan Stanković elfogását, aki a fočai börtönből szökött meg, miután Bosznia-Hercegovina Állami Bírósága 20 év letöltendő szabadságvesztésre ítélte emberiség ellen elkövetett bűncselekményekért, köztük nemi erőszakért, rabszolgotartásért és kínzásért;

33. felkéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy segítsék elő és hajtsák végre a menekültek és az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek fenntartható visszatérését, illetve fogadjanak el erre vonatkozó stratégiát; határozottan ösztönzi a helyi hatóságokat, hogy a sikeres visszatéréshez biztosítsanak kellő infrastruktúrát; ösztönzi a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy az alapvető kérdések megoldása – egyebek közt az egészségügyi ellátás, a foglalkoztatás és a szociális szolgáltatások biztosítása – révén tegyenek további erőfeszítéseket a szarajevói nyilatkozattal kapcsolatos folyamat végrehajtására;

34. ezzel összefüggésben emlékeztet az aknamentesítési stratégia teljes körű végrehajtásának fontosságára; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az aknákkal szembeni fellépésekről szóló jövőbeli törvény kellő mértékben foglalkozzon a forrásgyűjtési feladatokkal, az adminisztratív és irányítási kapacitással, valamint az aknamentesítő intézkedésekkel, amint azt a Bizottság is hangsúlyozta;

35. tudomásul veszi a Bosznia-Hercegovina Alkotmánybírósága által hozott ítéletet, miszerint az állampolgársági törvény sérti az alkotmányt; megismétli az Alkotmánybíróság parlamenti közgyűléshez intézett azon felhívását, hogy fél éven belül módosítsák a törvényt; felszólít a bíróság ítéletének haladéktalan végrehajtására;

Oktatás

36. miközben tudomásul veszi az oktatás általános kerete javításában elért előrehaladást, felhívja az új kormányt többek között a 13 oktatási minisztérium, valamint a brčkói körzetben működő oktatásügyi hivatal közötti együttműködés javítására, az oktatási rendszer széttagozottságának csökkentésére és az iskolák integrativitásának fokozására;

37. figyelembe véve az oktatásnak a toleráns többnemzetiségű társadalom megteremtésében játszott döntő szerepét, sürget minden bosznia-hercegovinai kormányzatot, hogy befogadó jellegű, megkülönböztetésmentes oktatási rendszert támogasson, valamint szüntesse meg a különböző etnikai csoportok szegregációját (két iskola egy épületben) közös oktatási programok és integrált osztályok kialakításával országsszerte; felkéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy célzott uniós támogatás elősegítheti-e a szegregált oktatási rendszer felszámolását;

38. sürgeti az új kormányt, valamint a területi egységek, kantonok és a brčkói körzet szintjén működő illetékes hatóságokat, hogy javítsanak a romák oktatási igényeiről szóló cselekvési terven és biztosítsanak megfelelő pénzügyi forrásokat annak végrehajtására; felkéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy dolgozzák ki az összes roma gyerek születéskori nyilvántartásba vételének módját, hogy mindannyian beiratkozhasanak az iskolába;

39. hangsúlyozza, hogy javítani kell az oktatás általános színvonalát, hogy megfeleljen a munkaerő-piaci igényeknek; felkéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy keressenek megoldást a szakmunkásképzés hiányosságaira annak érdekében, hogy külföldi beruházókat vonzzanak az országba, illetve biztosítsák – többek között gazdasági szükségszerűségből –, hogy megkezdődjön az oktatási intézmények akkreditációja, és működésre kész állapotba kerüljenek a képesítések és diplomák elismerésével foglalkozó ügynökségek;

40. sürgeti az új kormányt, hogy tegye meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy az érintett bosznia-hercegovinai felek végre megragadják a lehetőséget az európai uniós oktatási mobilitási programokban való részvételre, amelyek 2007 óta elérhetőek számukra;

2012. március 14., szerda

41. felszólítja a hatóságokat, hogy ismertessék a kulturális intézményekre, így például a Nemzeti Múzeumra, a Nemzeti Könyvtárra és a Történeti Múzeumra vonatkozó jogi keretet, valamint gondoskodjanak ezen intézmények fennmaradásáról;

Gazdasági és szociális kérdések

42. megállapítja, hogy az életszínvonal romlik és a munkanélküliség nő, különösen a 18–24 éves fiatalok körében; meggyőződése, hogy a gazdasági fejlődés és elsősorban a fiatal bosznia-hercegovinaiak álláskilátásai alapvető fontosságúak az ország további fejlődése szempontjából; felkéri az új kormányt, hogy fokozza a gazdasági növekedést, amelyet gátolt a nehézkes kormányzati szervezet, a túl nagy és drága államapparátus, valamint a szervezett bűnözés és a korrupció tartósan fennálló problémája;

43. ösztönzi az állami és üzleti vezetőket, hogy tegyenek meg mindent a befektetői bizalom helyreállítása és a vállalkozóbarát környezet kialakítása érdekében, mivel Bosznia-Hercegovina utolsó helyen áll a térségben a beruházási klíma tekintetében;

44. üdvözli a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtását, valamint a Miniszterek Tanácsa és a területi egységek arra irányuló erőfeszítéseit, hogy pénzügyi támogató intézkedéseket biztosítsanak a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára; egyúttal hangsúlyozza, hogy haladéktalanul létre kell hozni egy állami szintű nyilvántartást az üzleti statisztikák elkészítése céljából, valamint a kkv-k egész országban egységes nyilvántartási rendszerét, ami elősegíti majd a kkv-k számának növekedését;

45. sürgeti az új kormányt és a területi egységek kormányzatát, hogy összehangolt módon foglalkozzanak a gazdasági válság hatásával, tartsanak fenn hatékony és eredményes költségvetési politikát, illetve fogadjanak el a 2012. évre szóló állami költségvetést, valamint általános költségvetési keretet a 2012–2014-es időszakra; fontosnak tartja a gazdasági átszervezés ütemének gyorsítását, különösen a föderációban; felszólítja a kormányt, hogy biztosítson megfelelő költségvetést a küszöbön álló 2012. évi helyhatósági választásokhoz;

46. sürgeti az új kormányt, hogy összpontosítsa erőfeszítéseit a Bosznia-Hercegovina Kereskedelmi Világszervezethez történő csatlakozásához szükséges reformokra, a még kedvezőbb üzleti környezet és a külföldi befektetések előmozdítása érdekében;

47. újból felkéri az összes érintett felet, hogy munkálkodjon az országon belüli egységes gazdasági térség megteremtésén a területi egységek kormányai közötti gazdaságpolitikai koordináció megerősítése, a megfelelő jogi keretrendszer kialakítása előtt álló akadályok megszüntetése és az egész országra kiterjedő versenyhelyzet megteremtése révén;

48. üdvözli az állami támogatásról szóló törvény elfogadását a bosznia-hercegovinai parlamenti közgyűlés alsó- és felsőházában; megjegyzi, hogy ez a törvény egyike azon követelményeknek, amelyek lehetővé teszik a stabilizációs és társulási megállapodás hatálybalépését; felszólítja a hatóságokat, hogy a közösségi vívmányokkal összhangban fogadják el e törvény végrehajtási szabályait;

49. felkéri az új kormányt, hogy dolgozzon ki hatékony és fenntartható szociális védelmi rendszert és javítsa a szociális ellátások célba juttatásának hatékonyságát; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy fokozottabban kötelezzék el magukat a foglalkoztatáspolitikára, a társadalmi kohézió és a nemek közötti egyenlőség iránt; alapvető fontosságúnak tartja az oktatás és a munkaerőpiac közötti koordináció javítását a munkaerő-piaci igényeknek való jobb megfelelés érdekében;

50. felkéri az állam és a területi egységek kormányait, hogy szüntessék meg a munkaerő alacsony szintű országon belüli mobilitását előidéző akadályokat a területi egységenként és kantononként eltérő munkaügyi törvények, illetve nyugdíj- és társadalombiztosítási rendszerek rendelkezéseinek harmonizálása révén, előmozdítva az országon belüli mobilitást és az ellátások hordozhatóságát;

51. hangsúlyozza, hogy Bosznia-Hercegovina ratifikálta a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) legfontosabb munkajogi egyezményeit, valamint az átdolgozott Európai Szociális Chartát; felhívja a figyelmet arra, hogy a munkaügyi és szakszervezeti jogok továbbra is korlátozottak, ezért felszólítja Bosznia-Hercegovina kormányát, hogy bővítse e jogokat, valamint törekedjen az erre vonatkozó jogi keret harmonizálására országszerte;

52. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy részletes útitervre a diákok, a gyakornokok és a munkavállalók mobilitásának, valamint a munkaerőpiachoz és az Európai Gazdasági Térség oktatási szolgáltatásaihoz való hozzáféréseinek javítása érdekében, ideértve a munkavállalási célú körkörös migrációra irányuló programokhoz való hozzáférést is;

2012. március 14., szerda

Regionális együttműködés

53. elismeréssel adózik Bosznia-Hercegovinának a szarajevói nyilatkozattal kapcsolatos folyamatban, valamint az áttelepítés megszüntetéséről és a kiszolgáltatott menekültek és belső menekültek számára nyújtandó hosszú távú megoldásokról szóló, Bosznia-Hercegovina, Szerbia, Horvátország és Montenegró külügyminiszterei által tett közös nyilatkozat elfogadásában játszott tevékeny szerepéért;

54. üdvözlí a Bosznia-Hercegovina, Szerbia és Horvátország közötti lezáratlan ügyek megoldására tett erőfeszítéseket, és örül annak, hogy ezen erőfeszítéseket az utóbbi néhány hónapban fokozták; ösztönzi az összes érintett felet, köztük a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a kétoldalú és regionális együttműködésre a jogérvényesülés és a biztonság terén;

55. megállapítva, hogy Bosznia-Hercegovina és Szerbia jó szomszédi kapcsolatot teremtettek, felkéri Bosznia-Hercegovinát, hogy ne halassza el a háborús bűnökkel kapcsolatos bírósági eljárások során történő bizonyítékcseréről szóló jegyzőkönyv aláírását, valamint valósítson meg szorosabb együttműködést ezen a kényes területen; üdvözlí ugyanakkor a Bosznia-Hercegovina és Szerbia között létrejött kétoldalú megállapodást a szervezett bűnözés, a kábítószer- és szervcsempészet, illetve -kereskedelem, az illegális bevándorlás és a terrorizmus elleni küzdelem keretében folytatott információcseréről;

56. felkéri Bosznia-Hercegovina kormányát és a szomszédos országokat, hogy – kétoldalú megállapodások útján vagy egyéb módokon – tegyenek meg mindent a szomszédos országokkal fennálló határviták rendezésére; hangsúlyozza, hogy a kétoldalú kérdéseket az érintett feleknek kell megoldaniuk, mégpedig kellő elszántsággal, a jószomszédi viszony szellemében, egyúttal figyelembe véve az általános uniós érdekeket;

57. figyelembe véve, hogy Horvátország európai uniós csatlakozása kétoldalú hatásokkal is jár, felkéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy tegyenek meg mindent a vonatkozó bosznia-hercegovinai jogszabályok európai uniós jogszabályokhoz való igazítása érdekében a kormányzat megfelelő szintjein az állat- és növény-egészségügy, valamint az élelmiszer-biztonság terén, illetve számos, a horvát határon fekvő átkelőhely korszerűsítése vagy megfelelő infrastruktúrával történő ellátása érdekében az EU által előírt határellenőrzés megkönnyítése céljából;

58. aggodalommal állapítja meg, hogy Bosznia-Hercegovina az egyetlen ország a térségben, amely a koszovói állampolgárokat nem engedi belépni a saját területére; ezért kéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy követve Szerbia és más országok példáját, ismerjék el a koszovói állampolgárok úti okmányait az ország területére való belépésre feljogosító okmányokként;

*

* *

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/a közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint Bosznia-Hercegovina és területi egységei kormányainak és parlamentjeinek.

2012. március 15., csütörtök

Alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-re

P7_TA(2012)0086

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervéről (2011/2095(INI))

(2013/C 251 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című bizottsági közleményre (COM(2011)0112), és az azt kísérő munkadokumentumokra (SEC(2011)0288) és (SEC(2011)0289),
- tekintettel „Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 20%-ot meghaladó mérséklésére irányuló lehetőségek elemzése és a kibocsátásáthelyezés kockázatának vizsgálata” című bizottsági közleményre (COM(2010)0265) és annak kísérő dokumentumára (SEC(2010)0650),
- tekintettel a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelvnek (MiFID) (COM(2011)0652) és a piaci visszaélésről szóló irányelvnek (MAD) (COM(2011)0651) az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere szerinti kibocsátási egységek tekintetében történő átdolgozására (COM(2011)0656) és módosítására irányuló javaslatokra,
- tekintettel az Európai Tanács 2011. október 23-i ülésének következtetéseire,
- tekintettel az Európai Unió éghajlat-változási és energiaügyi csomagjára,
- tekintettel az EUMSZ 9. cikkére (szociális záradék),
- tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A7-0033/2012),
- A. mivel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének mintegy 90 részes fele, beleértve feltörekvő gazdaságokat is, akik együttesen a globális kibocsátások több mint 80%-áért felelősek, egyoldalú nyilatkozatokat tettek a gazdaság teljes vertikumában történő, számszerűsített kibocsátáscsökkentési célkitűzésekkel kapcsolatban, jóllehet ezek nem kötelező érvényűek;
- B. mivel az Európai Parlament és az Európai Tanács bejelentette azon törekvését, hogy 2050-ig biztosítani kívánja az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 80–95%-kal történő csökkentését;
- C. mivel az Európai Uniónak konkrét kibocsátáscsökkentési célokban kell megállapodnia, hogy alapot és keretet biztosítson a szükséges jogalkotási aktusokhoz és egyéb intézkedésekhez;
- D. mivel az ütemtervben bemutatottak alapján a 2020-ra előírányzott, az éghajlatra vonatkozó jelenlegi 20%-os cél – amelynek több mint a felét el lehetne érni a nem hazai kibocsátáskompensációval – nem költséghatékony pályán halad afelé, hogy 1990-hez képest 2050-re 80%-kal csökkentsék a kibocsátást; mivel a 80% az IPCC által az iparosodott országok számára szükségesnek ítélt és az Európai Tanács által az EU 2050-re elérendő céljául kitűzött 80–95%-os tartomány alsó határát jelenti;
- E. mivel az iparnak – a hosszú távú beruházások végrehajtása érdekében – tisztában kell lennie a szabályozói biztonság, a nagyratörő célértékek és a jól megtervezett finanszírozási mechanizmusok által is támogatott alacsony szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó uniós stratégiával;

2012. március 15., csütörtök

- F. mivel a tagállamok érdeke a külföldi, főként politikailag problematikus országokból történő energiaellátástól való függőség csökkentése;
- G. mivel a Nemzetközi Energiaügynökség számításai szerint a 450 ppm-es forgatókönyv alapján a 2035-ig engedélyezett, energiához kapcsolódó teljes szén-dioxid-kibocsátások négyötödét már a meglévő tőkeállomány leköti;
- H. mivel értékelésre és ellenintézkedésekre van szükség az abból eredő kockázatok tekintetében, hogy elégséges globális erőfeszítés hiányában a hazai fellépés a piaci részesedés máshol található, kevésbé jövedelmező létesítmények felé történő eltolódását eredményezi, ami világszerte növekvő kibocsátást, azaz CO₂-kibocsátás-áthelyezést eredményez;
- I. mivel a Stern-jelentés becslése szerint az éghajlatvédelmi intézkedések elmaradásának költségei évente a globális GDP legalább 5%-ának megfelelő veszteséget jelentenek;
- J. mivel a biomassza energiaforrásként történő előállítása és fogyasztása jellegéből adódóan nem szénsemleges;
- K. mivel a „társadalmi hatásvizsgálati” eszköz felhasználásával figyelembe kell venni a társadalmi szempontokat;
1. elismeri, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság megvalósítása előnyöket jelent a tagállamok és adott esetben a régiók számára; ezért támogatja a Bizottságnak az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósítására vonatkozó ütemtervét, valamint annak irányát, a 2030-ra, 2040-re, illetve 2050-re elérendő 40, 60, illetve 80%-os belföldi kibocsátáscsökkentési célkitűzéseket, továbbá a gazdaság- és éghajlat-politikára vonatkozó jogalkotási és egyéb kezdeményezések alapjául szolgáló ágazatspecifikus mérőföldkövek egész sorát; elismeri, hogy az irány és a mérőföldkövek a PRIMES modellezésen alapulnak, és céljuk a szükséges jogalkotási és szabályozási eszközök előkészítése;
 2. felszólítja a Bizottságot, hogy állapítsa meg az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését 2030-ra és 2040-re, amelyek valamennyi ágazat, vonatkozásában konkrét célkitűzéseket és ambiciózus ütemtervet tartalmaznak;
 3. felkéri a Bizottságot, hogy a következő két éven belül terjessze be a 2030-as célkitűzésekhez szükséges intézkedéseket, figyelembe véve a sajátos nemzeti kapacitásokat és lehetőségeket, valamint az éghajlat-politika terén elért nemzetközi előrelépést;
 4. úgy véli, hogy az intézkedéseket összehangolt, költséghatékony és eredményes módon kell végrehajtani, teret hagyva a tagállamok egyéni sajátosságainak;
 5. felszólít arra, hogy az útiterv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében, valamint annak biztosítására, hogy prioritásai teljes mértékben érvényesülnek a 2014–2020-as többéves pénzügyi keretben, törekedjenek a programok és a közösségi politikák közötti nagyobb koherencia megvalósítására; elismeri, hogy a 20%-os energiahatékonysági cél teljesítése lehetővé tenné az EU számára, hogy az Unión belül 2020-ra 25%-kal vagy ennél is nagyobb mértékben csökkentse CO₂-kibocsátását, és hogy ez a csökkentés még mindig költséghatékony pálya lenne azon hosszú távú cél felé, hogy 2050-ig az 1990-es szinthez képest 80–95%-kal csökkentse az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását; megjegyzi, hogy az ütemterv szerint a kevésbé ambiciózus megközelítés lényegesen magasabb költségeket eredményezne az egész időtartam alatt; emlékeztet azonban arra, hogy a befektetések költséghatékonyágát mindig a tagállamok költségvetésének fényében kell értékelni;
 6. emlékeztet rá, hogy a durbani klímakonferencia előkészítése során az Európai Parlament sürgette a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére vonatkozó célérték 20% fölé történő emelését 2020-ig;
 7. hangsúlyozza, hogy a kibocsátásra vonatkozó konkrét célkitűzések ösztönzőleg fognak hatni az alacsony kibocsátású technológiák kutatásához és fejlesztéséhez, demonstrációjához és alkalmazásához szükséges korai beruházásokra, és hogy a hosszú távú stratégia meghatározása elsőrendű szerepet játszik annak biztosításában, hogy az Unió jó úton járjon a kibocsátás 2050-re történő csökkentésére irányuló deklarált céljának eléréshez;
 8. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be a javasolt pálya tagállami szintű megvalósulásával kapcsolatos költség-haszon elemzést, figyelembe véve az eltérő technológiai fejlettségből adódó nemzeti körülményeket, a szükséges beruházásokat (és társadalmi elfogadottságukat), valamint a lehetséges globális körülmények szélesebb skáláját;

2012. március 15., csütörtök

9. hangsúlyozza, hogy a szénszegény gazdaság irányába történő elmozdulás igen jelentős munkahelyteremtési potenciállal rendelkezne, ugyanakkor szavatolná a gazdasági növekedést és versenyelőnyt biztosítana az európai ipar számára;

10. emlékeztet rá, hogy a tiszta technológiákra történő áttérés drasztikusan csökkentené a légszennyezettséget, ezért jelentős egészségügyi és környezeti előnyökkel járna;

A nemzetközi dimenzió

11. megjegyzi, hogy gyorsan terjed az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák világméretű kifejlesztése és alkalmazása, és hogy Európa jövőbeni versenyképessége számára alapvető fontosságú e technológiák kutatásába, fejlesztésébe és alkalmazásába történő beruházások mértékének növelése;

12. megjegyzi, hogy a fenntartható tudományos és technológiai innováció Európából a világ más részeire tevődik át, ami ahhoz vezethet, hogy az EU elveszíti technológiai vezető szerepét ezen a területen, és e technológiák és a kapcsolódó késztermékek nettó importőrévé válik; kiemeli ezért az európai hozzáadott érték jelentőségét különösen az energiahatékonysági és megújulóenergia-termékek és technológiák fejlődése és belföldi termelése szempontjából;

13. hangsúlyozza, hogy Kína világszerte a telepített szélenergia-kapacitást illetően, valamint a kínai és indiai gyártók az első tíz szélenergia-gyártó között vannak, és jelenleg Kína és Tajvan gyártja a világ fotovoltaiikus paneljeinek többségét; felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő e technológiák és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló ambiciózus célkitűzések eléréséhez szükséges új és innovatív technológiák Unión belüli ökohatékonny fejlesztését és termelését;

14. sürgeti az EU-t, hogy továbbra is játsszon aktív szerepet a nemzetközi tárgyalásokban egy nagyratörő, átfogó és jogilag kötelező érvényű megállapodás véglegesítése érdekében; megjegyzi annak fontosságát, hogy az Unió tegyen tanúbizonyságot elkötelezettsége mellett és szolgáljon követendő modellként a szénszegény gazdaság előnyeinek és életképességének bemutatásában; üdvözli a durbani konferencia kimenetelét, ahol egyrészt egyértelmű ütemtervet fogadtak el egy 2012 utáni nemzetközi megállapodás kidolgozására, másrészt azt, hogy a nagy kibocsátóknak – legyenek akár fejlett, akár fejlődő gazdaságok – az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása csökkentésének tekintetében nagyratörő és megfelelő mértékű célértékeket kell elfogadniuk;

15. hangsúlyozza, hogy az EU-nak továbbra is konstruktívan kell fellépnie az éghajlatról folytatott globális tárgyalásokon, és hogy az EKSZ keretében európai éghajlati diplomáciát kell kialakítani;

16. rámutat arra, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású fenntartható gazdaság számára a legnagyobb kihívást annak biztosítása jelenti, hogy az éghajlat-változási politikát beépítsék az energiával, közlekedéssel, mezőgazdasággal, oktatással, innovációval stb. kapcsolatos valamennyi kulcsfontosságú tevékenységi területbe;

17. hangsúlyozza, hogy a globális és európai szintű éghajlat-politikai intézkedések késleltetése nemcsak a 2050-es célkitűzések elérése vonatkozásában eredményezne magasabb költségeket a nagy szén-dioxid-kibocsátású technológiákba való további beruházások elmaradása és a lassabb technológiai ismeretszerzés miatt, hanem azért is, mert az EU elveszítené innovatív vezető szerepét a kutatásban, a munkahelyteremtésben és a környezetkímélőbb fenntartható gazdaság eléréséhez nyújtott iránymutatásban; rámutat továbbá arra, hogy ha 2020 tekintetében késedelem lesz a fellépések terén, akkor az 2030 és az azt követő évek tekintetében a mérséklési potenciál csökkenését eredményezi;

18. megismétli, hogy a halmozott kibocsátások meghatározóak az éghajlati rendszerre nézve; megjegyzi, hogy még a 2020-ig 30%-os, 2030-ig 55%-os, 2040-ig 75%-os és 2050-ig 90%-os csökkentési pályával mellett is az EU még mindig a 2°C-nak megfelelő globális szénköltéget egy főre jutó hányadának kétszereséért lenne felelős, és a kibocsátáscsökkentés terén a késlekedés jelentősen növeli a kumulatív arányt;

19. emlékeztet rá, hogy a világ hőmérsékleti növekedésének átlagosan 2°C-ra történő korlátozása nem garantálja a kedvezőtlen éghajlati hatások elkerülését;

2012. március 15., csütörtök

A kibocsátáskereskedelmi rendszer

20. elismeri, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere az ipari kibocsátások csökkentésének és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákkal kapcsolatos beruházások ösztönzésének legfőbb, ám nem egyedüli eszköze; megjegyzi, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer további fejlesztésére van szükség; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerét egészítsék ki technológiai és innovációs alapú megközelítéssel a szükséges jelentős csökkentések megvalósítása érdekében;

21. megjegyzi, hogy az Unió kibocsátáskereskedelmi rendszere a tervezettnek megfelelően működik, továbbá hogy az alacsonyabb szén-dioxid-ár a csökkent gazdasági tevékenység, valamint a keresletet nagyban meghaladó kibocsátási egységek rendelkezésre állásának eredménye; aggasztónak tartja, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákkal kapcsolatos beruházások és a nagyobb energiahatékonyság ösztönzésének a hiánya azzal fenyeget, hogy az Unió hátrányba kerül ipari versenytársaival szemben; tudomásul veszi azon jelentéseket, amelyek szerint a jóval nagyobb ütemű növekedés vagy a kibocsátáskereskedelmi rendszer kiigazításának hiányában nem várható a szén-dioxid árának növekedése;

22. elismeri, hogy a szén-dioxid jelenlegi ára nem ösztönzi a szénszegény technológiákba történő beruházásokat, ezért igen korlátozott szerepet játszik majd a kibocsátások csökkentésében, ugyanakkor fennáll annak a kockázata, hogy az EU-t évtizedekre az intenzív szénfelhasználású infrastruktúrák közé szorítja;

23. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás enyhítésére és az ahhoz való alkalmazkodásra vonatkozó politikák nem támaszkodhat pusztán piaci alapú mechanizmusokra;

24. elismeri, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer eredetileg előre nem látható problémákkal szembesül, és hogy a felhalmozódó kibocsátási egység-többlet több évre előre visszaszorítja az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő befektetések előmozdításának ösztönzését; megjegyzi, hogy ez oly módon veszélyezteti a kibocsátáskereskedelmi rendszer – mint az EU fő kibocsátáscsökkentési mechanizmusa – hatékonyságát, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremt versengő technológiáknak, rugalmasságot biztosít a vállalatoknak saját enyhítési stratégiák kidolgozásához és konkrét intézkedéseket határoz meg a kibocsátásáthelyezés leküzdésére; felhívja a Bizottságot, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer hibáinak korrekciója, valamint annak érdekében, hogy az eredetileg tervezettek szerint működhessen, fogadjon el intézkedéseket. Ezen intézkedések magukban foglalhatják:

- a) a lehető leghamarabb jelentés benyújtása a Parlamentnek és a Tanácsnak, amely többek között megvizsgálja az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő befektetésekre irányuló ösztönzőkre gyakorolt hatásokat, illetve a kibocsátásáthelyezés kockázatát. A harmadik szakasz megkezdése előtt a Bizottság adott esetben módosítja a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében említett rendeletet olyan megfelelő intézkedések végrehajtása érdekében, amelyek magukban foglalhatják a kibocsátási egységek szükséges összegének visszatartását,
- b) jogszabály előterjesztése a lehető legkorábbi időpontban az 1,74%-os éves lineáris csökkentési követelmény módosítása érdekében a 2050. évi szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési cél követelményeinek teljesítéséhez,
- c) a kibocsátási egységek árverésére vonatkozó legalacsonyabb ár megállapításának értékéről szóló vizsgálat elvégzése és közzététele,
- d) intézkedések a lényeges információk bevitelének fokozására és a kibocsátáskereskedelmi rendszer kibocsátási egység-forgalmi jegyzéke átláthatóságának növelésére a hatékonyabb nyomon követés és értékelés lehetővé tétele érdekében,
- e) a kiegyenlítő mechanizmusok használatának további tökéletesítése, például Európának a HFC-k terén működő ipari versenytársait támogató kiegyenlítő mechanizmusokhoz való hozzáférés korlátozása révén,
- f) mindazonáltal annak biztosítása, hogy a kibocsátásáthelyezésre hajlamos ágazatokban a kibocsátási egységek mennyisége a fent említett intézkedések egyikének következtében se csökkenjen a referencia-érték-határozatnak (a 2011/278/EU bizottsági határozat) megfelelően;

25. megjegyzi, hogy ezek az intézkedések növelni fogják a tagállamok árverésekből származó bevételeit, emlékezteti a kormányokat rá, hogy nincsen korlátozva, hogy az így szerzett jövedelem mekkora része költhető éghajlattal kapcsolatos célokra, és azt javasolja, hogy az érintett összegeket az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő befektetések ösztönzésére vagy a munkahelyteremtés egyéb módjainak (pl. a munka adóterhei csökkentése) előmozdítására fordítsák;

2012. március 15., csütörtök

26. felhívja a Bizottságot, hogy 2013 végéig terjesszen elő javaslatokat a kibocsátási egységek árverésen történő megvételére vonatkozó előírásnak az olyan energiaigényes iparágakra való kiterjesztésére, amelyeknek csak minimális tengerentúli versennyel kell szembenéznük;

27. elismeri, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó ütemterv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a vállaláselosztási határozatot (az Európai Parlament és a Tanács 406/2009/EK határozata) is módosítani kell;

CO₂-kibocsátás-áthelyezés

28. felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé a globális szén-dioxid-kibocsátáshoz az EU által 1990 óta teljesített tényleges hozzájárulással kapcsolatos adatokat, figyelembe véve a most már máshol gyártott termékek fogyasztását;

29. ragaszkodik ahhoz, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságba történő átmenetet ésszerű és megfontolt szabályozási megközelítés támogassa; megerősíti, hogy a környezetvédelmi előírásoknak való, adminisztratív és pénzügyi szempontból megterhelő megfelelés jelentős negatív hatással van a foglalkoztatásra és az energiaigényes ágazatokra, valamint növeli a kibocsátásáthelyezés kockázatát, miközben a vállalkozásokat, és ennél fogva a munkahelyeket kiszorítja az Unióból;

30. egyetért a Bizottságnak azzal az álláspontjával, hogy a határokon hozott kiigazító intézkedéseket vagy a behozatalnak az ETS-be való felvételét az érintett ágazatok részére való teljes körű árveréssel kellene kombinálni; sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen elemzést azokról az ágazatokról, amelyek esetében a kibocsátási egységek ingyenes kiosztása nem képes megakadályozni a CO₂-kibocsátás-áthelyezést;

31. felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb adjon a tagállamoknak útmutatást bármely olyan intézkedés elfogadásával kapcsolatban, amelynek célja az üvegházhatásúgáz-kibocsátással kapcsolatos közvetlen költségek miatt a kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentősen kitett iparágaknak a lehető leghamarabb nyújtott ellentételezés, amint azt az irányelv előírja;

32. sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen elemzést a földrajzi kritérium hiányáról a CO₂-kibocsátás-áthelyezés értékelése tekintetében, a délkelet-európai villamosenergia-piacokra vonatkozóan;

33. megjegyzi az ütemterv azon következtetését, hogy a villamosenergia-ágazatnak 2050-ig szinte teljesen szén-dioxid-mentessé kell válnia (93–99%-os kibocsátáscsökkentés); elismeri, hogy az uniós ipar szempontjából az alacsony kibocsátású technológiák terén elsőként lépők versenyelőnyre tesznek szert napjaink és a jövő alacsony szén-dioxid-kibocsátású világában; megjegyzi, hogy a kibocsátáscsökkentést ezért oly módon kell elérni, amely nem veszélyezteti az EU versenyképességét, és amely figyelembe veszi a kibocsátásáthelyezés kockázatát, különösen az energiatenzív ágazatokban;

Energiahatékonyság

34. emlékeztet az eddigi értékelésekre, amelyek azt jelzik, hogy az energiahatékonyság javítása és az energiafogyasztás 20%-os csökkentése a 2020-ig szóló előrejelzésekhez viszonyítva jelenleg nem tűnik teljesíthetőnek; gyorsabb fellépésre, ambiciózusabb és határozottabb politikai kötelezettségvállalásra szólít fel a 2020-as célok elérése érdekében, valamint arra, hogy 2020-on túlra kell tekinteni, ezáltal serkentve a megfelelő beruházásokat; támogatja a Bizottság ütemtervének következtetéseit, miszerint az energiahatékonysági politikák kulcsfontosságúak a szén-dioxid-kibocsátás további csökkentéséhez; úgy véli ezért, hogy kötelező célokat meg kell tartani; hangsúlyozza, hogy az energiahatékonysági intézkedések munkahelyeket teremtenek, gazdasági megtakarítást érnek el, valamint nagyobb ellátásbiztonsághoz és versenyképességhez vezetnek; üdvözlí e tekintetben a javasolt energiahatékonysági irányelvben rögzített prioritásokat, amelyek az energiahatékonyság növelésére irányulnak minden ágazatban, és különösen az épületek terén a meglévő épületek felújításán keresztül és a középületek felújításával kapcsolatos célkitűzésre összpontosítva; felszólít a források és intézkedések növelésére új finanszírozási források európai és nemzeti szintű mobilizálása érdekében, többek között finanszírozási eszközök révén; kiemeli a magánbefektetések fontosságát abban, hogy áthidalják a közszektor jelenlegi költségvetési korlátozásait;

35. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy hiányoznak az üvegházhatást okozó gázkibocsátás csökkentésének az energia- és erőforrás-hatékonyságban rejlő, negatív költségű potenciáljának kiaknázására irányuló intézkedések, és felhív a környezetbarát tervezésről szóló irányelv (2009/125/EK) szerinti munka felgyorsítására, a legalacsonyabb élettartamköltség elvének szigorú alkalmazására, illetve a legjobban teljesítők szintjéhez igazodó végrehajtási intézkedésekre, valamint minimumkövetelmények meghatározására a nem elektromos termékek vonatkozásában is;

2012. március 15., csütörtök

36. szorgalmazza, hogy a környezetbarát tervezésről szóló irányelv keretében folyó munka terjedjen ki az energiamegtakarítást és a forrásfelhasználást megkönnyíteni képes fűtőberendezésekre, kazánokra és szigetelőanyagokra is, lehetővé téve egyúttal a hatékonyabb újrafeldolgozást, valamint kéri olyan címkézési előírások terjesztését és kidolgozását, amelyek segítséget nyújthatnak a fogyasztók számára a tájékozott döntéshozatalhoz;

37. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonysági tervet frissíteni kell, olyan kötelező célkitűzésekkel kiegészítve, amelyek tényleges, számszerűsített intézkedések teljes körét foglalják magukba, az energiaellátási lánc valamennyi szakaszát átfogva;

38. úgy véli, hogy az energiahatékonyság az ipari technológiai innováció legcélravezetőbb eszköze, amely gazdaságilag hatékony módon hozzájárul az általános kibocsátáscsökkentéshez, és egyúttal ösztönzi a munkahelyteremtést; kéri ezért a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamok által az energiahatékonyság fokozása érdekében tett erőfeszítéseket, megbízható, hosszú távú ösztönző rendszereket léptetve életbe a költség-haszon arány szempontjából leghatékonyabb technológiák előmozdítására; úgy véli, hogy a 2020-ra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzésének megvalósítása érdekében biztosítani kell az európai energiahatékonysági szabványok megfelelő fokú összehangolását;

39. megismétli annak fontosságát, hogy ösztönzőket nyújtsanak a könnyen lemásolható technológiák tervezésére és fejlesztésére irányuló állami és magánbefektetések számára az energiamegtakarítás és energiahatékonyság minőségének javítása érdekében;

40. kéri a Bizottságot, hogy az energiahatékonyság előmozdítása során hozzon különleges intézkedéseket a fogyasztók és az energiaszolgáltatók között előforduló negatív ösztönzők kezelésére;

41. sürgeti a Bizottságot, hogy vezessen be hosszú távú célkitűzést az EU ingatlanállománya által fogyasztott energia csökkentése érdekében 2050-ig;

42. felhívja a figyelmet arra, hogy az EU és a tagállamok az építőipar és a közlekedés terén nem fektettek be eleget a CO₂-kibocsátás csökkentésére vagy az energiahatékonyság növelésére irányuló intézkedésekbe; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy rendeljenek több forrást az épületek és a városi központi fűtési és hűtési hálózatok energiahatékonyságának növelésére irányuló intézkedésekhez, mind a jelenlegi pénzügyi terv felülvizsgálata során, mind pedig a jövőbeli többéves pénzügyi keretben;

Megújuló energia

43. sürgeti a Bizottságot, hogy a fenntartható biomassza-termelés és -felhasználás ösztönzése érdekében dolgozzon ki politikát a biomassza-ellátásra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy ennek a különböző biomasszákra vonatkozó fenntarthatósági kritériumokat kellene tartalmaznia, amelyek figyelembe veszik a különböző források életciklusára vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási jellemzőket, és energiatermelésre történő felhasználásuk helyett elsőbbséget biztosítanak a biomassza-nyersanyagok elsődleges értékének kinyerésére; ismételten hangsúlyozza, hogy a bioüzemanyagokra vonatkozó uniós célok nem lehetnek kedvezőtlen hatással az élelmiszer- és takarmánytermelésre, illetve nem eredményezhetik a biológiai sokszínűség elvesztését;

44. felszólítja ezért a Bizottságot, hogy a közvetett földhasználat-változás (ILUC) kérdésében kövessen szélesebb megközelítést, valamint két- és többoldalú fellépésekkel ösztönözze a megfelelő környezetvédelmet a földhasználat-változás által érintett harmadik országokban annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a földhasználat szerkezetében okozott változásoknak betudható üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat; ez a harmadik országokból behozott bioüzemanyagok bizonyos kategóriáira vonatkozó kiegészítő fenntarthatósági követelmények bevezetése által valósítható meg;

45. rámutat az új technológiáknak a megújuló energiák fejlesztésében és a bioenergia-termelésben betöltött szerepére, és hangsúlyozza, hogy a szén-dioxid kibocsátás csökkentésére vonatkozó célkitűzések megvalósítása érdekében az EU használjon fel minden rendelkezésre álló innovációt;

2012. március 15., csütörtök

46. hangsúlyozza a megújuló és innovatív energiák fontos szerepét, és megállapítja, hogy az eddiginél hatékonyabb megoldást kell sürgősen találni ezek tárolására, teljesítményük növelésére és a hatékony energiaszállítás biztosítására, beleértve a megfelelő infrastrukturális intézkedéseket is; elismeri, hogy a tagállamok jelentős előrelépést értek el a megújuló energiaforrások fejlesztése terén, amióta 2020-ra vonatkozóan kötelező célokat állapítottak meg; felhívja a figyelmet arra, hogy igen fontos e hozzáállás folytatása és a megújuló energiákra vonatkozó további kötelező célok meghatározása 2030-ra, figyelembe véve ennek lehetőségét és makrogazdasági hatását; rámutat, hogy ezek a fellépések támogatják a 2050-es célok elérését, biztosítják az ipar számára a szükséges befektetési biztonságot, jelentősen csökkentik az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását, munkahelyeket teremtenek, előmozdítják az EU energiafüggetlenségét, valamint ösztönzik a technológiai vezető szerepet és az ipari innovációt; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiára vonatkozó nemzeti cselekvési tervekben meghatározott célok elérése döntő fontosságú a 2050-re szóló átfogó uniós célok megvalósításában; úgy véli, hogy a Bizottságnak intézkedéseket kell hoznia, ha a nemzeti célokat nem érik el;

47. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak biztosítania kell azt, hogy ezek a célkitűzések ne csökkentsék az alacsony szénfelhasználású villamosenergia-termelés egyéb formáira irányuló beruházások ösztönzőit;

48. kéri a Bizottságot, hogy abban a jelentésében, amelyet 2012 végéig kell közzétennie arról, hogy a tagállamok milyen előrehaladást értek el a megújuló energia termelésére vonatkozó jogszabályi kötelezettségeik teljesítése terén – annak értékelésével együtt, hogy a 2020-ra előirányzott célkitűzések teljesülnek-e majd –, javasoljon cselekvési programokat, amelyeket annak érdekében fog végrehajtani, hogy előmozdítsa a tagállamok megfelelését a jelen pillanatban általuk még teljesítetlen követelményeknek;

49. emlékeztet arra, hogy a villamosenergia-hálózatokat korszerűsíteni és fejleszteni kell, különösen a nagy potenciállal rendelkező területeken előállított megújuló energia – mint az északi-tengeri tengeri szélenergia és a dél-európai napenergia – szállítása céljából, továbbá azzal a céllal, hogy helyet biztosítsanak a megújuló energia decentralizált előállításának;

50. hangsúlyozza, hogy az erőforrás-hatékonyság növelése – például a hulladék-újrahasznosításon, a jobb hulladékgazdálkodáson és a magatartás megváltoztatásán keresztül – nagyon fontos szerepet játszik a CO₂-kibocsátás csökkentésére irányuló uniós stratégiai célkitűzések végrehajtásában;

51. rámutat arra, hogy a tudomány és a technika jelenleg is rendelkezésre álló vívmányainak alkalmazásával a mezőgazdasági üzemek a szerves hulladékból kinyerhető bioenergia helyi előállítása révén már ma is öfenntartóvá válhatnak, ugyanakkor fokozhatnák nyereségüket és jobban kímélhetnék a környezetet;

52. megállapítja, hogy az erőforrás-hatékonyság érdekében a gazdálkodókat ösztönözni kell arra, hogy aknázzák ki eredményesebben a biogázban és melléktermékeiben rejlő potenciált a műtrágyák kiváltására;

53. hangsúlyozza ebből a célból a trágya feldolgozásának fontosságát, mivel annak révén nem csak megújuló energiához lehet jutni, hanem a környezetre nehezedő nyomást is csökkenteni lehet, és mivel a szerves trágya mint ásványianyag-koncentrátum a műtrágyát helyettesíti; ennek kapcsán hangsúlyozza, hogy amennyiben a trágyát energiaforrásnak tekintjük, alapvetően fontos, hogy a nitrátokról szóló irányelv a feldolgozott trágyát a műtrágya helyettesítőjének ismerje el;

54. hangsúlyozza, hogy a megújuló energia helyben történő előállítását – például a szél-turbinák, napelemek és biofermentációs technológiák használatát – ösztönző intézkedések révén fokozni kell a gazdaságok energetikai önellátó képességét, ami a termelési költségeket csökkenti és gazdasági életképességüket javító alternatív bevételi forráshoz juttatná a mezőgazdasági termelőket;

Kutatás

55. felhívja a Bizottságot, hogy az EU versenyképességének előmozdítása, a környezetbarát álláslehetőségek elősegítése és a fogyasztói magatartás megváltoztatása érdekében biztosítsa, hogy a „Horizont 2020” program és az Innovációs Unió égisze alatt működő európai innovációs partnerségek helyezték előtérbe az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák valamennyi fajtája fejlesztésének szükségességét;

2012. március 15., csütörtök

56. hangsúlyozza, hogy az éghajlati szempontból hatékony mezőgazdasági gyakorlat, a kevésbé energia-intenzív és szennyező mezőgazdasági módszerek, valamint a hatékonyabb energiatermelés kidolgozásához és elterjesztéséhez fokozott erőfeszítésekre van sürgősen szükség a kutatás és annak finanszírozása terén; megállapítja továbbá, hogy már léteznek kevésbé szennyező és igen energiahatékony alternatívák; úgy véli, hogy a kutatás és a fejlesztés szerves részét képezi a stratégiai energiatechnológiai terv maradéktalan végrehajtásának, és ez további beruházásokat tesz szükségessé; hangsúlyozza, hogy e tekintetben gondoskodni kell arról, hogy a kutatási eredményeket a mezőgazdasági üzemek szintjén át lehessen ültetni a gyakorlatba; üdvözlöi a „Horizont 2020” elnevezésű új kutatási keret létrehozására irányuló bizottsági javaslatot;

57. kéri, hogy a költségvetési támogatás álljon összhangban a SET-terv maradéktalan végrehajtásához az állami és magánforrásokból szükséges 50 milliárd euróval;

58. hangsúlyozza a K+F fontosságát az alacsony kibocsátású és energiahatékony technológiák kifejlesztése tekintetében; felszólítja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet az éghajlattal és az energiahatékony technológiákkal kapcsolatos kutatásokban, valamint alakítson ki szoros tudományos együttműködést nemzetközi partnereivel, különös hangsúlyt fektetve a tiszta és fenntartható technológiákra, amelyek a SET-tervnek megfelelően (az EU alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákra vonatkozó kiemelt kezdeményezése) 2020-ra eredményt hoznak; hangsúlyozza, hogy emelni kell a „Horizont 2020” kezdeményezésen belül az energiával, különösen a megújuló energiával kapcsolatos kutatás valamennyi típusára szánt összegeket; emlékeztet arra, hogy az energiához rendelt források az EU 2007–2013-as költségvetésének mindössze 0,5%-át teszik ki, ami nincs összhangban az EU politikai prioritásaival;

Szén-dioxid-leválasztás és -tárolás

59. elismeri a szén-dioxid-leválasztási és geológiai tárolási technológia alkalmazásának fontosságát – amennyiben az megvalósítható, ha a szén-dioxid-kibocsátások csökkentését a lehető legkisebb költséggel akarjuk megvalósítani, és elfogadja, hogy az eljárási késedelmek, a finanszírozási hiányosságok, valamint bizonyos tagállamok elkötelezettségének hiánya valószínűleg késlelteti az Európai Tanács azon céljának elérését, hogy 2015-re 12 CCS demonstrációs projekt működjön; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé cselekvési tervet a szén-dioxid leválasztása és geológiai tárolása vonatkozásában; elismeri, hogy a szén-dioxid-leválasztási és geológiai tárolási technológiát nem lehet minden körülmények között alkalmazni – még 2050-ig sem –, hanem lehetséges, hogy csak a nagy létesítményekre, valamint az ipari folyamatokból származó kibocsátások elkerülésére fogják korlátozni; felszólít az áttörő technológiák támogatására más területeken is az energiahatékonyság növelése, az energiafogyasztás csökkentése, valamint a szén-dioxid-leválasztási és -tárolási technológián kívüli megoldások rendelkezésre bocsátása érdekében;

60. kéri a Bizottságot, tegyen javaslatot arra vonatkozóan, hogy a szén-dioxid-leválasztási és geológiai tárolási technológiával kapcsolatos projektekre az európai gazdaságélénkítő program keretében el nem költött alapokat az e technológiával foglalkozó alternatív demonstrációs projektekre irányítsák át;

Nemzeti és ágazatspecifikus ütemtervek

61. megjegyzi, hogy a cancúni megállapodás rendelkezik arról, hogy valamennyi fejlett ország dolgozzon ki alacsony szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó stratégiákat;

62. örömdetesnek tartja, hogy egyes uniós tagállamok alacsony szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó stratégiákat dolgoztak ki, ugyanakkor felhívja az összes tagállamot, hogy legkésőbb 2013 júliusáig állítson össze ilyen stratégiát; hangsúlyozza, hogy amennyiben 2012 végéig nem tesz valamennyi tagállam ilyen kötelezettségvállalást, a Bizottságnak jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie a stratégiák elkészítésének előírása érdekében;

63. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje e tervek megfelelőségét abból a szempontból, hogy azok hozzájárulnak-e a cancúni célkitűzéshez, amely szerint a globális hőmérséklet-emelkedés legfeljebb 2°-kal haladhatja meg az iparosodás előtti értéket;

64. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti és ágazatspecifikus ütemterveket független vizsgálatnak vessék alá annak értékelése szempontjából, hogy azok teljes mértékben figyelembe vették-e az elérhető legjobb technológiák lehetséges alkalmazását, és hogy a javasolt költségek megegyeznek-e az elfogadott gyakorlattal;

65. elvárja, hogy szakpolitikai kezdeményezések készítésekor a Bizottság teljes mértékben vegye figyelembe az ütemterveket, és emelje ki azokat az eseteket, amikor az ipari ágazatok nem készítettek ilyen cselekvési terveket;

2012. március 15., csütörtök

66. felhívja az érintett iparági csoportokat, hogy készítsenek ágazatspecifikus ütemterveket, amelyek meghatározzák, hogy hogyan valósíthatók meg az EU alacsony szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó célkitűzései, beleértve a szükséges beruházások mértékét és a felhasználandó finanszírozási forrásokat;

67. elvárja, hogy a Bizottság és a tagállamok támogassák azokat az ágazatokat, amelyek ütemterveket készítettek az ezekből kiinduló kezdeményezések és partnerségek továbbfejlesztésére olyan áttörő technológiák kialakítása érdekében, amelyek szén-dioxid-mentessé teszik az érintett energiaigényes iparágakat;

68. sürgeti a Bizottságot, hogy 3–5 évenként frissítse a 2050-re szóló ütemtervet és előrejelzést, és hogy saját frissített ütemterveibe foglalja bele az ágazati, regionális és tagállami ütemterveket, és az e célból használt modellek és módszerek legyenek teljes körűen átláthatóak;

69. hangsúlyozza, hogy az erőforrások sokkal hatékonyabb felhasználása alapvető fontosságú az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság eléréséhez; sürgeti ezért a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki az erőforrás-hatékonyságra vonatkozóan stratégiákat, illetve erősítsék meg meglévő stratégiáikat, és 2013-ig építsék be azokat a növekedésre és a munkahelyteremtésre irányuló nemzeti politikákba;

Villamosenergia-termelés

70. emlékeztet arra, hogy a világ primerenergia-szükséglete 2035-ig több mint 30%-kal fog nőni, ezzel fokozva az energiaforrások iránti globális versenyt;

71. fenntartja, hogy a tagállamoknak a lehető legtöbb eszközzel kell rendelkezniük az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiatermelés eléréséhez (beleértve a megújuló energiaforrásokat, az atomenergiát, a szén-dioxid-leválasztási és -tárolási technológia alkalmazását, valamint a fenntarthatóan előállított biomaszt is), és hogy e követelmény teljesítéséhez egyiket sem szabad kizárni a rendelkezésre álló opciók sorából;

72. felkéri a Bizottságot, hogy tanúsítson különös éberséget az energiatermelésnek az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerén kívülre történő áthelyezésére, figyelmet fordítva azokra a tagállamokra, amelyek az EU-n kívüli országokkal összeköttetésben állnak;

73. kéri a Bizottságot, hogy értékelje azon mechanizmusok hatékonyságát, amelyek lehetővé teszik az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság villamosenergia-piacának megbízható működését, és ha szükséges, terjesszen elő jogalkotási javaslatokat a határokon átnyúló villamosenergia-piacok jobb integrálása, valamint más intézkedések érdekében, amelyek a termelési kapacitás egyensúlyának és elérhetőségének meghatározására irányulnak;

74. felszólítja az Európai Uniót, hogy kötelezze el magát az energiaágazat 2050-ig történő szén-dioxid-mentesítése mellett;

75. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fektessenek be többet a fenntartható energián alapuló gazdasággá való átalakuláshoz szükséges energiainfrastruktúrákba; hangsúlyozza, hogy Európának élen kell járnia az előírások és az energiával kapcsolatos interoperábilis internetes technológiák, valamint az energiahatékony IKT-alkalmazások fejlesztésében, különösen az intelligens hálózatokat, az intelligens otthoni rendszereket, mint a fogyasztók számára előnyösen kialakított intelligens mérőberendezések teljes körű és időben történő alkalmazását, illetve egy összekapcsolt európai villamosenergia-szuperhálózat és LNG-infrastruktúrák modernizálását és fejlesztését illetően; hangsúlyozza a regionális rendszerösszekötők tekintetében, hogy el kell indítani egy, az EU energiainfrastruktúra-csomagján alapuló beruházási tervet, hogy biztosítsák az energiaellátási források diverzifikációját; kéri a Bizottságot, hogy javasoljon gyakorlati megoldásokat a nagy mennyiségű megújuló energia hatékony integrációjára olyan piaci szabályok elősegítése révén, amelyek lehetővé teszik a hatékony és átlátható nemzetközi villamosenergia-cserét; kéri ezért a határokon átnyúló villamosenergia-piacok gyors integrálását és bevonását; elismeri, hogy mivel a hosszú élettartamú energia-infrastruktúra kiépítése sok évet vesz igénybe, hosszú távú szemléletre van sürgősen szükség; üdvözli, hogy a javasolt európai összekapcsolódási eszköz az energiainfrastruktúrára fog összpontosítani;

76. felhívja a figyelmet arra, hogy a jelenlegi 20%-os cél számos tagállamban azon alapul, hogy az atomenergia hozzájárul az energiaszerkezethez; megjegyzi, hogy az IEA 2011. évi World Energy Outlook kiadványa tartalmaz egy alacsonyabb atomenergia-felhasználással számoló forgatókönyvet, amely szerint a villamosenergia-ágazat globális CO₂-kibocsátásának prognosztizált növekedése középtávon lényegesen magasabb lesz a fosszilis tüzelőanyagok növekvő felhasználása miatt; megismétli, hogy néhány tagállamnak

2012. március 15., csütörtök

az egyes meglévő atomerőművek leállításáról hozott döntése nem indokolhatja, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos politikáikban csökkentsék célkitűzési törekvéseiket; rámutat arra, hogy az IEA szerint a 2 Celsius-fokos cél elérése a szén-dioxid-leválasztási és -tárolási technológiák fejlesztésének és alkalmazásának felgyorsítását követelné meg mind a szén-, mind pedig a földgáztüzelésű erőművekben; megjegyzi azonban, hogy a szén-dioxid-leválasztási és -tárolási technológia még mindig tesztelési és kereskedelmi hasznosítás előtti szakaszban van, ezért olyan alternatív forgatókönyveket kell fontolóra venni, mint például a nagymértékben megújuló energiaforrásokkal és az energiahatékonysággal kapcsolatos forgatókönyvek; ezért felszólít arra, hogy az energiahatékonyság növelése és a gazdasági növekedésnek az energiafogyasztásról való leválasztása érdekében biztosítsanak megnövelt támogatást az áttörő technológiák kifejlesztésére és alkalmazására;

77. úgy véli, hogy e célkitűzések 2050 előtti teljesítése révén – anélkül, hogy a tagállamok saját energiaszerkezete sérülne – az EU elérheti az energiafogyasztás csökkentését, energiaellátásának nagyobb biztonságát és megbízhatóságát, valamint az energiaárak ingadozásának visszafogását, így biztosítva a fogyasztók és a vállalkozások számára a tisztességes és versenyképes energiaárakat, valamint javítva az EU versenyképességét és a foglalkoztatás növekedését;

Ipar

78. ragaszkodik ahhoz, hogy a „zöld gazdaság” számára nyújtandó uniós támogatás ismerje el az erőforrás-felhasználás hatékonyságának jelentős javítására és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésének előmozdítására, illetve az EU 2020 stratégia környezetbarát munkahelyek létrehozására irányuló célkitűzéseinek elérésére szolgáló, meglévő iparágak által történő beruházások fontosságát; hangsúlyozza, hogy egy zöldebb gazdaságnak valamennyi ágazatban támogatnia kell a versenyképességet és az innovációt azáltal, hogy olyan területekre összpontosít, ahol a fejlesztések gazdaságilag hatékonyabbak, környezeti szempontból pedig hatásosabbak;

79. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgáljon meg innovatív pénzügyi eszközöket az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságba való beruházásokra;

80. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy regionális és nemzeti megoldások kifejlesztése érdekében támogassák az innovációs csoportosulások kialakulását;

Közlekedés

81. helyesli az egységes európai közlekedési térségre vonatkozó bizottsági ütemterv azon követelményét, hogy az 1990-es szinthez képest 2050-re 60%-kal csökkentsék a közlekedésből származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátását az EU-ban; továbbá kéri a Bizottságot, hogy az ágazat számára állapítson meg ideiglenes kibocsátáscsökkentési célokat annak biztosítása érdekében, hogy már kellő időben megfelelő fellépés történjen;

82. örömdetesnek tartja, hogy a gépjárműgyártók 2007 óta előrehaladást értek el a személygépkocsik szén-dioxid-kibocsátásának csökkentése terén, és hangsúlyozza a további tüzelőanyag-hatékonysági javulás fontosságát; megerősíti, hogy a Bizottságnak a közelgő felülvizsgálatának előkészítése során javaslatokat kell tennie arra vonatkozóan, hogy miként biztosítható, hogy az új személygépkocsik átlagos szén-dioxid-kibocsátása megfeleljen az elfogadott 2020-as célnak, azaz hogy a kibocsátás 2020-ra ne haladja meg a 95 g/km-t; felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a párbeszédet és az együttműködést a Nemzetközi Tengerészeti Szervezettel (IMO) annak biztosítása érdekében, hogy a hajózási ágazat bekerüljön a szén-dioxid-kibocsátás csökkentése tekintetében vállalt kötelezettségekbe;

83. emlékeztet rá, hogy a 2009/29/EK irányelv értelmében a Bizottság 2011. december 31-ig kellett értékelnie az IMO által a hajózásból származó kibocsátások csökkentése terén tett előrelépést; sürgeti a Bizottságot, hogy ütemtervébe foglalja bele a tengeri szállítás, és a hajózásból származó kibocsátások csökkentésére vonatkozó nemzetközi megállapodás hiányában terjesszen elő jogszabályjavaslatot annak érdekében, hogy az ilyen kibocsátások bekerüljenek a közösségi kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásba azért, hogy a javasolt jogszabály 2013-ban hatályba léphessen;

84. kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a nehéz-tehergépjárművek üzemanyag-hatékonyságának javítására, és a könnyű haszongépjárművek kibocsátására vonatkozó jogszabályok 2013. évi felülvizsgálatában fordítson nagyobb figyelmet a tüzelőanyag-hatékonyság javításának szükségességére a vállalkozások üzemanyagár-emelkedésből adódó költségeinek csökkentése érdekében;

85. kéri a Bizottságot, hogy valamennyi típusú utas- és teherszállító jármű vásárlója számára szolgáltatson világosabb tudnivalókat az adott jármű üzemanyag-hatékonyságáról, és terjesszen elő a címkézési irányelv megreformálására vonatkozóan olyan, régóta várt javaslatokat, amelyek az eladásösztönzés valamennyi formájára kiterjednek;

2012. március 15., csütörtök

86. kéri a Bizottságot, hogy tegyen azonnali lépéseket annak biztosítására, hogy az új személygépkocsik kibocsátásának értékelésére használt vizsgálati ciklusok pontosan tükrözzék az adott gépjármű használatának valós adatait rendes vezetési körülmények között;

87. elismeri néhány tagállam arra irányuló erőfeszítését, hogy újratöltési infrastruktúrát építsen ki az elektromos és az ultraalacsony szén-dioxid-kibocsátású járművek használatának ösztönzése céljából, és felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat minimumkövetelmények minden egyes tagállamban való meghatározására egy Európa egészére kiterjedő hálózat létrehozása érdekében;

88. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közlekedés szennyezőanyag-kibocsátásának csökkentése céljából tekintsék prioritásnak a páneurópai intelligens energiahálózatok fejlesztésére irányuló befektetést, amelyek hasznosítják a helyi és regionális szinten, többek között megújuló forrásokból előállított energiát, és elősegítik az elektromos járművek használatához szükséges infrastruktúra fejlesztését;

89. úgy véli, hogy kulturális váltásra van szükség a fenntarthatóbb közlekedési módokra való átállás érdekében; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék az olyan új beruházási formákat, amelyek célja mind a környezetbarátabb közlekedési módokra való átállás elősegítése, mind a közlekedés szükségességének csökkentése, többek között az informatika és a területfejlesztés alkalmazása révén;

90. hangsúlyozza, hogy a közlekedés külső költségeinek a közlekedési árakba való, a szennyezési szinttől függő beépítése kulcsfontosságú feladat az energiamegtakarítások és energiahatékonyság ösztönzése érdekében, és hogy a teljesítménynövekedés eredményeképpen a környezetbarát közlekedési módok kerülnek majd előtérbe;

91. kéri a tervezett új közlekedési infrastrukturális beruházások ütemtervében meghatározott prioritásainak tiszteletben tartását, mivel fennáll annak a veszélye, hogy a Bizottság által a 2010–2030 közötti időszakra kért 1,5 trillió eurót nem az alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó megfelelő prioritásokra fordítják; ezért hangsúlyozza, hogy környezetbaráttá kell tenni az Unió infrastrukturális költségvetését, különös tekintettel a strukturális alapokra és a Kohéziós Alapra;

92. üdvözli a transzeurópai közlekedési hálózatok vonatkozásában javasolt új iránymutatásokat és az utas- és teherszállítást célzó vasúti folyosók fejlesztésének hangsúlyozását; kéri a Bizottságot, hogy amint lehetséges, terjesszen elő stratégiát az alternatív üzemanyagok és új technológiák közlekedésben való felhasználására; ösztönzi a tagállamokat, hogy sürgősen hajtsák végre az Egységes Európai Égbolt csomag intézkedéseit, és ezáltal javítsák a légi forgalom és a közlekedés irányítási műveleteinek hatékonyságát;

93. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a kibocsátáskereskedelmi rendszer légi közlekedésre vonatkozó jogszabályait;

Mezőgazdaság

94. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon konkrét intézkedéseket az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére és a mezőgazdasági földterületek használatából származó hatékonyságjavulás népszerűsítésére, továbbá a fossziliztüzelőanyag-alapú műtrágyák felhasználásának csökkentésére, különösen figyelembe véve a mezőgazdaságnak az élelmiszerek (nem pedig üzemanyagok) előállításában játszott szerepét; úgy véli továbbá, hogy a mezőgazdasági kistermelőknek képzésre és technikai segítségnyújtásra lehet szükségük ezen a téren; ezenkívül sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza a mezőgazdaság különböző formáinak működésével és a hatékony agrár-környezetvédelmi gyakorlatokkal kapcsolatos kutatásokat megfelelően figyelembe véve az érvényesülő éghajlati viszonyokat;

95. úgy véli, hogy a környezetbarát növekedés révén a mezőgazdaságnak módjában áll jelentősen hozzájárulni az éghajlatváltozás elleni fellépéshez és új foglalkoztatási lehetőségek megteremtéséhez; megállapítja, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkenései a mezőgazdasági ágazatban mindenki számára olyan előnyös helyzetet teremtenek, amely képes növelni a termelők hosszú távú gazdasági és agronómiai életképességét; felszólít arra, hogy a közös agrárpolitika tartalmazzon a fenntartható energiák használatára vonatkozó célkitűzéseket;

96. hangsúlyozza, hogy ezt a hozzájárulást a 2013 utáni KAP várhatóan tovább erősíti; elismeri, hogy a termelékenység javításán keresztül a mezőgazdaság már jelentős eredményeket ért el a kibocsátáscsökkentés terén; megállapítja azonban, hogy a mezőgazdaság kibocsátáscsökkentési potenciálja hosszú távon ugyan jelentős (2050-re a mezőgazdasági ágazat az 1990-es évekhez képest 42–49%-kal lesz képes csökkenteni a szén-dioxidtól eltérő gázok kibocsátását), de más ágazatokhoz képest korlátozottnak tekinthető; hangsúlyozza, hogy az összes főbb kibocsátó országnak hozzá kell járulnia az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez;

2012. március 15., csütörtök

97. támogatja, hogy a környezetbarátabbá válását ösztönző összetevőt olyan, uniós szintű ösztönző rendszerként alkalmazzák, amely a tápanyag-, az energia- és az éghajlati hatékonyság fokozását célozza a szénmegkötés, az ÜHG-kibocsátás további csökkentése és a tápanyag-gazdálkodás révén; e rendszer célja az lenne, hogy a gazdaságok versenyképességét és a hosszú távú élelmezésbiztonságot a korlátozott természeti erőforrásokkal való hatékonyabb gazdálkodás révén biztosítsa;

98. szorgalmazza, hogy többek között a kutatásfinanszírozással, oktatással, a beruházások támogatásával és más, ösztönzőkön alapuló kezdeményezésekkel kapcsolatos szükséges intézkedések KAP-on belüli végrehajtását a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási hulladék fenntartható energiatermelésben történő felhasználásának támogatására és előmozdítására;

99. emlékeztet arra, hogy a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási módszerek javulása segít az ágazatnak abban, hogy megőrizze és gyarapítsa a talajt és az erdőkben felhalmozódott kötött szén-készleteket; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a legtöbb erdőtulajdonos egyben mezőgazdasági termelő is; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU célkitűzése, hogy megfejezze a világszerte – elsősorban a fejlődő országokban – történő erdőirtást, és legkésőbb 2030-ra megállítsa a Föld erdővel borított területeinek visszaszorulását;

100. hangsúlyozza a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás által a szénmegkötésben betöltött szerep valós, anyagi elismerését lehetővé tévő megfelelő intézkedések és/vagy mechanizmusok kidolgozásának jelentőségét;

101. hangsúlyozza, hogy az erdők fenntartható használata hozzájárul a szén-dioxid-kibocsátás csökkentéséhez, és hogy ezért az agrárpolitika második pillérén belül intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy még a kedvezőtlen fekvésű erdők esetében is lehetővé váljon az erdőgazdálkodás;

102. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani az erdők telepítésére, mivel ez a szénlekötés és a bioenergiához szükséges fatermelés természetes növelésének egyetlen módja;

103. felszólít az EU földhasználat, földhasználat-változással és erdészettel (LULUCF) kapcsolatos stratégiájának kialakítására, amelyek az ágazat kibocsátáscsökkentéshez való hozzájárulása tekintetében állandóságot és környezeti integritást, biztosít; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy dolgozzák ki nemzeti politikáikat annak érdekében, hogy kibontakoztassák az egyes LULUCF-ágazataikban rejlő hatásmérséklő potenciált, tekintetbe véve a szubszidiaritás elvét, mivel ezáltal értékes tapasztalatokhoz juthatnak; hangsúlyozza, hogy befektetésekre van szükség a tárolókapacitásról és a LULUCF-tevékenységekből származó kibocsátásokról szóló tudományos kutatásban;

104. úgy véli, hogy a versenyképességet hosszú távon csak az éghajlatváltozásnak ellenálló, egészséges és biológiai szempontból sokrétű mezőgazdasági ökoszisztémákon, valamint a korlátozott és behatárolt mennyiségben rendelkezésre álló természeti erőforrások – talaj, víz és föld – körültekintő felhasználásán keresztül lehet fenntartani;

105. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások védelme, megbecsülése és helyreállítása kulcsfontosságú az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság elérése szempontjából;

106. hangsúlyozza, hogy többek között az iparral, kutatással, energiával, biológiai sokféleséggel, kereskedelemmel, fejlesztéssel, mezőgazdasággal, innovációval, közlekedéssel, állatjólétrel és az Európa 2020 stratégiával kapcsolatos szakpolitikák közötti koherencia megteremtése érdekében a Bizottságnak hangsúlyt kell fektetnie az éghajlati szempontok érvényesítésére; úgy véli, hogy a mezőgazdaságban rejlő lehetőségek felelősségteljes stratégiai kezelése mindenképpen elősegítené az Unió számára, hogy a jövő alacsony szén-dioxid-kibocsátású világ gazdaságának versenyképes szereplőjévé váljon;

107. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelés szállításhoz kapcsolódó kibocsátásainak csökkentése érdekében az élelmiszerláncot rövidebbé és átláthatóbbá kell tenni, és – többek között a helyi és regionális piacoknak nyújtott támogatással – ösztönözni kell a helyben termelt élelmiszerek fogyasztását; hangsúlyozza, hogy a többfunkciós uniós termelés és feldolgozás Unión kívüli országokba történő áthelyezése negatívan befolyásolná az uniós hozzáadott értéket és az éghajlattal kapcsolatos célkitűzéseket;

108. úgy véli, hogy a gazdaságok saját takarmánytermelésének növelését szolgáló jobb takarmánygazdálkodás – úgymint fehérjenövények ültetése vetésforgóban és a fehérjenövények skálájának szélesítése a legelőkön – csökkenthetné a nagy szénlábnymű takarmányimporttól való függőséget; véleménye szerint így a takarmány költsége is csökkenne a termelők számára, és a talaj vízmegtartó képességének fokozása és a károsítóknak való kitettség csökkentése révén javulna a talajkezelés;

2012. március 15., csütörtök

Finanszírozás

109. támogatja a Bizottság arra irányuló javaslatait, hogy a 2014–2020-as többéves pénzügyi keret biztosítson célzott finanszírozást a beruházások növelésére, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák fejlesztésének és alkalmazásának előmozdítására; helyesli azt a szándékot, hogy kiemelt helyet kapjon a teljes többéves pénzügyi keret éghajlattal kapcsolatos finanszírozása, és hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) 20%-át megújuló energiával és energiahatékonysággal kapcsolatos befektetésekre különítsék el, ugyanakkor ragaszkodik ahhoz, hogy mindezt hatékony módon kövessék nyomon; javaslata szerint a Bizottságnak gondoskodnia kellene arról, hogy e forrásokat kifejezetten azon tagállamok támogatására használják, amelyek jelentős potenciállal rendelkeznek ahhoz, hogy a kibocsátásokat jóval a jelenlegi célkitűzések szintje alá szorítsák, de nincs kapacitásuk a szükséges beruházások végrehajtásához;

110. kiemeli, hogy figyelembe kell venni a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságot a megújuló energiaforrások arányának növeléséhez hozzájáruló kezdeti befektetéseket biztosító és támogató politikák kialakítása során annak érdekében, hogy hosszabb távon lényegesen csökkentsék az energiateljesítményeket, valamint javítsák az energiahatékonyságot az energiaszolgáltatás és a közlekedés terén;

111. emlékeztet, hogy az éghajlatváltozás elleni fellépés hiányának hosszú távú gazdasági költségei messze felülmúlják a most megtett erőteljes és határozott intézkedések rövid távú költségeit;

112. reméli, hogy valamennyi ágazat vonatkozásában mihamarabb konkrét és mérhető célokat határoznak meg a magánbefektetők ösztönzése és a közöttük lévő bizalom és együttműködés megerősítése, ugyanakkor az uniós források jobb felhasználása érdekében; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiák, az innováció és az áttörő technológiák fejlesztése és alkalmazása hozzájárulhatnak az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, és ezzel egyidejűleg világszerte segíthetnek meggyőzni az EU partnereit, hogy a kibocsátások csökkentése a versenyképesség elvesztése vagy a munkahelyteremtés kockáztatása nélkül megvalósítható; elengedhetetlennek tartja, hogy az EU és tagállamai példát mutassanak az energiahatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású új technológiákba történő beruházások rendszerének létrehozásával; az útterv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében kéri a meglévő finanszírozási rendszerek megerősítését, a felhasználandó pénzügyi eszközökről szóló vita mielőbbi megkezdését, valamint a nemzeti és európai finanszírozási rendszerek közötti jobb szinergiák elősegítését; úgy véli, hogy a több forrásra támaszkodó finanszírozási rendszerek hatékony eszközök lehetnek; hangsúlyozza a regionális és kohéziós politikából való finanszírozás kiemelt szerepét, amelyek az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttéréshez szükséges regionális intézkedések társfinanszírozásának legfőbb eszközei; úgy véli, hogy a 2014–2020 közötti tervezési időszakban jelentős mértékű finanszírozást kell előirányozni a 2050-re szóló ütemterv célkitűzéseinek megvalósítására;

113. megjegyzi, hogy a kibocsátási egységek árverése az alacsony szénárak miatt nem fog az előzetes várakozásoknak megfelelő forrásokat mozgósítani az éghajlatváltozással kapcsolatos beruházásokra, emlékeztet rá, hogy az árverés bevételeinek legalább 50%-át az EU-ban és a fejlődő országokban egyaránt az éghajlatváltozással kapcsolatos fellépésekre kell újra befektetni, és sürgeti a Bizottságot, hogy ellenőrizze, mire fordítják az egyes tagállamok e bevételeket, és erről évente terjesszen jelentést a Parlament elé; kéri a tagállamokat, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának hosszú távú csökkentése céljából az árverések bevételeit hatékonyan használják fel kutatásra és fejlesztésre;

114. kéri a Bizottságot, hogy 2013-tól gyűjtse össze a kibocsátási egységek árveréséből származó bevételek felhasználására vonatkozó adatokat, és éves rendszerességgel tegyen közzé összehasonlító jelentést arról, milyen mértékben használják fel az egyes tagállamok az így befolyt összegeket az alacsony szénfelhasználású technológiák, illetve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését célzó egyéb eszközök előmozdítására;

115. kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot arra, hogy a tagállamok a kibocsátási egységek árveréséből származó bevételek meghatározott százalékát egy kiegészítő uniós finanszírozási eszköz biztosítására fordítsák, amelynek célja az innováció támogatása a stratégiai energiatechnológiai terv (SET-terv) vagy más, azzal egyenrangú kezdeményezések keretében;

116. kéri a Bizottságot, hogy az alacsony szénfelhasználású technológiák kifejlesztésének és alkalmazásának további előmozdítása érdekében vizsgáljon meg és vegyen tekintetbe kiegészítő és újító jellegű finanszírozási forrásokat, ideértve a regionális fejlesztési alapok lehetséges felhasználását is;

2012. március 15., csütörtök

117. hangsúlyozza, hogy az ütemterv keretében sürgősen felül kell vizsgálni a környezetre káros támogatásokat; felszólít arra, hogy a költségvetés konszolidálásának és a fenntartható gazdaság felé történő átmenet támogatása érdekében összehangolt fellépésre kerüljön sor, amelynek célja az összes környezeti szempontból káros támogatás azonosítása és felszámolása 2020-ig; kéri a Bizottságot, hogy 2013 végéig tegyen közzé közleményt, ismertetve minden olyan eszközt, amellyel az EU költségvetését – közvetlenül vagy a tagállamokon keresztül – olyan tevékenységek pénzügyi támogatásának igazolására használják fel, amelyek ellentétesek az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság megvalósítására vonatkozó ütemtervben rögzített célkitűzésekkel;

118. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy követeljék a fosszilis tüzelőanyagokra irányuló támogatások megszüntetéséről szóló G-20-megállapodás gyorsabb végrehajtását; hangsúlyozza, hogy a kívánt hatás érdekében a végrehajtást nemzetközi szinten kell koordinálni;

Kiegészítő intézkedések

119. felhívja a Bizottságot, hogy 2012 végéig terjesszen elő ambiciózus javaslatokat a metán, a feketeszén és a fluortartalmú gázok kibocsátásának csökkentésére;

120. emlékeztet arra, hogy a fa felválthatná a leginkább szén-dioxid-intenzív anyagokat – többek között az építőiparban –, és felszólít arra, hogy egyértelmű fontossági sorrendet állapítsanak meg a fenntartható módon kitermelt fa hasznosítása tekintetében, összhangot biztosítva mind az éghajlatváltozás, mind pedig a hatékony forrásfelhasználás terén kitűzött célokkal; úgy véli, hogy a hulladékból, bizonyos maradványokból és ipari melléktermékekből fenntartható bioenergia nyerhető, amennyiben megfelelő biztosítékok állnak rendelkezésre a talaj széntartalmának kiürülésével és a biológiai sokszínűség veszteségeivel, valamint az ugyanazon anyagok más felhasználásra történő áthelyezéséből fakadó közvetett kibocsátásokkal szemben;

121. emlékeztet arra, hogy az építőipar ökológiai „lábnyoma” hatalmas, mivel nagy mennyiségű nem-megújuló természeti erőforrást és energiát fogyaszt, és a szén-dioxid-kibocsátások lényeges részéért felelős; emlékeztet arra, hogy a megújuló építőanyagok használata csökkenti a természetes erőforrások fogyasztását és ezáltal a környezetnek okozott károkat; nyomatékosan kéri ezért a Bizottságot, hogy vegye jobban figyelembe az építőanyagok alacsony károsanyag-kibocsátását és energiahatékonyságát azok teljes élettartama során, és sürgeti a Bizottságot az ökológia szempontból fenntartható, megújuló és alacsony kibocsátású anyagok – például a fa – építőiparban való használatának előmozdítására; emlékeztet arra, hogy a fa növekedése során szén-dioxidot köt meg, így szénsemleges anyag;

*

* *

122. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Diszkriminatív internetes oldalak és a kormányok válaszai

P7_TA(2012)0087

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a diszkriminatív internetes oldalakról és a kormányok válaszairól (2012/2554(RSP))

(2013/C 251 E/14)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 3., 4. és 6. cikkére, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 2., 3., 4., 9., 10., 18., 19., 20., 21., 26., 45., 49., 56., 67., 83., és 258. cikkére, az Európai Unió Alapjogi Chartájára és az emberi jogok európai egyezményére (EJEE),

— tekintettel a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB tanácsi kerethatározatra ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL L 328., 2008.12.6., 55. o.

2012. március 15., csütörtök

- tekintettel az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
 - tekintettel Viviane Redingnek, a Bizottság alelnökének a PVV által indított weboldallalról szóló, 2012. február 11-i nyilatkozatára ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2012 február elején a holland Szabadságpárt (PVV) „Meldpunt Midden en Oost Europeanen” elnevezéssel internetes forródrótot indított, és arra hívta fel a polgárokat, hogy jelentsék be a „közép- és kelet-európai”, elsősorban lengyel, román és bolgár „munkaerő tömeges bevándorlásával” kapcsolatos panaszaikat; mivel arra kéri a polgárokat, hogy írják meg, tapasztaltak-e antiszociális magatartással kapcsolatos problémákat, és elvesztették-e munkájukat a fent említett állampolgárok miatt;
- B. mivel az EUMSZ 21. cikke rögzíti a polgárok Európai Unión belüli szabad mozgáshoz való jogát, az EUMSZ 45. cikke pedig a munkavállalók Európai Unión belüli szabad mozgáshoz való jogát;
- C. mivel az EUMSZ 18. cikke kimondja az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés elleni védelemhez való jogot, az EUMSZ 10. cikke pedig rögzíti a faji vagy etnikai származáson alapuló megkülönböztetés elleni védelemhez való jogot;
- D. mivel az Alapjogi Charta 10. cikke rögzíti a gondolatszabadsághoz való jogot, 11. cikke pedig a véleménynyilvánítás szabadságát;
- E. mivel az Európai Unió az EUSZ 2. cikkében foglaltak szerint a demokrácia és a jogállamiság értékein, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában és az EJE-ben rögzített alapvető jogok és szabadságok kétségbenvonhatatlan tiszteletben tartásán alapul;
- F. mivel a tagállamok kötelessége, hogy garantálják minden uniós polgár számára, hogy nem éri őket hátrányos megkülönböztetés vagy megfélemlítés, bárhol is élnek vagy vállalnak munkát Európában;
- G. mivel a PVV forródrótja nyíltan felbujt a közép- és kelet-európai országokból érkező európai uniós munkavállalókkal szembeni hátrányos megkülönböztetésre, és megosztottságot teremt a holland társadalom közösségei között;
- H. mivel a PVV által indított weboldal veszélyezteti a személyek szabad mozgását és a megkülönböztetés-mentességhez való jogot, amelyek a 2004/38/EK irányelven és a Szerződések vonatkozó cikkein alapulnak;
- I. mivel a holland kormány parlamenti támogatási megállapodást kötött a PVV-vel, és ennek köszönhetően számíthat többségre a holland parlamentben;
- J. mivel a holland kormány mindeddig nem ítélte el hivatalosan a PVV forródrótját;
- K. mivel e weboldal létrehozása heves vitát váltott ki Hollandiában, és számos politikai párt, médiaorgánus, kis- és középvállalkozás és más vállalat vezetője, civil társadalmi vezető és magánszemély ítélte el a PVV kezdeményezését; mivel számos ellenkezdeményezést indítottak, például egy olyan weboldalt, amelyen a lengyel emberekkel kapcsolatos pozitív tapasztalatokról lehet beszámolni;

⁽¹⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

⁽²⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/reding/multimedia/news/2012/02/20120211_en.htm

2012. március 15., csütörtök

- L. mivel tíz közép- és kelet-európai ország hollandiai nagykövetei erőteljes tiltakozásukat fejezték ki a weboldallal szemben, kijelentve, hogy az „negatív képet sugall a holland társadalom számára az uniós polgárok egy meghatározott csoportjáról”;
- M. mivel a rotterdami Erasmus Egyetemen készített legfrissebb tanulmányok ⁽¹⁾ szerint a Közép- és Kelet-Európából érkezett migráns munkavállalók jelentős mértékben hozzájárulnak a holland gazdaság és a holland munkaerőpiac teljesítményéhez;
- N. mivel a holland kormányzati politika korábbi elkötelezettsége az európai integráció mellett az utóbbi évek folyamán jelentősen mérséklődött, ami a jelenlegi holland kormány bizonyos kérdésekben – például a schengeni térség bővítése és a munkavállalók szabad mozgása tekintetében – képviselt álláspontjában is meg nyilvánul;
- O. mivel fennáll a valós kockázata annak, hogy más tagállamokban is hasonló forródrótokat indítanak;
1. határozottan elítéli a PVV által indított weboldalt, mivel az ellentétes az emberi méltóság, a szabadság, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának alapvető európai értékeivel, továbbá az Európai Unió lényegi alapja – azaz a pluralizmus, a megkülönböztetésmentesség, a tolerancia, a szolidaritás és a szabad mozgás – lerombolásának kockázatát hordozza.
 2. úgy ítéli meg, hogy a PVV forródrót rosszindulatú kezdeményezés, amely társadalmi megosztottságot kíván teremteni, és politikai előnyre akar szert tenni a kelet- és közép-európai munkavállalók kárára;
 3. nyomatékosan felszólítja Mark Rutte miniszterelnököt, hogy a holland kormány nevében ítélje el ezt a sajnálatos kezdeményezést, és határolja el magát tőle; hangsúlyozza továbbá, hogy az Európai Unió valamennyi kormányának kötelessége biztosítani a szabad mozgáshoz és a megkülönböztetésmentességhez fűződő jogokat, és ezért felszólítja az Európai Tanácsot, hogy hivatalosan ítélje el a PVV forródrótját, mivel az alássa az említett jogokat, és ellentétes az európai értékekkel és alapelvekkel;
 4. felszólítja a holland kormányt, hogy ne hunyjon szemet a Szabadságpárt által folytatott, az EU alapvető értékeivel ellentétben álló politikák felett;
 5. felszólítja a holland hatóságokat annak kivizsgálására, hogy ez a kezdeményezés gyűlöletkeltéshez és hátrányos megkülönböztetéshez vezetett-e;
 6. hangsúlyozza, hogy az EU-hoz 2004-ben és 2007-ben csatlakozó országokból érkező munkavállalók pozitív hatást gyakoroltak a tagállamok gazdaságaira, nem okoztak komoly zavarokat munkaerőpiacon, sőt, komoly hozzájárulást tettek a fenntartható gazdasági növekedéshez az EU-ban;
 7. kéri a holland kormányt, hogy mihamarabb adjon választ a Bizottság levelére azon tervezett jogszabály tárgyában, amely sértheti az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelvet, és hogy tegyen eleget a Parlament által az állásfoglalásaiban kifejezésre juttatott elvárásoknak;
 8. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek meg minden lehetséges intézkedést a többek között a nevezett weboldalon is megnyilvánuló idegengyűlölő magatartásformák terjedésének megfékezése érdekében, valamint biztosítsák a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni küzdelemről szóló kerethatározat hatékonyságát és végrehajtását valamennyi tagállamban;
 9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Arbeidsmigranten uit Polen, Roemenie en Bulgarije in Den Haag. Sociale leefsituatie, arbeidpositie en toekomstperspectief, Prof. Godfried Engbersen, Afdeling Sociologie Universiteit Rotterdam.

2012. március 15., csütörtök

Az oroszországi elnökválasztás eredménye

P7_TA(2012)0088

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása az oroszországi elnökválasztás eredményéről (2012/2573(RSP))

(2013/C 251 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió és az Oroszországi Föderáció között megkötött partnerségi és együttműködési megállapodásra, amely 1997-ben lépett életbe, és amelyet az azt felváltó új megállapodás hatályba lépéséig meghosszabbítottak,
 - tekintettel arra, hogy jelenleg tárgyalások folynak az EU–Oroszország kapcsolatoknak új, átfogó keretet biztosító új megállapodásról, valamint tekintettel a 2010-ben kezdeményezett modernizációs partnerségre,
 - tekintettel az Oroszországról szóló korábbi jelentéseire és állásfoglalásaira, különösen a közelgő oroszországi elnökválasztásról szóló 2012. február 16-i ⁽¹⁾, és az Állami Duma-választások eredményéről szóló 2011. december 14-i ⁽²⁾ állásfoglalására, és különösen a Duma-választások lefolytatását illető kritikai megjegyzéseire, továbbá az Orosz Állami Duma 2011. decemberi választására való felkészülésről szóló 2011. július 7-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az EBESZ/Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODHIR), az EBESZ Parlamenti Közgyűlése és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése 2012. március 5-i előzetes megállapításairól és következtetéseiről szóló közös nyilatkozatra,
 - tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a 2012. március 4-i oroszországi elnökválasztásról szóló 2012. március 4-i nyilatkozatára, valamint a 2011. december 14-én, Strasbourgban megrendezett EU–Oroszország csúcstalálkozón elhangzott beszédére, továbbá az oroszországi politikai helyzetről szóló, Brüsszelben elhangzott, 2012. február 1-jei beszédére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel Oroszország stratégiai partnereként és közvetlen szomszédjaként az EU különös figyelemmel kísérté a választási folyamatot, a nyilvános vitát és a 2011. decemberi Állami Duma-választásokkal és a 2012. március 4-i elnökválasztással kapcsolatos széles körű, folyamatos oroszországi tiltakozásokat;
- B. mivel továbbra is komoly aggodalom kíséri az Oroszországi Föderációban végbemenő, az emberi jogok tiszteletben tartásával és védelmével, valamint a közmegegyezésen alapuló demokratikus elvek, választási szabályok és eljárások tiszteletben tartásával kapcsolatos fejleményeket; mivel az Oroszországi Föderáció az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet teljes jogú tagja, és ezért elkötelezte magát a demokrácia alapelvei és az emberi jogok tiszteletben tartása mellett;
- C. mivel 2011. április 12-én az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéletben utasította el a politikai pártok oroszországi bejegyzésének nehézkes eljárásait, amelyek nem felelnek meg az Európa Tanács és az EBESZ választási normáinak; mivel a politikai pártok és jelöltek bejegyzésének korlátozása akadályozza a politikai versenyt és a pluralizmust Oroszországban;
- D. mivel a választási törvények javítására irányuló, közelmúltbeli korlátozott kezdeményezések ellenére az általános szabályok továbbra is túlságosan bonyolultak és egyes esetekben homályosak, ami a jogalap következtelen alkalmazását eredményezi;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0054.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0575.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0335.

2012. március 15., csütörtök

- E. mivel az orosz hatóságok megpróbálták hitelétől megfosztani a választások megfigyelésében részt vevő nem kormányzati szervezeteket, és különösen a Golosz szövetséget, amelyet kilakoltattak moszkvai központi irodahelyiségeiből és médiakampányt indítottak ellene, melynek célja a szövetség hírnevének megtépázása volt, továbbá regionális irodáit adóhatósági ellenőrzéseknek vetették alá; mivel a független média is komoly nyomás alá került;
- F. mivel az EBESZ/a Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODHIR), az EBESZ Parlamenti Közgyűlése és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése 2012. március 5-i előzetes megállapításairól és következtetéseiről szóló közös nyilatkozata szerint a választási folyamat nem volt sem szabad, sem tisztességes, mivel „határozottan egy jelöltnek kedvezett”, mivel az esetleges versenytárs jelöltek a nyilvántartásba vételi eljárás során feljelentették, a tömegtájékoztatásban megjelenő tájékoztatás egyenlőtlen és elfogult volt és az állami forrásokat egy adott jelölt javára használták fel;
- G. mivel a 2011. december 4-i Duma-választások óta az orosz nép számos tömegdemonstráció – különösen a fehér szalagos demonstráció – keretében nyilvánította ki a nagyobb mértékű demokrácia és a választási rendszer átfogó reformja iránti vágyát;
1. az EBESZ/ODHIR és az olyan hazai megfigyelő szervezetek, mint a Golosz, a Grazhdanin Nabludatel, a Szavazók Ligája és a politikai pártok képviselői előzetes következtetéseit fényében tudomásul veszi az elnökválasztás eredményét;
 2. a modernizációs menetrendet – amely a fennálló hiányosságok orvoslását célzó reformok bevezetése és végrehajtása céljából a gazdasági és a politikai reformokra is kiterjedő párbeszédet is magában foglal – teljes mértékben támogatva hangsúlyozza Oroszország közelítésének kritikus fontosságát;
 3. erőteljesen bírálja az e választások előkészítése és levezetése során tapasztalt hiányosságokat és szabálytalanságokat és a tényt, hogy a választók választási lehetősége korlátozott volt; **kiemeli, hogy a választási kampány alatt az orosz média nem nyújtott kiegyensúlyozott tájékoztatást valamennyi jelöltől, ami ellentétes a jogszabályi előírásokkal;** üdvözlí a civil szervezetek kampánybeli részvételét és valamennyi szabálytalanság átfogó és átlátható elemzésére és a későbbi választásokra tekintettel demokratikus szabályok bevezetésére, szigorítására és végrehajtására szólít fel; **sajnálatait fejezi ki a több tucat tiltakozó demonstráció alatti, Oroszország-szerte történő fogvatartása miatt;**
 4. felkéri Medvegyev elnököt, hogy állja a szavát és garantálja a politikai rendszer szükséges reformjainak elfogadását, és elvárja, hogy az új orosz elnök készen áll majd a reformok továbbvitelére, ideértve a politikai pártok bejegyzésére vonatkozó szabályok oly szükséges egyszerűsítését is; komoly elkötelezettségre szólít fel a tömegtájékoztatás szabadságával, a gyülekezési szabadsággal és a véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos problémák megoldása érdekében; megismétli, hogy az EU készen áll arra, hogy – többek között a modernizációs partnerség által biztosított keretek közt is – együttműködjön Oroszországgal az emberi és az alapvető jogok tiszteltben tartásának – melynek kapcsán kulcselem a politikai foglyok szabadon bocsátása –, valamint a független jogállamiság hatékonyságának Oroszországban történő javítása érdekében;
 5. arra ösztönzi az orosz hatóságokat és az Állami Dumában képviselt politikai pártokat, hogy kezdjenek érdemi párbeszédet a demokrácia mellett tüntetőkkal és az ellenzékkel az átfogó reform, az átláthatóság és a demokrácia érdekében; felszólítja az újonnan megválasztott Vlagyimir Putyin elnököt, hogy fogja vissza a tiltakozók elleni felszólalásai élet és kezdjen velük őszinte párbeszédet az ország jövőjéről;
 6. arra bátorítja az orosz demokratikus ellenzék különböző csoportjait, hogy a politikai reformok pozitív programja mögé felsorakozva vonják szorosabbra kapcsolataikat, így kínálva az orosz polgároknak hiteles alternatívát;
 7. üdvözlí Dmitrij Medvegyev elnök azon döntését, hogy elrendeli a főügyésznél 32 büntetőügy felülvizsgálatát, ideértve Mihail Hodorovszkij bebörtönzését is; felszólítja az újonnan megválasztott Vlagyimir Putyin elnököt, hogy rendeljen el hasonló felülvizsgálatot Szergej Magnyickij ügyében;

2012. március 15., csütörtök

8. megállapítja, hogy az Állami Duma első körben jóváhagyta a politikai rendszer átfogó módosítását célzó elnöki jogszabálytervezetet, amely magában foglalja a politikai pártok bejegyzésére és választásokon való részvételére vonatkozó szabályok egyszerűsítését; sürgeti az Állami Dumát, hogy a szükséges jogszabályok elfogadásakor vegye figyelembe a nem bejegyzett pártok által közösen benyújtott módosításokat is; valamennyi féltől elvárja, hogy az újonnan megválasztott elnök beiktatása előtt megragadja a lehetőséget, és határoz egy átfogó reformcsomagról, amely kiterjed a választási rendszer módosítására is; határozottan reméli, hogy a Medvegyev-munkacsoportban megvitatás alatt álló valamennyi reformjavaslat sikerrel jár és maradéktalanul végrehajtásra kerül; meggyőződése, hogy egy új választási törvény és az ellenzéki politikai pártok bejegyzése biztosítaná a szabad és tisztességes Állami Duma-választások alapját;

9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Oroszországi Föderáció kormányának és parlamentjének, az Európa Tanácsnak, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

Kazahsztán

P7_TA(2012)0089

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása Kazahsztánról (2012/2553(RSP))

(2013/C 251 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EUSZ 21. cikkében foglalt, az Unió külső fellépéseiről szóló általános rendelkezésekre, valamint a nemzetközi megállapodások megkötésére vonatkozó, az EUMSZ 218. cikkében foglalt eljárásra,
- tekintettel a Közép-Ázsiára vonatkozó európai uniós stratégiára,
- tekintettel az Európai Közösség és Kazahsztán közötti partnerségi és együttműködési megállapodásra, amely 1999-ben lépett hatályba, és különösen annak az általános elvekről szóló szakaszon belüli 2. cikkére,
- tekintettel az Európai Tanács 2007. június 21–22-i ülésén elfogadott, a Közép-Ázsiával folytatandó új partnerségre vonatkozó stratégiára és a stratégia tekintetében elért haladásról szóló 2008. június 24-i és 2010. június 28-i közös jelentésekre,
- tekintettel a Tanács Kazahsztánra vonatkozó, 2011. május 24-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EU által EBESZ állandó tanácsában 2011. november 3-án és december 22-én, valamint 2012. január 19-én, január 26-án és február 9-én tett nyilatkozatokra, valamint az EU főképviselője/alelnöke Catherine Ashton által a Zhanaozen kerületben bekövetkezett eseményekről szóló 2011. december 17-i és a 2012. január 15-i kazahsztáni parlamenti választásokról szóló 2012. január 17-i nyilatkozatára,
- tekintettel a 2012. január 15-i EBESZ/ODIHR parlamenti választásokat megfigyelő küldöttségének előzetes megállapításairól és következtetéseiről szóló nyilatkozatára,
- tekintettel a kazahsztáni média helyzetéről az EBESZ médiaszabadsággal foglalkozó képviselője által 2012. január 25-én tett nyilatkozatra,
- tekintettel az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatalának igazgatója által a kazah ellenzékkel szembeni korlátozó intézkedésekről tett, 2012. február 1-jei nyilatkozatra,
- tekintettel a Közép-Ázsiára vonatkozó európai uniós stratégiáról szóló 2011. december 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0588.

2012. március 15., csütörtök

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Emberi Jogi Tanácsáról szóló, 2012. február 16-i állásfoglalásának ⁽¹⁾ 23. bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel mind az EU, mind Kazahsztán számára jelentős előnyökkel járhat a szorosabb együttműködés, és az Európai Parlament támogatja e célkitűzést, egyúttal hangsúlyozva, hogy a gazdasági együttműködésnek együtt kell járnia a politikai együttműködéssel, és a közös értékek érvényre juttatására és fenntartására irányuló politikai akaraton kell alapulnia, mivel Kazahsztán kulcsszerepet játszik Közép-Ázsia stabilitása és biztonsága, valamint az egész régió gazdasági fejlődése szempontjából;
- B. mivel 2011 júniusában elindították a jelenleg érvényben lévő, partnerségi és együttműködési egyezményt felváltó, az EU és Kazahsztán közötti új, megerősített megállapodásról szóló tárgyalásokat;
- C. mivel a kazah elnök 2012. február 17-én több olyan törvényt írt alá, amelyek célja javítani a munkaügyi kapcsolatok jogi kereteit, a munkavállalói jogokat és a szociális párbeszédet, valamint az igazságszolgáltatás függetlenségét;
- D. mivel 2011. december 16-án számos személy életét veszítette és még többen sérüléseket szenvedtek a Nyugat-Kazahsztánban, Zhanaozen városában történt zavargások során, ahol a főtéren több mint 3 000 ember tüntetett békésen a május óta sztrájkoló olajipari munkások arra irányuló követeléseinek támogatásul, hogy magasabb bérek és jobb munkakörülmények mellett dolgozhassanak, valamint hogy saját maguk választhassák meg szakszervezeti vezetőiket;
- E. mivel a hatóságok jelentése szerint 17-en vesztették életüket, miután a független jelentések és az események szemtanúi szerint a rohamrendőrség megtámadta a tiltakozókat, tüzet nyitva a civilekre, többek között fegyvertelen sztrájkolókra és családjukra; mivel az összecsapásokat követően a kazah hatóságok rendkívüli állapotot hirdettek, és megtiltották az újságírók és független megfigyelők bejutását Zhanaozen városába; mivel a rendkívüli állapotot 2012. január 31-én végre feloldották, de az események tanúi szerint a halálos áldozatok száma jóval magasabb volt; mivel a regionális hatóságok ígéretet tettek a történetek során életüket vesztő áldozatok családjainak pénzügyi támogatására;
- F. mivel továbbra is homályos a kép arról, hogy tulajdonképpen mi is történt Zhanaozenben 2011. december 16-án; mivel a hatóságok először is elvágták a kommunikációs csatornákat, majd a városba való bejutást szükségállapot elrendelése mellett tartották ellenőrzés alatt, amely 2012 január 31-ig tartott; mivel a független médiákkal szembeni megfélemlítések és erőszakos támadások, valamint a polgárokat nyomasztó megfélemlítő légkör továbbra sem teszi lehetővé, hogy a helyzettel kapcsolatban tisztábban lássunk; mivel a 2011. decemberi zhanaozeni eseményekre válaszul a kazahsztáni hatóságok fokozták az internet cenzúrázását az országban, most pedig bevezetik a teljes internetes adatforgalom mélyreható ellenőrzését;
- G. mivel 2011 decembere óta megközelítőleg 43 személyt tartóztattak le, köztük az olajipari munkások sztrájkjában részt vevő Talat Saktaganovát, Roza Tuletaevát és Natalya Azhigalievát, akiket az ellenük felhozott vádak alapján hat évig terjedő börtönbüntetésre ítélnének; mivel a zhanaozeni tömegtüntetés megszervezésének gyanújával 2012. február 3-án több, muzulmán aktivizmussal gyanúsított fiatalot tartóztattak le Uralsk városában;
- H. mivel Kazahsztán elnöke az események teljes körű kivizsgálását szorgalmazta és e célból létrehozott egy kormánybizottságot, amelynek elnöke az első miniszterelnök-helyettes, továbbá nemzetközi, köztük ENSZ-szakértőket is felkért a vizsgálati eljárásban való részvételre; mivel több rendőrtisztet is felelősségre vontak amiatt, hogy fegyverüket indokolatlanul használták, ám vádat még egyikük ellen sem emeltek;
- I. mivel számos beszámoló szerint a fogvatartottakat megkínózták és egyéb módon bántalmazták; mivel ezzel kapcsolatban is szükség van hiteles nyomozásra és azt követő megfelelő jogi lépésekre;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0058.

2012. március 15., csütörtök

- J. mivel a 2012. január 15-án tartott általános választásokat az EBESZ úgy ítélte meg, hogy azok nem felelnek meg az EBESZ normáinak, mivel széles körű szavazási szabálytalanságok történtek, amennyiben az állami forrásokat és jelmondatokat a kormányzó párt népszerűségének növelésére használták fel, ami nem felel meg a ténylegesen pluralista választások lefolytatásához szükséges előfeltételeknek, bár a választásokat technikai szinten ezúttal megfelelően bonyolították le;
- K. mivel 2012. január 6-án a kazah miniszterelnök aláírta a biztonsági erők hatáskörét kiterjesztő nemzetbiztonsági törvényt, amely úgy rendelkezik, hogy az ország nemzetközi hírnevének ártó személyeket destruktivizmus vádjával el lehet ítélni;
- L. mivel Kazahsztánban az emberi jogok helyzetében az elmúlt hónapokban jelentős romlás mutatkozott, amely most tovább folytatódik, és ezt az EU által az EBESZ állandó tanácsán belül tett nyilatkozatok, valamint az EBESZ médiaszabadsággal foglalkozó képviselőjének nyilatkozatai és az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Irodájának igazgatója által tett nyilatkozatok is tükrözik;
- M. mivel 2011 szeptemberében a hatóságok elfogadtak egy vallásról szóló törvényt, mely minden vallásos csoportot arra kötelez, hogy újra nyilvántartásba vetesse magát, és olyan rendelkezéseket is tartalmaz, melyek gátolhatják a kazahsztáni állampolgárok szabad vallásgyakorlását; mivel ezen túlmenően a vallásra, a tömegtájékoztatási eszközökre és a nemzetbiztonságra vonatkozóan nemrégiben elfogadott jogszabályok mindegyike tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek megerősítik Kazahsztán politikai rendszerének illiberális jellegét és ellentmondanak a hangzottatott demokratizálódási törekvéseknek;
- N. mivel 2011. augusztus 8-án Aktau város bírósága Natália Szokolovát, az olajipari munkások ügyvédjét bűnösnek találta „társadalmi ellentétek szításában” és „illegális gyülekezésben való aktív részvételben”, és hat év börtönbüntetésre ítélte;
- O. mivel annak reményében, hogy ezzel nemzetközi megítélésén javíthat, 2010-ben Kazahsztán elvállalta az EBESZ elnöki feladatait, és elkötelezte magát egy sor demokratikus reform, valamint a szervezet alapelveinek tiszteletben tartása mellett;
- P. mivel az utóbbi két hónapban az Alga és Azat ellenzéki pártok és a Kazah Szocialista Mozgalom, valamint a független média, beleértve a Vzglyad, a Golos Republik és a Respublika napilapot és a STAN szatellites TV-állomást, továbbá a Zhanartu szakszervezethez hasonló független szakszervezeteket és más civil társadalmi szervezeteket, egyre erősebb elnyomás célpontjává váltak, és letartóztatták többek között Vlagyimir Kozlovot, az ALGA párt vezetőjét, továbbá Igor Vinyavszkijt, a Vzglyad főszerkesztőjét; mivel 2012. január 28-án Almatiban mintegy 1 000 ember vett részt az elnyomás elleni, nem engedélyezett tüntetésen, és felszólították a hatóságokat, hogy vessenek véget a politikai üldözéseknek;
- Q. mivel az ellenzéki pártok bejelentették, hogy 2012. március 24-én Almatiban tiltakozó felvonulást rendeznek a zhanaozeni öldöklés óta eltelt 100 napra emlékezve;
- R. mivel az, hogy Vlagyimir Kozlovot nem sokkal az Európai Parlamenten és a Külügyi Szolgálaton belül tartott találkozóról való hazatérését követően tartóztatták le és tartották elzárva a külvilágtól, az EU számára további aggodalomra ad okot, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megőrizzük intézményünk azon képességét, hogy az EU partnerországaiban működő szereplők széles körével folytasson párbeszédet anélkül, hogy az negatív következményekkel járna a párbeszédben részt vevők számára;
1. hangsúlyozza az EU és Kazahsztán közötti kapcsolatok fontosságát, valamint azt, hogy meg kell erősíteni a két fél gazdasági és politikai együttműködését a terrorizmus, a szervezett bűnözés és a kábítószerek-kereskedelem elleni fellépés mellett többek között az olyan stratégiai jelentőségű területeken is, mint a demokrácia, az emberi jogok, a környezetvédelem, az energiaügy, a kereskedelem és a közlekedés; hangsúlyozza, hogy az elmúlt évben fokozódott az együttműködés, gyakoriak voltak a magas szintű megbeszélések, valamint megkezdődtek az új partnerségi és együttműködési megállapodásra irányuló tárgyalások;
 2. súlyos aggodalmának ad hangot a 2011. decemberben 16-án a kazahsztáni Zhanaozenben történtek miatt, amikor legalább 17-an meghaltak és 110-en megsebesültek, valamint kifejezi együttérzését;

2012. március 15., csütörtök

3. határozottan elítéli a rendőrségi erők által Zhanaozenben a tüntetők ellen alkalmazott erőszakos fellépést, és kéri az események független és hitelt érdemlő kivizsgálását, a nemzetközi közösség bevonásával;
4. kinyilvánítja azon szándékát, hogy Kazahsztánnal folytatott kapcsolatai részeként folytassa a párbeszédet a civil társadalom szereplőivel, összhangban más harmadik országokkal folytatott gyakorlatával; elvárja e párbeszéd tiszteletben tartását, továbbá hangsúlyozza, hogy nem hagyja érintetlenül a párbeszédben részt vevő partnereinek sorsa;
5. meggyőződése, hogy 2011. december közepe előtt a Nyugat-Kazahsztánban, az olajágazatban dolgozó munkavállalókkal kialakult vita rossz kezelése volt a népesség elégedetlenségének fő oka; meggyőződése, hogy a társadalmi megbékélés és a fenntartható stabilitás eléréséhez kulcsfontosságú a munkavállalók szerveződési szabadságának szavakban és tettekben megnyilvánuló elismerése, a szakszervezeti képviselőkkel, a munkavállalókkal és a hatóságokkal a kölcsönös tisztelet jegyében folytatott párbeszéd, az elbocsátott munkavállalók ismételt alkalmazása, vagy számukra új munkahely biztosítása, a közelmúltbeli események miatt szenvedéseket átélő családok támogatása és az új végrehajtó hatóságokba vetett bizalom kiépítése;
6. kéri az EKSZ-t, hogy szorosan kövesse nyomon a demonstrációk szervezésével vádolt személyek ügyének tárgyalásait, és tegyen jelentést az Európai Parlamentnek;
7. üdvözli, hogy a közelmúltban szabadon bocsátották Jevgenyij Zsovtisz emberi jogi jogvédőt, az emberi jogok és a jogállamiság nemzetközi irodájának kazahsztáni igazgatóját, illetve Toknyijaz Kucsukovot, a Vremja újságíróját, akiknek a bíróság 2012. február 2-án amnesztiát adott, miután 2009 szeptemberében négy év munkatáborra ítélték őket;
8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az emberi jogokkal kapcsolatos fejlemények már régóta fennálló és nemrégiben felerősödött negatív tendenciája alól ezen kívül kevés kivétel tapasztalható, valamint felkéri a kazah hatóságokat, hogy garantálják a letartóztatott aktivisták családjának biztonságát;
9. sürgeti a kazah hatóságokat, hogy mindent tegyenek meg országuk emberi jogi helyzetének javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az EU és Kazahsztán közötti új, megerősített partnerségi és együttműködési megállapodásról folyó tárgyalások terén az előrehaladásnak a politikai reformoktól kell függniük; ösztönzi Kazahsztánt, hogy továbbra is tartsa fenn elkötelezettségét a további reformok mellett annak érdekében, hogy kiépülhessen a nyílt és demokratikus társadalom, amely magában foglalja a független civil társadalmat, az ellenzéket, valamint az alapvető jogok és a jogállamiság tiszteletben tartását;
10. ismételten hangsúlyozza, hogy az információk és a kommunikáció korlátozásoktól mentes elérhetősége és az internethez való cenzúramentes hozzáférés (digitális szabadságok) egyetemes jogok, és nélkülözhetetlenek az olyan emberi jogok, mint a szabad véleménynyilvánítás és az információkhoz való hozzáférés gyakorlásához, illetve a közélet átláthatóságának és elszámoltathatóságának biztosításához;
11. üdvözli az elmúlt hónapokban végrehajtott jogszabály-módosításokat, amelyek célja az volt, hogy több párt indíthasson jelölteket a parlamenti választásokon; megállapítja, hogy a legutóbbi parlamenti választások óta három párt képviselteti magát a parlamentben; sajnálatosnak tartja, hogy több ellenzéki párt nem vetetheti magát nyilvántartásba, valamint ösztönzi a kazah hatóságokat, hogy hajtsák végre azokat a további reformokat, amelyek a ténylegesen plurális választásokhoz, valamint a független média és a nem kormányzati szervezetek működéséhez szükségesek;
12. felkéri a kazah hatóságokat, hogy prioritásként orvosolják az EBESZ/ODIHR jelentésében megfogalmazott problémákat annak érdekében, hogy az ország ellenzéke betölthesse a demokratikus társadalomban neki jutó szerepet, valamint mindent tegyenek meg a nemzetközi választási normák tiszteletben tartásáért; felkéri az EKSZ-t, hogy támogassa Kazahsztánt e problémák megoldásában;
13. tudomásul veszi a Kazahsztán WTO-csatlakozásával kapcsolatos menetrendet, amely segít majd egyenlő piaci feltételeket kialakítani mindkét fél üzleti közössége számára, megkönnyíti és liberalizálja majd a kereskedelmet, illetve egyértelműen bizonyítja majd az együttműködési készséget és a nyitottságot; hangsúlyozza, hogy a csatlakozással Kazahsztán jogi kötelezettséget vállal a WTO valamennyi szabályának betartására, beleértve a protekcionista intézkedések felszámolását is;

2012. március 15., csütörtök

14. felháborítónak tartja, hogy 2012 januárja óta börtönbe zártak több ellenzéki vezetőt és újságíró, valamint felszólítja a kazah hatóságokat, hogy hagyjanak fel az országon belüli ellenzék és független média elnyomásával, és engedjenek szabadon minden politikai okokból bebörtönzött személyt, beleértve Vlagyimir Kozlovot, az ALGA párt vezetőjét, Igor Ninyavszkijt, a Vzglyad napilap főszerkesztőjét, valamint Natália Szokolovát, a sztrájkoló olajipari munkások ügyvédjét, továbbá az EU által az EBESZ állandó tanácsán belül az utóbbi időben tett nyilatkozatok során említett, továbbra is fogva tartott valamennyi személyt; kéri, hogy Kozlov úr találkozhasson közvetlen családtagjaival és feleségével, továbbá hogy független szakértők értékeljék egészségi állapotát; üdvözlí Natália Szokolova, a karazhanbasmunai olajművek szakszervezetei ügyvédjének szabadon bocsátását, akit előzőleg hat év börtönbüntetésre ítélték, és akinek büntetését most három év felfüggesztett börtönbüntetésre enyhítették; sajnálataát fejezi ki mindazonáltal amiatt, hogy Natália Szokolova a legfelső bíróság ítélete értelmében felfüggesztett börtönbüntetésének ideje alatt nem folytathat szakszervezeti tevékenységet;

15. sürgeti a kazah hatóságokat, hogy sürgősen erősítsék meg a gyülekezési, egyesülési és vallásszabadság valamint a kifejezés szabadságának tiszteletben tartását, követve az EBESZ képviselőinek és szerveinek ajánlásait, valamint fokozott figyelmet fordítva Kazahsztán nemzetközi kötelezettségvállalásaira, továbbá tegyenek eleget azon ígéretüknek, amelyeket azon döntést megelőzően tettek, hogy a 2010-ben Kazahsztán töltheti be az EBESZ elnöki tisztjét; felhívja a figyelmet a 2009-ben elfogadott, alaposan előkészített nemzeti emberi jogi cselekvési tervre, és sürgeti a kazah hatóságokat, hogy teljes mértékben hajtsák azt végre;

16. meggyőződése, hogy Kazahsztán hatóságai és társadalma számára komoly előnyökkel járna, ha ilyen intézkedéseket hoznának, nem utolsósorban a stabilitás, a biztonság és az ország nemzetközi megítélésének korábbiakhoz hasonló komoly javulása szempontjából;

17. kiemeli, hogy 2012 januárja óta Kazahsztán hivatalos képviselői nyíltan és konstruktívan vettek részt az Európai Parlament képviselőivel az EP-ben szervezett találkozókra, amelyeken jelen voltak a civil társadalom és a nem kormányzati szervezetek képviselői is, és a találkozókra nyitottan mutatkoztak az események nemzetközi részvétellel történő kivizsgálására, továbbá tájékoztatást ígértek az elmúlt hónapok letartóztatásait illetően; elvárja, hogy a bejelentéseket konkrét tettek kövessék;

18. hangsúlyozza az EU és a kazah hatóságok közötti, az összes problémát nyíltan felvető emberi jogi párbeszéd fontosságát; kéri a párbeszéd megerősítését annak érdekében, hogy hatékonyabbá és eredményorientáltabbá válhasson, illetve lehetővé tegye a civil társadalmi szereplők bevonását;

19. felkéri az EU-t, és különösen az EU külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy szorosan kísérjék figyelemmel a fejleményeket, tájékoztassák aggodalmaikról a kazah hatóságokat, ajánlják fel segítségüket, valamint rendszeresen tegyenek jelentést az Európai Parlamentnek;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a főképviselőnek/alelnöknek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kazah Köztársaság kormányának és parlamentjének, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

A nigériai helyzet

P7_TA(2012)0090

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a nigériai helyzetről (2012/2550(RSP))

(2013/C 251 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Ashton alelnök/főképviselő karácsonyi robbantásokkal kapcsolatos 2011. december 26-i és a nigériai Kanóban történt robbantásokkal kapcsolatos 2012. január 22-i nyilatkozataira,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nigériai támadásokról szóló 2011. december 27-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,

2012. március 15., csütörtök

- tekintettel a polgári és politikai jogok 1966. évi nemzetközi egyezségokmányára, amelyet Nigéria 1993. október 29-én ratifikált,
 - tekintettel a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó Cotonou-i Megállapodás második felülvizsgálatára, amelyet Nigéria 2010. szeptember 27-én ratifikált,
 - tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak 1981. évi afrikai chartájára, amelyet Nigéria 1983. június 22-én ratifikált,
 - tekintettel az ENSZ 1981-ben elfogadott, a valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséről szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel a Nigériai Szövetségi Köztársaság alkotmányára és különösen annak a vallásszabadság védelméről szóló, „A gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadság” című IV. fejezetében található rendelkezéseire,
 - tekintettel a 2012. február 8-án Abujában tartott Nigéria–EU miniszteri találkozóra,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága E/CN.4/RES/2005/69. számú határozatára, amelyben felkéri a főtítkárt, hogy nevezzen ki különleges képviselőt az emberi jogok, a transznacionális társaságok és egyéb üzleti vállalkozások vonatkozásában,
 - tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programjának az ogoniföldi környezeti helyreállítási hivatal felállítására vonatkozó ajánlásaira,
 - tekintettel a Nigériáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel döbbenetén értesült a Boko Haram iszlamista terrorista szekta által elkövetett fegyveres és bombatámadások legújabb hullámáról, amelynek során 2012. január 20-án legkevesebb 185 ember vesztette életét Kanóban, és amely főként rendőrállomásokat vett célba; mivel a Boko Haram egy, a városban éjszaka kiosztott szórólapon figyelmeztette Kano lakosait, hogy folytatni fogja a biztonsági szervek elleni támadásokat, és kitartásra szólított fel, mivel a csoport célja egy „iszlamista rendszer” bevezetése;
- B. mivel emberi jogi szervezetek dokumentálták, hogy a Boko Haram iszlamista csoport érintett a rendőrségi épületek, katonai létesítmények, templomok és bankok elleni támadásokban, valamint az ENSZ székházánál történt, legkevesebb 24 emberéletet kioltó és több mint 100 másik embert megsebesítő öngyilkos bombamerényletben;
- C. mivel a Boko Haram erőszakjára reagálva a nigériai rendőrség és katonaság a bírósági eljárást mellőzve számos olyan embert kivégezt, akiket a csoportbeli tagsággal gyanúsítottak;
- D. mivel a Boko Haram keresztényeket vett célba, éppen karácsony napján, amikor több tucat ember vált a robbantások áldozatává, amelyek közül a legpusztítóbb 44 emberéletet követelt egy katolikus templomnál a főváros, Abuja közelében; és mivel a Boko Haram megesküdött, hogy vallási háborút indít a keresztények ellen, és kiűzi őket az ország muszlim többségű északi részéről;
- E. mivel a Boko Haram 2012. január 3-án ultimátumot adott ki, és három napot adott az Észak-Nigériában élő keresztényeknek a távozásra; mivel 2012. január 5-én Gombéban legkevesebb nyolc, istentiszteleten részt vevő keresztényt, 2012. január 6-án pedig Mubiban 20 gyászó keresztényt öltek meg;
- F. mivel a Boko Haram két öngyilkos merénylete 2012. február 26-án Jos városában egy templom előtt felrobbantott egy robbanószerrel megrakott gépkocsit, három ember halálát okozva és 38 embert megsebesítve; továbbá mivel 2012. február 21-én szélsőségesek Suleja városban bombát robbantottak egy templomnál, aminek következtében öt ember megsebesült;

2012. március 15., csütörtök

- G. mivel a Boko Haram 2012. március 4-én bejelentette, hogy összehangolt támadássorozatot fog indítani az ország északi részein élő keresztény közösség egészének megsemmisítése céljából;
- H. mivel a vallás, a meggyőződés, a lelkiismeret és a gondolat szabadsága alapvető és egyetemes értékek, és a demokrácia lényeges elemei; mivel az Európai Unió több alkalommal is kifejezte a vallásszabadság, a meggyőződés szabadsága, a lelkiismereti szabadság és a gondolatszabadság melletti elkötelezettségét, és hangsúlyozta, hogy a kormányok kötelessége e szabadságjogok világszerte történő biztosítása;
- I. mivel a Boko Haram több mint 900 ember haláláért felelős, akik a 2009 júliusa óta elkövetett mintegy 160 különböző támadásban veszítették életüket; mivel több közelmúltbeli jelentés arra utal, hogy kapcsolat lehet a Boko Haram és az AQMI (Al-Kaida az Iszlám Maghrebben) között, ami komoly veszélyt jelentene a Száhel-övezet és Nyugat-Afrika békéjére és biztonságára;
- J. mivel az erőszak megnövekedésére válaszul Goodluck Jonathan elnök 2011. december 31-én szükségállapotot hirdetett több államban, és átmenetileg lezárta a Csáddal, Kamerunnal és Nigerrrel szomszédos határszakaszokat; mivel az elnök elismerte, hogy a Boko Haram szervezet beszivárgott az állami intézményekbe és a biztonsági erőkbe, miközben korrupt tisztviselők állítólag fegyverekkel látták el a Boko Haramot;
- K. mivel a Nigériában kialakult problémák a gazdasági fejlődés hiányából erednek, a feszültségek pedig a hausza nyelvet beszélő északi muszlim területekről érkező bevándorlókkal és telepésekkel a termőföldrőlkért versengő őslakos csoportok közötti évtizedes ellenségeskedésben gyökereznek;
- L. mivel egy olyan, olajban gazdag országban, mint Nigéria, a konfliktusok békés megoldásához az emberi jogok tiszteletben tartása, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés, a büntetlenség megszüntetése, a forrásokhoz való tisztességes hozzáférés és a bevételek tisztességes újraelosztása szükséges;
- M. mivel annak ellenére, hogy Nigéria a világ nyolcadik legnagyobb olajtermelője, 148 millió lakosának többsége a szegénységi küszöb alatt él;
- N. mivel a nigériai kormány évente hozzávetőlegesen 8 milliárd dollárt költ üzemanyag-támogatásra; mivel az olyan, nyersanyagban gazdag országokban, mint Nigéria, ahol hatalmas a különbség a gazdagok és a szegények között, a gáztámogatás egyike azon kevés juttatásoknak, amelyeket az olajból származó profittal rosszul gazdálkodó, hírhedten korrupt kormány csepegtet;
- O. mivel az év elején történt erőszakos nyilvános tiltakozások és az egy hétig tartó általános sztrájk arra kényszerítették Goodluck Jonathan elnököt, hogy részben visszaállítsa az üzemanyag-támogatást; mivel a nemzetközi pénzügyi intézmények – mint a Nemzetközi Valutaalap – azzal érvelnek, hogy a támogatásokat jobban fel lehetne használni az oktatás, az egészségügy és egyéb szolgáltatások területén;
- P. mivel a kormányzó elit rossz gazdálkodása és az ország hatalmas természeti erőforrásaival – nevezetesen az olajjal – történő helytelen gazdálkodás változatlanul folytatódik; mivel ezen felül a multinacionális olajipari tevékenységből származó egymást követő olajszennyezések, a csővezetékeket érintő szabotázs, a nyersolajlopás és a széles körben elterjedt gázégetés a Niger-delta nagymértékű elszennyeződéséhez vezettek; mivel az ENSZ jelentése szerint Nigéria ogoniföldi olajrégiójának környezeti helyreállítása a világ legszélesebb körű és leghosszabb távú olajeltakarítási feladata lehetne, amelynek során a fertőzött ivóvíz, talaj, patakok és más ökoszisztémák újra teljesen egészségessé válnának;
- Q. mivel Hajia Zainab Maina nőügyi és szociális fejlesztési miniszter felszólalt az országban folyó nagyarányú, nőkkel szembeni nemi erőszak és szexuális erőszak ellen, valamint kijelentette, hogy ezen aggodalmat keltő folyamat kezelése érdekében sürgősen el kell fogadni a „személyek elleni erőszakról” szóló törvénytervezetet;

2012. március 15., csütörtök

- R. mivel a nigériai szövetségi büntető törvénykönyv szerint a homoszexualitás legfeljebb 14 évig terjedő börtönbüntetést von maga után; mivel bizonyos államokban, ahol a saria törvényeit alkalmazzák, a kölcsönös beleegyezésen alapuló, férfiak közötti homoszexuális magatartás halállal büntethető, míg a nők esetében korbácsolás és hat hónap börtönbüntetés jár; mivel nemrégiben bevezettek egy szövetségi jogszabályt, amely bűncselekménynek minősíti és 14 évig terjedő börtönbüntetéssel szankcionálja az azonos neműek együttélését; mivel a Nemzetgyűlés két alkalommal próbált meg bevezetni egy hasonló jogszabályt, de nemzetközi és hazai emberi jogi aktivisták megakadályozták ezt;
- S. mivel Osmond Ugwu és Raphael Elobuike nigériai szakszervezeti aktivistákat és emberi jogi jogvédőket fogságban tartják a délkelet-nigériai enugui szövetségi börtönben azzal a váddal, hogy gyilkossági kísérletet követtek el egy rendőr ellen a 2011. október 24-i munkagyűlést követő letartóztatásukkor; mivel az Amnesty International és a Human Rights Watch emberjogi szervezet szerint nincs ellenük bizonyíték a büntetőeljárásban;
- T. mivel az EU Nigéria egyik legfőbb pénzügyi adományozója; mivel az Európai Bizottság és Nigéria szövetségi kormánya 2009. november 12-én aláírta a Nigéria–EK országstratégiai dokumentumot és a 2008 és 2013 közötti időszakra szóló nemzeti indikatív programot, amelynek keretében az EU olyan projekteket fog finanszírozni, amelyek célja többek között a béke és a biztonság megteremtése, valamint az emberi jogok biztosítása;
- U. mivel a felülvizsgált Cotonou-i Megállapodás 8. cikke értelmében az EU rendszeres politikai párbeszédet folytat Nigériával az emberi jogok és a demokratikus elvek témájában, ideértve az etnikai, vallási és faji alapú diszkriminációt is;
1. határozottan elítéli a közelmúltbeli erőszakos cselekményeket, különösen a Boko Haram iszlamista terrorista szekta által elkövetett támadásokat és a Nigéria érintett régióiban történt tragikus haláleseteket, és együttérzését fejezi ki az áldozatok hozzátartozóinak és a sebesülteknek;
 2. sürgeti az összes közösséget, hogy fekezzék meg indulataikat, és törekedjenek a nigériai vallási és etnikai csoportok közötti különbségekből fakadó problémák békés megoldására;
 3. sürgeti a nigériai kormányt, hogy minél előbb fekezzék meg az erőszakot, valamint garantálja a lakosság biztonságát és védelmét, illetve az emberi jogok tiszteletben tartását;
 4. felszólítja a nigériai elnököt, hogy támogassa a különböző vallásúak és meggyőződésűek közötti párbeszédet, valamint mozdítsa elő a gondolat-, a lelkiismereti és a vallásszabadságot;
 5. hangsúlyozza a független, pártatlan és hozzáférhető igazságszolgáltatási rendszer jelentőségét a büntetlenség megszüntetése, valamint a jogállamiság és a lakosság alapvető jogai tiszteletben tartásának erősítése szempontjából;
 6. felszólítja a szövetségi kormányt, hogy vizsgálja ki a legutóbbi erőszakos események kiváltó okait, és gondoskodjon arról, hogy az erőszak elkövetői az igazságszolgáltatás előtt feleljenek tetteikért; különösen felhívja a szövetségi kormányt, hogy lépjen fel keményen a Boko Harammal szemben, amely a mélyen gyökerező nigériai vallási feszültségek kihasználásával növeli saját erejét;
 7. hangsúlyozza a regionális együttműködés jelentőségét a Boko Haram és az AQMI közötti esetleges kapcsolatból fakadó veszélyek kezelése szempontjából; ösztönzi a régió országait, hogy – többek között a vonatkozó regionális szervezeteken keresztül – mélyítsék el az együttműködést a Boko Haram és az AQMI közötti szinergiák megelőzése érdekében; felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy támogassák ezeket a regionális erőfeszítéseket;
 8. határozottan elítéli Chris McManus brit állampolgár és az olasz Franco Lamolinara meggyilkolását, akik egy olasz építőipari vállalatnál dolgoztak mérnökként, majd 10 hónapon át voltak Észak-Nigériában az AQMI fogságában, mígnem egy sikertelen mentőakcióban 2012. március 8-án életüket veszítették, valamint részvételüket fejezi ki az áldozatok hozzátartozóinak;

2012. március 15., csütörtök

9. felszólít a társadalmi, gazdasági és etnikai konfliktusok gyökerének széles körű feltárására, valamint a régió problémáira hosszú távú és tartós megoldást nem nyújtó általános és leegyszerűsített, pusztán a valláson alapuló magyarázatok kerülésére;
10. felszólítja a szövetségi kormányt, hogy védelmezze a lakosságot, és a minden polgárt megillető egyenlő jogok biztosításával, valamint a termékeny földek feletti ellenőrzéssel kapcsolatos problémák, illetve a munkanélküliség és a szegénység kezelésével találjon megoldást az erőszakot kiváltó okokra;
11. felszólítja a szövetségi kormányt a korrupció, a szegénység és az egyenlőtlenség elleni küzdelemre, valamint a szociális, politikai és gazdasági reformok melletti elköteleződésre egy demokratikus, szilárd, biztonságos és szabad állam megteremtése érdekében, amely figyelembe veszi az emberi jogokat;
12. felkéri a hatóságokat, hogy orvosolják az ország északi – egyes gazdagabb déli államoknál sokkal szegényebb – területein élő lakosság valós sérelmeit, és helyezték előtérbe nehéz életkörülményeik javítását, miközben nem hagyhatják figyelmen kívül azokat a déli államokat sem, amelyek hasonló problémákkal küzdenek;
13. felkéri a nigériai hatóságokat és a nigériai olajágazatban tevékenykedő külföldi vállalatokat, hogy járuljanak hozzá a kormányzás megerősítéséhez azáltal, hogy javítják az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot a kitermelő ágazatban, és felkéri a vállalatokat, hogy a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) szerint járjanak el, és tegyék közzé a nigériai kormány felé teljesített kifizetéseket;
14. hangsúlyozza annak a szükségességét, hogy a nigériai hatóságok és a nemzetközi olajipari vállalatok mindent megtegyenek azért, hogy véget vessenek a jelenleg is tartó szennyezésnek, és hogy végrehajtsák az ENSZ Környezetvédelmi Programjának ajánlásait az olajszennyezés okozta környezeti károk orvoslása érdekében;
15. erőteljesen ösztönzi a nigériai hatóságokat, hogy biztosítsák a „személyek elleni erőszakról” szóló törvény elfogadását, és reményét fejezi ki arra nézve, hogy ez döntő jelentőségű lesz a nők elleni szexuális erőszak és egyéb erőszakos cselekedetek visszaszorításában;
16. felszólít a homoszexualitást esetenként megkövezéssel büntethető bűncselekményként kezelő jelenlegi jogszabályok eltörlésére; felszólítja a nigériai parlamentet, hogy utasítsa el az azonos neműek házasságát tiltó törvénytervezetet, amely elfogadása esetén mind a nigériai, mind a külföldi állampolgárságú LMBT személyeket az erőszak és a letartóztatás komoly kockázatának tenné ki;
17. felszólítja a kormányt, hogy engedje szabadon Osmond Ugwu szakszervezeti vezetőt és Raphael Elobuike szakszervezeti tagot, mert az ellenük felhozott vádak nem bizonyíthatók;
18. megismétli az összes vallási kisebbség vallásszabadsághoz való jogának számos harmadik országban való maradéktalan és tényleges tiszteletben tartásával kapcsolatos aggályát; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a szabad vallásgyakorlás csupán egyik aspektusa a vallásszabadsághoz való jognak, mivel az utóbbi magában foglalja a más vallásra való áttérés szabadságát, valamint a vallásosság tanítás, vallásgyakorlás és szertartások keretében – egyéni, közös, magán-, állami és intézményi szinten – történő kifejezését; ehhez kapcsolódóan rámutat, hogy a vallásszabadság központi eleme a nyilvánosság, és hogy a vallásszabadság súlyos megsértését jelenti, ha megakadályozzák a keresztényeket és másokat abban, hogy nyilvánosan megvallják hitüket, és vallásukat a magánszférába szorítják vissza;
19. hangsúlyozza, hogy a világ számos részén még mindig fennállnak olyan akadályok, amelyek meggátolják a vallás vagy meggyőződés szabad gyakorlását, és felhívja Ashton főképviselőt és a Bizottságot, hogy az emberi jogokat érintő vonatkozó kezdeményezéseik keretében ragaszkodjanak ehhez a kérdéshez;
20. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatért felelős főképviselőt, hogy hozzon intézkedéseket Nigériában a diplomácia és a hosszú távú fejlesztési együttműködés összefogásával a béke, a biztonság, a jó kormányzás elérése és az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében;

2012. március 15., csütörtök

21. sürgeti az Európai Uniót, hogy a felülvizsgált Cotonou-i Megállapodás 8. cikke értelmében folytassa a Nigériával megkezdett politikai párbeszédet, és ebben az összefüggésben kezelje az egyetemes, regionális és nemzeti emberi jogi eszközök által biztosított egyetemes emberi jogokkal, köztük a gondolat-, lelkiismereti, vallás- és meggyőződési szabadsággal és a megkülönböztetésmentességgel kapcsolatos problémákat;

22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Nigéria szövetségi kormányának, az Afrikai Unió és az ECOWAS intézményeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Közgyűlésének, az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés társelnökeinek, valamint a Pánafrikai Parlamentnek (PAP).

A 6. Vízügyi Világforum

P7_TA(2012)0091

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a Víz Világforumról (Marseille, 2012. március 12–17.) (2012/2552(RSP))

(2013/C 251 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 6. Víz Világforumra, amelyre Marseille-ben kerül sor 2012. március 12–17-én,
- tekintettel a Marrákesben (1997), Hágában (2000), Kiotóban (2003), Mexikóvárosban (2006) és Isztambulban (2009) megrendezett korábbi öt Víz Világforum zárónyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2010. július 28-i, a vízhez és a köztisztasághoz való emberi jogról szóló 64/292. számú határozatára és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2010. szeptember 30-i, a biztonságos ivóvízhez és a köztisztasághoz való emberi jogról és hozzáféréssel szembeni 15/9. számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely felsorolta a millenniumi fejlesztési célokat, amelyeket a nemzetközi közösséggel közösen dolgoztak ki a szegénység megszüntetésének célkitűzéseiként, valamint előírta a biztonságos ivóvízhez és az alapvető köztisztasághoz fenntartható hozzáféréssel nem rendelkező népesség arányának felére való csökkentését 2015-re,
- tekintettel az ENSZ „Víz változó világunkban” című harmadik vízfejlesztési világjelentésre,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés által a vízszennyezésről 2011. május 16–18-án Budapesten elfogadott állásfoglalásra,
- tekintettel a vízipolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ (víz-keretirányelv),
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló konferenciáját (Rio+20) megelőző közös európai uniós álláspont kialakításáról szóló, 2011. szeptember 29-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0430.

2012. március 15., csütörtök

- tekintettel a 2009. március 16–22. között Isztambulban megrendezett Víz Világforum kapcsán a vízről szóló, 2009. március 12-i ⁽¹⁾ és a Mexikóvárosban megrendezett 4. Víz Világforumról (2006. március 16–22.) szóló, 2006. március 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a 6. Víz Világforumról (Marseille, 2012. március 12–17.) szóló, a Bizottsághoz intézett szóbeli kérdésre (OO-000013/2012 – B7-0101/2012),
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére, valamint 110.cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a fejlődő országok lakossága közel felének nem állnak rendelkezésre köztisztasági létesítmények, még több mint 800 millió ember használ nem biztonságos ivóvízforrásokat, valamint a biztonságos vízhez és a köztisztasági szolgáltatásokhoz való megfelelő hozzáférés és az alacsony fokú higiénia okozza évente több mint 2,5 millió gyermek halálát;
- B. mivel a vízgazdálkodás közvetlen hatással van az emberi egészségre, az energiatermelésre, a mezőgazdaságra és az élelmezésbiztonságra, és mivel a hatékony vízgazdálkodás a szegénység csökkentésének alapvető előfeltétele,
- C. mivel az erdőirtás, az urbanizáció, a népesség növekedése, a vegyi és biológiai szennyezés, valamint az éghajlatváltozás nagyobb nyomást gyakorolnak a biztonságos vízforrások rendelkezésre állásának és minőségének biztosítására, és megnövelik a vízzel kapcsolatos rendkívüli események kockázatát, valamint a szegénységben élő népesség a legveszélyeztetettebb és a legkevésbé alkalmazkodóképes e trendekhez;
- D. mivel a víz földrajzi eloszlása nagyon egyenetlen, és gyakran jobban kezelhető a regionális és helyi hatóságok szerepét hangsúlyozó többszintű kormányzási megközelítéssel;
- E. mivel a 4. és 5. Víz Világforumról szóló állásfoglalásaiban a Parlament felhívta a Bizottságot és a Tanácsot, hogy bátorítsák az EU helyi hatóságait arra, hogy a felhasználóktól a vízszolgáltatás és szennyvízkezelés ellenében beszedett díjak egy részét fordítsák decentralizált együttműködési fellépésekre, és – annak ellenére, hogy ez a lépés megnövelné a legszegényebb emberek vízhez és köztisztasághoz való hozzáférését – e kérések ezidáig nem vezettek semmilyen eredményre;
- F. mivel a vízinfrastruktúra-rendszerek gyakran elégtelenek a fejlődő országokban és elavultak a fejlett országokban;
- G. mivel az új technológiai fejlesztések által elérhető a nagyobb vízhatékonyság és fenntarthatóság, és különösen felhasználhatók a fejlődő országok előnyére;
- H. mivel a víz-keretirányelv keretet alakított ki a tiszta víz EU-n belüli védelmére és helyreállítására, valamint hosszú távú, fenntartható használatára;
- I. mivel a víz jó minőségi állapota leginkább a természetbe kerülő, szennyezőanyag-kiürítés, -kibocsátás és -vesztés csökkentése révén érhető el,
- J. mivel az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésről szóló Európa 2020 stratégia keretében a közös agrárpolitikára és a kohéziós politikára javasolt új uniós keretek szót emeltek a környezetvédelmi és éghajlati kérdések horizontális kezelése mellett;
- K. mivel a háromévente összeülő Víz Világforum egyedülálló platformot biztosít, ahol a vízközösség és a vízpolitika, valamint a világ minden régiójából származó döntéshozók összegyűlnek, vitákat folytatnak, és megpróbálnak megoldásokat találni a vízbiztonság elérésére;

⁽¹⁾ HL C 87. E, 2010.4.1., 157. o.⁽²⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 294. o.

2012. március 15., csütörtök

- L. mivel a 6. Víz Világforum – melynek témája a „Megoldások ideje” – meghatározott 12 kulcsfontosságú prioritást a vízzel kapcsolatos cselekvésre, amelyeket 3 stratégiai irányba sorolt: „az általános jólét biztosítása”, „hozzájárulás a gazdasági fejlődéshez” és „a kék bolygó megőrzése”, valamint a siker 3 feltételét;

Az általános jólét biztosítása

1. kijelenti, hogy a víz az emberiség közös java, ezért nem szabad, hogy jogtalan nyereség forrását képezze, és a vízhez való hozzáférésnek alapvető és egyetemes jognak kellene lennie; üdvözlí a biztonságos ivóvízhez és a köztisztasághoz való emberi jog ENSZ általi elismerését, mint a megfelelő életszínvonalhoz való jog része; felszólít arra, hogy minden szükséges lépést tegyenek meg annak érdekében, hogy a legszegényebb népesség számára 2015-re biztosítani lehessen a vízhez való hozzáférést;
2. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg elkötelezettségüket az ENSZ ivóvíz és köztisztaság területén kitűzött millenniumi céljainak maradéktalan teljesítése iránt, és hogy vegyék figyelembe a fenntartható fejlődésről szóló Rio+20 konferencián elért eredményeket; hangsúlyozza, hogy a Víz Világforumon folytatott viták középpontjában a mezőgazdasági és gazdasági fejlődésre irányuló stratégiáknak és megoldásoknak kell állniuk, amelyek biztosítják a vizek hozzáférhetőségének és minőségének magas szintjét;
3. hangsúlyozza, hogy konkrét kötelezettségvállalásokat kell tenni a vízkészletek előmozdítása és védelme érdekében, különösen a következő Rio+20 konferenciára való felkészülés jegyében;
4. úgy véli, hogy a közegészségügynek és a környezetvédelemnek minden vízkezelési politika prioritásának kell lennie; hangsúlyozza az ivóvízforrások védelmének az emberi egészség szempontjából alapvető szerepét; felszólít a teljes vízkörforgásra kiterjedő vízügyi intézkedések tervezésére és végrehajtására a vízgyűjtő területeken; rámutat, hogy a vízszennyezés problematikájával a forrásnál kellene foglalkozni, és csökkenteni kellene azon veszélyes anyagok mennyiségét, amelyek a természetbe és az ivóvízkészletekbe kerülnek; felszólít a „szennyező fizet” elv végrehajtására;
5. kiemeli a víz szerepét a békében és az együttműködésben; felszólít a határokon átnyúló felszíni és földalatti vizek közös kezeléséről szóló nemzetközi megállapodások megkötésére és végrehajtására, amelyek által a lakosság és a hatóságok együtt biztosítják a vízforrások fenntartható kezelését, és amelyek biztosítékot jelentenek a helyi és nemzetközi konfliktusok ellen;

Hozzájárulás a gazdasági fejlődéshez

6. hangsúlyozza, hogy egyensúlyban kell tartani a vízfelhasználást a kereslet, a rendelkezésre állás és – különösen a fejlődő országokban – a minőség biztosítása érdekében; felszólít nemzetközi, nemzeti és helyi szintű integrált vízgazdálkodási tervek elfogadására a területrendezéssel együtt;
7. felszólít köz- és magánbefektetésekre a vízzel kapcsolatos technológiák kutatásába és fejlesztésébe valamennyi téren; ösztönzi az új víztechnológiák, berendezések és létesítmények használatát a mezőgazdaságban az elegendő és biztonságos élelmiszerek fenntartható módon, hatékony vízfelhasználással és nem hagyományos vízforrások – például a tisztított szennyvíz locsolásra és ipari célra történő újrafelhasználása – jobb kihasználásával történő előállítás érdekében;
8. felszólít a vízvédellel, a vízgyűjtéssel, az öntözési technikákkal, a felszín alatti vízzel való gazdálkodással, a szennyvízkezeléssel stb. kapcsolatos technológia és tudás átadását gátló akadályok elmozdítására;
9. hangsúlyozza a vízhatékonyság fontosságát; felszólít a víz hatékonyabb használatára, különösen az olyan ágazatokban, mint a mezőgazdaság, ahol a legtöbb vizet használják, és ahol a hatékonyságnövekedés a leginkább el lehet érni; felszólít továbbá – a kapcsolódó energiamegtakarítási képességet is figyelembe véve – hatékonysági minimumkövetelmények meghatározására az uniós piacon forgalomba hozott olyan termékek esetében, amelyek nagy hatással vannak a vízfogyasztásra;

2012. március 15., csütörtök

10. hangsúlyozza, hogy a víz fenntartható használata gazdasági, környezeti és egészségügyi szempontból is elengedhetetlen; felszólít a víz árképzési rendszereinek nagyobb átláthatóságára;

A kék bolygó megőrzése

11. hangsúlyozza, hogy a víz különösen érintett az éghajlatváltozás hatásaiban, amely a rendelkezésre álló víz – különösen az ivóvíz – mennyiségének és minőségének csökkenéséhez, valamint az áradások és aszályok gyakoriságának és intenzitásának emelkedéséhez vezethet; felszólít arra, hogy az éghajlatváltozással és az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos politikák kellően vegyék figyelembe a vízforrásokra gyakorolt hatást; kiemeli a kockázat-megelőzés, a -mérséklés és a választási stratégiák fontosságát a vízzel összefüggő rendkívüli jelenségek megelőzése céljából;

12. felhívja az országokat, hogy 2015-re tűzzenek ki mennyiségi célt a városi szennyvízből és a szárazföldi tevékenységekből származó vegyi és biológiai szennyezés csökkentésére a víz minőségének védelme és helyreállítása, valamint a vízforrások és az ökoszisztémák fenntarthatóságának támogatása érdekében; emlékezteti a tagállamokat, hogy a víz-keretirányelv értelmében kötelezettségeik vannak a víz jó minőségi állapotának elérésére 2015-ig; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést és bocsássanak rendelkezésre elegendő forrást a vízminőségi célok eléréséhez;

A siker feltételei

13. ösztönzi egy világ- és EU-szinten megosztott víztani szakismereti adatbank kifejlesztését; felszólít általános érvényű kulcsfontosságú mutatók kidolgozására a víz minősége, mennyisége, rendelkezésre állása és megfizethetősége vonatkozásában, valamint vízhatékonysági mutatók kidolgozására a vízgyűjtő terület szintjén;

14. támogatja globális szintű integrált vízgyűjtőterület-gazdálkodási tervek kidolgozását; hangsúlyozza a vízgyűjtő területekre vonatkozó gazdálkodási tervek elsődleges szerepét az uniós vízpolitikának a víz-keretirányelv szerinti végrehajtásában; kiemeli a regionális és helyi hatóságok alapvető szerepét a globális vízügyi kérdések költséghatékony kezelésében és a korrupció megelőzésében;

15. felszólítja a Bizottságot az Európai Unió nevében és a tagállamokat, hogy csatlakozzanak a nemzetközi vízi utakról szóló 1997. évi ENSZ-egyezményhez, és mozdítsák elő a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló 1992. évi helsinki egyezmény módosításainak hatálybalépését, lehetővé téve így módon, hogy ezen eszköz alkalmazási köre az ENSZ-EB országain túlra is kiterjedjen, valamint ösztönzi az 1992. évi helsinki egyezményhez csatolt, a vízről és az egészségről szóló jegyzőkönyv még szélesebb körű ratifikálását annak érdekében, hogy előmozduljon a nemzeti és transznacionális vízgyűjtő területek összehangolt és pártatlan irányítása;

16. hangsúlyozza, hogy el kell érni a rendelkezésre álló források tematikus koncentrációját a vízügyi kérdésekben, és e kérdéseket valamennyi politikai területbe – többek között az EU valamennyi pénzügyi és jogi eszközebe – be kell iktatni; kiemeli, hogy a vízügyi kihívások kezelése nélkülözhetetlen a működő zöld gazdaság való sikeres áttéréshez és annak működéséhez;

17. ismételten felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy bátorítsák az uniós helyi hatóságokat arra, hogy a felhasználóktól a vízszolgáltatás és szennyvízkezelés ellenében beszedett díjak egy részét fordítsák decentralizált együttműködési fellépésekre; felhívja a figyelmet a néhány tagállamban bevezetett „1% szolidaritás a vízért” elvre, mint lehetséges követendő példára;

*

* *

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának.

2012. március 15., csütörtök

Emberkereskedelem a Sínai-félszigeten, különösen Solomon W. ügye

P7_TA(2012)0092

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a Sínai-félszigeten folytatott emberkereskedelemlről, különösen Solomon W. esetéről (2012/2569(RSP))

(2013/C 251 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Sínai-félszigeten túszként fogva tartott eritreai menekültekről szóló 2010. december 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, különösen annak 3. cikkére („Minden személynek joga van az élethez, a szabadsághoz és a személyi biztonságához”), a rabszolga-kereskedelem valamennyi formáját tiltó 4. cikkére, valamint 5. cikkére,
- tekintettel az 1950-ben elfogadott Emberi Jogok Európai Egyezményének 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 1., 3., 4., 5. és 6. cikkére,
- tekintettel az Euromediterrán Emberi Jogi Hálózat Kairóban, 2006. január 26–27-én tartott első konferenciájára,
- tekintettel a 2000-ben kihirdetett, az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló palermói jegyzőkönyvre, különösen pedig annak 6. és 9. cikkére,
- tekintettel az emberkereskedelem megakadályozásáról és az ellene való küzdelemről szóló, 2002. szeptember 20-án elfogadott brüsszeli nyilatkozatra,
- tekintettel az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló 2005. évi egyezményre;
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egységokmányának 2. cikkére, 6. cikkének (1) bekezdésére, 7. cikkére és 17. cikkére („Minden személynek joga van az ilyen beavatkozásokkal vagy sértésekkel szemben a törvény védelméhez”),
- tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. évi ENSZ-egyezményre és annak 1967. évi jegyzőkönyvére,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az eritreai politikai foglyokról szóló 2010. szeptember 21-i nyilatkozatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a Sínai-félszigeten évente menedékkérők és migráns személyek ezrei veszítik életüket vagy tűnnek el, míg másokat – sok nőt és gyermeket is beleértve – emberkereskedők rabolnak el és tartanak fogva, váltságdíjat követelve értük; mivel az emberkereskedők áldozatait a legembertelenebb módon bántalmazták, és rendszeresen erőszaknak és kínzásnak, nemi erőszaknak és szexuális bántalmazásnak vannak kitéve, valamint kényszermunkának vetik alá őket;
- B. mivel 2011 decemberében az ENSZ egyik szudáni menekülttáborán kívül több személyt raboltak el a rasaida törzshöz tartozó emberkereskedők; mivel közülük 27-en – többek között négy lány és egy kisgyermekes anya – eritreai állampolgárok, és az Egyiptom sínai körzetében található Rafahba hurcolták őket;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0496.

2012. március 15., csütörtök

- C. mivel a csoporton belül különösen a nőket ütlegették és bántalmazták, néhányukat pedig megölték, és testüket a sivatagba vetették, és emberrablóinak kezei közül csak egy 25 éves eritreai férfi, Solomon tudott elmenekülni;
- D. mivel Solomon így nem kényszerült arra, hogy vizet hordjon az al-Mahdia faluban lévő házakba és istállóba bebörtönzött 125 egyéb – eritreai, szudáni és etióp – fogolynak, és Solomon pontosan tudja, hogy a foglyokat hol tartják, továbbá szemtanúja volt gyilkosságoknak, kínzásoknak és nemi erőszaknak is;
- E. mivel az eritreai fiatalember elmondta, hogy az egyik börtönőr egy műanyag zacskót mutatott neki, amelyben egy olyan menekült szervei voltak, aki nem fizette ki a váltságdíjat;
- F. mivel Solomon élete veszélyben forog, hiszen az emberi szervekkel kereskedők üldözik, és 50 000 dolláros vérdíjat tűztek ki a fejére, és jelenleg Solomont Mohamed sejk szalafita beduinjai védelmezik;
- G. mivel a beszámolók szerint a Sínai-félszigeten keresztül havonta átlagosan 2 000 személy lép be Izraelbe, és ez sokuknak embercsempészek segítségével sikerül, akik e területen kiterjedt hálózatot alakítottak ki; mivel az izraeli kormány becslései szerint 2005 óta mintegy 50 000 afrikai személy lépett be illegális módon Izrael területére;
- H. mivel a rendőrség több száz, rendezetlen jogi helyzetű bevándorlót, elsősorban eritreaiakat, etiópokat és szudániakat tartóztatott le, és a Sínai-félszigeten és Észak-Egyiptomban lévő rendőrőrsökön és börtönökben tartották fogva őket, nem léphettek kapcsolatba az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságával, és ezzel megtagadták tőlük a menedékkérelem benyújtásához való jogot;
- I. mivel emberi jogi szervezetek szerint azokat, akik nem fizetik ki a váltságdíjat, megölik, szerveiket pedig eltávolítják és eladják; mivel beszámolók érkeztek a meggyilkolt menekültek tömegsírjairól;
- J. mivel az EU több ízben felszólította Egyiptomot és Izraelt, hogy fejlesszék és javítsák a területükön tartózkodó vagy áthaladó menedékkérőknek és menekülteknek nyújtott segítség és védelem minőségét;
- K. mivel az emberkereskedelem, különösen a nő- és gyermekkereskedelem megelőzéséről, felszámolásáról és megbüntetéséről szóló ENSZ-jegyzőkönyv szerint az emberkereskedelem jelentése „emberek toborzása, szállítása, elhurcolása, rejtegetése vagy átvétele erőszakkal, fenyegetéssel vagy egyéb kényszer alkalmazásával, vagy elrablással, megfélemlítéssel, félrevezetéssel, hatalommal vagy kiszolgáltatott helyzettel való visszaéléssel, fizetség vagy juttatás nyújtásával vagy elfogadásával más személy feletti felügyeletet gyakorló személy által, kizsákmányolás céljából”;
- L. mivel az emberkereskedelem a szervezett bűnözők számára rendkívül jövedelmező üzleti tevékenység;
1. sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy haladéktalanul lépjenek közbe, és nyújtsanak hatékony védelmet Solomon számára, óvják meg életét, mivel az emberi szervekkel kereskedők üldözik, és 50 000 dolláros vérdíjat tűztek ki a fejére amiatt, hogy pontosan tudja, hol tartják a foglyokat;
 2. felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy védje meg Solomont mint az emberkereskedelem áldozatát és az emberkereskedelem valamennyi áldozatát – különösen a nőket és a gyermekeket – attól, hogy újra áldozatokká váljanak;
 3. sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy az emberkereskedelemmel kapcsolatos szervezett bűnözés e fajtájával szembeni nemzeti és nemzetközi jogi eszközöket alkalmazva vizsgálja ki ezt a rengeteg gyilkosságot, kínzást és nemi erőszakot felvonultató esetet, amelyben nőket ütlegették és bántalmaztak, néhányukat pedig meg is ölték, és testüket a sivatagba vetették;

2012. március 15., csütörtök

4. sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy haladéktalanul lépjenek közbe, és biztosítsák e menekültek kiszabadítását, valamint hozzanak megfelelő intézkedéseket az emberkereskedő hálózatok tagjainak letartóztatása és bíróság elé állítása érdekében;
5. felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy nemzeti jogszabályaik révén maradéktalanul juttassák érvényre azon egyezmények elveit, amelyeknek Egyiptom részes fele, azaz a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi ENSZ egyezményében (és annak 1967. évi fakultatív jegyzőkönyvében), az Afrikai Egység-szervezet 1969. évi, az afrikai menekültügyi problémák sajátos vonatkozásait szabályozó OAU egyezményében, valamint az általa 1993-ban ratifikált, majd 2003-ban hatályba lépett, a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményben foglaltakat;
6. sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy hozzanak meg minden szükséges intézkedést az eritreai menekültekkel és az országban tartózkodó egyéb menekültekkel szembeni kínzások, zsarolások és emberkereskedelem felszámolása érdekében, valamint állítsanak bíróság elé minden olyan személyt, aki megsérti a menekültek – különösen a nők és a gyermekek – emberi jogait, illetve aki a rabszolgaság bármely formáját gyakorolja;
7. elismerését fejezi ki tevékenységük miatt az egyiptomi és izraeli emberi jogi szervezeteknek, amelyek segítséget és orvosi ellátást nyújtanak a Sínai-félsziget emberkereskedőinek áldozatai részére, és sürgeti a nemzetközi közösséget és az EU-t, hogy támogassák e szervezetek munkáját;
8. elismeri, hogy a Sínai-félszigeten élő, rendezetlen jogi helyzetű bevándorlók biztonsági kockázatot jelentenek Egyiptomra és Izraelre nézve; ugyanakkor ismételten felszólítja az egyiptomi és az izraeli biztonsági erőket, hogy kerüljék a halált okozó erőszak alkalmazását az illegális bevándorlókkal szemben;
9. hangsúlyozza, hogy a Sínai-félszigeten működő emberkereskedők feltartóztatása és az áldozatok védelme az egyiptomi és az izraeli hatóságok felelőssége; üdvözlí az egyiptomi és az izraeli kormány erre irányuló erőfeszítéseit; ugyanakkor kéri, hogy az áldozatok számára nyújtsanak több segítséget és támogatást, különös tekintettel a nőkre és a gyermekekre;
10. üdvözlí Egyiptomnak az emberkereskedelem elleni fellépést célzó erőfeszítéseit, különösen az emberkereskedelem felszámolásával és megelőzésével foglalkozó nemzeti koordinációs bizottság 2007-es létrehozását, és felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy hajtsák végre a 2010. évi emberkereskedelem elleni törvényt, valamint az emberkereskedelem megelőzése és felszámolása érdekében hozzon intézkedéseket, például kutatási, tájékoztatási és tömegkommunikációs kampányokat, valamint indítson társadalmi és gazdasági kezdeményezéseket;
11. sürgeti Egyiptomot, Izraelt és a nemzetközi közösséget, hogy folytassák és még jobban fokozzák az embercsempészet és -kereskedelem elleni küzdelmet a Sínai-félszigeten;
12. kéri, hogy az ENSZ-ügynökségek és emberi jogi szervezetek akadálytalanul bejuthassanak a Sínai-félsziget embercsempészet és emberkereskedelem által érintett területeire;
13. felhívja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és a Bizottságot, hogy ezt a kérdést az Egyiptommal folytatott politikai párbeszéd napirendjében kiemelten kezelje, és szólítsa fel az ország kormányát az emberkereskedelem felszámolására és a nemzetközi menekültügyi egyezmények szerinti kötelezettségeinek betartására az emberkereskedelem elleni fellépés területére vonatkozó nemzetközi együttműködés elősegítése érdekében;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a főképviselőnek/alelnöknek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az egyiptomi és az izraeli kormánynak, az egyiptomi parlamentnek és az izraeli Knesszetnek, az ENSZ főtitkárának, valamint az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának.

2012. március 15., csütörtök

Palesztina: az izraeli erők rajtaütései palesztin tévéállomásokon

P7_TA(2012)0093

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása Palesztináról: palesztin tévéállomások izraeli erők általi megszállása (2012/2570(RSP))

(2013/C 251 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Catherine Ashton főképviseelő szóvivőjének két palesztin tévéállomás bezárásával kapcsolatban tett 2012. március 3-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Tanácsnak a közel-keleti békefolyamatról szóló 2009. december 8-i, 2010. december 13-i és 2011. július 18-i következtetéseire,
 - tekintettel az EU és Izrael közötti társulási megállapodásra, és különösen annak 2. cikkére,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára,
 - tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 19. cikkére, amely kijelenti: „Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, amely magában foglalja azt a jogot, hogy véleménye miatt ne szenvedjen zaklatást és hogy határookra való tekintet nélkül kutathasson, átvihessen és terjeszthessen híreket és eszméket bármilyen kifejezési módon.”,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel az 1993. évi oslói megállapodásokra (Elvi nyilatkozat az átmeneti önkormányzat menetrend-jéről) és az Izrael és a Palesztin Hatóság közötti egyéb megállapodásokra,
 - tekintettel a közel-keleti kvartett nyilatkozataira, különösen a 2011. szeptember 23-i és 2012. március 12-i nyilatkozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az EU több ízben megerősítette, hogy támogatja a kétállamos megoldást, amely szerint független, demokratikus, egységes és életképes palesztin állam jönne létre, amely békében és biztonságban él Izrael mellett;
- B. mivel 2012. február 29-én Ramallahban az izraeli védelmi erők katonái és az izraeli Kommunikációs Minisztérium hivatalnokai megszálltak két palesztin tévéállomást, az al-Vatan TV-t és az oktatóprogramokat sugárzó Al Kuds TV-t, és adóberendezéseket, számítógépeket, műsorszóró berendezéseket, kazet-tákat, adminisztrációs és pénzügyi iratokat koboztak el, az alkalmazottakat pedig órákig fogva tartották;
- C. mivel az izraeli Kommunikációs Minisztérium nyilatkozatban közölte, hogy több ízben is figyelmeztette mindkét állomást, hogy olyan frekvenciákat használnak, amelyek megsértik az izraeli-palesztin megállapodásokat, és amelyek megzavarják az izraeli kommunikációs és közvetítési rendszereket; mivel az izraeli hadsereg szóvivője azt mondta, hogy a frekvenciák megzavarták a repülőgépek közötti kommunikációt a Ben Gurion nemzetközi repülőtéren;
- D. mivel a Palesztin Hatóság azt válaszolta, hogy a gépek közötti kommunikáció megszakadására irányuló izraeli vádak hamisak, és sem a Palesztin Hatóság, sem a két tévéállomás nem kapott figyelmeztetést az izraeli hatóságoktól, hozzátette, hogy a két állomás nem, míg az izraeli támadások megsértették az izraeli-palesztin megállapodásokat, amelyek értelmében a problémákat konzultáció útján kell megoldani;

2012. március 15., csütörtök

- E. mivel az Európai Unió mindkét, évek óta működő állomással dolgozott már;
- F. mivel az oslói megállapodások keretében közös izraeli–palesztin műszaki bizottság jött létre a távközlés terén fellépő kérdések kezelésére;
- G. mivel a két palesztin tévéállomás izraeli megszállása a palesztin polgári és biztonsági igazgatás és ellenőrzés alatt álló „A” övezetben történt;
1. mélységes aggodalmának ad hangot, amiért az izraeli biztonsági erők Ramallahban megszállták a palesztin al-Vattan TV-t és az oktatóprogramokat sugárzó Al Kuds TV-t;
 2. támogatja a palesztin hatóságok és a két televízióállomás erőfeszítéseit, hogy visszaállítsák a műsorszórási berendezéseket és folytassák a megszakított sugárzást; sürgeti az izraeli hatóságokat, hogy haladéktalanul juttassák vissza az elkobzott berendezéseket és tegyék lehetővé, hogy a két tévéállomás újrakezdje tevékenységét;
 3. felszólítja az izraeli hatóságokat, hogy a palesztin médiával való eljárása során teljes mértékben tartsa tiszteletben az Izrael és a Palesztin Hatóság között meglévő megállapodások rendelkezéseit; sürgeti a palesztin Kommunikációs Minisztériumot, hogy szorosabban működjön együtt az izraeli hatóságokkal annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi műsorszórási berendezés biztonságos és törvényes legyen;
 4. felszólítja Izraelt és a Palesztin Hatóságot, hogy a távközlés terén fellépő kérdések kezelésében a lehető legnagyobb mértékben támaszkodjon az oslói megállapodások által létrehozott közös izraeli–palesztin műszaki bizottságra a két tévéállomás közvetítéseire vonatkozó problémák gyors megoldása érdekében;
 5. üdvözli Palesztina intézményfejlesztésre tett erőfeszítéseit; megjegyzi, hogy az izraeli erők palesztin városok elleni támadásai olyan területen, amelyen az oslói megállapodások értelmében a Palesztin Hatóság hatásköre és feladata a belső biztonság és a közrend fenntartása, a megállapodások megsértését jelenti;
 6. ismételten hangsúlyozza, hogy csak békés és erőszakmentes eszközökkel lehet az izraeli–palesztin konfliktust fenntartható módon rendezni;
 7. felszólítja a főképviselőt/az alelnököt, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a nyilvánosság információhoz való hozzáférése, a sajtószabadságra és a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alapvető jogokat érintő ezen problémákat vegye fel az EU–Izrael Társulási Tanács napirendi pontjai közé, és ezzel összefüggésben újólág emlékeztet az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében megfogalmazott uniós kötelezettségére, miszerint biztosítani kell, hogy az EU külső tevékenységeinek különböző területei egymással, illetve az egyéb uniós politikákkal összhangban legyenek;
 8. sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy erős és egységes álláspontot képviseljenek, és a kvartetten belül is játsszanak aktívabb szerepet az izraeliek és a palesztinok közötti méltányos és tartós béke elérésére tett erőfeszítések során; nyomatékosítja, hogy a kvartett központi szerepet tölt be a folyamatban, és maradéktalanul támogatja a főképviselőt arra irányuló törekvéseiben, hogy a kvartett valós távlatot teremtsen a békefolyamat újraindításához;
 9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ-közügyűlés elnökének, az ENSZ Biztonsági Tanácsa tagjai kormányainak és parlamentjeinek, a Kvartett közel-keleti megbízottjának, a Knesszetnek és az izraeli kormánynak, a Palesztin Hatóság elnökének, valamint a Palesztin Törvényhozó Tanácsnak.

2012. március 15., csütörtök

Az emberi jogok megsértése Bahreinben

P7_TA(2012)0094

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása az emberi jogok megsértéséről Bahreinben (2012/2571(RSP))

(2013/C 251 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi, 2011. július 7-i állásfoglalására a szíriai, jemeni és bahreini helyzetről az arab világban és Észak-Afrikában kialakult helyzet tükrében ⁽¹⁾, valamint a Bahreintről szóló 2011. október 27-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió és az Öböl-menti Együttműködési Tanács közötti kapcsolatokról szóló, 2011. március 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel elnökének két bahreini polgári aktivista halálával kapcsolatos 2011. április 12-i nyilatkozatára, valamint 2011. április 28-i nyilatkozatára, amelyben elítéli négy, békés demokráciapárti tüntetéseken részt vevő bahreini ellen hozott halálos ítéletet,
- tekintettel az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottságának Bahreintről szóló 2011. október 3-i meghallgatására,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/főképviselő Bahreinnel kapcsolatos 2011-es nyilatkozataira, különösen a Bahreini Független Vizsgálóbizottság jelentésének közzétételéről szóló 2011. november 24-i nyilatkozatára, Catherine Ashton főképviselő szóvivőjének a bahreini zavargások évfordulóján tett 2012. február 13-i nyilatkozatára, valamint az alelnök/főképviselő által 2011. október 12-én az egyiptomi, a szíriai és a bahreini helyzettel kapcsolatban az Európai Parlamentben tett nyilatkozataira,
- tekintettel a Tanács Bahreinre vonatkozó 2011. május 23-i, április 12-i és március 21-i következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ főtitkára 21 bahreini politikai aktivistára, emberi jogi jogvédőre és ellenzéki vezetőre kirótt hosszú, egyes esetekben életfogytiglani börtönbüntetésekkel kapcsolatos 2011. június 23-i és szeptember 30-i nyilatkozatára, valamint a főtitkár szóvivőjének Bahreinnel kapcsolatos 2012. február 15-i nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése 66. ülészakának Bahreintről szóló 2011. szeptember 29-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Bahreini Királyság Külügyminisztériuma által 2011. október 5-én tett sajtónyilatkozatra, valamint a bahreini Egészségügyi Minisztériumnak az orvosok, ápolók és orvosok elítéléséről szóló 2011. szeptember 30-i nyilatkozatára,
- tekintettel a bahreini államügyésznek a korábban katonai bíróság elé állított orvosok perújrafelvételével kapcsolatos 2011. október 23-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Bahreini Független Vizsgálóbizottság 2011. november 23-i jelentésére,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1996), a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményre, valamint az Emberi Jogok Arab Chartájára, amelyek mindegyikének Bahrein is részes fele,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0333.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0475.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0109.

2012. március 15., csütörtök

- tekintettel a bahreini alkotmány 19. cikkének d) pontjára,
 - tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló 2004. évi – 2008-ban módosított – európai uniós iránymutatásokra,
 - tekintettel a Human Rights Watch 2012. február 28-ji jelentésére,
 - tekintettel az 1949-ben elfogadott Genfi Egyezményre,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948-ban fogadtak el,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2012. február 14. volt az alapvető emberi jogok tiszteletben tartását és demokratikus reformokat követelő békés népi mozgalom létrejöttének első évfordulója; mivel a kormányzati hatóságok letartóztatásokat hajtottak végre, és megakadályozták a békés tüntetők gyülekezését; mivel a kormányerők erőszakkal léptek fel a tiltakozókkal szemben; mivel könnygázt, villanógránátokat és sörétes lövedékeket használtak a lakóövezetekben, és a jelentések szerint a rendőrség több házba is betört;
- B. mivel a tiltakozásokat továbbra is erőszakkal elnyomják; mivel folytatódik az emberi jogi jogvédők, ügyvédek, tanárok, egészségügyi dolgozók és bloggerek vád alá helyezése, fogva tartása és kínzása; mivel emberi jogi szervezetek szerint az elmúlt két hónapban több mint 100 polgárt vettek önkényesen őrizetbe;
- C. mivel a bankágazaton és az idegenforgalmon alapuló gazdaság – amelyet a pénzügyi világválság már meggyengített – nehezen áll talpra;
- D. mivel 2012. január 29-én mintegy 250 politikai fogoly kezdett éhségsztrájkba 14 vezető politikai és emberi jogi aktivista 2011 márciusa óta tartó önkényes fogva tartása miatt;
- E. mivel 2012 eleje óta a bahreini hatóságok nem engedélyezik az országba való belépést a nemzetközi emberi jogi szervezetek és az újságírók számára, és korlátozzák látogatásaikat, ami súlyosan akadályozza őket munkájuk elvégzésében;
- F. mivel a Bahreini Független Vizsgálóbizottságnak a bahreini király tavaly júniusi megbízásából készült, 2011 novemberében kiadott jelentése megállapította, hogy a tavalyi zavargásokban 35 személy vesztette életét, köztük a biztonsági szolgálatok öt tagja és öt, őrizete ideje alatt halálra kínzott fogva tartott személy; mivel a Bahreini Független Vizsgálóbizottság jelentése megállapította, hogy túlzott erőt alkalmaztak a tiltakozókkal, politikai aktivistákkal, emberi jogi jogvédőkkel és újságírókkal szemben, hogy gyakoriak voltak a kínzások, és hogy sokakat állítottak bíróság elé vagy ítélték börtönbüntetésre a szabad véleménynyilvánításhoz és gyülekezéshez való joguk gyakorlása miatt; mivel a Bahreini Független Vizsgálóbizottság hangoztatta azon véleményét, hogy a bírósági tárgyalások nem feleltek meg a tisztességes eljárásra vonatkozó nemzetközi normáknak, de még a bahreini büntető törvénykönyvnek sem;
- G. mivel a bahreini király elfogadta a jelentés megállapításait, és egy 19 tagú Nemzeti Bizottságot jelölt ki a végrehajtási folyamat felügyeletére; mivel a Nemzeti Bizottság a tervek szerint 2012. március 20-án adja közre a rendőrségért, az igazságszolgáltatásért, az oktatásért és a médiáért felelős kormányzati szervek irányításával foglalkozó következtetéseit; mivel Hamad bin Ísza Al Kalifa bahreini király a nemzeti megbékélés érdekében nyilvánosan ígéretet tett a reformok végrehajtására;
- H. mivel a Bahreini Független Vizsgálóbizottság ajánlásai alapján Bahrein különleges vizsgálati egységet állított fel az államügyszélegen belül, amelynek feladata a polgári személyek halálához, kínzásához és a velük szembeni rossz bánásmódhoz vezető törvénytelen cselekményeket vagy mulasztásokat elkövető személyek felelősségének megállapítása;

2012. március 15., csütörtök

- I. mivel a Bahreini Független Vizsgálóbizottság ajánlásait továbbra is lassan hajtják végre; mivel nemzeti párbeszéd indult a megbékélésért;
- J. mivel több nem kormányzati szervezet beszámolója szerint a katonai és polgári bíróságok előtt lefolytatott tisztességtelen perek a demokráciapárti mozgalom elnyomásának központi elemét képezik Bahreinben; mivel a Bahreini Független Vizsgálóbizottság ajánlásainak egyike az volt, hogy a polgári személyek katonai bíróságok által tárgyalt ügyeit rendes bíróságoknak kell felülvizsgálniuk, ezt azonban még nem minden ügy esetében hajtották végre;
- K. mivel a bahreini hatóságok többször kinyilvánították elkötelezettségüket az emberi jogi reformok megvalósítása és a nemzetközi emberi jogi szervezetekkel folytatott együttműködés mellett;
- L. mivel Bahrein kormánya több felszólítást kapott arra, hogy adjon állandó meghívást az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának különleges eljárásai számára;
- M. mivel Juan Mendez, az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni küzdelemmel foglalkozó különleges jelentéstevője 2012. március 8. és 17. között látogatott volna Bahreinbe, de a bahreini hatóságok hivatalosan kérték, hogy látogatását halassza el 2012 júliusa utánra;
- N. mivel a jelentések szerint a tiltakozásokban való részvételük miatt több mint 4 000 embert bocsátottak el állásából vagy távolítottak el az egyetemről; mivel a bahreini szakszervezetek szerint közülük több mint ezren még mindig nem kapták vissza állásukat, és mivel még mindig több tucat egyetemi hallgató vár arra, hogy folytathassa tanulmányait; mivel a visszahelyezettek közül sokakkal nyomásgyakorlás révén olyan nyilatkozatot íratnak alá, amelyben kötelezik magukat, hogy tartózkodni fognak a szakszervezetekkel összefüggő mindennemű tevékenységtől, és beleegyeznek abba, hogy eredeti állásuktól eltérő munkakörbe helyezték őket;
- O. mivel a tavalyi év eseményei alapján a Riporterek határok nélkül elnevezésű szervezet Bahreint az „internet ellenségévé” nyilvánította;
1. üdvözlöi a Bahreini Független Vizsgálóbizottság ajánlásait, és sürgeti a bahreini kormányt, hogy tegyen meg minden szükséges lépést az ajánlások maradéktalan és gyors végrehajtásért a legfontosabb problémák rendezése, a büntetlenség megszüntetése, a társadalmi megegyezés visszaállítása, az emberi jogok védelmének a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban történő javítása és jelentős reformok végrehajtása érdekében;
2. együttérzését fejezi ki az elnyomás áldozatainak és családtagjainak Bahreinben;
3. elítéli az emberi jogok folytatódó megsértését Bahreinben, és sürgeti a bahreini hatóságokat és biztonsági erőket, hogy hagyjanak fel az erőszak alkalmazásával, ideértve a könnygáz túlzott alkalmazását, az elnyomást, a kínzásokat, a békés tiltakozók törvénytelen őrizetbe vételét és bíróság elé állítását, és hogy tanúsítsanak maximális önmérsékletet a tiltakozások közben tartására tett kísérleteik során; sürgeti a hatóságokat, hogy jogszabályaikkal és nemzetközi kötelezettségeikkel szoros összhangban lépjenek fel; hangsúlyozza a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, amelyet Bahrein is elismert;
4. ismételten felszólít a békés tüntetőket, politikai aktivistákat, emberi jogi jogvédőket, orvosokat és mentőseket, bloggerek és újságírók, különösen Abdulhádi al-Havadzsa, a Bahreini Emberi Jogi Központ elnöke, Mádi Abu Díb, a Bahreini Tanárok Szövetsége elnöke – akiket a véleménynyilvánítás szabadságához és a békés gyülekezéshez való joguk gyakorlásáért és szakmai kötelezettségeik betartásáért vettek őrizetbe vagy ítélték el – azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására,
5. hangsúlyozza, hogy a tüntetők jogos demokratikus törekvéseiket fejezték ki, és sürgeti a bahreini hatóságokat, hogy a megbékélés folyamatát átfogó és konstruktív párbeszéd keretében valósítsák meg, ami elengedhetetlen annak érdekében, hogy létrejöjjön Bahrein sokszínű társadalmának demokratikus stabilitása, amelyben a törvények betűjének és a jogalkalmazásnak egyformán garantálnia kell minden egyes polgár jogait;

2012. március 15., csütörtök

6. sürgeti a bahreini hatóságokat, hogy alapos, pártatlan és független módon vizsgálják ki a rendőrség és a biztonsági erők által, valamint a bahreini katonai jelenlét következtében a demokráciapárti tiltakozások idején a békés tüntetőkkel és polgárokkal szemben elkövetett emberi jogi jogsértéseket annak érdekében, hogy biztosítsák a felelősségre vonást és a felelősök büntetlenségének megakadályozását – beosztásra vagy rangra való tekintet nélkül –, és hogy fogadjanak el a jövőbeli emberi jogi jogsértésektől visszatartó intézkedéseket;
7. felszólítja a bahreini kormányt, hogy ejtsen minden olyan vádat és semmisítsen meg minden 2011 februárja óta a Nemzetbiztonsági Bíróságokon és a polgári bíróságokon hozott olyan elmarasztaló ítéletet, amely a véleménynyilvánítás, az egyesülés és a gyülekezés szabadságához fűződő jogon alapul, és semmisítsen meg minden olyan elmarasztaló ítéletet, amely kizárólag beismeréseken alapul;
8. felszólítja a bahreini hatóságokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a büntetőügyek minden vádlottja a bahreini és a nemzetközi jognak megfelelően azonnal és maradéktalanul hozzáférjen a jogi tanácsadáshoz, ezen belül a kihallgatásokkal és a tárgyalásokra való felkészüléssel kapcsolatban is, vizsgálják ki a kihallgatások során alkalmazott kínzásokról és durva bánásmódról szóló hiteles állításokat, és vonjanak felelősségre minden olyan hivatalos személyt, aki elmulasztotta betartani a tisztességes bírósági tárgyalás követelményeit;
9. felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy kérje számon a bahreini kormányon az emberi jogok tiszteletben tartására, a szükséges reformok végrehajtására, az emberi jogi jogsértések független kivizsgálásának megindítására és a felelősök elszámoltatására tett ígéreteit, és sürgesse a bahreini kormányt, hogy ejtse az orvosok és egészségügyi dolgozók ellen emelt valamennyi vádat, és bocsássa szabadon a demokráciáért tartott békés tiltakozásokon való részvételért őrizetbe vett összes személyt;
10. felszólítja a bahreini hatóságokat, hogy állítsák vissza és tartsák tiszteletben az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, ezen belül a véleménynyilvánítás szabadságát – az interneten és azon kívül egyaránt –, a gyülekezési szabadságot, a vallásszabadságot, a nők jogait és a nemek közötti egyenlőséget, lépjenek fel a megkülönböztetés ellen, és azonnal szüntessék meg az információs és kommunikációs technológiákhoz való hozzáférés mindennemű korlátozását; felszólítja a bahreini hatóságokat, hogy szüntessék meg a külföldi újságírók és nemzetközi emberi jogi szervezetek országba való belépésére vonatkozó összes korlátozást, és tegyék lehetővé az emberi jogi jogsértések ügyében bejelentett független vizsgálatok és a bejelentett reformok nyomon követését;
11. üdvözli a bahreini emberi jogi és szociális fejlesztési minisztérium létrehozását, és kéri a minisztériumot, hogy a nemzetközi emberi jogi normáknak és kötelezettségeknek megfelelően végezze tevékenységét;
12. sürgeti a nemzeti hatóságokat és az érintett európai vállalkozásokat, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket a maradék állásából elbocsátott személy haladéktalan visszahelyezésének biztosítása érdekében;
13. üdvözli a fegyverek és a polgárok erőszakos elnyomására és az emberi jogok megsértésére alkalmas egyéb eszközök kivételének Egyesült Államok általi felfüggesztését, és felszólítja a tagállamokat, hogy hasonlóképpen biztosítsák a katonai technológia és felszerelések kivételének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról szóló európai tanácsi közös álláspont betartását;
14. ismételten hangsúlyozza, hogy határozottan ellenzi a halálbüntetés alkalmazását, és sürgeti, hogy a bahreini hatóságok rendeljenek el azonnali moratóriumot;
15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Bahreini Királyság kormányának és parlamentjének.

2012. március 15., csütörtök

Az afrikai tudományos kapacitásépítés: európai–afrikai rádiócsillagászati partneri kapcsolatok ösztönzése

P7_TA(2012)0095

Az Európai Parlament 2012. március 15-i nyilatkozata az afrikai tudományos kapacitásépítésről: európai–afrikai rádiócsillagászati partneri kapcsolatok ösztönzése

(2013/C 251 E/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU–Afrika közös stratégiára, amelynek célja az Európai Unió és Afrika közötti tudományos és technológiai együttműködés megerősítése,
 - tekintettel a millenniumi fejlesztési célokra, amelyek megállapítják a természettudományok és a technológia társadalmi-gazdasági átalakulásokban játszott alapvető szerepét,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,
- A. felismerve a kutatási infrastruktúrák fontosságát az Afrikával való együttműködés elősegítése, a humántőke fejlesztésének előmozdítása és a társadalmi kérdések megoldása szempontjából az Innovatív Unió és az Európa 2020 stratégia megállapításainak megfelelően,
- B. elismerve Afrika egyedi versenyelőnyét a rádiócsillagászat tudománya terén, amit tükröznek a kontinensen található nagyszabású rádiócsillagászati projektek (PAPER, VLBI hálózat, MeerKAT stb.),
- C. felismerve, hogy minden további európai részvétel az afrikai rádiócsillagászatban az afrikai társadalmi-gazdasági növekedés hatékony mozgatójává és mindkét kontinens számára új piaci lehetőségek létrehozójává válhat,
1. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamok parlamentjeit, hogy:
 - a) támogassák az afrikai tudományos kapacitásfejlesztést a kutatási infrastruktúrákba történő nagyobb arányú befektetések által, különös tekintettel a rádiócsillagászati projektekre,
 - b) támogassák a rádiócsillagászat tudományát, és ösztönözzék a jövőbeni afrikai–európai partneri kapcsolatokban foglalt rádiócsillagászati kezdeményezésekben rejlő innovációs és kutatási lehetőségeket,
 - c) mozgósítsák a fenti célok támogatására az Európai Unió finanszírozási mechanizmusait, többek között a keretprogramokat és a fejlesztési együttműködési finanszírozási eszközöket;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot, az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt, a Bizottságnak, a Tanácsnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Az aláírók felsorolása a 2012. március 15-i jegyzőkönyv 1. mellékletében kerül kiadásra (P7_PV(2012)03-15(ANN1)).

2012. március 15., csütörtök

A vágási célból az Európai Unióban szállított állatok utaztatására vonatkozó nyolcórás határérték meghatározása

P7_TA(2012)0096

Az Európai Parlament 2012. március 15-i nyilatkozata a vágási célból az Európai Unióban szállított állatok utaztatására vonatkozó nyolcórás határérték meghatározásáról

(2013/C 251 E/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikkére,
- tekintettel a 2006–2010-es időszakra szóló állatjóléti cselekvési terv értékeléséről és elemzéséről szóló 2010. május 5-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,
- A. mivel a 2005/1/EK rendelet preambulumbekzdéseiben elismeri, hogy „az állatok nagy távolságokon való szállítását, beleértve a vágóhídra küldött állatok szállítását is, a lehető legrövidebbre kell korlátozni”, de még mindig nagyon hosszú szállítást tesz lehetővé távolság és időtartam tekintetében egyaránt, ami miatt az állatokat e hosszú utazások során komoly stressz és szenvedés éri, amit egyes esetekben nem is élnék túl;
- 1. megállapítja, hogy a vágóhídra küldött állatok utaztatására vonatkozó nyolcórás határérték meghatározását sürgető „8hours.eu” petíciót közel egymillió európai támogatja;
- 2. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a vágási célból szállított állatok utaztatására vonatkozó nyolcórás határérték megállapítása érdekében vizsgálják felül a 2005/1/EK rendeletet;
- 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽²⁾ együtt a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

⁽¹⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 25. o.

⁽²⁾ Az aláírók felsorolása a 2012. március 15-i jegyzőkönyv 2. mellékletében kerül kiadásra (P7_PV(2012)03-15(ANN2)).

A „Sakk az iskolában” program európai uniós oktatási rendszerekbe való bevezetése

P7_TA(2012)0097

Az Európai Parlament 2012. március 15-i nyilatkozata a „Sakk az iskolában” program európai uniós oktatási rendszerekbe való bevezetéséről

(2013/C 251 E/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 6. és 165. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,
- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 6. cikke kimondja, hogy a sport azon területek közé tartozik, ahol „az Unió hatáskörrel rendelkezik a tagállamok intézkedéseit támogató, összehangoló vagy kiegészítő intézkedések végrehajtására”;

2012. március 15., csütörtök

- B. mivel a sakk bármely társadalmi csoportba tartozó gyermek számára hozzáférhető, és elősegítheti a társadalmi kohéziót, illetve hozzájárulhat az olyan szakpolitikai célok megvalósulásához, mint a társadalmi integráció, a diszkrimináció felszámolása, a bűncselekmények számának csökkentése, vagy akár a különböző szenvedélybetegségek elleni küzdelem;
- C. mivel a sakk révén bármely életkorban fejleszthető a gyermekek koncentrációs készsége, türelme és kitartása, valamint előmozdítható a kreativitás, az intuíció, az emlékezőképesség, valamint az analitikus és döntéshozatali készségek; mivel a sakk emellett eltökéltségre, motivációra és sportszerűsége nevel;
1. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a „Sakk az iskolában” program európai uniós oktatási rendszerekbe való bevezetését;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy a sportról szóló következő közleményében szenteljen kellő figyelmet a „Sakk az iskolában” programnak, és biztosítson számára megfelelő támogatást 2012-től kezdődően;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra azon tanulmányok eredményeit, amelyek e program gyermeki fejlődésre gyakorolt hatásait vizsgálják;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot, az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Az aláírók felsorolása a 2012. március 15-i jegyzőkönyv 3. mellékletében kerül kiadásra (P7_PV(2012)03-15(ANN3)).

2012. március 13., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Morvai Krisztina mentelmi jogának felfüggesztése

P7_TA(2012)0067

Az Európai Parlament 2012. március 13-i határozata a Morvai Krisztina mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2010/2285(IMM))

(2013/C 251 E/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Pesti Központi Kerületi Bíróság részéről 2010. október 13-án eljuttatott, és a 2010. november 24-i plenáris ülésen bejelentett kérelemre, amelynek tárgya Morvai Krisztina mentelmi jogának felfüggesztése a nevezett bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokkal kapcsolatban,
- miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően meghallgatta Morvai Krisztinát,
- tekintettel a Jogi Bizottságnak az eljárási szabályzat 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban tett, további tájékoztatást és magyarázatokat igénylő kérelmére válaszolva a Pesti Központi Kerületi Bíróság által 2011. december 19-én benyújtott írásos dokumentációra,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. sz. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága 1964. május 12-i, 1986. július 10-i, 2008. október 15-i és 21-i, 2010. március 19-i és 2011. szeptember 6-i ítéleteire⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (2) bekezdésére és 7. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0050/2012),
- A. mivel a Pesti Központi Kerületi Bíróság az előtte folyamatban lévő eljárásokkal kapcsolatban kérte az Európai Parlament egyik képviselője, Morvai Krisztina mentelmi jogának felfüggesztését;
- B. mivel a nevezett bíróság kérelmének háttere nyilvános rágalmazás bűncselekményével kapcsolatos büntetőeljárás, Morvai Krisztina Magyarországon, egy magánszemélyre tett nyilatkozataival összefüggésben;

⁽¹⁾ 101/63. sz. ügy: *Wagner kontra Fohrmann és Krier* [1964] EBHT 195, 149/85. sz. ügy: *Wybot kontra Faure és mások* [1986] EBHT 2391, T-345/05. sz. ügy: *Mote kontra Parlament* [2008] EBHT II-2849, C-200/07. sz. és C-201/07 sz. egyesített ügyek: *Marra kontra De Gregorio és Clemente* [2008] EBHT I-7929, T-42/06. sz. ügy: *Gollnisch kontra Parlament* (az EBHT-ben még nem hozták nyilvánosságra) és C-163/10. sz. ügy *Patriciello* (az EBHT-ben még nem hozták nyilvánosságra).

2012. március 13., kedd

- C. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 8. cikke értelmében a feladatok ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt az Európai Parlament képviselői ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe, és nem vonhatók bírósági eljárás alá;
- D. mivel a jelen ügyben a bíróság által a Jogi Bizottság elé terjesztett tények azt mutatják, hogy a nyilatkozat megtételének időpontjában Morvai Krisztina nem volt az Európai Parlament képviselője;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Morvai Krisztina mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa e határozatot és az Európai Parlament illetékes bizottságának jelentését Magyarország illetékes hatóságainak és Morvai Krisztinának.
-

2012. március 14., szerda

A Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság megbízatása

P7_TA(2012)0078

Az Európai Parlament 2012. március 14-i határozata a Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság felállításáról, hatásköréről, összetételéről és megbízatásának idejéről

(2013/C 251 E/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Elnökök Értekezletének 2012. február 16-i határozatára, melyben javasolja a Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság felállítását, és meghatározza annak hatáskörét és összetételét,
- tekintettel az Európai Unióban zajló szervezett bűnözésről szóló 2011. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, amelyben kifejezte azon szándékát, hogy különbizottságot kíván létrehozni,
- tekintettel az EU korrupció elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiről szóló 2011. szeptember 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 184. cikkére,

1. úgy határoz, hogy egy, a szervezett bűnözéssel, a korrupcióval és a pénzmosással foglalkozó különbizottságot állít fel, melynek feladatai az alábbiak lesznek:

- a) a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás mértékének, valamint az Unióra és a tagállamokra gyakorolt hatásának elemzése és értékelése, megfelelő intézkedések javaslata annak érdekében, hogy az Unió e veszéllyel szemben többek között nemzetközi, európai és nemzeti szinten fel tudjon lépni, illetve azt meg tudja előzni;
- b) a szervezett bűnözésre, a korrupcióra és a pénzmosásra vonatkozó uniós jogszabályok és az ehhez kapcsolódó szakpolitikák jelenlegi végrehajtásának elemzése és értékelése annak biztosítására, hogy az uniós jog és politikák kutatási eredményeken és a fenyegetettség rendelkezésre álló legjobb értékelésein alapuljanak, valamint annak ellenőrzése, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 2. és 6. cikkének megfelelően összeegyeztethető-e az alapvető, de különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában lefektetett jogokkal, valamint az Unió külső fellépéseit alátámasztó, elsősorban a Szerződés 21. cikkében rögzített elvekkel;
- c) a szervezett bűnözéshez, a korrupcióhoz és a pénzmosáshoz kapcsolódó ügyekkel foglalkozó uniós belügyi ügynökségek (például az Europol, a COSI és az Eurojust) szerepének és tevékenységének, valamint a kapcsolódó biztonsági politikák elemzése és ellenőrzése;
- d) az Európai Unióban zajló szervezett bűnözésről szóló 2011. október 25-i állásfoglalásában és különösen annak 15. bekezdésében ⁽³⁾, valamint az EU korrupció elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiről szóló 2011. szeptember 15-i állásfoglalásában szereplő problémák kezelése;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0459.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0388.

⁽³⁾ A bekezdés így szól: „15. az a szándéka, hogy legkésőbb három hónappal ezen állásfoglalás elfogadását követően a nemzetközi szinten működő bünszervezetek – többek között maffiák – elterjedésével foglalkozó különbizottságot hozzanak létre, aminek egyik célja a jelenség mértékének, illetve negatív szociális és gazdasági hatásának vizsgálata az EU-ban, ideértve a közpénzek bünszervezetek és maffiák általi jogellenes felhasználásával és e szervezetek kormányzatba való beépülésével, valamint a törvényes gazdaságba és pénzügyi rendszerekbe való beférkőzésével kapcsolatos kérdések vizsgálatát; a bizottság másik célja olyan jogszabályok kialakítása, amelyekkel kezelni lehet ezt az EU-ra és polgáira leselkedő érzékelhető és elismert fenyegetést; kéri ezért az Elnökök Értekezletét, hogy eljárási szabályzatának 148. cikke értelmében tegyen javaslatot”.

2012. március 14., szerda

- e) e célok érdekében a szükséges kapcsolatok kialakítása, látogatások folytatása, valamint meghallgatások szervezése az európai uniós intézményekkel és a nemzetközi, európai és nemzeti intézményekkel, a nemzeti parlamentekkel, a tagállamok és harmadik államok kormányaival, a tudományos közösség, az üzleti élet és az – alulról szerveződő – civil társadalom képviselőivel, az áldozatok szervezeteivel, a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás elleni mindennapos küzdelemben részt vevő tisztviselőkkel, például a bűnüldöző hatóságokkal, a bírakkal és az ügyészekkel, valamint a törvényesség kultúráját előmozdító civil társadalmi szereplőkkel;
2. úgy határoz, hogy mivel az érintett területtel kapcsolatos uniós jogszabályok elfogadásával, nyomon követésével és végrehajtásával kapcsolatos ügyekért felelős állandó parlamenti bizottságok jogosítványai nem változnak, a különbizottság az állandó bizottságokkal szoros együttműködésben ajánlásokat adhat ki a meghozandó intézkedésekkel és kezdeményezésekkel kapcsolatban;
3. úgy határoz, hogy a különbizottság 45 tagú lesz;
4. úgy határoz, hogy a különbizottság megbízatása 12 hónapra szól 2012. április 1-jétől kezdődően, amely időtartam meghosszabbítható; úgy határoz, hogy a bizottság félidős és zárójelentést nyújt be a Parlamentnek, amely tartalmazza a meghozandó intézkedésekre és kezdeményezésekre irányuló ajánlásokat.
-

2012. március 13., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Megállapodás az EU, valamint Izland és Norvégia között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról***

P7_TA(2012)0066

Az Európai Parlament 2012. március 13-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az Európai Unió tagállamai között 2000. május 29-én létrejött kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény és az ahhoz csatolt 2001. évi jegyzőkönyv bizonyos rendelkezéseinek alkalmazásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (05306/2010 – C7-0030/2010 – 2009/0189(NLE))

(2013/C 251 E/27)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervzetére (05306/2010),
- tekintettel az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az Európai Unió tagállamai között 2000. május 29-én létrejött kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény és az ahhoz csatolt 2001. évi jegyzőkönyv bizonyos rendelkezéseinek alkalmazásáról szóló megállapodás tervzetére (14938/2003),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikke (1) bekezdésének d) pontjával és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0030/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A7-0020/2012),
- 1. egyetért a megállapodás megkötésével;
- 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság kormányának és parlamentjének.

2012. március 13., kedd

Az öröklési ügyekre irányadó joghatóság, alkalmazandó jog, az öröklési ügyekben hozott határozatok és közokiratok elismerése és végrehajtása, valamint az európai öröklési tanúsítvány bevezetése *I**

P7_TA(2012)0068

Az Európai Parlament 2012. március 13-i jogalkotási állásfoglalása az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési tanúsítvány bevezetéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0154 – C7-0236/2009 – 2009/0157(COD))

(2013/C 251 E/28)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0154),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, 61. cikkének c) pontjára és 67. cikke (5) bekezdésének második franciabekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0236/2009),
 - tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című közleményére (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 81. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. július 14-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0045/2012),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 44., 2011.2.11., 148. o.

P7_TC1-COD(2009)0157

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. március 13-án került elfogadásra az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 650/2012/EU rendelet.)

2012. március 14., szerda

Az Európai Halászati Alap ***I

P7_TA(2012)0074

Az Európai Parlament 2012. március 14-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Halászati Alapról szóló 1198/2006/EK tanácsi rendeletnek a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok esetében a pénzügyi irányításra vonatkozó egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0484 – C7-0219/2011 – 2011/0212(COD))

(2013/C 251 E/29)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0484),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0219/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. október 27-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. február 3-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja a Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0447/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 24., 2012.1.28., 84. o.

P7_TC1-COD(2011)0212

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. március 14-én került elfogadásra az Európai Halászati Alapról szóló 1198/2006/EK tanácsi rendeletnek a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok esetében a pénzügyi irányításra vonatkozó egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 387/2012/EU rendelet.)

2012. március 14., szerda

**A kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó autonóm vámkontingens
***I**

P7_TA(2012)0075

Az Európai Parlament 2012. március 14-i jogalkotási állásfoglalása a kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó autonóm vámkontingens megnyitásáról szóló 617/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0384 – C7-0170/2011 – 2011/0169(COD))

(2013/C 251 E/30)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0384),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0170/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. február 13-i levelében tett azon kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja a Parlament álláspontját az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A7-0025/2012),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0169

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. március 14-én került elfogadásra a kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó autonóm vámkontingens megnyitásáról szóló 617/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 464/2012/EU rendelet.)

2012. március 14., szerda

A közös kereskedelempolitika ***I

P7_TA(2012)0076

Az Európai Parlament 2012. március 14-i jogalkotási állásfoglalása a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletről (COM(2011)0082 – C7-0069/2011 – 2011/0039(COD))

(2013/C 251 E/31)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0082),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0069/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A7-0028/2012),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0039

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. március 14-én került elfogadásra a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeletek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogi aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2012. március 14-i álláspontja.

2012. március 14., szerda

mivel:

- (1) A közös kereskedelempolitikához kapcsolódó számos alaprendelet úgy rendelkezik, hogy a közös kereskedelempolitikát végrehajtó jogi aktusokat a különféle érintett jogi aktusokban meghatározott eljárások keretében a Tanács, vagy egyedi eljárások keretében és a Tanács ellenőrzése mellett a Bizottság fogadja el. Ezek az eljárások nem tartoznak a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i, 1999/468/EK tanácsi határozat hatálya alá ⁽¹⁾.
- (2) A Lisszaboni Szerződéssel bevezetett rendelkezésekkel való összhang biztosítása érdekében indokolt módosítani ezeket az alaprendeleteket. Erre adott esetben a Bizottság felhatalmazása, valamint a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ foglalt egyes eljárások alkalmazása révén kell sort keríteni.
- (3) A következő rendeleteket ezért megfelelően módosítani kell:
 - A Tanács 2841/72/EGK rendelete (1972. december 19.) az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodásban előírt védintézkedésekről ⁽³⁾,
 - A Tanács 2843/72/EGK rendelete (1972. december 19.) az Európai Gazdasági Közösség és az Izlandi Köztársaság között létrejött megállapodásban előírt védintézkedésekről ⁽⁴⁾,
 - A Tanács 1692/73/EGK rendelete (1973. június 25.) az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság között létrejött megállapodásban előírt védintézkedésekről ⁽⁵⁾,
 - **A mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról szóló, 1993. december 6-i 3448/93/EK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾; [Mód. 1]**
 - A Tanács 3286/94/EK rendelete (1994. december 22.) a nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról ⁽⁷⁾,
 - A Tanács 385/96/EK rendelete (1996. január 29.) a vízi járművekre vonatkozó káros árképzés elleni védekezésről ⁽⁸⁾,
 - A Tanács 2271/96/EK rendelete (1996. november 22.) harmadik ország által elfogadott jogszabályoknak az ország területén kívüli alkalmazásának hatása és az ilyen jogszabályon alapuló vagy abból eredő intézkedések elleni védelemről ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.⁽³⁾ HL L 300., 1972.12.31., 284. o.⁽⁴⁾ HL L 301., 1972.12.31., 162. o.⁽⁵⁾ HL L 171., 1973.6.27., 103. o.⁽⁶⁾ **HL L 318, 1993.12.20., 18. o.**⁽⁷⁾ HL L 349., 1994.12.31., 71. o.⁽⁸⁾ HL L 56., 1996.3.6., 21. o.⁽⁹⁾ HL L 309., 1996.11.29., 1. o.

2012. március 14., szerda

- A Tanács 1515/2001/EK rendelete (2001. július 23.) a WTO Vitarendező Testülete által dömping- és szubvencióellenes ügyekkel kapcsolatban elfogadott jelentés után a Közösség által hozható intézkedésekről ⁽¹⁾,
- A Tanács 2248/2001/EK rendelete (2001. november 19.) egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Horvát Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás, valamint az Európai Közösség és a Horvát Köztársaság közötti ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról ⁽²⁾,
- A Tanács 153/2002/EK rendelete (2002. január 21.) az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között létrejött stabilizációs és társulási megállapodás, valamint az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között létrejött ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról ⁽³⁾,
- A Tanács 427/2003/EK rendelete (2003. március 3.) a Kínai Népköztársaságból származó behozatalra vonatkozó, átmeneti termékspecifikus védelmi mechanizmusról és az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló 519/94/EK rendelet módosításáról ⁽⁴⁾,
- A Tanács 452/2003/EK rendelete (2003. március 6.) a dömpingellenes, illetve szubvencióellenes intézkedések és védintézkedések együttes alkalmazása esetén a Közösség által hozható intézkedésekről ⁽⁵⁾,
- A Tanács 673/2005/EK rendelete (2005. április 25.) az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes termékekre vonatkozóan kiegészítő behozatali vámok megállapításáról ⁽⁶⁾,
- **A Tanács 1236/2005/EK rendelete (2005. június 27.) egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről ⁽⁷⁾, [Mód. 2]**
- A Tanács 1616/2006/EK rendelete (2006. október 23.) az Európai Közösségek és azok tagállamai, valamint az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás, valamint az Európai Közösség és az Albán Köztársaság közötti ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról ⁽⁸⁾,
- A Tanács 1528/2007/EK rendelete (2007. december 20.) a gazdasági partnerségi megállapodásokat létrehozó vagy azok létrehozásához vezető megállapodásokban meghatározott, az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS-államok) csoportjának egyes tagjaiból származó termékekre vonatkozó szabályozások alkalmazásáról ⁽⁹⁾,
- A Tanács 140/2008/EK rendelete (2007. november 19.) az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről a Montenegrói Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás és az egyrészről az Európai Közösség, másrészről a Montenegrói Köztársaság közötti ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ HL L 201., 2001.7.26., 10. o.

⁽²⁾ HL L 304., 2001.11.21., 1. o.

⁽³⁾ HL L 25., 2002.1.29., 16. o.

⁽⁴⁾ HL L 65., 2003.3.8., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 69., 2003.3.13., 8. o.

⁽⁶⁾ HL L 110., 2005.4.30., 1. o.

⁽⁷⁾ **HL L 200., 2005.7.30., 1. o.**

⁽⁸⁾ HL L 300., 2006.10.31., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 348., 2007.12.31., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 43., 2008.2.19., 1. o.

2012. március 14., szerda

- A Tanács 55/2008/EK rendelete (2008. január 21.) a Moldovai Köztársaságnak szánt autonóm kereskedelmi kedvezmények bevezetéséről, valamint a 980/2005/EK rendelet és a 2005/924/EK bizottsági határozat módosításáról ⁽¹⁾,
 - A Tanács 594/2008/EK rendelete (2008. június 16.) az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről Bosznia és Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodás, valamint az Európai Közösség és Bosznia és Hercegovina közötti, a kereskedelemről és a kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló, ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról ⁽²⁾,
 - A Tanács 732/2008/EK rendelete (2008. július 22.) az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől történő alkalmazásáról és az 552/97/EK rendelet, az 1933/2006/EK rendelet, valamint az 1100/2006/EK és a 964/2007/EK bizottsági rendelet módosításáról ⁽³⁾,
 - A Tanács 597/2009/EK rendelete (2009. június 11.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről ⁽⁴⁾,
 - A Tanács 260/2009/EK rendelete (2009. február 26.) a behozatalra vonatkozó közös szabályokról ⁽⁵⁾,
 - A Tanács 625/2009/EK rendelete (2009. július 7.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról ⁽⁶⁾,
 - A Tanács 1061/2009/EK rendelete (2009. október 19.) a kivitelre vonatkozó közös szabályokról ⁽⁷⁾,
 - ~~A Tanács 1215/2009/EK rendelete (2009. november 30.) az Európai Unió stabilizációs és társulási folyamatában részt vevő vagy ahhoz kapcsolódó országokra és területekre vonatkozóan kivételes kereskedelmi intézkedések bevezetéséről ⁽⁸⁾, [Mód. 3]~~
 - A Tanács 1225/2009/EK rendelete (2009. november 30.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről ⁽⁹⁾.
- (4) A jogbiztonság biztosítása érdekében ez a rendelet nem érinti a hatálybalépése előtt megkezdett, de még nem végrehajtott intézkedések elfogadására irányuló eljárásokat,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az e rendelet mellékletében felsorolt rendeleteket a melléklettel összhangban, a Szerződés 290. cikkének vagy a 182/2011/EU rendelet alkalmazandó szabályainak megfelelően ki kell igazítani.

2. cikk

A mellékletben szereplő jogi aktusok rendelkezéseire való hivatkozásokat az e rendelet által kiigazítottak szerinti rendelkezésekre való hivatkozásokként kell érteni.

⁽¹⁾ HL L 20., 2008.1.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 169., 2008.6.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 211., 2008.8.6., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

⁽⁵⁾ HL L 84., 2009.3.31., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 185., 2009.7.17., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 291., 2009.11.7., 1. o.

~~⁽⁸⁾ HL L 328., 2009.12.15., 1. o.~~

⁽⁹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

2012. március 14., szerda

A bizottságok korábbi neveire való hivatkozásokat az e rendelet szerinti új nevekre való hivatkozásokként kell érteni.

A mellékletben felsorolt rendeletekben található „európai közösség”, „közösség” „európai közösségek” vagy „közösségek” kifejezésekre való hivatkozások az Európai Unióra vagy az Unióra való hivatkozásnak tekintendők; a „közös piac” kifejezésre való hivatkozások a belső piacra való hivatkozásnak tekintendők; „a 113. cikkben meghatározott bizottság”, „a 133. cikkben meghatározott bizottság”, „a 113. cikkben említett bizottság” és „a 133. cikkben említett bizottság” kifejezésekre való hivatkozások a 207. cikkben meghatározott bizottságra való hivatkozásnak tekintendők; „a Szerződés 113. cikk” vagy „a Szerződés 133. cikke” kifejezésekre való hivatkozások a Szerződés 207. cikkére való hivatkozásnak tekintendők. [Mód. 4]

3. cikk

Ez a rendelet nem érinti a mellékletben felsorolt rendeletek által előírt, intézkedések elfogadására irányuló megkezdett eljárásokat, amennyiben e rendelet elfogadásakor vagy azt megelőzően:

- a) a Bizottság jogi aktust fogadott el; vagy
- b) a rendeletek egyike értelmében konzultációra van szükség, és a konzultációt kezdeményezték; vagy
- c) a rendeletek egyike értelmében javaslatra van szükség, és a Bizottság a javaslatot elfogadta.

4. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő harmincadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt.

az Európai Parlament részéről a
az elnök

Tanács részéről
az elnök

2012. március 14., szerda

MELLÉKLET

A közös kereskedelempolitika területére tartozó és a Szerződés 290. cikkének vagy a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ alkalmazandó rendelkezéseinek megfelelően kiigazított rendeletek listája

1. A TANÁCS 2841/72/EGK RENDELETE (1972. DECEMBER 19.) AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG ÉS A SVÁJCI ÁLLAMSZÖVETSÉG KÖZÖTT LÉTREJÖTT MEGÁLLAPODÁSBAN ELŐÍRT VÉDINTÉZKEDÉSEKRŐL⁽²⁾

A 2841/72/EGK rendelet tekintetében végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően a 2841/72/EGK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A rendelet a következő (3a) preambulumbekezdéssel egészül ki:

„Mivel a kétoldalú megállapodás védzáradékanak végrehajtásához szükséges ideiglenes és végleges védintézkedések elfogadása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek () megfelelően kell gyakorolni.*

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 5]

-1a. A rendelet a következő (3b) preambulumbekezdéssel egészül ki:

„Mivel ideiglenes intézkedések elfogadása esetében a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson;”

[Mód. 6]

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

A Bizottság határozhat úgy, hogy az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) által létrehozott vegyes bizottsághoz fordul a megállapodás 22., 24., 24a. és 26. cikkében előírt intézkedések meghozatala céljából. Szükség esetén a Bizottság fogadja el ezeket az intézkedéseket az e rendelet 7. cikke (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően.”

2. A 2. cikk (1) bekezdésében a második mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Szükség esetén a 7. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően a Bizottság védintézkedéseket fogad el.”

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽²⁾ HL L 300., 1972.12.31., 284. o.

2012. március 14., szerda

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) Amennyiben a megállapodás 24., 24a. és 26. cikkében említett helyzetekben vagy a kereskedelemre közvetlen és azonnali hatást gyakorló exporttámogatások esetén rendkívüli körülmények azonnali intézkedést tesznek szükségessé, a Bizottság a megállapodás 27. cikke (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott elővigyázatossági intézkedést fogadhat el az e rendelet 7. cikke ~~(21a)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően. Sürgős esetben a 7. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni. [Mód. 7]

(2) Ha egy tagállam intézkedés meghozatalára kéri fel a Bizottságot, annak a kérés kézhezvételétől számított legfeljebb öt munkanapon belül határozatot kell hoznia.”

3a. Az 5. cikket el kell hagyni. [Mód. 8]

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„7. cikk

(1) A Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(1a) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 9]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~az [8853/2011]/EU rendelet [8]~~ **182/2011/EU rendelet 8. cikkét** kell alkalmazni, ~~az [5]~~ **annak 4. cikkével** összefüggésben. [Mód. 10]

(3a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 11]

(*) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.”

4a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek évente kétszer jelentést nyújt be a megállapodás alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a megállapodás végrehajtásának felülvizsgálatáért és a megállapodásban foglalt – ezen belül a kereskedelmi akadályokkal kapcsolatos – kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) A jelentésnek tartalmaznia kell továbbá a Svájci Államszövetséggel folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztikák, illetve a kereskedelem alakulásának az összefoglalóját.

(3) A jelentés tájékoztatást nyújt e rendelet végrehajtásáról.

(4) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és magyarázzon meg a megállapodás végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

2012. március 14., szerda

(5) *A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”*

[Mód. 12]

2. A TANÁCS 2843/72/EGK RENDELETE (1972. DECEMBER 19.) AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG ÉS AZ IZLANDI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT LÉTREJÖTT MEGÁLLAPODÁSBAN ELŐÍRT VÉDINTÉZKEDÉSEKRŐL ⁽¹⁾

A 2843/72/EGK rendelet tekintetében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően a 2843/72/EGK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A rendelet a következő (3a) preambulumbekezdéssel egészül ki:

„Mivel a kétoldalú megállapodás védzáradékanak végrehajtásához szükséges ideiglenes és végleges védintézkedések elfogadása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek () megfelelően kell gyakorolni.*

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 13]

-1a. A szöveg a következő (3b) preambulumbekezdéssel egészül ki:

„Mivel ideiglenes intézkedések elfogadása esetében a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson;”

[Mód. 14]

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

A Bizottság határozhat úgy, hogy az Európai Gazdasági Közösség és az Izlandi Köztársaság között létrejött megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) által létrehozott vegyes bizottsághoz fordul a megállapodás 23., 25., 25a. és 27. cikkében előírt intézkedések meghozatala céljából. Szükség esetén a Bizottság fogadja el ezeket az intézkedéseket az e rendelet 7. cikke (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően.”

2. A 2. cikk (1) bekezdésében a második mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Szükség esetén a 7. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően a Bizottság védintézkedéseket fogad el.”

⁽¹⁾ HL L 301., 1972.12.31., 162. o.

2012. március 14., szerda

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) Amennyiben a megállapodás 25., 25a. és 27. cikkében említett helyzetekben vagy a kereskedelemre közvetlen és azonnali hatást gyakorló exporttámogatások esetén rendkívüli körülmények azonnali intézkedést tesznek szükségessé, a Bizottság a megállapodás 28. cikke (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott elővigyázatossági intézkedést fogadhat el a 7. cikk ~~(21a)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően. Sürgős esetben az e rendelet 7. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni. [Mód. 15]

(2) Ha egy tagállam intézkedés meghozatalára kéri fel a Bizottságot, annak a kérés kézhezvételétől számított legfeljebb öt munkanapon belül határozatot kell hoznia.”

3a. Az 5. cikket el kell hagyni. [Mód. 16]

4. A szöveg a következő 7. cikkel egészül ki:

„7. cikk

(1) A Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(1a) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 17]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~az [2009/2011]/EU rendelet [8].~~ 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, ~~az [5].~~ annak 4. cikkével összefüggésben. [Mód. 18]

(3a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 19]

(*) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.”

4a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek két évente jelentést nyújt be a megállapodás alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a megállapodás végrehajtásának felülvizsgálatáért és a megállapodásban foglalt – ezen belül a kereskedelmi akadályokkal kapcsolatos – kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) A jelentésnek tartalmaznia kell továbbá az Izlandi Köztársasággal folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztikák, illetve a kereskedelem alakulásának az összefoglalóját.

(3) A jelentés tájékoztatást nyújt e rendelet végrehajtásáról.

(4) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és magyarázzon meg a megállapodás végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

2012. március 14., szerda

(5) *A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”*

[Mód. 20]

3. A TANÁCS 1692/73/EGK RENDELETE (1973. JÚNIUS 25.) AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG ÉS A NORVÉG KIRÁLYSÁG KÖZÖTT LÉTREJÖTT MEGÁLLAPODÁSBAN ELŐÍRT VÉDINTÉZKEDÉSEKRŐL ⁽¹⁾

Az 1692/73/EGK rendelet tekintetében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően az 1692/73/EGK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A rendelet a következő (3a) preambulumbekezdéssel egészül ki:

„Mivel a kétoldalú megállapodás védzáradekának végrehajtásához szükséges ideiglenes és végleges védintézkedések elfogadása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek () megfelelően kell gyakorolni;*

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 21]

-1a. A szöveg a következő (3b) preambulumbekezdéssel egészül ki:

„Mivel ideiglenes intézkedések elfogadása esetében a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson;”

[Mód. 22]

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

A Bizottság határozhat úgy, hogy az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság között létrejött megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) által létrehozott vegyes bizottsághoz fordul a megállapodás 22., 24., 24a. és 26. cikkében előírt intézkedések meghozatala céljából. Szükség esetén a Bizottság fogadja el ezeket az intézkedéseket az e rendelet 7. cikke (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően.”

2. A 2. cikk (1) bekezdésében a második mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Szükség esetén a 7. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően a Bizottság védintézkedéseket fogad el.”

⁽¹⁾ HL L 171., 1973.6.26., 103. o.

2012. március 14., szerda

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) Amennyiben a megállapodás 24., 24a. és 26. cikkében említett helyzetekben vagy a kereskedelemre közvetlen és azonnali hatást gyakorló exporttámogatások esetén rendkívüli körülmények azonnali intézkedést tesznek szükségessé, a Bizottság a megállapodás 27. cikke (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott elővigyázatossági intézkedést fogadhat el a 7. cikk ~~(21a)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően. Sürgős esetben az e rendelet 7. cikke (3) bekezdését kell alkalmazni. [Mód. 23]

(2) Ha egy tagállam intézkedés meghozatalára kéri fel a Bizottságot, annak a kérés kézhezvételétől számított legfeljebb öt munkanapon belül határozatot kell hoznia.”

3a. Az 5. cikket el kell hagyni. [Mód. 24]

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„7. cikk

(1) A Bizottságot a a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(1a) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 25]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~az [2009/2011]/EU rendelet [8].~~ **182/2011/EU rendelet 8. cikkét** kell alkalmazni, ~~az [5].~~ **annak 4. cikkével** összefüggésben. [Mód. 26]

(3a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 27]

(*) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.”

4a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek két évente jelentést nyújt be a megállapodás alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a megállapodás végrehajtásának felülvizsgálatáért és a megállapodásban foglalt – ezen belül a kereskedelmi akadályokkal kapcsolatos – kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) A jelentésnek tartalmaznia kell továbbá a Norvég Királysággal folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztikák, illetve a kereskedelem alakulásának az összefoglalóját.

(3) A jelentés tájékoztatást nyújt e rendelet végrehajtásáról.

(4) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és magyarázzon meg a megállapodás végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

2012. március 14., szerda

(5) A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 28]

3A. A TANÁCS 1993. DECEMBER 6-I 3448/93/EK RENDELETE A MEZŐGAZDASÁGI TERMÉKEK FELDOLGOZÁSÁVAL ELŐÁLLÍTOTT EGYES ÁRUCIKKEKRE ALKALMAZANDÓ KERESKEDELMI SZABÁLYOKRÓL ⁽¹⁾ [MÓD. 29]

A 3448/93/EK rendelet tekintetében részletes szabályok elfogadása és a rendelet B. mellékletének módosítása céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Továbbá végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően elfogadjon a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

Ennek megfelelően a 3448/93/EK rendelet a következőképpen módosul:

[Mód. 30]

1. A rendelet a következő, (17a) preambulumbekezdéssel egészül ki:

„Mivel az e rendelet alkalmazásához szükséges rendelkezések elfogadása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 6. cikk (1)–(3) bekezdésének a 6. cikk (4) bekezdése szerinti alkalmazására vonatkozó részletes szabályok elfogadása, a csökkentett mezőgazdasági alkotóelemek 7. cikk (2) bekezdés szerinti meghatározására és kezelésére vonatkozó részletes szabályok elfogadása, valamint a B. melléklet 2. táblázatának módosítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során egyidejűleg, időben és megfelelő módon továbbítania kell a megfelelő dokumentumokat az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz;”

[Mód. 31]

2. A (18) preambulumbekedés helyébe a következő szöveg lép:

„Mivel a különböző intézkedések elfogadása egységes feltételeinek biztosítása és a Bizottság és a tagállamok közötti kommunikációra vonatkozóan egységes szabályok elfogadása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően (*) kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 32]

3. A 2. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 14a. és 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok tekintetében.”

[Mód. 33]

4. A 6. cikk (4) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 14a. és 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a jelen cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok tekintetében.”

[Mód. 34]

⁽¹⁾ HL L 318., 1993.12.20., 18. o.

2012. március 14., szerda

5. A 7. cikk (2) bekezdésének bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a preferenciális megállapodás a díj mezőgazdasági alkotóelemének a csökkentését írja elő, függetlenül attól, hogy a vámkontingens keretén belül vagy sem, a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 14a. és 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ilyen csökkentett mezőgazdasági alkotóelemek meghatározására és kezelésére vonatkozó részletes szabályok tekintetében, feltéve hogy a megállapodás meghatározza.”

[Mód. 35]

6. A 7. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 14a. és 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a díj nem mezőgazdasági alkotóelemei csökkentésének kezdeményezéséhez és kezeléséhez szükséges részletes szabályok tekintetében.”

[Mód. 36]

7. A 8. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e cikkben említett visszatérítésekre vonatkozó közös végrehajtási szabályokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

- b) A (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ezeket az összegeket a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell megállapítani. Ugyanezzel az eljárással összhangban kell elfogadni az e bekezdés szerint szükséges végrehajtási szabályokat, és különösen azokat az intézkedéseket, amelyekkel biztosítható, hogy a preferenciális rendszer keretében kivitelre vámkezelt árucikkeket valójában ne a nem preferenciális rendszer keretében vigyék ki, illetve fordítva.”

- c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Évi 50 000 euró az az összeghatár, amely alatt a kis exportőrök az export-visszatérítési rendszereken belül mentesíthetők az igazolások bemutatása alól. Ezt a felső határt a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően lehet módosítani.”

[Mód. 37]

8. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Amennyiben egy meghatározott piac közös szervezésére vonatkozó rendelet értelmében az I. mellékletben felsorolt mezőgazdasági termékek kivitele esetén leföldözéseket, díjakat vagy egyéb intézkedéseket alkalmaznak, bizonyos árucikkek esetében a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás szerint döntést lehet hozni a megfelelő intézkedésekről, figyelemmel a feldolgozóipar sajátos érdekeire, amennyiben az árucikkek kivitele valószínűsíthetően gátolja a szóban forgó mezőgazdasági ágazatban a kitűzött cél elérését az érintett mezőgazdasági termékek az árucikkben meglevő magas tartalma és az árucikk felhasználási lehetősége miatt. Sürgős esetekben a Bizottság a 16. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazható ideiglenes intézkedéseket fogad el.”

[Mód. 38]

2012. március 14., szerda

9. A 10a. cikk (4) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 14a. és 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el részletes végrehajtási szabályok tekintetében [...]”

[Mód. 39]

10. A 11. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A második albekezdés alkalmazására vonatkozó részletes szabályok, amelyek lehetővé teszik az aktív feldolgozási rendszer keretében behozandó alaptermékek meghatározását, valamint a mennyiségek ellenőrzését és tervezését, nagyobb átláthatóságot biztosítanak a piaci résztvevők számára az egyes közös piaci szervezetek vonatkozó előírányzott behozatali mennyiségei előzetes közzététele révén. Ezeket - e mennyiségek kihasználásától függően - rendszeresen közzé kell tenni. A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 14a. és 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a részletes alkalmazási szabályok tekintetében.”

[Mód. 40]

11. A 12. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 14a. és 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a B. melléklet 2. táblázatának módosítása tekintetében, annak érdekében, hogy azt összhangba hozzák az Unió által megkötött megállapodásokkal.”

[Mód. 41]

12. A 13. cikk (2) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 14a. és 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítása érdekében [...]”

[Mód. 42]

13. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

(1) Azt a küszöböt vagy azokat a küszöböket, amely(ek) alatt a 6. és 7. cikk szerinti összegek nullában állapítandók meg, a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni. Sürgős esetekben a Bizottság a 16. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazható ideiglenes intézkedéseket fogad el. Ugyanezzel az eljárással, e mezőgazdasági alkotóelemek alkalmazásától különleges feltételek mellett el lehet tekinteni a mesterséges kereskedelmi folyamatok megelőzése érdekében.

(2) Azt a küszöböt, amely alatt egy adott gazdasági ügylettel összefüggésben a tagállamok eltekinthetnek az e rendelet alapján nyújtandó, illetve kivetendő összegek alkalmazásától, a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell megállapítani, amennyiben ezen összegek egyenlege kisebb a küszöbértéknél. Sürgős esetekben a Bizottság a 16. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazható ideiglenes intézkedéseket fogad el.”

[Mód. 43]

2012. március 14., szerda

14. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„14a. cikk

A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon a 4. cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok elfogadása, a 6. cikk (1)–(3) bekezdésének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok 6. cikk (4) bekezdése szerinti elfogadása, a csökkentett mezőgazdasági alkotóelemek 7. cikk (2) bekezdés szerinti meghatározásra és kezelésére vonatkozó részletes szabályok elfogadása, valamint a B. melléklet 2. táblázatának módosítása tekintetében.”

[Mód. 44]

15. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„14b. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek szerint felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 7. cikkben említett felhatalmazása ... (*) -től kezdődően öt éves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazás gyakorlásáról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb három hónappal az egyes időszakok vége előtt nem emel kifogást a meghosszabbítás ellen, a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 7. cikkben megállapított felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Ez az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megállapított időpontban hatályba lép. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 7. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam négy hónappal meghosszabbodik.

(*) E rendelet hatályba lépésének időpontja.”

[Mód. 319]

16. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy horizontális kérdésekkel foglalkozó bizottság segíti az I. mellékletben fel nem sorolt feldolgozott mezőgazdasági termékek kereskedelmét illetően (a továbbiakban: „a bizottság”).

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alkalmazandó.

2012. március 14., szerda

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, annak 4. cikkével összefüggésben.

(4) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottság tagjainak többsége ezt kéri.”

[Mód. 320]

17. A 17. cikket el kell hagyni. [Mód. 46]

18. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

Azokat az intézkedéseket, amelyek – a fennálló rendszer fenntartása érdekében – e rendeletnek a mezőgazdasági termékek piacának közös szervezéséről szóló rendeletek módosításaihoz történő igazításához szükségesek, a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

[Mód. 47]

19. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal az e rendelet végrehajtásához szükséges információkat egyrészt a behozatalról, kivitelről, és adott esetben, az árucikkek előállításáról, másrészt az elfogadott adminisztratív végrehajtási intézkedésekről. Az információ közlésére vonatkozó részletes szabályokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell megállapítani.”

[Mód. 48]

4. A TANÁCS 3286/94/EK RENDELETE (1994. DECEMBER 22.) A NEMZETKÖZI KERESKEDELMi SZABÁLYOK, KÜLÖNÖSEN A KERESKEDELMi VILÁGSZERVEZET ÉGISZE ALATT KIALAKÍTOTT KERESKEDELMi SZABÁLYOK ALAPJÁN A KÖZÖSSÉGET MEGILLETŐ JOGOK GYAKORLÁSÁNAK BIZTOSÍTÁSA ÉRDEKÉBEN A KÖZÖS KERESKEDELMi POLITIKA TERÜLETÉN KÖVETENDŐ KÖZÖSSÉGI ELJÁRÁSOK MEGÁLLAPÍTÁSÁRÓL ⁽¹⁾

A 3286/94/EK rendelet tekintetében végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően a 3286/94/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A rendelet a következő, (4a) preambulumbekkezdéssel egészül ki:

„Mivel e rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezen hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően kell gyakorolni;

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 49]

⁽¹⁾ HL L 349., 1994.12.31., 71. o.

2012. március 14., szerda

-1a. A rendelet a következő, (4b) preambulumbekezdéssel egészül ki:

„Mivel folyamatban lévő vizsgálatok felfüggesztése esetében a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges intézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 50]

-1b. A (9) preambulumbekezés helyébe a következő szöveg lép:

„Mivel figyelmet kell fordítani a Szerződés 207. cikkének intézményi és eljárási rendelkezéseire; mivel ezért az Európai Parlamentet és a cikk alapján létrehozott bizottságot folyamatosan tájékoztatni kell az egyedi esetek fejleményeiről annak érdekében, hogy képes legyen tágabban értelmezett politikai szempontok szerint felmérni a kereskedelempolitikai intézkedések hatásait;”

[Mód. 51]

-1c. A (10) preambulumbekezés helyébe a következő szöveg lép:

„Mivel továbbá addig, amíg egy kereskedelmet gátló akadályokból származó vita megoldásához egy harmadik országgal kötendő megállapodás tűnik a legalkalmasabb eszköznek, e célból a Szerződés 207. cikkében előírt eljárásokkal összhangban kell tárgyalásokat folytatni, különösen a cikk által létrehozott bizottsággal és az Európai Parlamenttel történő konzultáció folytatásával;”

[Mód. 52]

1. Az 5. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben nyilvánvalóvá válik, hogy a panasz nem szolgáltat elegendő bizonyítékot ahhoz, hogy alátámassza a vizsgálat megindításának indokoltságát, a panaszost tájékoztatni kell erről.”

2. A 6. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben nyilvánvalóvá válik, hogy a felkérés nem szolgáltat elegendő bizonyítékot ahhoz, hogy alátámassza a vizsgálat megindításának indokoltságát, a tagállamot tájékoztatni kell erről.”

3. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe a következő szöveg lép: „Bizottsági eljárás”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) a) A Bizottságot a kereskedelmi akadályokkal foglalkozó bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

aa) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 53]

b) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

2012. március 14., szerda

ba) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.”

[Mód. 54]

- c) a (2) bekezdésben az első két mondatot el kell hagyni.
- d) a (3) és (4) bekezdést el kell hagyni.
4. A 8. cikk (1) bekezdésében a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy alátámassza a vizsgálat megindításának indokoltságát, és az Unió érdekében szükség van a vizsgálatra, a Bizottság a következőképpen jár el:”

5. A 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) A Bizottság és a tagállamok, illetve ezek tisztviselői az információ szolgáltatójának külön engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott bizalmas információt vagy a vizsgálati eljárásban részt vevő fél által bizalmasan szolgáltatott információt.”

6. A 11. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a vizsgálóbizottsági eljárás eredményeként úgy találják, hogy az Unió érdekei semmiféle intézkedés meghozatalát nem teszik szükségessé, az eljárást a Bizottság a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett **vizsgálóbizottsági eljárásnak** megfelelően eljárva megszünteti. **Az elnök a 7. cikk (1) bekezdés ba) pontjában említett írásbeli eljárás útján kikérheti a bizottság véleményét.**”

[Mód. 55]

- b) a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) Ha egy vizsgálati eljárást követően az érintett harmadik ország vagy országok megteszi(k) a megfelelőnek tekintett intézkedéseket, és ezért uniós fellépésre nincs szükség, az eljárást a Bizottság a 7. cikk (1) bekezdésének ~~baa)~~ pontjában említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően eljárva felfüggesztheti.”

[Mód. 56]

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben a vizsgálati eljárást követően vagy egy nemzetközi vitarendezési eljárást megelőzően, annak során vagy azt követően bármikor nyilvánvalóvá válik, hogy a kereskedelmet gátló akadályok által előidézett jogvita rendezéséhez a legmegfelelőbb eszköz egy megállapodás megkötése az érintett harmadik országgal vagy országokkal, amely megváltoztathatja az Unió és az érintett harmadik ország vagy országok anyagi jogait, a Bizottság az eljárást a 7. cikk (1) bekezdésének ~~baa)~~ pontjában említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően eljárva felfüggeszti, és tárgyalásokat kell folytatni a Szerződés 207. cikkével összhangban.”

[Mód. 57]

2012. március 14., szerda

7. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Döntéshozatali eljárások

(1) Amennyiben az Unió a 3. vagy 4. cikk szerinti panasz vagy a 6. cikk szerinti beterjesztés eredményeként hivatalos nemzetközi konzultációkat vagy vitarendezési eljárásokat folytat le, az ilyen eljárások megindításával, lefolytatásával vagy megszüntetésével kapcsolatos határozatokat a Bizottság hozza meg.

(2) Amennyiben az Uniónak a 12. cikk (2) bekezdésével összhangban eljárva a 11. cikk (2) bekezdésének c) pontja vagy a 12. cikk alapján elfogadandó, kereskedelempolitikai intézkedésre vonatkozó határozatot kell hoznia, haladéktalanul a Szerződés 207. cikkének és szükség esetén az alkalmazandó eljárásoknak megfelelően kell jár el.”

- 7a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„13a. cikk

Jelentés

A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a Bizottság és a kereskedelmi akadályokkal foglalkozó bizottság tevékenységeivel kapcsolatos információkat. A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 58]

8. A 14. cikket el kell hagyni.

5. A TANÁCS 385/96/EK RENDELETE (1996. JANUÁR 29.) A VÍZI JÁRMŰVEKRE VONATKOZÓ KÁROS ÁRKÉPZÉS ELLENI VÉDEKEZÉSRŐL ⁽¹⁾

A 385/96/EK rendelet tekintetében végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően a 385/96/EK rendelet a következőképpen módosul:

- 1. A (25) preambulumbekzdés helyébe a következő szöveg lép:

„(25) Mivel e rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 59]

1. Az 5. cikk (11) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(11) A 15. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy alátámassza az eljárás megindításának indokoltságát, a Bizottság a panasz benyújtásától számított 45 napon belül, vagy a (8) bekezdés szerinti kezdeményezés esetén legkésőbb hat hónappal az után, hogy a vízi jármű eladása ismertté vált vagy ismertté kellett volna válnia, ennek megfelelően jár el és értesítést tesz közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában. Ha a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panasztevőt a panasz Bizottsághoz való benyújtását követő 45 napon belül tájékoztatni kell.”

(1) HL L 56., 1996.3.6., 21. o.

2012. március 14., szerda

2. A 7. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha nincs szükség intézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 10. cikk (2) bekezdésében említett **vizsgálóbizottsági** eljárásnak megfelelően megszünteti. **Az elnök a 10. cikk (2a) bekezdésben említett írásbeli eljárás útján kikérheti a bizottság véleményét.**”

[Mód. 60]

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a végleges ténymegállapításokból kiderül, hogy a káros árképzés fennáll, és az általa okozott károk valóságosak, a Bizottság a 10. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően káros árképzési bírságot szab ki a hajógyárra. A káros árképzési bírság összege megegyezik a megállapított káros árképzés különbözetével. A Bizottság megteszi a szükséges intézkedéseket határozatának végrehajtása, különösen a káros árképzési bírság összegének behajtása érdekében.”

3. A 8. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A vizsgálat káros árképzési bírság kiszabása nélkül lezárható, ha a hajógyár végérvényesen és feltétel nélkül érvényteleníti a káros árképzésben érintett vízi jármű eladását, vagy eleget tesz a Bizottság által elfogadott azonos értékű egyéb jogorvoslati intézkedésnek.”

4. A 9. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha az érintett hajógyár nem fizeti meg a 7. cikk alapján kiszabott káros árképzési bírságot, a Bizottság a be- és kirakodási jog megtagadásának formájában ellenintézkedéseket rendel el a szóban forgó hajógyár által épített vízi járművek tekintetében.”

5. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a vízi járművekre vonatkozó káros árképzéssel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(2a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.”

[Mód. 61]

2012. március 14., szerda

6. A 13. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság és a tagállamok, illetve ezek tisztviselői az információ szolgáltatójának külön engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott olyan információt, amelynek bizalmas kezelését az információ szolgáltatója kérte. A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere, továbbá az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok e rendelet kifejezett rendelkezése hiányában nem hozhatók nyilvánosságra.”

7. A 14. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A közzétételre írásban kerül sor. A közzétételt a bizalmas információk védelmének szükségességét kellőképpen figyelembe véve, a lehető legrövidebb időn belül, alapesetben legalább egy hónappal a végleges határozat meghozatala előtt végre kell hajtani. Ha a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy bizonyos tényeket és szempontokat ezen időszak alatt nyilvánosságra hozzon, azokat az ezt követő lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni. Az információ nyilvánosságra hozatala nem sértheti a Bizottság esetleges későbbi határozatát; ha azonban ez a határozat eltérő tényeken és szempontokon alapul, az erről szóló információt a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.”

7a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„14a. cikk

Jelentés

A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a Bizottság és a vízi járművekre vonatkozó káros árképzéssel foglalkozó bizottság tevékenységeivel kapcsolatos információkat. A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 62]

6. A TANÁCS 2271/96/EK RENDELETE (1996. NOVEMBER 22.) HARMADIK ORSZÁG ÁLTAL ELFOGADOTT JOGSZABÁLYOKNAK AZ ORSZÁG TERÜLETÉN KÍVÜLI ALKALMAZÁSÁNAK HATÁSA ÉS AZ ILYEN JOGSZABÁLYON ALAPULÓ VAGY ABBÓL EREDŐ INTÉZKEDÉSEK ELLENI VÉDELEMRŐL ⁽¹⁾

A 2271/96/EK rendelet tekintetében a rendelet mellékletének módosítása céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Továbbá az említett rendeletnek a 182/2011/EU rendelettel összhangban való végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni.

Ennek megfelelően a 2271/96/EK rendelet a következőképpen módosul:

- 1. A 9. preambulumbekzdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Mivel biztosítani kell a személyeknek adott meghatalmazás egységes – követelményekre vagy tilalmakra, köztük külföldi bíróságok felszólítására is kiterjedő – egységes feltételeit, amelyeknek e személye részben vagy egészben meg kell, hogy feleljenek, ha ellenkező esetben súlyosan károsodnának e személyek vagy az Unió érdekei, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 63]

⁽¹⁾ HL L 309., 1996.11.29., 1. o.

2012. március 14., szerda

-1a. A rendelet a következő, (9a) preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(9a) Mivel az e rendelet alkalmazásához szükséges rendelkezések elfogadása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a rendelet mellékletében jogszabályok hozzáadása vagy törlése tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő konzultációkat folytasson, szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során egyidejűleg, időben és megfelelő módon továbbítania kell a megfelelő dokumentumokat az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.”

[Mód. 64]

1. Az 1. cikkben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a Szerződés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban és a 7. cikk c) pontjának sérelme nélkül eljárva, a 11a., 11b. és 11c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, hogy jogszabályokkal egészítse ki e rendelet mellékletét, illetve hogy abból jogszabályokat töröljön.”

2. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

(1) A 7. cikk b) és c) pontjának végrehajtása érdekében a Bizottságot a területen kívüli jogszabályokkal foglalkozó bizottság segíti. **A végrehajtási aktusokat indokolt az ezen cikk(2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban elfogadni. Ez a bizottság a [xxx/2011]/EU-E bizottságot a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság bizottságnak kell tekinteni.** [Mód. 65]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(2a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.”

[Mód. 66]

3. A rendelet a következő cikkekkkel egészül ki:

„11a. cikk

(1) A Bizottság ~~határozatlan időre szóló~~ felhatalmazást kap az 1. cikkben ~~említett~~ **cikknek megfelelően** felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására **a rendelet mellékletében jogszabályok hozzáadása vagy törlése tekintetében.**

(2) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit a 11b. és a 11c. cikk határozza meg. [Mód. 67]

11b. cikk

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk második bekezdésében megállapított felhatalmazást. A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek szerint felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. [Mód. 68]

2012. március 14., szerda

(2) A Bizottságnak az 1. cikkben említett felhatalmazása ... (*) -tól/tőlkezdődően ötéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézmény a végleges határozat meghozatala előtt megfelelő határidőn belül tájékoztatja a másik intézményt és a Bizottságot arról, hogy mely felhatalmazások visszavonásáról és milyen indokok alapján kíván határozni gyakorlásáról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb három hónappal az egyes időszakok vége előtt nem emel kifogást a meghosszabbítás ellen, a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra. [Mód. 321]

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikkben megállapított felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő napon vagy a benne határozatban megjelölt későbbi napon időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

(3a) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot. [Mód. 68]

(3b) Az 1. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam négy hónappal meghosszabbodik.

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontja."

[Mód. 322]

11c. cikk

(1) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés napját követő két hónapos határidőn belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére e határidő egy hónappal meghosszabbodik.

(2) Ha az említett határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust ki kell hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a benne megállapított napon hatályba lép.

(3) Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust a határidő letelte előtt ki lehet hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a határidő letelte előtt hatályba léphet.

(4) Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja."

[Mód. 69]

7. A TANÁCS 1515/2001/EK RENDELETE (2001. JÚLIUS 23.) A WTO VITARENDEZŐ TESTÜLETE ÁLTAL DÖMPING- ÉS SZUBVENCIÓELLENES ÜGYEKKEK KAPCSOLATBAN ELFOGADOTT JELENTÉS UTÁN A KÖZÖSSÉG ÁLTAL HOZHATÓ INTÉZKEDÉSEKRŐL (*)

Az 1515/2001/EK rendelet tekintetében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

(*) HL L 201., 2001.7.26., 10. o.

2012. március 14., szerda

Ennek megfelelően az 1515/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A szöveg a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(6a) A WTO Vitarendező Testülete ajánlásainak és határozatainak való megfelelés érdekében hozott intézkedések elfogadása vagy felfüggesztése egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 70]

-1a. A rendelet a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(6b) Az intézkedések meghatározott időre szóló felfüggesztése esetében a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges intézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 71]

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a DSB jelentést fogad el a az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (*), az 597/2009/EK rendelet, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet (**) vagy az ezen rendelet alapján hozott valamely uniós intézkedésről („vitatott intézkedés”), a Bizottság a következők közül egy vagy több, általa megfelelőnek tekintett intézkedést hozhat a 3a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően.”;

(*) HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

(**) HL L 188., 2009.7.18., 93. o.”

aa) Az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) bármely egyéb, jogalkotási aktus végrehajtására vonatkozó egyedi intézkedés elfogadása, amelyet az adott körülmények között megfelelőnek tekintenek.”

[Mód. 72]

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha helyénvaló, hogy felülvizsgálatot folytassanak le az (1) bekezdés szerinti intézkedés meghozatala előtt vagy azzal egy időben, ezt a felülvizsgálatot a Bizottság indítja meg.”;

2012. március 14., szerda

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha helyénvaló a vitatott vagy módosított intézkedés felfüggesztése, a felfüggesztést a 3a. cikk **(21a)** bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően eljárva a Bizottság engedélyezi korlátozott időtartamra.”

[Mód. 73]

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság az 1. cikk (1) bekezdésében említett intézkedések bármelyikét is meghozhatja annak érdekében, hogy figyelembe vegye a DSB által egy nem vitatott intézkedéssel kapcsolatban elfogadott jelentésben tett jogi értelmezéseket, ha ezt helyénvalónak tekinti.”;

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha helyénvaló, hogy felülvizsgálatot folytassanak le az (1) bekezdés szerinti intézkedés meghozatala előtt vagy azzal egy időben, ezt a felülvizsgálatot a Bizottság indítja meg.”;

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha helyénvaló a vitatott vagy módosított intézkedés felfüggesztése, a felfüggesztést a 3a. cikk **(21a)** bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően eljárva a Bizottság engedélyezi korlátozott időtartamra.”

[Mód. 74]

3. A szöveg a következő 3a. cikkel egészül ki:

„3a. cikk

(1) A Bizottságot az esettől függően az 1225/2009/EK rendelet 15. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott dömpingellenes bizottság vagy az 597/2009/EK rendelet 25. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott szubvencióellenes bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(1a) *Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó.* [Mód. 75]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(2a) *Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.*

[Mód. 76]

- 3a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„3b. cikk

A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a Bizottság, a dömpingellenes bizottság és a szubvencióellenes bizottság tevékenységeivel kapcsolatos információkat, eljárásokat és határozatokat. A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 77]

2012. március 14., szerda

8. A TANÁCS 2248/2001/EK RENDELETE (2001. NOVEMBER 19.) EGYRÉSZRŐL AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ÉS AZOK TAGÁLLAMAI, MÁSRÉSZRŐL A HORVÁT KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI STABILIZÁCIÓS ÉS TÁRSULÁSI MEGÁLLAPODÁS, VALAMINT AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ÉS A HORVÁT KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI IDEIGLENES MEGÁLLAPODÁS ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ EGYES ELJÁRÁSOKRÓL ⁽¹⁾

A 2248/2001/EK rendelet tekintetében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően a 2248/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A 6. preambulumbekkezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Kombinált Nomenklatúrát és a TARIC-kódokat módosító bizottsági végrehajtási aktusok nem okoznak lényeges változásokat.”

[Mód. 78]

-1a. A (10) preambulumbekkezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) A stabilizációs és társulási megállapodás különböző előírásainak végrehajtásával kapcsolatos részletes szabályok elfogadása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 79]

-1b. A rendelet a következő preambulumbekkezdéssel egészül ki:

„(10a) Rendkívüli és kritikus körülmények esetén azonnali intézkedések elfogadása céljából a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges intézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 80]

-1c. A rendelet a következő preambulumbekkezdéssel egészül ki:

„(10b) A Bizottság azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hoz, ha azt – az ideiglenes megállapodás 25. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és a 26. cikke (4) bekezdésében, valamint a stabilizációs és társulási megállapodás 38. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és a 39. cikke (4) bekezdésében előírtaknak megfelelő rendkívüli és kritikus körülmények által megfelelően indokolt esetekben – a rendkívüli sürgősség azt megkívánja.”

[Mód. 81]

⁽¹⁾ HL L 304., 2001.11.21., 1. o.

2012. március 14., szerda

-1d. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

A baby-beef-re vonatkozó engedmények

Az ideiglenes megállapodás 14. cikke (2) bekezdésének, majd pedig a stabilizációs és társulási megállapodás 27. cikke (2) bekezdésének végrehajtására vonatkozó, a "baby beef" termékek vámkontingensét érintő részletes szabályokat a Bizottságnak az e rendelet 7fa. cikke (5) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadnia.”

[Mód. 82]

-1e. A 3. cikket el kell hagyni. [Mód. 83]

-1f. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

A halászati termékekre vonatkozó engedmények

Az ideiglenes megállapodás 15. cikke (1) bekezdésének, majd pedig a stabilizációs és társulási megállapodás 28. cikke (1) bekezdésének végrehajtására vonatkozó, a mindkét megállapodás V.a. mellékletében felsorolt halak és halászati termékek vámkontingenseit érintő részletes szabályokat a Bizottságnak az e rendelet 7fa. cikke (5) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadnia.”

[Mód. 84]

-1g. Az 5. cikket el kell hagyni. [Mód. 85]

-1h. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Technikai kiigazítások

A Kombinált Nomenklátúra és a TARIC-kód albontásainak változásait követően, vagy az Unió és Horvátország közötti új megállapodások, jegyzőkönyvek, levélváltások vagy más jogi aktusok létrejötte miatt szükséges, az e rendelet szerint elfogadott részletes végrehajtási szabályok lényegi változásokat nem eredményező módosításait vagy technikai kiigazításait a 7fa. cikk (5) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárásokkal összhangban kell elfogadni.”

[Mód. 86]

1. A 7a. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk szövege a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a/az [xxxx/2011]/EU rendelet [5]. cikkét kell alkalmazni.

(3b) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a/az [xxxx/2011]/EU rendelet [8]. cikkét kell alkalmazni, az [5]. cikkével összefüggésben.”;

a (2), (3) és (4) bekezdést el kell hagyni. [Mód. 87]

2012. március 14., szerda

b) a (6) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a konzultációk befejezésekor, amennyiben egyéb szabályozás nem bizonyul lehetségesnek, az e rendelet ~~7a. cikk (3a)~~ **7fa. cikkének (5)** bekezdésében említett **vizsgálóbizottsági** eljárásnak megfelelően határozhat úgy, hogy nem tesz intézkedéseket, vagy határozhat az ideiglenes megállapodás 25. és 26. cikkében, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 38. és 39. cikkében előírt megfelelő intézkedések elfogadásáról. Sürgős esetben az e rendelet ~~7a. cikk (3b)~~ **7fa. cikkének (7)** bekezdését kell alkalmazni.”

[Mód. 88]

c) a (7), (8) és (9) bekezdést el kell hagyni.

2. A 7b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7b. cikk

Rendkívüli és kritikus körülmények

Amennyiben az ideiglenes megállapodás 25. cikke (4) bekezdésének b) pontja és 26. cikkének (4) bekezdése, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 38. cikke (4) bekezdésének b) pontja és 39. cikkének (4) bekezdése értelmében rendkívüli és kritikus körülmények állnak elő, a Bizottság az ideiglenes megállapodás 25. és 26. cikkében, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 38. és 39. cikkében előírt azonnali intézkedéseket hozhat az e rendelet ~~7a. cikk (3a)~~ **7fa. cikke (4)** bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően. Sürgős esetben a ~~7a. cikk (3b)~~ **7fa. cikk (6)** bekezdését kell alkalmazni. [Mód. 89]

Ha a Bizottság egy tagállamtól kérelmet kap, azzal kapcsolatban a kézhezvételtől számított öt munkanapon belül határozatot hoz.”

3. A 7e. cikkben az (1) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben szükséges, a Bizottság védintézkedéseket fogad el a ~~7a. cikk (3a)~~ **7fa. cikk (5)** bekezdésében említett **vizsgálóbizottsági** eljárásnak megfelelően; az olyan támogatások esetében azonban, amelyekre az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletet (*) kell alkalmazni, az említett rendeletben meghatározott eljárások keretében kell az intézkedéseket meghozni. [Mód. 90]

(*) HL L 188., 2009.7.18., 93. o.”

3a. A 7f. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amíg az e cikk (2) bekezdésében említett konzultációkon nem érnek el kölcsönösen kielégítő megoldást, a Bizottság az ideiglenes megállapodás 30. cikkével, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 43. cikkével, továbbá az e rendelet 7fa. cikke (5) bekezdésben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban egyéb, általa szükségesnek tartott megfelelő intézkedésekről határozhat.”

b) a (4), (5) és (6) bekezdést el kell hagyni. [Mód. 91]

2012. március 14., szerda

3b. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„7fa. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A 2. cikk alkalmazásában a Bizottságot az 1254/1999/EK rendelet 42. cikkében meghatározott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) A 4. cikk alkalmazásában a Bizottságot a 2913/92/EGK rendelet 248a. cikkével létrehozott Vámkódex-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(3) A 7a., 7b., 7e. és 7f. cikkek alkalmazásában a Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 1994. december 22-i 3285/94/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikke alapján létrehozott tanácsadó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(4) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó.

(5) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alkalmazandó.

(6) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, annak 4. cikkével összefüggésben értelmezve.

(7) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, annak 5. cikkével összefüggésben értelmezve.

(8) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 92]

(*) HL L 349., 1994.12.31., 53. o.”

9. A TANÁCS 153/2002/EK RENDELETE (2002. JANUÁR 21.) AZ EGYRÉSZRŐL AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ÉS TAGÁLLAMAIK, MÁSRÉSZRŐL MACEDÓNIA VOLT JUGOSZLÁV KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT LÉTREJÖTT STABILIZÁCIÓS ÉS TÁRSULÁSI MEGÁLLAPODÁS, VALAMINT AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ÉS MACEDÓNIA VOLT JUGOSZLÁV KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT LÉTREJÖTT IDEIGLENES MEGÁLLAPODÁS ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ EGYES ELJÁRÁSOKRÓL ⁽¹⁾

A 153/2002/EK rendelet tekintetében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

⁽¹⁾ HL L 25., 2002.1.29., 16. o.

2012. március 14., szerda

Ennek megfelelően a 153/2002/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A 6. preambulumbekzdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Kombinált Nomenklatúrát és a TARIC-kódokat módosító bizottsági végrehajtási aktusok nem okoznak lényeges változásokat.”

[Mód. 93]

-1a. A 11. preambulumbekzdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) A stabilizációs és társulási megállapodás különböző előírásainak végrehajtásával kapcsolatos részletes szabályok elfogadása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 94]

-1b. A rendelet a következő preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(11a) Rendkívüli és kritikus körülmények esetén azonnali intézkedések elfogadása céljából a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges intézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 95]

-1c. A rendelet a következő preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(11b) A Bizottság azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hoz, ha azt – az ideiglenes megállapodás 24. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és a 25. cikke (4) bekezdésében, valamint a stabilizációs és társulási megállapodás 37. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és a 38. cikke (4) bekezdésében előírtaknak megfelelő rendkívüli és kritikus körülmények által megfelelően indokolt esetekben – a rendkívüli sürgősség azt megkívánja.”

[Mód. 96]

-1d. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

A baby-beef-re vonatkozó engedmények

Az ideiglenes megállapodás 14. cikke (2) bekezdésének, majd pedig a stabilizációs és társulási megállapodás 27. cikke (2) bekezdésének végrehajtására vonatkozó, a "baby beef" termékek vámkontingensét érintő részletes szabályokat a Bizottságnak az e rendelet 7fa. cikke (5) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadnia.”

[Mód. 97]

-1e. A 3. cikket el kell hagyni. [Mód. 98]

2012. március 14., szerda

-1f. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

További engedmények

Amennyiben a stabilizációs és társulási megállapodás 29. cikke és az ideiglenes megállapodás 16. cikke alapján a vámkontingenseken belül további engedményeket adnak a halászati termékekre, a Bizottság e vámkontingensek végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat fogad el az e rendelet 7fa. cikke (5) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban.”

[Mód. 99]

-1g. Az 5. cikket el kell hagyni. [Mód. 100]

-1h. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Technikai kiigazítások

A Kombinált Nomenklátúra és a TARIC-kód albontásainak változásait követően, vagy az Unió és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti új megállapodások, jegyzőkönyvek, levélváltások vagy más jogi aktusok létrejötte miatt szükséges, az e rendelet szerint elfogadott részletes végrehajtási szabályok lényegi változásokat nem eredményező módosításait vagy technikai kiigazításait az e rendelet 7fa. cikkének (5) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

[Mód. 101]

1. A 7a. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk szövege a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a/az [xxxx/2011]/EU rendelet [5]. cikkét kell alkalmazni.

(3b) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a/az [xxxx/2011]/EU rendelet [8]. cikkét kell alkalmazni, az [5]. cikkével összefüggésben.”;

a) a (2), (3) és (4) bekezdést el kell hagyni. [Mód. 102]

b) a (6) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a konzultációk befejezésekor, amennyiben egyéb szabályozás nem bizonyul lehetségesnek, **az e rendelet 7a. cikke (2a) 7fa. cikke (5)** bekezdésében említett **vizsgálóbizottsági** eljárásnak megfelelően határozhat úgy, hogy nem tesz ~~intézkedést~~ **intézkedéseket**, vagy határozhat az ideiglenes megállapodás 24. és 25. cikkében, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 37. és 38. cikkében előírt megfelelő intézkedések elfogadásáról. Sürgős esetben **az e rendelet 7a. cikke (3b) 7fa. cikke (7)** bekezdését kell alkalmazni.”

[Mód. 103]

2012. március 14., szerda

c) a (7), (8) és (9) bekezdést el kell hagyni.

2. A 7b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7b. cikk

Rendkívüli és kritikus körülmények

Amennyiben az ideiglenes megállapodás 24. cikke (4) bekezdésének b) pontja és 25. cikkének (4) bekezdése, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 38. cikke (4) bekezdésének b) pontja és 38. cikkének (4) bekezdése értelmében rendkívüli és kritikus körülmények állnak elő, a Bizottság az ideiglenes megállapodás 24. és 25. cikkében, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 37. és 38. cikkében előírt azonnali intézkedéseket hozhat **az e rendelet 7a. cikk (3a) 7fa. cikke (4)** bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően. Sürgős esetben ~~7a. cikk (3b)~~ **7fa. cikk (6)** bekezdését kell alkalmazni. [Mód. 104]

Ha a Bizottság egy tagállamtól kérelmet kap, azzal kapcsolatban a kézhezvételtől számított öt munkanapon belül határozatot hoz.”

3. A 7e. cikkben az (1) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben szükséges, a Bizottság védintézkedéseket fogad el a ~~7a. cikk (3a)~~ **7fa. cikk (5)** bekezdésében említett **vizsgálóbizottsági** eljárásnak megfelelően; az olyan támogatások esetében azonban, amelyekre az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, ~~1997. október 6-i 2026/97/EK~~ 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletet (*) kell alkalmazni, az említett rendeletben meghatározott eljárások keretében kell az intézkedéseket meghozni. [Mód. 105]

(*) HL L 188., 2009.7.18., 93. o.”

- 3a. A 7f. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amíg az e cikk (2) bekezdésében említett konzultációkon nem érnek el kölcsönösen kielégítő megoldást, a Bizottság az ideiglenes megállapodás 30. cikkével, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 43. cikkével, továbbá az e rendelet 7fa. cikke (5) bekezdésben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban egyéb, általa szükségesnek tartott megfelelő intézkedésekről határozhat.”

b) a (4), (5) és (6) bekezdést el kell hagyni. [Mód. 106]

- 3b. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„7fa. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A 2. cikk alkalmazásában a Bizottságot az 1254/1999/EK rendelet 42. cikkében meghatározott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) A 4. cikk alkalmazásában a Bizottságot a 2913/92/EGK rendelet 248a. cikkével létrehozott Vámkódex-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

2012. március 14., szerda

(3) A 7a., 7b., 7e. és 7f. cikkek alkalmazásában a Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 1994. december 22-i 3285/94/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikke alapján létrehozott tanácsadó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(4) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó.

(5) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alkalmazandó.

(6) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, annak 4. cikkével összefüggésben értelmezve.

(7) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, annak 5. cikkével összefüggésben értelmezve.

(8) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 107]

(*) HL L 349., 1994.12.31., 53. o.”

10. A TANÁCS 427/2003/EK RENDELETE (2003. MÁRCIUS 3.) A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁGBÓL SZÁRMÁZÓ BEHOZATALRA VONATKOZÓ, ÁTMENETI TERMÉKSPECIFIKUS VÉDELMI MECHANIZMUSRÓL, VALAMINT AZ EGYES HARMADIK ORSZÁGOKBÓL TÖRTÉNŐ BEHOZATALRA VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOKRÓL SZÓLÓ 519/94/EK RENDELET MÓDOSÍTÁSÁRÓL ⁽¹⁾

A 427/2003/EK rendelet tekintetében a 625/2009/EK rendelet I. mellékletének módosítása céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Továbbá végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra, hogy a 427/2003/EK rendeletnek a 182/2011/EU rendeletnek megfelelő végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el. [Mód. 108]

Ennek megfelelően a 427/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A rendelet a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(21a) Az e rendelet alkalmazásához szükséges rendelkezések elfogadása érdekében a Bizottságot a Szerződés 290. cikkének megfelelően fel kell hatalmazni jogi aktusok elfogadására az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 7-i 625/2009/EK tanácsi rendelet (*) I. mellékletének módosításai tekintetében annak érdekében, hogy az abban a mellékletben található, harmadik országok listájáról az országokat törölje, amennyiben azok a WTO-hoz csatlakoznak. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő konzultációkat folytasson, szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő eljuttatásáról.

(*) HL L 185., 2009.7.17., 1. o.”

[Mód. 109]

⁽¹⁾ HL L 65., 2003.3.8., 1. o.

2012. március 14., szerda

-1a. A 22. preambulumbekzdés helyébe a következő szöveg lép:

„(22) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni (*).

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 110]

-1b. A rendelet a következő preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(22a) A felügyeleti és ideiglenes intézkedések elfogadása esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 111]

-1c. A 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Vizsgálat valamely tagállam, bármely jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező bármely, az uniós gazdasági ágazat nevében eljáró szövetség kérésére vagy a Bizottság saját kezdeményezésére indítható, amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre, amely vizsgálat indítását indokolja.”

[Mód. 112]

-1d. Az 5. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A vizsgálat indítására irányuló kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy teljesülnek a védintézkedés bevezetésének az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételei. A kérelem általánosságban a következő információkat tartalmazza: az érintett termék behozatala növekedésének abszolút és viszonylagos értelemben vett mértéke és mennyisége, a megnövekedett behozattal elért hazai piaci részesedés, valamint az értékesítés, a termelés, a termelékenység, a kapacitáskihasználás, a nyereség és veszteség, illetve a foglalkoztatás szintjének változásai.

Vizsgálat akkor is indítható, ha egy vagy több tagállamba koncentrálódó megnövekedett behozatal tapasztalható, és ha nyilvánvaló, hogy a 2. cikk (2) bekezdésében és a 3. cikkben említett tényezők alapján elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a vizsgálat indítása feltételeinek teljesülésére vonatkozóan.”

[Mód. 113]

1. Az 5. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy alátámassza az eljárás megindításának indokoltságát, és a (3) bekezdés szerinti konzultációk nem vezettek kölcsönösen kielégítő megoldásra, a Bizottság értesítést tesz közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában.”

2012. március 14., szerda

1a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

Előzetes felügyeleti intézkedések

(1) Amennyiben a Kínai Népköztársaságból származó termékek behozatalában olyan tendencia tapasztalható, amely a 2. és 3. cikkben említett helyzetek valamelyikének kialakulásához vezethet, az érintett termékek behozatala tekintetében előzetes felügyeleti intézkedések tehetők.

(2) Abban az esetben, ha bizonyos érzékeny ágazatokba tartozó termékekkel kapcsolatban egy vagy több tagállamba koncentrálódva a behozatal növekedése tapasztalható, a Bizottság előzetes felügyeleti intézkedéseket vezethet be.

(3) Az előzetes felügyeleti intézkedéseket a Bizottság fogadja el a 15. cikk (1a) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően.

(4) Az előzetes felügyeleti intézkedések korlátozott ideig érvényesek. Eltérő rendelkezés hiányában ezek az intézkedések a bevezetésüket követő hat hónapot követő újabb hat hónapos időtartam lejártakor érvényüket veszítik.”

[Mód. 114]

2. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a második és harmadik mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Ezeket az ideiglenes intézkedéseket a Bizottság a 15. cikk ~~(21a)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** említett eljárásnak megfelelően hozza meg. Sürgős esetben a 15. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni.”

[Mód. 115]

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

3. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Az eljárás megszüntetése intézkedések nélkül

Ha a kétoldalú védintézkedéseket szükségtelennek ítélik, a vizsgálatot vagy eljárást a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően meg kell szüntetni.”

4. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett konzultációk a konzultáció kérésének kézhezvételétől számított 60 napon belül nem vezetnek kölcsönösen kielégítő megoldásra, végleges védintézkedést vagy a kereskedelem eltérítésére irányuló intézkedést kell bevezetni a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően.”;

b) a (3)–(6) bekezdést el kell hagyni.

2012. március 14., szerda

4a. A 12. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amíg bármilyen védintézkedés érvényben van, tagállam kérésére vagy a Bizottság kezdeményezésére a [...] bizottsággal kell konzultációt folytatni az intézkedés hatásainak vizsgálata, és annak eldöntése érdekében, hogy szükség van-e még annak alkalmazására.”

[Mód. 117]

5. A 12. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a védintézkedést vissza kell vonni vagy módosítani kell, visszavonja azt a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében vonja vissza vagy módosítja azt.”

[Mód. 118]

6. A 14. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e rendelet alapján hozott intézkedéseket a Bizottság az Unió érdekében határozatával kilenc hónapra felfüggesztheti. A felfüggesztés a 15. cikk (21a) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően további, legfeljebb egyéves időtartammal meghosszabbítható. Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci feltételek átmenetileg olyan mértékben megváltoztak, hogy valószínűtlen, hogy a felfüggesztés nyomán ismét zavar következzen be a piacon. Amennyiben a felfüggesztés indokai megszűntek, konzultációt követően az intézkedéseket bármikor vissza lehet állítani.”

[Mód. 119]

6a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„14a. cikk

A hatáskörök átruházása

Annak érdekében, hogy a mellékletben szereplő harmadik országok listájáról törölni lehessen az országokat, amennyiben azok a WTO-hoz csatlakoznak, a Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 625/2009/EK rendelet I. melléklete módosításairól szóló 14b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.”

[Mód. 120]

6b. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„14b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek szerint felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 22. cikk (3) bekezdésben említett, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szolgáló felhatalmazása ...-tól (*) kezdődően ötéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb 9 hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazás gyakorlásáról. A felhatalmazás hallgatólagosan azonos időtartamra meghosszabbodik, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem emel kifogást a meghosszabbítások ellen minden egyes időtartam vége előtt legkésőbb három hónappal.

2012. március 14., szerda

(3) A 22. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Ez az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megállapított időpontban hatályba lép. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus akkor lép hatályba, ha sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást az aktus ellen a Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítéstől számított két hónapon belül, vagy ha ezen időszak lejártá előtt mind az Európai Parlament, mint a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem kíván kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam négy hónappal meghosszabbodik.

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontja.”

[Mód. 323]

7. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(1a) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 122]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~az 182/2011/EU~~ 182/2011/EU rendelet ~~8.~~ 8. cikkét kell alkalmazni, ~~az 5.~~ annak 4. cikkével összefüggésben. [Mód. 123]

(4) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége kéri.

(*) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.”

8. A 17. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság és a tagállamok, illetve ezek tisztviselői az információ szolgáltatójának külön engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott olyan információt, amelynek bizalmas kezelését az információ szolgáltatója kérte. A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere, a 12. cikk alapján folytatott vagy az 5. cikk (3) bekezdésében és a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott konzultációra vonatkozó információk, továbbá az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok e rendelet kifejezett rendelkezése hiányában nem hozhatók nyilvánosságra, illetve nem hozhatók az eljárásban részt vevő felek tudomására.”

2012. március 14., szerda

9. A 18. cikk (4) bekezdésében a negyedik mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az információ nyilvánosságra hozatala nem sértheti a Bizottság esetleges későbbi határozatát; ha azonban ez a határozat eltérő tényeken és szempontokon alapul, az erről szóló információt a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.”

10. A 19. cikk (5) és (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság megvizsgálja a megfelelő módon benyújtott információt és azt, hogy az milyen mértékben reprezentatív; a vizsgálat eredményeit, valamint a vizsgálat fő pontjairól alkotott véleményét megküldi a bizottságnak.

(6) A (2) bekezdéssel összhangban eljáró felek kérhetik azoknak a tényeknek és szempontoknak a rendelkezésükre bocsátását, amelyeken a végleges határozatok valószínűleg alapulni fogak. Az ilyen információt a lehetséges mértékig, a Bizottság későbbi határozatainak sérelme nélkül kell rendelkezésre bocsátani.”

10a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„19a. cikk

Jelentés

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a Bizottság, a bizottság és a megállapodás végrehajtásának felülvizsgálatáért és a rendeletben foglalt – ezen belül a kereskedelmi akadályokkal kapcsolatos – kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) A jelentésnek tartalmaznia kell továbbá a Kínával folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztikák, illetve a kereskedelem alakulásának az összefoglalóját.

(3) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és magyarázzon meg a rendelet alkalmazásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

(4) A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 124]

10b. A 22. cikk (3) bekezdését el kell hagyni. [Mód. 125]

11. A TANÁCS 452/2003/EK RENDELETE (2003. MÁRCIUS 6.) A DÖMPINGELLENES, ILLETVE SZUBVENCIÓELLENES INTÉZKEDÉSEK ÉS VÉDINTÉZKEDÉSEK EGYÜTTES ALKALMAZÁSA ESETÉN A KÖZÖSSÉG ÁLTAL HOZHATÓ INTÉZKEDÉSEKRŐL ⁽¹⁾

A 452/2003/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

⁽¹⁾ HL L 69., 2003.3.13., 8. o.

2012. március 14., szerda

Ennek megfelelően a 452/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A rendelet a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(10a) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni (*).

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 126]

1. Az 1. cikk (1) bekezdésében a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a dömpingellenes vagy szubvencióellenes intézkedések és a tarifális védintézkedések ugyanazon behozatalra történő együttes alkalmazása az Unió kereskedelmi védelmi politikája szempontjából kívánatosnál nagyobb hatást eredményezhet, a 2a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében a következők közül egy vagy több, általa megfelelőnek tekintett, jogalkotási aktus végrehajtására vonatkozó intézkedést fogadhat el:”

[Mód. 127]

2. A szöveg a következő 2a. cikkel egészül ki:

„2a. cikk

(1) A Bizottságot az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemtől szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (*) 15. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott dömpingellenes bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”

(2a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 128]

(*) HL L 343., 2009.12.22., 51. o.”

12. A TANÁCS 673/2005/EK RENDELETE (2005. ÁPRILIS 25.) AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBÓL SZÁRMAZÓ EGYES TERMÉKEKRE VONATKOZÓAN KIEGÉSZÍTŐ BEHOZATALI VÁMOK MEGÁLLAPÍTÁSÁRÓL ⁽¹⁾

A 673/2005/EK rendelet tekintetében a Tanácsnak joga van a rendelet hatályon kívül helyezésére. A Tanácsnak ezt a jogát vissza kell vonni, és a rendelet hatályon kívül helyezésére a Szerződés 207. cikkét kell alkalmazni.

Ennek megfelelően a 673/2005/EK a következőképpen módosul:

A rendelet 7. cikkét el kell hagyni.

⁽¹⁾ HL L 110., 2005.4.30., 1. o.

2012. március 14., szerda

12A. A TANÁCS 1236/2005/EK RENDELETE (27 JÚNIUS 2005) EGYES, A HALÁLBÜNTETÉS, A KÍNZÁS VAGY MÁS KEGYETLEN, EMBERTELEN VAGY MEGALÁZÓ BÁNÁSMÓD VAGY BÜNTETÉS SORÁN ALKALMAZHATÓ ÁRUK KERESKEDELMÉRŐL ⁽¹⁾ [MÓD. 129]

Az 1236/2005/EK rendelet tekintetében a rendelet mellékleteinek módosítása céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

Ennek megfelelően az 1236/2005/EK rendelet a következőképpen módosul:

[Mód. 130]

1. A (25) preambulumbekzdés helyébe a következő szöveg lép:

„(25) Az e rendelet alkalmazásához szükséges rendelkezések elfogadása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet II., III., IV. és V. mellékleteinek módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő konzultációkat folytasson, szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő eljuttatásáról.”

[Mód. 131]

2. A 12. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 15a. cikkel összhangban a II., III., IV. és VIII. melléklet módosítására vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.”

[Mód. 132]

3. A 15. cikket el kell hagyni. [Mód. 133]

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek szerint felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 15. cikkben említett, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szóló felhatalmazása ...-tól (‘) kezdődően ötéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb 9 hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazás gyakorlásáról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb három hónappal az egyes időszakok vége előtt nem emel kifogást a meghosszabbítás ellen, a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 15. cikkben megállapított felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Ez az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megállapított időpontban hatályba lép. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

⁽¹⁾ HL L 200., 2005.7.30., 1. o.

2012. március 14., szerda

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 15. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam négy hónappal meghosszabbodik.

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontja.”

[Mód. 324]

5. A 16. cikket el kell hagyni. [Mód. 135]

13. A TANÁCS 1616/2006/EK RENDELETE (2006. OKTÓBER 23.) AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ÉS AZOK TAGÁLLAMAI, VALAMINT AZ ALBÁN KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI STABILIZÁCIÓS ÉS TÁRSULÁSI MEGÁLLAPODÁS, VALAMINT AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ÉS AZ ALBÁN KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI IDEIGLENES MEGÁLLAPODÁS ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ EGYES ELJÁRÁSOKRÓL ⁽¹⁾

Az 1616/2006/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően az 1616/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A (7) preambulumbekendést el kell hagyni. [Mód. 136]

-1a. A (8) preambulumbekendés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A stabilizációs és társulási megállapodás különböző előírásainak végrehajtásával kapcsolatos részletes szabályok elfogadására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskört kell ruházni. Ezen hatáskört a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni (*).

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 137]

-1b. A rendelet a következő preambulumbekendéssel egészül ki:

„(8a) Az azonnali intézkedések elfogadása esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása rendkívüli és kritikus körülmények, illetve bizonyos preferenciális elbánások ideiglenes felfüggesztése esetén, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges intézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 138]

⁽¹⁾ HL L 300., 2006.10.31., 1. o.

2012. március 14., szerda

-1c. A rendelet a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(8b) A Bizottság azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hoz, ha azt – az ideiglenes megállapodás 26. cikke (4) bekezdésében, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 39. cikke (4) bekezdésében előírtaknak megfelelő rendkívüli és kritikus körülmények által megfelelően indokolt esetekben – a rendkívüli sürgősség azt megkívánja.”

[Mód. 139]

-1d. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

A hal- és halászati termékekre vonatkozó engedmények

Az ideiglenes megállapodás 15. cikke (1) bekezdésének, majd pedig a stabilizációs és társulási megállapodás 28. cikke (1) bekezdésének végrehajtására vonatkozó, a hal- és halászati termékek vámkontingensét érintő részletes szabályokat a Bizottságnak az e rendelet 8a. cikke (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadnia.”

[Mód. 140]

-1e. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Technikai kiigazítások

Az e rendelet alapján az előírásoknak a Kombinált Nomenklátúra szerinti kódokban és a TARIC albontásokban történt változtatások vagy az Unió és az Albán Köztársaság között létrejött új vagy módosított megállapodások, jegyzőkönyvek, levélváltások vagy egyéb jogi aktusok miatt szükségessé váló és lényegi változásokat nem eredményező módosításait és technikai kiigazításait e rendelet 8a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

[Mód. 141]

-1f. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Altalános védzáradék

[...] Ha az Uniónak az ideiglenes megállapodás 25. cikkében, majd azt követően az STM 38. cikkében előírt intézkedést kell tennie, azt az e rendelet 8a. cikke (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni, kivéve, ha erről az ideiglenes megállapodás 25. cikke, majd azt követően az STM 38. cikke másképpen rendelkezik.”

[Mód. 142]

-1g. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Hiányzáradék

Ha az Uniónak az ideiglenes megállapodás 26. cikkében, majd azt követően az STM 39. cikkében előírt intézkedést kell tennie, azt az e rendelet 8a. cikke (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

[Mód. 143]

1. A 7. cikk harmadik, negyedik és ötödik bekezdésének a helyébe a következő szöveg lép:

„Ezeket az intézkedéseket a Bizottság a 8a. cikk (2**1b**) bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően hozza meg. Sürgős esetben a 8a. cikk (2**2a**) bekezdését kell alkalmazni.”

[Mód. 144]

2012. március 14., szerda

2. A 8. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2. Ezeket az intézkedéseket a Bizottság a 8a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően hozza meg. Sürgős esetben a 8a. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni.”

3. A szöveg a következő 8a. cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Bizottsági eljárás

(-1) E rendelet 2., 4. és 11. cikke alkalmazásában a Bizottságot a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelet (*) 248a. cikke szerint létrehozott Vámkódexbizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 145]

(1) E rendelet 5., 7. és 8. cikke alkalmazásában a Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (**) 4. cikkének (1) alapján létrehozott, ~~védtételekkel foglalkozó~~ bizottság segíti. Ez a bizottság a ~~182/2011/EU~~ 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 146]

(1a) E rendelet 6. cikke alkalmazásában a Bizottságot a kivitelre vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. október 19-i 1061/2009/EK rendelet (*) alapján létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 147]**

(1b) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 148]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(2a) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, annak 4. cikkével összefüggésben értelmezve. [Mód. 149]

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, az 5. cikkével összefüggésben.”

(3a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 150]

(*) HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

(**) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.

(***) HL L 291., 2009.11. 7., 1.”

2012. március 14., szerda

3a. A 11. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a 8a. cikk (1b) bekezdésében megállapított tanácsadó bizottsági eljárással összhangban határozhat úgy, hogy az ideiglenes megállapodás 30. cikkének (4) bekezdésében, majd azt követően az STM 43. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint ideiglenesen felfüggeszti a termékekre vonatkozó kedvezményes elbánást.”

[Mód. 151]

3b. A 12. cikket el kell hagyni. [Mód. 152]

14. A TANÁCS 1528/2007/EK RENDELETE (2007. DECEMBER 20.) A GAZDASÁGI PARTNERSÉGI MEGÁLLAPODÁSOKAT LÉTREHOZÓ VAGY AZOK LÉTREHOZÁSÁHOZ VEZETŐ MEGÁLLAPODÁSOKBAN MEGHATÁROZOTT, AZ AFRIKAI, KARIBI ÉS CSENDES-ÓCEÁNI ÁLLAMOK (AKCS-ÁLLAMOK) CSOPORTJÁNAK EGYES TAGJAIBÓL SZÁRMAZÓ TERMÉKEKRE VONATKOZÓ SZABÁLYOZÁSOK ALKALMAZÁSÁRÓL ⁽¹⁾

Az 1528/2007/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően az 1528/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A (17) preambulumbekkezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(17) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni (*).

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 153]

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság a 24a., 24b. és 24c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosítja az I. mellékletet az AKCS államok csoportjába tartozó azon régiók vagy államok felvétele érdekében, amelyek lezárták tárgyalásaikat egy, az Unió és az adott régió vagy állam közötti, legalább a GATT 1994 XXIV. cikkében meghatározott követelményeknek megfelelő megállapodásról.”;

b) a (3) bekezdésben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ilyen régió vagy állam az I. melléklet listáján marad, amíg a Bizottság a 24a., 24b. és 24c. cikknek megfelelően el nem fogadja az I. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely az adott államot vagy régiót eltávolítja a mellékletből, különösen a következő esetekben:”

[Mód. 155]

⁽¹⁾ HL L 348., 2007.12.31., 1. o.

2012. március 14., szerda

1a. Az 5. cikk (3) bekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben a Bizottság a tagállamok által szolgáltatott információ vagy saját kezdeményezése alapján úgy ítéli meg, hogy az e cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, a 21. cikk (1d) bekezdésében meghatározott tanácsadó bizottsági eljárással összhangban felfüggesztheti a vonatkozó elbánás alkalmazását, feltéve hogy előzőleg:”

[Mód. 156]

1b. Az 5. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e cikk értelmében történt felfüggesztés időtartamát olyan mértékben kell korlátozni, amely az Unió pénzügyi érdekei védelmében szükséges. A felfüggesztés időtartama nem haladhatja meg a hat hónapot, de megújítható. Ezen időszak végén a Bizottság a 21. cikk (1d) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban eldönti, hogy megszünteti-e a felfüggesztést vagy meghosszabbítja-e a felfüggesztési időt.”

[Mód. 325]

1c. Az 5. cikk (6) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A vonatkozó elbánás alkalmazásának felfüggesztéséről szóló határozatot a 21. cikk (1d) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

[Mód. 158]

1d. A 6. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett vámkontingensek alkalmazásának részletes szabályait a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell meghatározni.”

[Mód. 159]

1e. A 7. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e bekezdésben említett régiók szerinti elosztásra és a vámkontingensek alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásokkal összhangban kell elfogadni.”

[Mód. 160]

1f. A 9. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság az (1) bekezdésben meghatározott mennyiségek továbbosztásának és az e cikk (1), (3) és (4) bekezdésben említett rendszer irányításának részletes szabályait, valamint a felfüggesztő határozatokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban fogadja el.”

[Mód. 161]

1g. A 10. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság e rendszer irányításának részletes szabályait, valamint a felfüggesztő határozatokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban fogadja el.”

[Mód. 162]

2012. március 14., szerda

2. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy alátámassza az eljárás megindításának indokoltságát, a Bizottság értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Az eljárás megindítására a tagállamtól kapott tájékoztatás kézhezvételét követő egy hónapon belül kerül sor.”;

b) a (4) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a 12. cikkben ismertetett körülmények fennállnak, haladéktalanul értesíti az I. mellékletben felsorolt régiót vagy államokat vizsgálatindítási szándékáról.”

3. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a második és harmadik mondat helyébe a következő szöveg lép:

Az ideiglenes intézkedéseket a 21. cikk ~~(21d)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni. Sürgős esetben a 21. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni.”

[Mód. 163]

b) a (2) bekezdésben a második mondatot el kell hagyni;

c) a (4) bekezdést el kell hagyni.

4. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

A vizsgálat megszüntetése és az intézkedés nélküli eljárás

Ha a kétoldalú védintézkedéseket sürgősen kielégítő megoldásra, a Bizottság a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően meg kell szüntetni.”

5. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett konzultációk az ügynek az érintett régió vagy állam elé terjesztését követő 30 napon belül nem vezetnek kölcsönösen kielégítő megoldásra, a Bizottság a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően, a konzultációs időszak végét követő 20 munkanapon belül határoz a végleges kétoldalú védintézkedések meghozataláról.”;

b) a (3) és (4) bekezdést el kell hagyni.

6. A 20. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felügyelet elrendeléséről szóló határozatot a Bizottság a 21. cikk ~~(21d)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** bekezdésében említett eljárásnak megfelelően hozza meg.”

[Mód. 164]

2012. március 14., szerda

7. A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Bizottsági eljárás

(1) ~~E fejezet E rendelet 5., 16., 17., 18. és 20. cikke~~ alkalmazásában a Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a ~~az [xxxx/2011]/EU–182/2011/EU~~ rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 165]

(1a) A 4. cikk alkalmazásában, a Bizottságot a 2913/92/EGK rendelettel létrehozott Vámkódexbizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 166]

(1b) A 6. cikk alkalmazásában a Bizottság munkáját a rizs piacának közös szervezéséről szóló, 2003. szeptember 29-i 1785/2003/EK tanácsi rendelet (**) alapján létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 167]

(1c) A 7. és 9. cikk alkalmazásában a Bizottságot a 318/2006/EK rendelet alapján létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 168]

(1d) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 169]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~az [xxxx/2011]/EU–182/2011/EU~~ rendelet ~~[8]–~~8. cikkét kell alkalmazni, ~~az [5].~~ annak 4. cikkével összefüggésben. [Mód. 170]

(4) A 1701 vámtarifaszám alá tartozó termékek esetében az e cikk (1) bekezdésében említett bizottságot a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló 1234/2007/EK rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) módosításáról szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (***) 195. cikke alapján létrehozott bizottság segíti.

(4a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 171]

(*) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.

(**) HL L 270, 2003.10.21., 96. o.

(***) HL L 299., 2007.11.16., 1. o.”

7a. A 24. cikket el kell hagyni. [Mód. 172]

8. A szöveg a következő 24a., 24b. és 24c. cikkel egészül ki:

„24a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 2. cikk (2) és (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

2012. március 14., szerda

~~(2) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.~~

~~(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit a 24b. és a 24c. cikk határozza meg.~~

~~24b. cikk~~

A felhatalmazás visszavonása

~~(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) és (3) bekezdésében említett felhatalmazást.~~

~~(2) A felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézmény a végleges határozat meghozatala előtt megfelelő határidőn belül tájékoztatja a másik intézményt és a Bizottságot arról, hogy mely felhatalmazások visszavonásáról és milyen indokok alapján kíván határozni.~~

~~(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi napon lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.~~

~~24c. cikk~~

Kifogás a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen

~~(1) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés napját követő két hónapos határidőn belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez a határidő egy hónappal meghosszabbodik.~~

~~(2) Ha az említett határidő letelteig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust ki kell hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a benne megállapított napon hatályba lép.~~

~~Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust a határidő letelte előtt ki lehet hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a határidő letelte előtt hatályba léphet.~~

~~(3) Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja."~~

[Mód. 173]

8a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„24d. cikk

Az információk bizalmas kezelése

(1) Az e rendelet alapján kapott információk csak a megjelölt célra használhatók fel.

(2) Az e rendelet alapján kapott bizalmas jellegű vagy bizalmas alapon adott információk nem hozhatók nyilvánosságra az információk szolgáltatójának kifejezett engedélye nélkül.

2012. március 14., szerda

(3) Minden bizalmas kezelés iránti kérelemben meg kell jelölni azokat az okokat, amiért az információ bizalmasnak minősül. Amennyiben azonban a bizalmas kezelés iránti kérelem megalapozatlannak tűnik, és az információ szolgáltatója nem kívánja nyilvánosságra hozni azt, vagy engedélyezni annak általánosított vagy összegzett formájú közzétételét, akkor az adott információ figyelmen kívül hagyható.

(4) Az információ mindenképpen bizalmasnak minősül, ha annak közzététele az információ szolgáltatójára vagy forrására valószínűleg jelentős kedvezőtlen hatást gyakorolna.

(5) Az (1)–(4) bekezdés nem zárja ki azt, hogy az uniós hatóságok általános információkra és különösen olyan okokra hivatkozzanak, amelyeken az e rendelet szerint hozott határozatok alapulnak. Az említett hatóságoknak azonban figyelembe kell venniük az érintett természetes és jogi személyek ahhoz fűződő jogos érdekeit, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.”

[Mód. 174]

8b. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„24e. cikk

Jelentés

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a Bizottság, az e rendeletben említett bizottságok és a megállapodás végrehajtásának felülvizsgálataért és a megállapodásban foglalt – ezen belül a kereskedelmi akadályokkal kapcsolatos – kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) A jelentésnek tartalmaznia kell továbbá az AKCS-országokkal folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztikák, illetve a kereskedelem alakulásának az összefoglalóját.

(3) A jelentés tájékoztatást nyújt e rendelet végrehajtásáról.

(4) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és magyarázzon meg a rendelet alkalmazásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

(5) A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 175]

15. A TANÁCS 140/2008/EK RENDELETE (2007. NOVEMBER 19.) AZ EGYRÉSZRŐL AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ÉS TAGÁLLAMAIK, MÁSRÉSZRŐL A MONTENEGRÓI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI STABILIZÁCIÓS ÉS TÁRSULÁSI MEGÁLLAPODÁS ÉS AZ EGYRÉSZRŐL AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG, MÁSRÉSZRŐL A MONTENEGRÓI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI IDEIGLENES MEGÁLLAPODÁS ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ EGYES ELJÁRÁSOKRÓL ⁽¹⁾

A 140/2008/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

⁽¹⁾ HL L 43., 2008.2.19., 1. o.

2012. március 14., szerda

Ennek megfelelően a 140/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A (7) preambulumbekendést el kell hagyni. [Mód. 176]

-1a. A (8) preambulumbekendés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A stabilizációs és társulási megállapodás különböző előírásainak végrehajtásával kapcsolatos részletes szabályok elfogadására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskört kell ruházni. Ezen hatáskört a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni (*).

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 177]

-1b. A rendelet a következő preambulumbekendéssel egészül ki:

„(8a) A felügyeleti és ideiglenes intézkedések elfogadása, illetve bizonyos preferenciális elbánások ideiglenes felfüggesztése esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehető-séget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 178]

-1c. A rendelet a következő preambulumbekendéssel egészül ki:

„(8b) A Bizottság azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hoz, ha azt – az ideiglenes megállapodás 26. cikke (5) bekezdésében és 27. cikke (4) bekezdésében, majd azt követően a stabilizációs és társulási megállapodás 41. cikke (5) bekezdé b)pontjában és 42. cikke (4) bekezdésében előírtaknak megfelelő rendkívüli és kritikus körülmények által megfelelően indokolt esetekben – a rendkívüli sürgősség azt megkívánja.”

[Mód. 179]

-1d. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

A hal- és halászati termékekre vonatkozó engedmények

Az ideiglenes megállapodás 14. cikkének, majd pedig a stabilizációs és társulási megállapodás 29. cikkének végrehajtására vonatkozó, a hal- és halászati termékek vámkontingensét érintő részletes szabályokat a Bizottságnak az e rendelet 8a. cikke (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadnia.”

[Mód. 180]

2012. március 14., szerda

-1e. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Technikai kiigazítások

Az e rendelet alapján az előírásoknak a Kombinált Nomenklátúra szerinti kódokban és a TARIC albontásokban történt változtatások vagy az Unió és a Montenegrói Köztársaság között létrejött új vagy módosított megállapodások, jegyzőkönyvek, levélváltások vagy egyéb jogi aktusok miatt szükségessé váló és lényegi változásokat nem eredményező módosításait és technikai kiigazításait az e rendelet 8a. cikke (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

[Mód. 181]

-1f. A 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Altalános védzáradék

Ha az Uniónak az ideiglenes megállapodás 26. cikkében, majd azt követően az STM 41. cikkében előírt intézkedést kell tennie, azt e rendelet 8a. cikkének (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni, kivéve, ha erről az ideiglenes megállapodás 26. cikke, majd azt követően az STM 41. cikke másképpen rendelkezik.”

[Mód. 182]

-1g. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Hiányzáradék

Ha az Uniónak az ideiglenes megállapodás 27. cikkében, majd azt követően az STM 42. cikkében előírt intézkedést kell tennie, azt e rendelet 8a. cikkének (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

[Mód. 183]

1. A 7. cikk harmadik, negyedik és ötödik bekezdésének a helyébe a következő szöveg lép:

„Ezeket az intézkedéseket a Bizottság a 8a. cikk ~~(21a)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően hozza meg. Sürgős esetben a 8a. cikk ~~(32a)~~ bekezdését kell alkalmazni.”

[Mód. 184]

2. A 8. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2). Ezeket az intézkedéseket a Bizottság a 8a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően hozza meg. Sürgős esetben a 8a. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni.”

2012. március 14., szerda

3. A szöveg a következő 8a. cikkel egészül ki:

„8a. cikk

A bizottság

(-1) E rendelet 2., 4. és 11. cikke alkalmazásában a Bizottságot a Közös Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelet () 248a. cikke szerint létrehozott Vámkódexbizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 185]*

(-1a) A 6. cikk alkalmazásában a Bizottságot a a kiviteltre vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. október 19-i 1061/2009/EK rendelet (**) alapján létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 186]

(1) Az 5., 7. és 8. cikk alkalmazásában a Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (***) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a ~~az 182/2011/EU~~ 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 187]

(1a) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 188]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(2a) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, annak 4. cikkével összefüggésben értelmezve. [Mód. 189]

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, az 5. cikkével összefüggésben.”

(3a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.

() HL L 302., 1992.10.19., 1. o.*

(**) HL L 291., 2009.11. 7., 1. o.

(***) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.”

[Mód. 190]

- 3a. A 11. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a 8a. cikk (1a) bekezdésében megállapított tanácsadó bizottsági eljárással összhangban határozhat úgy, hogy az ideiglenes megállapodás 31. cikkének (4) bekezdésében, majd azt követően az STM 46. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint ideiglenesen felfüggeszti a termékekre vonatkozó kedvezményes elbánást.”

[Mód. 191]

2012. március 14., szerda

3b. A 12. cikket el kell hagyni. [Mód. 192]

16. A TANÁCS 55/2008/EK RENDELETE (2008. JANUÁR 21.) A MOLDOVAI KÖZTÁRSASÁGNAK SZÁNT AUTONÓM KERESKEDELMI KEDVEZMÉNYEK BEVEZETÉSÉRŐL, VALAMINT A 980/2005/EK RENDELET ÉS A 2005/924/EK BIZOTTSÁGI HATÁROZAT MÓDOSÍTÁSÁRÓL ⁽¹⁾

Az 55/2008/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően az 55/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A (11) preambulumbekendést el kell hagyni. [Mód. 193]

-1a. A (12) preambulumbekendést el kell hagyni. [Mód. 194]

-1b. A (13) preambulumbekendés helyébe a következő szöveg lép:

„(13) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E e hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglaltaknak megfelelően kell gyakorolni (*).

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 195]

-1c. A rendelet a következő preambulumbekendéssel egészül ki:

„(13a) A felügyeleti és ideiglenes intézkedések elfogadása, illetve bizonyos preferenciális elbánások ideiglenes felfüggesztése esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőség kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 196]

-1d. A 3. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E rendelet más rendelkezéseitől és különösen a 10. cikktől függetlenül, a Bizottság végrehajtási aktusok révén megfelelő intézkedéseket hozhat, ha a mezőgazdasági termékek behozatala komoly zavart okoz az Unió piacain és azok szabályozási mechanizmusában. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 11a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

[Mód. 197]

⁽¹⁾ HL L 20., 2008.1.24., 1. o.

2012. március 14., szerda

-1e. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

A tejtermékekre vonatkozó vámkontingensek alkalmazása

A 0401–0406 vámtarifa alá tartozó vámkontingensek alkalmazásának részletes szabályait a Bizottság végrehajtási aktusok révén állapítja meg. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 11a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

[Mód. 198]

-1f. A 7. cikk bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a 11a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően a 4. cikkben említetteken kívül elfogadja a rendelet alkalmazásához szükséges rendelkezéseket, elsősorban:”

[Mód. 199]

-1g. A 8. cikket el kell hagyni. [Mód. 200]

1. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető **szövegrésze** helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre Moldova vonatkozásában csalásra, szabálytalanságokra, a termékek származási szabályainak és a kapcsolódó eljárásoknak a szisztematikus megsértésére vagy betartásuk biztosításának elmulasztására, a 2. cikk (1) bekezdésében említett igazgatási együttműködés rendszeres elmulasztására, vagy a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyéb feltételek teljesítésének elmulasztására, a ~~11a. cikk (2) bekezdésében~~ **11a. cikk 1b) bekezdésében** említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően intézkedéseket hozhat az e rendeletben előírt preferenciális előírások legfeljebb hat hónapra történő teljes, illetve részleges felfüggesztésére, ha előzőleg:”

[Mód. 201]

b) a (2) bekezdést el kell hagyni.

ba) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A felfüggesztés időtartamának lejártakor határozatával a Bizottság vagy megszünteti, vagy a 11a. cikk (1b) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban meghosszabbítja az ideiglenes felfüggesztést.”

[Mód. 326]

2. A 11. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy Moldovából származó terméket olyan feltételek mellett importálnak, amelyek súlyos nehézségeket okoznak a hasonló vagy azzal közvetlenül versenyző termékeket előállító uniós termelőknek, vagy ilyen nehézségek bekövetkezésével fenyegetnek, a Bizottság a 11a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően bármikor újra bevezetheti a Közös Vámtarifában rögzített rendes vámtételeket erre a termékre.”

2012. március 14., szerda

2a. A 11. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A vizsgálatot az e cikk (2) bekezdésében említett értesítés közzétételétől számított 6 hónapon belül be kell fejezni. A Bizottság kivételes körülmények fennállása esetén meghosszabbíthatja ezt a határidőt a 11a. cikk (1b) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően.”

[Mód. 327]

2b. A 11. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság 3 hónapon belül határozatot hoz, a 11a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban. Ez a határozat a kihirdetésétől számított egy hónapon belül lép hatályba.”

[Mód. 204]

2c. A 11. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Amikor az azonnali cselekvést igénylő kivételes körülmények lehetetlenné teszik a vizsgálatot, a Bizottság [...] – a 11a. cikk (2a) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – minden olyan megelőző intézkedést megtehet, amely feltétlenül szükséges.”

[Mód. 205]

3. A szöveg a következő 11a. cikkel egészül ki:

„11a. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A ~~11. cikk E~~ rendelet **3. cikke (3) bekezdése, a 11. és a 12. cikk** alkalmazásában a Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság ~~a/az [xxxx/2011]/EU a 182/2011/EU~~ rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 206]

(1a) E rendelet **4. cikke** alkalmazásában a Bizottságot a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (**) (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) 195. cikke alapján létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 207]

(1b) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet **4. cikke** alkalmazandó. [Mód. 208]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”

(2a) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet **8. cikkét** kell alkalmazni, annak **4. cikkével** összefüggésben értelmezve. [Mód. 209]

2012. március 14., szerda

(2b) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 210]

(*) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.

(**) HL L 299., 2007.11.16., 1. o.”

3a. A 12. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha Moldova nem felel meg a származási szabályoknak, vagy elmulasztja a 2. cikkben előírt igazgatási együttműködés teljesítését a fent említett 17., 18., 19. és 21. Árucsoportok vonatkozásában, vagy ha az ezen Árucsoportok alá tartozó, az e rendelet alapján preferenciális előírásokban részesülő termékek behozatalának mértéke jelentősen meghaladja Moldova átlagos exportszintjét, megfelelő intézkedéseket kell tenni a 11a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban.”

[Mód. 211]

17. A TANÁCS 594/2008/EK RENDELETE (2008. JÚNIUS 16.) AZ EGYRÉSZRŐL AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ÉS TAGÁLLAMAIK, MÁSRÉSZRŐL BOSZNIA ÉS HERCEGOVINA KÖZÖTTI STABILIZÁCIÓS ÉS TÁRSULÁSI MEGÁLLAPODÁS, VALAMINT AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ÉS BOSZNIA ÉS HERCEGOVINA KÖZÖTTI, A KERESKEDELEMRŐL ÉS A KERESKEDELEMMEL KAPCSOLATOS ÜGYEKRŐL SZÓLÓ, IDEIGLENES MEGÁLLAPODÁS ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ EGYES ELJÁRÁSOKRÓL ⁽¹⁾

Az 594/2008/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően az 594/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A 7. preambulumbekendést el kell hagyni. [Mód. 212]

-1a. A 8. preambulumbekendés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A stabilizációs és társulási megállapodás különböző előírásainak végrehajtásával kapcsolatos részletes szabályok elfogadására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskört kell ruházni. Ezen hatáskört a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni (*).

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 213]

-1b. A rendelet a következő preambulumbekendéssel egészül ki:

„(8a) A felügyeleti és ideiglenes intézkedések elfogadása, illetve bizonyos preferenciális elbánások ideiglenes felfüggesztése esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőseget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 214]

⁽¹⁾ HL L 169., 2008.6.30., 1. o.

2012. március 14., szerda

-1c. A rendelet a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(8b) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket kell meghoznia, ha azt – az ideiglenes megállapodás 24. cikke (5) bekezdésének b) pontjában és 25. cikke (4) bekezdésében, majd azt követően az STM 39. cikke (5) bekezdésének b) pontjában és 40. cikke (4) bekezdésében előírtaknak megfelelő rendkívüli és kritikus körülmények által megfelelően indokolt esetekben – a rendkívüli sürgősség azt megkívánja.”

[Mód. 215]

-1d. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

A hal- és halászati termékekre vonatkozó engedmények

Az ideiglenes megállapodás 13. cikkének, majd pedig az STM 28. cikkének végrehajtására vonatkozó, a hal- és halászati termékek vámkontingensét érintő részletes szabályokat a Bizottságnak az e rendelet 8a. cikke (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadnia.”

[Mód. 216]

-1e. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Technikai kiigazítások

Az e rendelet alapján az előírásoknak a Kombinált Nomenklátúra szerinti kódokban és a TARIC-albontásokban történt változtatások vagy az Unió, illetve Bosznia és Hercegovina között létrejött új vagy módosított megállapodások, jegyzőkönyvek, levélváltások vagy egyéb jogi aktusok miatt szükségessé váló és lényegi változásokat nem eredményező módosításait és technikai kiigazításait az e rendelet 8a. cikke (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

[Mód. 217]

-1f. A 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Altalános védzáradék

Ha az Uniónak meg kell tennie az ideiglenes megállapodás 24. cikkében, majd azt követően az STM 39. cikkében előírt intézkedést, azt az e rendelet 8a. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni, kivéve ha erről az ideiglenes megállapodás 24. cikke, majd azt követően az STM 39. cikke másképpen rendelkezik.”

[Mód. 218]

-1g. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Hiányzáradék

Ha az Uniónak meg kell tennie az ideiglenes megállapodás 25. cikkében, majd azt követően az STM 40. cikkében előírt intézkedést, azt az e rendelet 8a. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

[Mód. 219]

2012. március 14., szerda

1. A 7. cikk harmadik, negyedik és ötödik bekezdésének a helyébe a következő szöveg lép:

„Ezeket az intézkedéseket a Bizottság a 8a. cikk ~~(21a)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően fogadja el. Sürgős esetben a 8a. cikk ~~(22a)~~ bekezdését kell alkalmazni.”

[Mód. 220]

2. A 8. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ezeket az intézkedéseket a Bizottság a 8a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően fogadja el. Sürgős esetben a 8a. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni.”

3. A szöveg a következő 8a. cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Bizottsági eljárás

(-1) E rendelet **2., 4. és 11. cikke alkalmazásában a Bizottságot a 2913/92/EGK tanácsi rendelet 248a. cikke szerint létrehozott Vámkódexbizottság segíti. Ez a bizottság a Közös Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 182/2011/EU rendelet (*) értelmében vett bizottság.** [Mód. 221]

(-1a) A 6. cikk alkalmazásában a Bizottságot a 1061/2009/EK tanácsi rendelet alapján létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a kivétel közös szabályainak meghatározásáról szóló, 2009. október 19-i 182/2011/EU rendelet (**) értelmében vett bizottság. [Mód. 222]

(1) E rendelet 5., 7. és 8. cikke alkalmazásában a Bizottságot a behozatal közös szabályainak megállapításáról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (***) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a ~~182/2011/EU~~ **182/2011/EU** rendelet értelmében vett bizottság. [Mód. 223]

(1a) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 224]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(2a) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, annak 4. cikkével összefüggésben értelmezve. [Mód. 225]

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet [8]. cikkét kell alkalmazni, az [5]. cikkével összefüggésben.

(3a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 226]

(*) HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

(**) HL L 291., 2009.11.7., 1. o.

(***) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.”

- 3a. A 11. cikk harmadik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a 8a. cikk (1a) bekezdésében megállapított tanácsadó bizottsági eljárással összhangban határozhat úgy, hogy az ideiglenes megállapodás 29. cikkének (4) bekezdésében, majd azt követően az STM 44. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint ideiglenesen felfüggeszti a termékekre vonatkozó kedvezményes elbánást.”

[Mód. 227]

2012. március 14., szerda

3b. A 12. cikket el kell hagyni. [Mód. 228]

18. A TANÁCS 732/2008/EK RENDELETE (2008. JÚLIUS 22.) AZ ÁLTALÁNOS TARIFÁLIS PREFERENCIÁK RENDSZERÉNEK 2009. JANUÁR 1-JÉTŐL TÖRTÉNŐ ALKALMAZÁSÁRÓL, ILLETVE AZ 552/97/EK ÉS AZ 1933/2006/EK RENDELET, VALAMINT AZ 1100/2006/EK ÉS A 964/2007/EK BIZOTTSÁGI RENDELET MÓDOSÍTÁSÁRÓL ⁽¹⁾

A 732/2008/EK rendelet tekintetében az 732/2008/EK rendelet tekintetében a rendelet I. mellékletének módosítása céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Továbbá a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el. [Mód. 229]

Ennek megfelelően a 732/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A rendelet a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(24a) Az e rendelet alkalmazásához szükséges rendelkezések elfogadása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el arra vonatkozóan, hogy a kérelmező országra alkalmazzák-e a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírást, és módosítsák-e ennek megfelelően e rendelet I. mellékletét, illetve a 1701 vámtarifaszám alá tartozó termékeket érintő közös vámtarifa szerinti vámtételek csökkentésére vonatkozó rendelkezések végrehajtására irányuló részletes szabályok elfogadásáról, az 1006 és 1701 vámtarifaszám alá tartozó termékeket érintő közös vámtarifa szerinti vámtételek felfüggesztéséről, egy ország megállapodásból – az I. melléklet módosításával – történő kivonásáról és egy átmeneti időszak bevezetéséről, az e rendeletben megállapított preferenciális rendelkezések felfüggesztéséről, a preferenciális kedvezmények ideiglenes visszavonásáról valamely kedvezményezett országból származó valamennyi termék vagy egy részük tekintetében, valamint e rendelet I. mellékletéhez módosítások elfogadásáról. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során egyidejűleg, időben és megfelelő módon továbbítania kell a megfelelő dokumentumokat az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.”

[Mód. 230]

-1a. A 25. preambulumbekedés helyébe a következő szöveg lép:

„(25) Az ideiglenes és végleges védintézkedések elfogadásához, az előzetes felüyeleti intézkedések fogantatásához, valamint az intézkedés nélküli vizsgálatok lezárásához szükséges egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összehangban kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 231]

-1b. A rendelet a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(25a) A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedésekkel együtt a vizsgálatok megindításához és meghosszabításához, az érintett kedvezményezett ország helyzetének hat hónapon át történő nyomon követésére és értékelésére irányuló határozat meghozatalához – amennyiben úgy ítéli meg, hogy indokolt a preferenciák ideiglenes visszavonása –, valamint ideiglenes intézkedések elfogadásához, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 232]

⁽¹⁾ HL L 211., 2008.8.6., 1. o.

2012. március 14., szerda

-1c. Az 10. cikk a következőképpen módosul:**a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:**

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 27a. cikknek megfelelően, hogy – miután megvizsgálta a kérelmet – határozzon arról, hogy a kérelmező országra alkalmazzák-e a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírást, és módosítsák-e ennek megfelelően az I. mellékletet.

Amennyiben egy intézkedés késedelme nehezen helyrehozható kárt okozna, és ezért a rendkívüli sürgősség megkívánja azt, az ezen bekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra a 27b. cikkben előírt eljárást kell alkalmazni.”

b) a (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság a kérelem ügyében a 27. cikk (5) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban tartja fenn a kapcsolatot a kérelmező országgal.”

[Mód. 233]

-1d. Az 11. cikk a következőképpen módosul:**a) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:**

„(7) A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (4), (5) és (6) bekezdésében említett rendelkezések végrehajtására irányadó részletes szabályok megállapítása érdekében a 27a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásához.

Amennyiben egy intézkedés késedelme nehezen helyrehozható kárt okozna, és ezért a rendkívüli sürgősség megkívánja azt, az ezen bekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra a 27b. cikkben előírt eljárást kell alkalmazni.”

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Amennyiben az ENSZ egy adott országot levesz a legkevésbé fejlett országok listájáról, úgy az adott ország az ezen előírással jogosult országok listájáról is lekerül. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 27a. cikknek megfelelően az I. melléklet módosításával egy országnak az előírás alól történő kivonása és egy legalább hároméves átmeneti időszak meghatározása céljából.”

[Mód. 234]

1. A 16. cikk a következőképpen módosul:**a) a (3) bekezdésben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:**

„(3) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a rendelkezésre álló bizonyíték elegendő lenne az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett okok miatti ideiglenes visszavonás indokoltságának alátámasztásához, **felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 27a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően felfüggesztheti a 27a. cikknek az e rendeletben meghatározott kedvezményes előírások alkalmazását a alkalmazásának felfüggesztése érdekében** valamely kedvezményezett országból származó valamennyi termék vagy egyes termékek tekintetében, ha előzőleg.”

[Mód. 235]

b) a (4) bekezdést el kell hagyni.**2. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:**

„17. cikk

(1) Amennyiben a Bizottság vagy valamely tagállam olyan információt kap, amely indokolhatja az ideiglenes visszavonást, és amennyiben a Bizottság vagy valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy elegendő indok áll rendelkezésre vizsgálat lefolytatásához, úgy tájékoztatja a 27. cikkben említett bizottságot.

2012. március 14., szerda

(2) A Bizottság a 27. cikk (5) bekezdésében említett tanácsadóbizottsági eljárásnak megfelelően és egy hónapon belül határozhat a vizsgálat megindításáról.”

2a. A 18. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A vizsgálatot egy éven belül be kell fejezni. A Bizottság a 27. cikk (5) bekezdésében említett tanácsadóbizottsági eljárással összhangban meghosszabbíthatja ezt az időtartamot.”

[Mód. 236]

3. A 19. cikk a következőképpen módosul:

-a) a (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság a megállapításairól jelentést nyújt be a 27. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak, valamint az Európai Parlamentnek.”

[Mód. 237]

-aa) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy a megállapítások nem indokolják az ideiglenes visszavonást, a 27. cikk (5) bekezdésében említett tanácsadóbizottsági eljárással összhangban határoz a vizsgálat megszüntetéséről. Ebben az esetben a Bizottság értesítést tesz közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában, amelyben bejelenti a vizsgálat lezárását, és ismerteti főbb következtetéseit.”

[Mód. 238]

a) a (3) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy a megállapítások a 15. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett ok miatt indokolják az ideiglenes visszavonást, úgy – a 27. cikk (5) bekezdésében említett tanácsadóbizottsági eljárásnak megfelelően – határoz arról, hogy hat hónapon keresztül nyomon követi és értékeli a helyzetet az érintett kedvezményezett országban. A Bizottság értesíti az érintett kedvezményezett országot erről a határozatáról, és értesítést tesz közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában, amelyben bejelenti, hogy ideiglenesen vissza kívánja vonni a kedvezményes előírásokat a valamely kedvezményezett országból származó valamennyi termék vagy egyes termékek tekintetében, kivéve, ha a határidő vége előtt az érintett kedvezményezett ország kötelezettséget vállal arra, hogy meghozza a III. melléklet A részében említett egyezményeknek ésszerű időn belül való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.”

[Mód. 239]

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy a 27a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ideiglenes visszavonásra van szükség, a 27. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően határoz. ~~Vonatkozó határozat meghozatala céljából.~~ Az e cikk (3) bekezdésében említett esetben a Bizottság a szóban forgó bekezdésben említett időszak végén jár el.”

[Mód. 240]

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha a Bizottság ~~határozatot~~ felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az ideiglenes visszavonásról, az a meghozatala után hat hónappal lép hatályba, kivéve, ha ~~ennek letelte előtt~~ a felhatalmazáson alapuló jogi aktust visszavonták vagy a Bizottság úgy a visszavonásról határoz ~~amiatt~~, hogy már nem állnak fenn az ezt indokoló okok.”

[Mód. 241]

2012. március 14., szerda

4. A 20. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A vizsgálatot az e cikk (2) bekezdésében említett értesítés közzétételétől számított hat hónapon belül be kell fejezni. A Bizottság kivételes körülmények fennállása esetén meghosszabbíthatja ezt a határidőt a 27. cikk (5) bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően.”

[Mód. 328]

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság egy hónapon belül határozatot hoz, a 27. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban. Ez a határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésétől számított egy hónapon belül lép hatályba.”

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Amikor az azonnali cselekvést igénylő kivételes körülmények lehetetlenné teszik a vizsgálatot, a Bizottság – a 27. cikk (7) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – minden olyan ~~megelőző~~ **átmeneti** intézkedést megtehet, amely feltétlenül szükséges.”

Amennyiben valamely tagállam a Bizottság azonnali beavatkozását kéri, és az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, a Bizottság köteles a kérés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül határozatot hozni.

Az ideiglenes intézkedések legfeljebb 200 napig alkalmazhatók.

Amennyiben az ideiglenes intézkedés az e cikkben foglalt feltételek nem teljesülése miatt hatályát veszti, az ideiglenes intézkedések következtében beszedett vámot automatikusan vissza kell téríteni. [Mód. 243]

5. A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Amennyiben a Szerződés I. mellékletében szereplő termékek behozatala súlyos zavart okoz vagy ilyen zavar bekövetkezésével fenyeget az uniós piacokon – különösen egy vagy több legkülső régió tekintetében – vagy e piacok szabályozó mechanizmusai, a Bizottság – saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérésére – a 27. cikk (6) bekezdésében ~~foglalt~~ **említett tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően ~~az érintett közös piacszervezésért felelős irányítóbizottsággal folytatott konzultációt követően~~ felfüggesztheti a kedvezményes előírások alkalmazását az adott termékek tekintetében.”

[Mód. 329]

6. A 22. cikk (2) ~~bekezdését el kell hagyni~~ **bekezdése helyébe a következő szöveg lép:**

„(2) **Az előzetes felügyeleti intézkedéseket a Bizottság fogadja el a 27. cikk (5) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően.**”

[Mód. 244]

6a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

(1) **Ha a végleges tényállás azt mutatja, hogy a 20. cikkben meghatározott feltételek nem teljesülnek, a Bizottság határozatot fogad el a vizsgálat befejezéséről és a 27. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás megindításáról.**

2012. március 14., szerda

(2) A Bizottság – kellő figyelemmel a 27c. cikk értelmében vett bizalmas információk védelmére – jelentést nyújt be a Parlament számára, rögzítve az összes vonatkozó tény és jogszabály alapján hozott megállapításait és megindokolt következtetéseit. A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 245]

6b. a 25. cikk bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 27a. cikknek megfelelően a mellékletek következők miatt szükségessé váló módosításainak elfogadása céljából:”

[Mód. 246]

7. A 27. cikk a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

(1) A Bizottságot az Általános Preferenciális Rendszer Bizottsága segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(5) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó.

„(6) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~az [xxxx/2011]/EU~~ a 182/2011/EU rendelet ~~{5}~~ 5. cikkét kell alkalmazni.

(7) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~az [xxxx/2011]/EU~~ a 182/2011/EU rendelet ~~{8}~~ 8. cikkét kell alkalmazni, az ~~{5}~~ annak 4. cikkével összefüggésben.

(7a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.”

[Mód. 247]

7a. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek szerint felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A 10. cikk (2) bekezdésben, a 11. cikk (7) és (8) bekezdésében, a 16. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (4) és (5) bekezdésében és a 25. cikkben említett, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szóló felhatalmazás Bizottságra való átruházása ötéves időtartamra szól ...tól (*). A Bizottság legkésőbb 9 hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazás gyakorlásáról. A felhatalmazás hallgatólagosan azonos időtartamra meghosszabbodik, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem emel kifogást a meghosszabbítások ellen minden egyes időtartam vége előtt legkésőbb három hónappal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikk (2) bekezdésben, a 11. cikk (7) és (8) bekezdésében, a 16. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (4) és (5) bekezdésében és a 25. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Ez az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megállapított időpontban hatályba lép. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

2012. március 14., szerda

(5) A 10. cikk (2) bekezdése, a 11. cikk (7) és (8) bekezdése, a 16. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (4) és (5) bekezdése és a 25. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam négy hónappal meghosszabbodik.

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontja.”

[Mód. 330]

7b. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„27b. cikk

(1) Sürgősségi eljárás Az e cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók, amennyiben nem emelnek ellenük kifogást a (2) bekezdésnek megfelelően. Az Európai Parlament és a Tanács felhatalmazáson alapuló jogi aktusról való értesítése tartalmazza a sürgősségi eljárás alkalmazásának indokait.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 27a. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ilyen esetben az Európai Parlament vagy a Tanács által küldött, a kifogásról szóló határozatra vonatkozó értesítést követően a Bizottság haladéktalanul visszavonja a jogi aktust.”

[Mód. 249]

7c. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„27c. cikk

(1) Az e rendelet alapján kapott információk csak a megjelölt célra használhatók fel.

(2) Az e rendelet alapján kapott bizalmas jellegű vagy bizalmas alapon adott információk nem hozhatók nyilvánosságra az információk szolgáltatójának kifejezett engedélye nélkül.

(3) Minden bizalmas kezelés iránti kérelemben meg kell jelölni azokat az okokat, amiért az információ bizalmasnak minősül. Amennyiben azonban a bizalmas kezelés iránti kérelem megalapozatlannak tűnik, és az információ szolgáltatója nem kívánja nyilvánosságra hozni azt, vagy engedélyezni annak általánosított vagy összegzett formájú közzétételét, akkor az adott információ figyelmen kívül hagyható.

(4) Az információ mindenképpen bizalmasnak minősül, ha annak közzététele az információ szolgáltatójára vagy forrására valószínűleg jelentős kedvezőtlen hatást gyakorolna.

(5) Az (1)–(4) bekezdés nem zárja ki azt, hogy az uniós hatóságok általános információkra és különösen olyan okokra hivatkozzanak, amelyeken az e rendelet szerint hozott határozatok alapulnak. Az említett hatóságoknak azonban figyelembe kell venniük az érintett természetes és jogi személyek ahhoz fűződő jogos érdekeit, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.”

[Mód. 250]

7d. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„27d. cikk

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés kiterjed az 1. cikk (2) bekezdésében szereplő összes kedvezményes előírásra, tartalmazza a megállapodás végrehajtásának felülvizsgálataért és a rendeletben foglalt – ezen belül a kereskedelmi akadályokkal kapcsolatos – kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat, valamint a kedvezményezett országokkal és területekkel folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztikák, illetve a kereskedelem alakulásának az összefoglalóját.

2012. március 14., szerda

(2) A jelentés alapján az Általános Preferenciális Rendszer Bizottsága és az Európai Parlament megvizsgálja a rendszer hatásait. Az Európai Parlament meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és magyarázzon meg a megállapodás végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

(3) A Bizottság az Általános Preferenciális Rendszer Bizottságának és az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 251]

19. A TANÁCS 597/2009/EK RENDELETE (2009. JÚNIUS 11.) AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGBEN TAGSÁGGAL NEM RENDELKEZŐ ORSZÁGOKBÓL ÉRKEZŐ TÁMOGATOTT BEHOZATALLAL SZEMBENI VÉDELEM-RŐL ⁽¹⁾

Az 597/2009/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően az 597/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A (16) preambulumbekzdés helyébe a következő szöveg lép:

„(16) Rendelkezni kell arról, hogy az egyes eseteket a szokásos esetekben a vizsgálat kezdeményezésétől számított 11 hónapon belül, és minden esetben legfeljebb 12 hónapon belül lezárják, tekintet nélkül arra, hogy az adott esettel kapcsolatosan alkalmaztak-e végleges intézkedéseket vagy sem. Csak abban az esetben, ha a tagállamok azt jelzik a Bizottságnak, hogy a döntéshozatali folyamat során komoly vitára számítanak, és a végrehajtási aktus tervezetét a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelet (*) 6. cikkének megfelelően a fellebbviteli bizottság elé kell terjeszteni, a Bizottság úgy is határozhat, hogy e határidőt legfeljebb 13 hónapig terjedő időszakra meghosszabbítja.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 252]

-1a. A 26. preambulumbekzdést el kell hagyni. [Mód. 253]

-1b. A rendelet a következő preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(26a) Az ideiglenes és végleges védintézkedések elfogadásához, valamint az intézkedés nélküli vizsgálatok lezárásához szükséges egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU rendelettel összhangban kell a gyakorolni.”

[Mód. 254]

-1c. A rendelet a következő preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(26b) Ideiglenes intézkedések elfogadása és vizsgálatok lezárása esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges intézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 255]

⁽¹⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

2012. március 14., szerda

-1d. Az 10. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A panaszt a Bizottsághoz vagy valamely tagállamhoz lehet benyújtani, amely azt továbbítja a Bizottságnak. A Bizottság a hozzá beérkező valamennyi panasz másolatát megküldi a tagállamoknak. A panaszt a Bizottság részére ajánlott küldeményként való kézbesítését, vagy a Bizottság által kiadott átvételi elismervény kiadását követő első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni. Az eljárás megindítása előtt a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, és lehetőséget ad számukra véleményük kifejtésére.”

[Mód. 256]

1. A 10. cikk (11) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(11) Amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy alátámassza az eljárás megindításának indokoltságát, a Bizottság a panasz benyújtásától számított 45 napon belül ennek megfelelően jár el és értesítést tesz közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában. Ha a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panasztevőt tájékoztatni kell a panasz Bizottsághoz való benyújtását követő 45 napon belül.”

2. A 11. cikk (9) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A 10. cikk (11) bekezdése szerinti eljárások keretében végrehajtandó vizsgálatot minden lehetséges esetben a vizsgálat megindításától számított ~~egy éven~~ 11 hónapon belül le kell folytatni, és le kell zárni. A vizsgálatot azonban, a kötelezettségvállalásokról szóló 13. cikk alapján tett ténymegállapításoknak vagy a végleges intézkedésekről szóló 15. cikk alapján tett ténymegállapításoknak megfelelően, az eljárás megindításától számított ~~13~~ 12 hónapon belül be kell fejezni. Rendkívüli esetekben, a vizsgálat összetettségére tekintettel a Bizottság a vizsgálat megindításától számított 8 hónapon belül úgy határozhat, hogy e határidőt legfeljebb 18 hónapig terjedő időtartamra meghosszabbítja.”

[Mód. 257]

2a. Az 11. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„(9a) A vizsgálat megindításától számított legfeljebb 32 héten belül a Bizottság konzultál a tagállamokkal a vizsgálat alapvető eredményei tekintetében. A tagállamok e konzultáció során jelzik a Bizottságnak, hogy a végleges intézkedésekről szóló 14. és 15. cikknek megfelelő döntéshozatali folyamat során komoly vitára számíthat-e, amely előreláthatóan a 182/2011/EU rendelet 6. cikkének megfelelő fellebbviteli eljárás alkalmazásához vezetne. Amennyiben igen, a Bizottság a vizsgálat megindításától számított nyolc hónapon belül úgy határozhat, hogy az e cikk (9) bekezdésére vonatkozó határidőt legfeljebb 13 hónapig terjedő időtartamra meghosszabbítja. A Bizottság a szóban forgó határozatot nyilvánosan közzéteszi.”

[Mód. 258]

3. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ideiglenes vámot legkorábban az eljárás kezdeményezésétől számított 60 nappal és legkésőbb az eljárás kezdeményezésétől számított ~~9~~ 8 hónappal lehet kivetni. Rendkívüli esetekben, a vizsgálat összetettségére tekintettel Amennyiben a tagállamok e konzultáció során a 11. cikk (9a) bekezdésének megfelelően azt jelzik a Bizottságnak, hogy a végleges intézkedésre vonatkozó, az e rendelet 14. és 15. cikkének megfelelő döntéshozatali folyamat során komoly vitára számíthat, amely előreláthatóan a 182/2011/EU rendelet 6. cikkének megfelelő fellebbviteli eljárás alkalmazásához vezetne, a Bizottság a vizsgálat kezdeményezésétől számított 8 hónapon belül úgy határozhat, hogy e határidőt legfeljebb ~~12~~ 9 hónapig terjedő időszakra meghosszabbítja.”

[Mód. 259]

2012. március 14., szerda

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság az ideiglenes intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadja el.”;

- c) az (5) bekezdést el kell hagyni.

4. A 13. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A támogatás és a kár fennállásának előzetes megállapítása esetén a Bizottság megfelelő önkéntes kötelezettségvállalásokat fogadhat el, amelyek keretében:

- a) a származási és/vagy exportáló ország vállalja a támogatás felszámolását vagy korlátozását, vagy a támogatás hatásaival kapcsolatosan egyéb intézkedések meghozatalát; vagy

- b) az exportőr, mindaddig, amíg az érintett területre irányuló kivitel kiegyenlíthető támogatást élvez, vállalja árai felülvizsgálását vagy az ilyen kivitel megszüntetését, hogy a Bizottság meggyőződhessen arról, hogy ezáltal a támogatások káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 12. cikk (3) bekezdésének megfelelően kivetett ideiglenes vám és a 15. cikk (1) bekezdésének megfelelően kivetett végleges vám nem alkalmazandó a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló bizottsági határozatban és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló árnövekedés nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatás összegének ellentételezéséhez szükséges mértéket, illetve alacsonyabbnak kell lennie a kiegyenlíthető támogatás összegénél, ha így is elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.”;

- b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A kötelezettségvállalás elfogadása esetén a vizsgálatot meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 25. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően megszünteti. **Az elnök a 15. cikk (5) bekezdésében említett írásbeli eljárás útján kikérheti a bizottság véleményét**”

[Mód. 260]

- c) a (9) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Ha a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel vissza kell vonni, és a Bizottság által a 12. cikkel összhangban kivetett ideiglenes vámot vagy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett végleges vámot kell alkalmazni, amennyiben az érintett exportőr, illetve a származási és/vagy exportáló ország lehetőséget kapott észrevételei megtételére, kivéve, ha maga az exportőr vagy az említett ország vonta vissza a kötelezettségvállalást.”;

- d) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„10. Amennyiben indokoltan feltételezhető, hogy egy kötelezettségvállalást megszegtek, illetve amennyiben egy kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálat még nem zárult le, a rendelkezésre álló legjobb információk alapján a 12. cikknek megfelelően ideiglenes vám vethető ki.”

2012. március 14., szerda

5. A 14. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha nincs szükség védintézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 25. cikk ~~(21a)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően megszünteti. **Az elnök a 25. cikk (4b) bekezdésében említett írásbeli eljárás útján kikérheti a bizottság véleményét.**”

[Mód. 261]

6. A 15. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a végleges ténymegállapításokból kiderül a kiegyenlíthető támogatások és az azok által okozott kár megléte, és az uniós érdek a 31. cikk szerinti beavatkozást tesz szükségessé, a Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően eljárva végleges kiegyenlítő vámot vet ki. Ha ideiglenes vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kezdeményezi.”;

- b) a második és harmadik albekezdést el kell hagyni.

7. A 16. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben ideiglenes vámot vetettek ki, és a végleges ténymegállapításokból kiderül a kiegyenlíthető támogatások, valamint a kár megléte, a Bizottság – függetlenül attól, hogy szükség van-e végleges kiegyenlítő vám kivetésére – határoz arról, hogy az ideiglenes vám összegének mekkora hányadát kell véglegesként beszedni.”

8. A 20. cikkben a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az ilyen felülvizsgálatot azt követően kell megindítani, hogy az uniós termelők lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére.”

9. A 21. cikk (4) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság határoz arról, hogy a kérelemnek helyt ad-e, illetve ha igen, milyen mértékben; bármikor határozhat továbbá időközi felülvizsgálat megindításáról, ami után az ilyen felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezések szerint lefolytatott felülvizsgálat során feltárt információk és megállapítások szolgálnak alapul annak eldöntéséhez, hogy a visszatérítés indokolt-e, illetve ha igen, milyen mértékben.”

10. A 22. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 18. és a 19. cikk alapján lefolytatott felülvizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított ~~12~~ **11** hónapon belül le kell zárni. A 18. és a 19. cikk szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított ~~15~~ **14** hónapon belül le kell zárni. ~~Rendkívüli esetekben, a vizsgálat megindításától számított legfeljebb 32 héten belül a Bizottság a 11. cikknek megfelelően konzultál a tagállamokkal a vizsgálat alapvető eredményei tekintetében. A tagállamok e konzultáció során jelzik a Bizottságnak, hogy a vizsgálat összetettségére tekintettel végleges intézkedésre vonatkozó, a 14. és 15. cikknek megfelelő döntéshozatali folyamat során komoly vitára számítanak-e, amely előreláthatóan a 182/2011/EU rendelet 6. cikkének megfelelő fellebbviteli eljárás alkalmazásához vezetne,~~ a Bizottság a vizsgálat megindításától ~~kezdeményezésétől~~ számított ~~9~~ **8** hónapon belül úgy határozhat, hogy e határidőt legfeljebb ~~18~~ **15** hónapig terjedő időtartamra meghosszabbítja. **A Bizottság a szóban forgó határozatot nyilvánosan közzéteszi.**”

[Mód. 262]

2012. március 14., szerda

b) az (1) bekezdés ötödik albekezdését el kell hagyni,

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 18., 19. és 20. cikk szerinti felülvizsgálatot a Bizottság indítja meg. **Az eljárás megindítása előtt a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, és lehetőséget ad számukra véleményük kifejtésére.**”

[Mód. 263]

11. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére, vagy a tagállam vagy bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot.”;

b) a (4) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a végleges ténymegállapítások az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a Bizottság intézkedik a 25. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően.”;

c) a (6) bekezdés negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A mentességet a Bizottság határozata alapján adják meg, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.”

12. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e rendelet alapján hozott intézkedéseket a Bizottság az Unió érdekében határozatával kilenc hónapra felfüggesztheti. A felfüggesztést a Bizottság a 25. cikk (21a) bekezdésében említett **tanácsadóbizottsági** eljárásnak megfelelően eljárva további, legfeljebb egyéves időtartammal meghosszabbíthatja. [Mód. 264]

Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci feltételek átmenetileg olyan mértékben megváltoztak, hogy valószínűtlen, hogy a felfüggesztés nyomán ismét kár következzen be, és ha az uniós gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Amennyiben a felfüggesztés indokai megszűntek, az intézkedéseket bármikor vissza lehet állítani.”;

(b) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság utasíthatja a vámhatóságokat, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket a behozatal nyilvántartásba vétele érdekében, hogy ezt követően a nyilvántartásba vétel időpontjától intézkedéseket lehessen alkalmazni az érintett behozatalra.”

13. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a szubvencióellenes bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

2012. március 14., szerda

(1a) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. A tanácsadó bizottság az ügy előterjesztését követő egy hónapon belül véleményt alkot. Módosításokra legkésőbb a bizottsági ülés előtt három nappal lehet javaslatot tenni. [Mód. 265]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~az [xxx/2011]/EU~~ a 182/2011/EU rendelet ~~[5]. cikkét kell alkalmazni~~ 5. cikke alkalmazandó. A vizsgálóbizottság az ügy előterjesztését követő egy hónapon belül véleményt alkot. Módosításokra legkésőbb a bizottsági ülés előtt három nappal lehet javaslatot tenni. [Mód. 266]

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~az [xxx/2011]/EU~~ hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet ~~[8]. 8. cikkét kell alkalmazni, az [5].~~ annak 4. cikkével összefüggésben. [Mód. 267]

(4) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok a 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége kéri.”

(4a) Amennyiben valamely végrehatási aktus-tervezet a 182/2011/EU rendelet 6. cikkének megfelelően a fellebbviteli bizottság elé terjesztik, az a benyújtástól számított egy hónapon belül véleményt ad ki. Módosításokra legkésőbb a bizottsági ülés előtt három nappal lehet javaslatot tenni. [Mód. 268]

(4b) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.

[Mód. 269]

14. A 29. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság és a tagállamok, illetve ezek tisztviselői az információ szolgáltatójának külön engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott olyan információt, amelynek bizalmas kezelését az információ szolgáltatója kérte. A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere, továbbá az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok e rendelet kifejezett erre vonatkozó rendelkezése hiányában nem hozhatók nyilvánosságra.”

15. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A végleges nyilvánosságra hozatalt írásban kell teljesíteni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, rendszerint legkésőbb a 14. vagy a 15. cikkben rögzített eljárás megindítása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy bizonyos tényeket vagy szempontokat ebben az időszakban nyilvánosságra hozzon, azokat egy későbbi időpontban a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

Az információ nyilvánosságra hozatala nem sértheti a Bizottság esetleges későbbi határozatát; ha azonban ez a határozat eltérő tényeken és szempontokon alapul, az erről szóló információt a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.”

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően tett észrevételeket csak abban az esetben kell figyelembe venni, ha azok a Bizottsághoz a Bizottság által minden esetre külön megállapított határidőn, de legalább 10 napon belül beérkeznek, megfelelően figyelembe véve az ügy sürgősségét. Ennél rövidebb határidő is megállapítható, ha a végleges nyilvánosságra hozatal már megtörtént.”

2012. március 14., szerda

16. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (2) bekezdéssel összhangban intézkedő felek jogosultak bármilyen ideiglenes vám alkalmazása vonatkozásában észrevételeket tenni. Ezeket az észrevételeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az intézkedések alkalmazásától számított 15 napon belül beérkeznek. Az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.”

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság megvizsgálja a megfelelő módon benyújtott információt és azt, hogy az milyen mértékben reprezentatív; a vizsgálat eredményeit, valamint a fő pontjairól alkotott véleményét megküldi a bizottságnak.”;

c) a (6) bekezdésben a második mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az ilyen információt a lehetséges mértékig, a Bizottság későbbi határozatainak sérelme nélkül rendelkezésre kell bocsátani.”

16a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„33a. cikk

Jelentés

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza az ideiglenes és végleges intézkedések alkalmazásával, előzetes felügyeleti intézkedések bevezetésével, a vizsgálatok intézkedések nélküli lezárásával, a felülvizsgálatokkal és az ellenőrző látogatásokkal, valamint a rendelet végrehajtásának felülvizsgálatáért és a rendeletben foglalt kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és megmagyarázzon a rendelet végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

(3) A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 270]

20. A TANÁCS 260/2009/EK RENDELETE (2009. FEBRUÁR 26.) A BEHOZATALRA VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOKRÓL ⁽¹⁾

A 260/2009/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedések fogadjon el.

Ennek megfelelően a 260/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A 11. preambulumbekkezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) Az ideiglenes és végleges védintézkedések elfogadásához, az előzetes felügyeleti intézkedések fogantatásához, valamint az intézkedés nélküli vizsgálatok lezárásához szükséges egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 271]

⁽¹⁾ HL L 84., 2009.3.31., 1. o.

2012. március 14., szerda

-1a. A rendelet a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(11a) A felügyeleti és ideiglenes intézkedések elfogadása esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 272]

1. A 3. cikket el kell hagyni.
2. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) A Bizottság munkáját a védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(1a) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. [Mód. 273]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a ~~182/2011/EU~~ **hivatkozáskor a 182/2011/EU** rendelet ~~[8].~~ 8. cikkét kell alkalmazni, ~~az [5].~~ **annak 4. cikkével** összefüggésben. **[Mód. 274]**

(3a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri. [Mód. 275]

(4) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok a 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége kéri.

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy alátámassza a vizsgálat megindításának indokoltságát, a Bizottság a tagállamtól kapott tájékoztatás kézhezvételét követő egy hónapon belül megindítja a vizsgálatot, és értesítést tesz közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság minden általa szükségesnek tartott információt beszerez, és amennyiben indokoltnak tartja, lépéseket tesz ezen információk ellenőrzésére az importőröknél, kereskedőknél, ügynököknél, termelőknel, kereskedelmi szövetségeknél és szervezeteknél.”;

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték ahhoz, hogy alátámassza a vizsgálat indokoltságát, a tagállamoktól kapott tájékoztatás kézhezvételét követő egy hónapon belül tájékoztatja a tagállamokat erről a határozatáról.”

2012. március 14., szerda

4. A 7. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a Bizottság a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül úgy ítéli meg, hogy nincs szükség uniós felügyeleti vagy védintézkedésekre, a vizsgálatot egy hónapon belül meg kell szüntetni.”

5. A 9. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság és a tagállamok, illetve ezek tisztviselői az információ szolgáltatójának külön engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott bizalmas információt vagy a bizalmasan szolgáltatott információt.”

6. A 11. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felügyelet elrendeléséről szóló határozatot a Bizottság a ~~16. 4.~~**4.**cikk ~~(61a)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően **végrehajtási aktusok révén** hozza meg.”

[Mód. 276]

7. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Amennyiben valamely termék behozatala nem került előzetes uniós felügyelet alá, a Bizottság a 18. cikknek megfelelően az Unió egy vagy több térségébe irányuló behozatalra korlátozódó felügyeletet vezethet be.”

8. A 16. cikk (6) és (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben valamelyik tagállam a Bizottság beavatkozását kérte, a Bizottság a 4. cikk ~~(23)~~ bekezdésében említett eljárásnak megfelelően eljárva határozatot hoz a kérelem kézhezvételétől számított legfeljebb öt munkanapon belül. ~~Sürgős esetben a 4. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni.~~”

[Mód. 277]

9. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Amennyiben az Unió érdekei úgy kívánják, a Bizottság a 4. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak és a III. fejezetben meghatározottaknak megfelelően eljárva megfelelő intézkedéseket hozhat annak megakadályozására, hogy egy termék olyan megnövekedett mennyiségben, illetve olyan feltételek vagy kikötések mellett kerüljön az Unióba behozatalra, ami a hasonló vagy közvetlenül versenyző termékek uniós termelőinek komoly kárt okoz, vagy ilyen károkozással fenyeget.

A 16. cikk (2)–(5) bekezdését alkalmazni kell.”

10. A 21. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 11., 13., 16., 17. vagy 18. cikkben említett felügyeleti vagy védintézkedést vissza kell vonni vagy módosítani kell, a 4. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően eljárva visszavonja vagy módosítja azt.”

11. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

Amennyiben az Unió érdekei úgy kívánják, a Bizottság a 4. cikk (2) bekezdésében említett **vizsgálóbizottsági** eljárásnak megfelelően eljárva **jogalkotási aktusokat végrehajtó** megfelelő intézkedéseket fogadhat el, **melyek lényeges változtatásokat nem tartalmaznak**, az Unió vagy az összes tagállam – különösen alapanyag-kereskedelemmel kapcsolatos – jogainak és kötelezettségeinek nemzetközi szinten történő gyakorlása és teljesítése lehetővé tétele érdekében.”

[Mód. 278]

2012. március 14., szerda

11a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„23a. cikk

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza az ideiglenes és végleges intézkedések alkalmazásával, az előzetes felülvizsgálati intézkedésekkel, a regionális felülvizsgálati és védintézkedésekkel, a vizsgálatok intézkedések nélküli lezárásával, valamint a rendelet végrehajtásának felülvizsgálatáért és a rendeletben foglalt kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és megmagyarázzon a rendelet végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

(3) A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 279]

21. A TANÁCS 625/2009/EK RENDELETE (2009. JÚLIUS 7.) AZ EGYES HARMADIK ORSZÁGOKBÓL TÖRTÉNŐ BEHOZATALRA VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOKRÓL ⁽¹⁾

A 625/2009/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően a 625/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A 10. preambulumbekzdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) Az ideiglenes és végleges védintézkedések elfogadásához, az előzetes felülvizsgálati intézkedések fogantatásához, valamint az intézkedés nélküli vizsgálatok lezárásához szükséges egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 280]

-1a. A rendelet a következő preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(10a) A felülvizsgálati és ideiglenes intézkedések elfogadása esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 281]

1. A 3. cikket el kell hagyni.

2. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) A Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

⁽¹⁾ HL L 185., 2009.7.17., 1. o.

2012. március 14., szerda

(1a) **Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó.** [Mód. 282]

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő ~~hivatkozás esetén a~~ ~~az [xxx/2011]/EU~~ **hivatkozáskor a 182/2011/EU** rendelet ~~[8]~~ 8. cikkét kell alkalmazni, ~~az [5]. annak 4. cikkével összefüggésben.~~ [Mód. 283]

(3a) **Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.** [Mód. 284]

(4) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok a 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége kéri.”

(*) HL L 84., 2009.3.31., 1. o.”

3. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy alátámassza a vizsgálat indokoltságát, a Bizottság a tagállamtól kapott tájékoztatás kézhezvételét követő egy hónapon belül megindítja a vizsgálatot, és értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság minden általa szükségesnek tartott információt beszerez, és amennyiben indokoltnak tartja, lépéseket tesz ezen információk ellenőrzésére az importőröknél, kereskedőknél, ügynököknél, termelőknél, kereskedelmi szövetségeknél és szervezeteknél.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték ahhoz, hogy alátámassza a vizsgálat indokoltságát, a tagállamoktól kapott tájékoztatás kézhezvételét követő egy hónapon belül tájékoztatja a tagállamokat erről a határozatról.”

4. A 6. cikkben a (2) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a Bizottság a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül úgy ítéli meg, hogy nincs szükség uniós felügyeleti vagy védintézkedésekre, a vizsgálatot meg kell szüntetni.”

5. A 7. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság és a tagállamok, illetve ezek tisztviselői az információ szolgáltatójának külön engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott bizalmas információt vagy a bizalmasan szolgáltatott információt.”

5a. **Az 9. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:**

„(1a) **Az (1) bekezdés határozatait a Bizottság végrehajtási aktusok útján, a 4. cikk (1a) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően hozza meg.**”

[Mód. 285]

2012. március 14., szerda

5b. Az 11. cikkben a második francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— ezen okmányok kibocsátását bizonyos feltétektől teheti függővé, és kivételes eszközként visszavonási záradék beiktatásától.”

[Mód. 286]

6. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Amennyiben valamely termék behozatala nem került előzetes uniós felügyelet alá, a Bizottság a 17. cikknek megfelelően az Unió egy vagy több térségébe irányuló behozatalra korlátozódó felügyeletet vezethet be **végrehajtási aktusok formájában, a 4. cikk (1a) bekezdésében hivatkozott eljárásnak megfelelően.**”

[Mód. 287]

7. A 15. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az elfogadott intézkedésekről haladéktalanul értesíteni kell a tagállamokat, és ezek az intézkedések azonnal hatályba lépnek.”;

b) a (4), (5) és (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben valamelyik tagállam a Bizottság beavatkozását kérte, a Bizottság a 4. cikk (23) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően eljárva határozatot hoz a kérelem kézhezvételétől számított legfeljebb öt munkanapon belül. ~~Sürgős esetben a 4. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni.~~”

[Mód. 288]

8. A 16. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság, különösen a 15. cikk (1) bekezdésében említett helyzetben megfelelő ~~intézkedéseket~~ **védintézkedéseket** fogadhat el a 4. cikk (2) bekezdésében említett **vizsgálóbizottsági** eljárásnak megfelelően.”

[Mód. 289]

8a. A 18. cikk (1) bekezdésének bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amíg a IV. és V. fejezettel összhangban alkalmazott valamely felügyeleti vagy védintézkedés hatályban van, akár a Bizottság saját kezdeményezésére, akár valamelyik tagállam kérésére a 4. cikk (1) bekezdése szerinti konzultációkat kell lefolytatni a bizottságban. E konzultációk célja:”

[Mód. 290]

9. A 18. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a IV. vagy V. fejezetben említett felügyeleti vagy védintézkedést vissza kell vonni vagy módosítani kell, visszavonja vagy módosítja azt.”

2012. március 14., szerda

9a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„19a. cikk

Jelentés

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza az ideiglenes és végleges intézkedések alkalmazásával, az előzetes felügyeleti intézkedésekkel, a regionális felügyeleti és védintézkedésekkel, valamint a rendelet végrehajtásának felülvizsgálatáért és a rendeletben foglalt kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és megmagyarázzon az e rendelet végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

(3) A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 291]

22. A TANÁCS 1061/2009/EK RENDELETE (2009. OKTÓBER 19.) A KIVITELRE VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOKRÓL ⁽¹⁾

Az 1061/2009/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően az 1061/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A rendelet a következő preambulumbekezdéssel egészül ki:

„(11a) Az alapvető termékek hiánya által előidézett kritikus helyzet megelőzéséhez vagy az ilyen helyzet megoldásához, valamint valamely termék kivitelének exportengedély bemutatásához való kötéséhez szükséges védintézkedések elfogadásához szükséges egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban kell gyakorolni.

(*) HL L 55, 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 292]

1. A 3. cikket el kell hagyni.
2. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) A Bizottságot a kivitelre vonatkozó közös szabályokkal foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, az 5. cikkével összefüggésben.

(3a) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.”

[Mód. 293]

⁽¹⁾ HL L 291., 2009.11.7., 1. o.

2012. március 14., szerda

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Alapvető termékek hiánya által előidézett kritikus helyzet kialakulásának elkerülése vagy egy ilyen helyzet orvoslása érdekében, amennyiben az Unió érdekei azonnali beavatkozást tesznek szükségessé, a Bizottság valamely tagállam felkérésére vagy saját kezdeményezésére, a termékek jellegének és az érintett tranzakciók egyéb jellemzőinek figyelembevételével egy termék kivitelét exportengedély bemutatásához kötheti, amelyet a Bizottság által a 4. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően meghatározott rendelkezéseknek és kereteknek megfelelően adnak meg. Sürgős esetben a 4. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni.”;

- aa) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Európai Parlament, a Tanács és a tagállamok értesítést kapnak a megtett intézkedésekről. Az ilyen intézkedések azonnal hatályba lépnek.”

[Mód. 294]

- b) a (4) bekezdésben a második mondatot el kell hagyni;

- c) az (5) és (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben a Bizottság az e cikk (1) bekezdésének megfelelően járt el, legkésőbb az általa elfogadott intézkedés hatálybalépésétől számított tizenkettedik munkanapon határoz a 7. cikk szerinti megfelelő intézkedések elfogadásáról. Ha az intézkedés hatálybalépését követő hat hét elteltével nem fogadnak el intézkedéseket, az érintett intézkedést visszavontnak kell tekinteni.”

4. A 7. cikk (1) bekezdésében a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az Unió érdeke megkívánja, a Bizottság a 4. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően eljárva elfogadhatja a megfelelő intézkedéseket.”

5. A 8. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 6. vagy 7. cikkben meghatározott intézkedést vissza kell vonni vagy módosítani kell, a 4. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően jár el.”

- 5a. A 9. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az I. mellékletben felsorolt termékek tekintetében mindaddig, amíg az Európai Parlament, a Tanács az Unió, vagy valamennyi tagállamának nemzetközi kötelezettségvállalásai értelmében megfelelő intézkedéseket nem fogad el, a tagállamok jogosultak arra, hogy az Unió által e területen elfogadott szabályok sérelme nélkül válsághelyzet esetére harmadik országokkal szemben fennálló és a jelen rendelet hatálybalépése előtti nemzetközi kötelezettségvállalásokban meghatározott elosztási rendszert vezessenek be.”

[Mód. 295]

- 5b. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

(1) A Bizottság az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a védintézkedések alkalmazásával, valamint a rendelet végrehajtásának felülvizsgálatáért és a rendeletben foglalt kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

2012. március 14., szerda

(2) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és megmagyarázzon az e rendelet végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

(3) A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 296]

~~23. A TANÁCS 1215/2009/EK RENDELETE (2009. NOVEMBER 30.) AZ EURÓPAI UNIÓ STABILIZÁCIÓS ÉS TÁRSULÁSI FOLYAMATÁBAN RÉSZT VEVŐ VAGY AHHOZ KAPCSOLÓDÓ ORSZÁGOKRA ÉS TERÜLETEKRE VONATKOZÓAN KIVÉTELES KERESKEDELMI INTÉZKEDÉSEK BEVEZETÉSÉRŐL ^(*)~~

~~Az 1215/2009/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, [2011. xx. yy.] i. [xxxx/2011]/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ^(*) megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.~~

~~Ennek megfelelően az 1215/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:~~

~~1. A 2. cikk a következőképpen módosul:~~

~~a) a (2) bekezdés második albekezdését el kell hagyni;~~

~~b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:~~

~~„(3) Az (1) vagy (2) bekezdésre vonatkozó megfelelés hiányában az e rendelet alapján az országnak biztosított kedvezményeket a 8a. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően teljesen vagy részben fel lehet függeszteni.”~~

~~2. A szöveg a következő 8a. cikkel egészül ki:~~

~~„8a. cikk~~

~~**A bizottság**~~

~~(1) A 2. és 10. cikk alkalmazásában a Bizottságot a Nyugat-Balkánnal foglalkozó végrehajtási bizottság segíti. Ez a bizottság a [az [xxxx/2011]/EU rendelet értelmében vett bizottság.~~

~~(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a [az [xxxx/2011]/EU rendelet [5]. cikkét kell alkalmazni.”~~

~~3. A 10. cikk a következőképpen módosul:~~

~~a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:~~

~~(1) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:~~

~~„a) értesítette a Nyugat-Balkánnal foglalkozó végrehajtási bizottságot;”~~

~~(2) a szöveg a következő második albekezdéssel egészül ki:~~

~~„Az első albekezdésben említett intézkedéseket a 8a. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”~~

^(*) HL L 328., 2009.12.15., 1. o.

^(*) HL L....

2012. március 14., szerda

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

e) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A felfüggesztés időtartamának lejártakor a Bizottság határozza meg az ideiglenes felfüggesztés megszüntetéséről vagy a felfüggesztés (1) bekezdés szerinti meghosszabbításáról.”

[Mód. 297]

24. A TANÁCS 1225/2009/EK RENDELETE (30 NOVEMBER 2009) AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGBEN TAGSÁGGAL NEM RENDELKEZŐ ORSZÁGOKBÓL ÉRKEZŐ DÖMPINGELT BEHOZATALLAL SZEMBENI VÉDELEMRŐL ⁽¹⁾

Az 1225/2009/EK rendelet tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket fogadjon el.

Ennek megfelelően az 1225/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. A 15. preambulumbekkezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(15) Rendelkezni kell arról, hogy az egyes esetek lezárulása a szokásos esetekben a vizsgálat kezdeményezésétől számított 12 hónapon belül, és minden esetben legfeljebb 14 hónapon belül be kell, hogy következzen, tekintet nélkül arra, hogy az adott esettel kapcsolatosan alkalmaztak-e végleges intézkedéseket vagy sem. Csak abban az esetben, ha a tagállamok azt jelzik a Bizottságnak, hogy a döntéshozatali folyamat során komoly vitára számítanak, és a végrehajtási aktus tervezetét a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelet (*) 6. cikkének megfelelően a fellebbviteli bizottság elé kell terjeszteni, a Bizottság úgy is határozhat, hogy e határidőt legfeljebb 15 hónapig terjedő időszakra meghosszabbítja. A vizsgálatokat és az eljárásokat meg kell szüntetni, ha a dömping csekély mértékű vagy a kár elhanyagolható, és indokolt meghatározni e fogalmakat. Az intézkedések foganatosítása esetén szükséges rendelkezni a vizsgálatok megszüntetéséről, és szükséges előírni, hogy a vámnak kisebbnek kell lennie, mint a dömpingkülönbség összegének, ha a kárt ez a kisebb összeg is megszünteti, továbbá meg kell adni a vámösszeg kiszámításának mintavétel esetén alkalmazandó módszerét.

(*) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.”

[Mód. 298]

-1a. A 27. preambulumbekkezdést el kell hagyni. [Mód. 299]

-1b. A 28. preambulumbekkezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(28) Az ideiglenes és végleges vámok elfogadásával és a vizsgálat intézkedés nélküli lezárásával kapcsolatos egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU rendelettel összhangban kell gyakorolni.”

[Mód. 300]

-1c. A rendelet a következő preambulumbekkezdéssel egészül ki:

„(28a) Az intézkedések felfüggesztésének meghosszabbítása, a vizsgálat lezárása és ideiglenes intézkedések elfogadása esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges intézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.”

[Mód. 301]

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

2012. március 14., szerda

1. A 2. cikk (7) bekezdésének utolsó albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A vizsgálat megindításától számított ~~hat hónapon~~ **három hónapos szokásos időszakon** belül, miután az Unió gazdasági ágazata **legalább egy hónapos időtartamban** lehetőséget kapott észrevételei megtételére, a Bizottság megállapítja, hogy a gyártó megfelel-e a fent említett kritériumoknak. ~~Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad.~~”

[Mód. 302]

- 1a. Az 5. cikk (1) bekezdésének második. albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A panaszt a Bizottsághoz vagy valamely tagállamhoz lehet benyújtani, amely azt továbbítja a Bizottságnak. A Bizottság a hozzá beérkező valamennyi panasz másolatát megküldi a tagállamoknak. A panaszt a Bizottság részére ajánlott küldeményként való kézbesítését, vagy a Bizottság által kiadott átvételi elismervény kiadását követő első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni. Az eljárás megindítása előtt a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, és lehetőséget ad számukra véleményük kifejtésére.”

[Mód. 303]

2. Az 5. cikk (9) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy alátámassza az eljárás megindításának indokoltságát, a Bizottság a panasz benyújtásától számított 45 napon belül ennek megfelelően jár el és értesítést tesz közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában. Ha a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panasztevőt tájékoztatni kell a panasz Bizottsághoz való benyújtását követő 45 napon belül.”

3. A 6. cikk (9) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az 5. cikk (9) bekezdésének értelmében megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. A vizsgálatot azonban, a kötelezettségvállalásokról szóló 8. cikk alapján tett ténymegállapításoknak vagy a végleges intézkedésekről szóló 9. cikk alapján tett ténymegállapításoknak megfelelően, az eljárás megindításától számított ~~15–14~~ hónapon belül be kell fejezni. ~~Rendkívüli esetekben, a vizsgálat összetettségére tekintettel a Bizottság a vizsgálat megindításától számított 9 hónapon belül úgy határozhat, hogy e határidőt legfeljebb 18 hónapig terjedő időtartamra meghosszabbítja.~~”

[Mód. 304]

- 3a. Az 6. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9a) A vizsgálat megindításától számított legfeljebb 32 héten belül a Bizottság konzultál a tagállamokkal a vizsgálat alapvető eredményei tekintetében. A tagállamok e konzultáció során jelzik a Bizottságnak, hogy a végleges intézkedésekről szóló 9. cikknek megfelelő döntéshozatali folyamat során komoly vitára számítanak-e, amely előreláthatóan a 182/2011/EU rendelet 6. cikkének megfelelő fellebbviteli eljárás alkalmazásához vezetne. Amennyiben igen, a Bizottság a vizsgálat megindításától számított nyolc hónapon belül úgy határozhat, hogy az e rendelet 6. cikke (9) bekezdésében említett határidőt legfeljebb 15 hónapig terjedő időtartamra meghosszabbítja. A Bizottság a szóban forgó határozatot nyilvánosan közzéteszi.”

[Mód. 305]

2012. március 14., szerda

4. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Átmeneti vámokat lehet kivetni, ha az 5. cikknek megfelelően eljárás indult, erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információik benyújtására és az észrevételeik megtételére, továbbá amennyiben a dömping és az ebből következően az Unió gazdasági ágazatának okozott kár ténye időleges megállapítást nyert, és ha az Unió érdekei beavatkozást kívánnak meg a kár megelőzése céljából. Az átmeneti vámokat legkorábban az eljárás megindításától számított legalább 60 nappal és legkésőbb az eljárás megindításától számított ~~9~~ 8 hónappal lehet kivetni. ~~Rendkívüli esetekben, a vizsgálat összetettségére tekintettel Amennyiben a tagállamok e konzultáció során a 6. cikk (10) bekezdésének megfelelően azt jelzik a Bizottságnak, hogy a végleges intézkedésre vonatkozó, a 9. cikknek megfelelő döntéshozatali folyamat során komoly vitára számítanak, amely előreláthatóan a 182/2011/EU rendelet 6. cikkének megfelelő fellebbviteli eljárás alkalmazásához vezetne, a Bizottság a vizsgálat kezdeményezésétől számított 8 hónapon belül úgy határozhat, hogy e határidőt legfeljebb ~~12~~ 9 hónapig terjedő időszakra meghosszabbítja.~~”

[Mód. 306]

b) A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az átmeneti intézkedéseket a Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően teszi meg.”

c) A (6) bekezdést el kell hagyni.

5. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Abban az esetben, ha sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság, amennyiben meggyőződik arról, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik, elfogadhatja az exportőr megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását árai felülvizsgálására vagy a dömpingáron történő kivitel leállítására. Ilyen esetben, ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett átmeneti vám vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám nem alkalmazandó a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló bizottsági határozatban és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára. Az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló árnövekedés nem haladhatja meg a dömpingkülönbök megszüntetéséhez szükséges mértéket, illetve alacsonyabbnak kell lennie a dömpingkülönbökénél, ha így is elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A kötelezettségvállalás elfogadása esetén a vizsgálatot meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 15. cikk (2) bekezdésében említett **vizsgálóbizottsági** eljárásnak megfelelően megszünteti. **Az elnök a 15. cikk (4) bekezdésében említett írásbeli eljárás útján kikérheti a bizottság véleményét.**”

[Mód. 307]

c) a (9) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Ha a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel vissza kell vonni, és automatikusan a Bizottság által a 7. cikkel összhangban kivetett átmeneti vámot vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vámot kell alkalmazni, amennyiben az érintett exportőr lehetőséget kapott észrevételei megtételére, kivéve, ha maga az exportőr vonta vissza a kötelezettségvállalást.”;

2012. március 14., szerda

d) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) Amennyiben indokoltan feltételezhető, hogy egy kötelezettségvállalást megszegtek, illetve egy kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén amennyiben a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálat még nem zárult le, a rendelkezésre álló legjobb információk alapján a 7. cikknek megfelelően ideiglenes vám vethető ki.”

6. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) „Ha nincs szükség védintézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 15. cikk ~~(21a)~~ bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően megszünteti. **Az elnök a 15. cikk (4) bekezdésében említett írásbeli eljárás útján kikerheti a bizottság véleményét.**”

[Mód. 308]

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha a végleges ténymegállapításokból kiderül a dömping és az az által okozott kár megléte, és az uniós érdek a 21. cikk szerinti beavatkozást tesz szükségessé, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően eljárva végleges dömpingellenes vámot vet ki. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kezdeményezi. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbséget, illetve alacsonyabbnak kell lennie a különbségnél, ha az alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.”

7. A 10. cikk (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben átmeneti vámot vetettek ki, és a végleges ténymegállapításokból kiderül a dömping és a kár megléte, a Bizottság, függetlenül attól, hogy szükség van-e végleges dömpingellenes vám kivételére, határoz arról, hogy az átmeneti vám összegének mekkora hányadát kell véglegesként beszedni.”

8. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdésben a harmadik albekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az új exportőrre vonatkozó felülvizsgálatot az után kell megindítani és gyorsított eljárásban lefolytatni, hogy az uniós termelők lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére.”;

b) az (5) bekezdés első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a (2), (3) és (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell. A (2) és (3) bekezdés alapján lefolytatott felülvizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A (2) és (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított ~~15~~ **14** hónapon belül le kell zárni. ~~Rendkívüli esetekben, a vizsgálat összetettségére tekintettel megindításától számított legfeljebb 32 héten belül~~ a Bizottság a **6. cikknek megfelelően konzultál a tagállamokkal a vizsgálat alapvető eredményei tekintetében. A tagállamok e konzultáció során jelzik a Bizottságnak, hogy az e rendelet végleges intézkedésekről szóló 9. cikkének megfelelő döntéshozatali folyamat során komoly vitára számítanak-e, amely előreláthatóan a 182/2011/EU rendelet 6. cikkének megfelelő fellebbviteli eljárás alkalmazásához vezetne. Amennyiben igen, a Bizottság a vizsgálat megindításától számított 9 nyolc** hónapon belül úgy határozhat, hogy e határidőt legfeljebb ~~18~~ **15** hónapig terjedő időtartamra meghosszabbítja. A Bizottság a szóban forgó határozatot nyilvánosan közzéteszi. A(4) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni. Amennyiben a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.”

[Mód. 309]

2012. március 14., szerda

- c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk szerinti felülvizsgálatot a Bizottság indítja meg. **Az eljárás megindítása előtt a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, és lehetőséget ad számukra véleményük kifejtésére.** Ha a felülvizsgálat indokolja, az intézkedéseket a (2) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyezni vagy fenn kell tartani, vagy a (3) és (4) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyezni, fenn kell tartani vagy módosítani kell. Ha az intézkedéseket csak egyes exportőrök és nem az ország egésze vonatkozásában helyezik hatályon kívül, az eljárás az ilyen exportőrökkel szemben nem szűnik meg, azok az e cikk szerint az érintett országgal kapcsolatban folytatott bármely későbbi felülvizsgálat során automatikusan újra vizsgálat alá vonhatók.”

[Mód. 310]

- d) a (8) bekezdés negyedik albekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság határoz arról, hogy a kérelemnek helyt ad-e, illetve ha igen, milyen mértékben; bármikor határozhat továbbá időközi felülvizsgálat megindításáról, ami után az ilyen felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezések szerint lefolytatott felülvizsgálat során feltárt információk és megállapítások szolgálnak alapul annak eldöntéséhez, hogy a visszatérítés indokolt-e, illetve ha igen, milyen mértékben.”

9. A 12. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az uniós gazdasági ágazat vagy bármely más érdekelt fél – rendszerint az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő információt nyújt be arról, hogy az eredeti vizsgálati időszak után és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően az exportárak csökkentek, vagy az Unióban az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem vagy nem kielégítő mértékben változott, a vizsgálatot újra meg lehet indítani annak megvizsgálása érdekében, hogy az intézkedés hatással volt-e a fent említett árakra.”;

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha az e cikk szerinti újbóli vizsgálat a dömping növekedését állapítja meg, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően eljárva és az exportárakra vonatkozó új megállapításoknak megfelelően módosíthatja a hatályban levő intézkedéseket. Az e cikk alapján kivetett dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az eredetileg kivetett vám összegének kétszeresét.”;

- c) a (4) bekezdésben az első és a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk szerinti újbóli vizsgálatok mindegyikére alkalmazni kell az 5. és 6. cikk vonatkozó rendelkezéseit, azzal a kivétellel, hogy az ilyen újbóli vizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni és rendszerint az újbóli vizsgálat megindításától számított ~~kilenc hónapon~~ **hat hónapon** belül le kell zárni. Az ilyen újbóli vizsgálatot az újbóli vizsgálat megindításától számított ~~egy éven~~ **tíz hónapon** belül minden esetben le kell zárni.”

[Mód. 311]

10. A 13. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az (1) bekezdésben meghatározott tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot. A vizsgálatot, amelyet kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le; a Bizottságot ebben a vámhatóságok segíthetik. „Ha a végleges ténymegállapítások az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a Bizottság intézkedik a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. E rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.”;

2012. március 14., szerda

- b) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A mentességet a Bizottság határozata alapján adják meg, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.”

11. A 14. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e rendelet alapján hozott intézkedéseket a Bizottság az Unió érdekében határozatával kilenc hónapra felfüggesztheti. A felfüggesztést a Bizottság a 15. cikk (21a) bekezdésében említett **tanácsadó bizottsági** eljárásnak megfelelően eljárva további, legfeljebb egyéves időtartammal meghosszabbíthatja. Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci feltételek átmenetileg olyan mértékben megváltoztak, hogy valószínűtlen, hogy a felfüggesztés nyomán ismét kár következzen be, és ha az uniós gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Amennyiben a felfüggesztés indokai megszűntek, az intézkedéseket bármikor vissza lehet állítani.”

[Mód. 312]

- b) az (5) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság utasíthatja a vámhatóságokat, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket a behozatal nyilvántartásba vétele érdekében, hogy ezt követően a nyilvántartásba vétel időpontjától intézkedéseket lehessen alkalmazni az érintett behozatalra.”

12. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a dömpingellenes bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(1a) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó. A tanácsadó bizottság az ügy előterjesztését követő egy hónapon belül véleményt alkot. Módosításokra legkésőbb a bizottsági ülés előtt három nappal lehet javaslatot tenni. [Mód. 313]

- (2) Az e bekezdésre ~~történő~~ **való** hivatkozás esetén ~~a/a~~ ~~az~~ ~~[xxx/2011]/EU~~ **a 182/2011/EU rendelet {5}. cikkét kell alkalmazni-5. cikke alkalmazandó. A vizsgálóbizottság az ügy előterjesztését követő egy hónapon belül véleményt alkot. Módosításokra legkésőbb a bizottsági ülés előtt három nappal lehet javaslatot tenni. [Mód. 314]**

- (3) Az e bekezdésre ~~történő~~ **hivatkozás** esetén ~~a/a~~ ~~az~~ ~~[xxx/2011]/EU~~ **hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet {8}. 8. cikkét kell alkalmazni, az {5}. annak 4. cikkével összefüggésben. [Mód. 315]**

- (4) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége kéri.”

(4a) Amennyiben valamely végrehatásiaktus-tervezet a 182/2011/EU rendelet 6. cikkének megfelelően a fellebbviteli bizottság elé terjesztik, az a benyújtástól számított egy hónapon belül véleményt ad ki. Módosításokra legkésőbb a bizottsági ülés előtt három nappal lehet javaslatot tenni. [Mód. 316]

- (4b) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.**

[Mód. 317]

2012. március 14., szerda

13. A 19. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság és a tagállamok, illetve ezek tisztviselői az információ szolgáltatójának külön engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott olyan információt, amelynek bizalmas kezelését az információ szolgáltatója kérte. A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere, továbbá az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok e rendelet kifejezett erre vonatkozó rendelkezése hiányában nem hozhatók nyilvánosságra.”

14. A 20. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A végső nyilvánosságra hozatalt írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, rendszerint legkésőbb a 9. cikkben rögzített eljárás megindítása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy bizonyos tényeket és szempontokat ezen időszak alatt nyilvánosságra hozzon, azokat az ezt követő lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni. Az információ nyilvánosságra hozatala nem sértheti a Bizottság esetleges későbbi határozatát; ha azonban ez a határozat eltérő tényeken és szempontokon alapul, az erről szóló információt a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.”

- b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A végső nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott előterjesztéseket csak akkor lehet figyelembe venni, ha azokat a Bizottság által az adott ügyben meghatározott határidőn belül nyújtják be, amely határidő, az ügy sürgősségének megfelelő figyelembevétele mellett, 10 napnál nem lehet kevesebb. Ennél rövidebb határidő is megállapítható, ha a végleges nyilvánosságra hozatal már megtörtént.”

15. A 21. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) „Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, az átmeneti vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezeket az észrevételeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az ilyen intézkedések hatálybalépésétől számított 15 napon belül megérkeznek. Az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.”;

- b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság megvizsgálja a megfelelő módon benyújtott információt és azt, hogy az milyen mértékben reprezentatív; e vizsgálat eredményeit, valamint a vizsgálat fő pontjairól alkotott véleményét megküldi a bizottságnak.”;

- c) a (6) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az ilyen információt a lehetséges mértékig, a Bizottság későbbi határozatainak sérelme nélkül rendelkezésre kell bocsátani.”

15a. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

Jelentés

(1) A Bizottság – kellő figyelemmel a 19. cikk értelmében vett bizalmas információk védelmére – az Európai Parlamentnek éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza az ideiglenes és végleges intézkedések alkalmazásával, a vizsgálatok intézkedések nélküli lezárásával, az újbóli vizsgálatokkal, a felülvizsgálatokkal és az ellenőrző látogatásokkal, valamint a rendelet végrehajtásának felülvizsgálatáért és a rendeletben foglalt kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

2012. március 14., szerda

(2) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és megmagyarázzon az e rendelet végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

(3) A Bizottság az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül a jelentést a nyilvánosságra hozza.”

[Mód. 318]

A 2010. évi nemzetközi kakaómegállapodás ***

P7_TA(2012)0081

Az Európai Parlament 2012. március 14-i jogalkotási állásfoglalása a kakaóról szóló 2010. évi nemzetközi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (09771/2011 – C7-0206/2011 – 2010/0343(NLE))

(2013/C 251 E/32)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (09771/2011),
 - tekintettel a kakaóról szóló 2010. évi nemzetközi megállapodás tervezetére (08134/2011),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (3) és (4) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0206/2011),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0024/2012),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

Közléményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2013/C 251 E/18	A 6. Vízügyi Világforum Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a Víz Világforumról (Marseille, 2012. március 12–17.) (2012/2552(RSP))	102
2013/C 251 E/19	Emberkereskedelem a Sínai-félszigeten, különösen Solomon W. ügye Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a Sínai-félszigeten folytatott emberkereskedelemtől, különösen Solomon W. esetéről (2012/2569(RSP))	106
2013/C 251 E/20	Palesztina: az izraeli erők rajtaütései palesztin tévéállomásokon Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása Palesztináról: palesztin tévéállomások izraeli erők általi megszállása (2012/2570(RSP))	109
2013/C 251 E/21	Az emberi jogok megsértése Bahreinben Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása az emberi jogok megsértéséről Bahreinben (2012/2571(RSP))	111
2013/C 251 E/22	Az afrikai tudományos kapacitásépítés: európai–afrikai rádiócsillagászati partneri kapcsolatok ösztönzése Az Európai Parlament 2012. március 15-i nyilatkozata az afrikai tudományos kapacitásépítésről: európai–afrikai rádiócsillagászati partneri kapcsolatok ösztönzése	115
2013/C 251 E/23	A vágási célból az Európai Unióban szállított állatok utaztatására vonatkozó nyolcórás határérték meghatározása Az Európai Parlament 2012. március 15-i nyilatkozata a vágási célból az Európai Unióban szállított állatok utaztatására vonatkozó nyolcórás határérték meghatározásáról	116
2013/C 251 E/24	A „Sakk az iskolában” program európai uniós oktatási rendszerekbe való bevezetése Az Európai Parlament 2012. március 15-i nyilatkozata a „Sakk az iskolában” program európai uniós oktatási rendszerekbe való bevezetéséről	116

II Közlémények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2012. március 13., kedd

2013/C 251 E/25	Morvai Krisztina mentelmi jogának felfüggesztése Az Európai Parlament 2012. március 13-i határozata a Morvai Krisztina mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2010/2285(IMM))	118
-----------------	--	-----

2012. március 14., szerda

2013/C 251 E/26

A Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság megbízatása

Az Európai Parlament 2012. március 14-i határozata a Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság felállításáról, hatásköréről, összetételéről és megbízatásának idejéről 120

III Előkészítő jogi aktusok**EURÓPAI PARLAMENT****2012. március 13., kedd**

2013/C 251 E/27

Megállapodás az EU, valamint Izland és Norvégia között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról***

Az Európai Parlament 2012. március 13-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az Európai Unió tagállamai között 2000. május 29-én létrejött kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény és az ahhoz csatolt 2001. évi jegyzőkönyv bizonyos rendelkezéseinek alkalmazásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (05306/2010 – C7-0030/2010 – 2009/0189(NLE)) 122

2013/C 251 E/28

Az öröklési ügyekre irányadó joghatóság, alkalmazandó jog, az öröklési ügyekben hozott határozatok és közokiratok elismerése és végrehajtása, valamint az európai öröklési tanúsítvány bevezetése ***I

Az Európai Parlament 2012. március 13-i jogalkotási állásfoglalása az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési tanúsítvány bevezetéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0154 – C7-0236/2009 – 2009/0157(COD)) 123

P7_TC1-COD(2009)0157

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. március 13-án került elfogadásra az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 123

2012. március 14., szerda

2013/C 251 E/29

Az Európai Halászati Alap ***I

Az Európai Parlament 2012. március 14-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Halászati Alapról szóló 1198/2006/EK tanácsi rendeletnek a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok esetében a pénzügyi irányításra vonatkozó egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0484 – C7-0219/2011 – 2011/0212(COD)) 124

P7_TC1-COD(2011)0212

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. március 14-én került elfogadásra az Európai Halászati Alapról szóló 1198/2006/EK tanácsi rendeletnek a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok esetében a pénzügyi irányításra vonatkozó egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 124

2013/C 251 E/30

A kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó autonóm vámkontingens ***I

Az Európai Parlament 2012. március 14-i jogalkotási állásfoglalása a kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó autonóm vámkontingens megnyitásáról szóló 617/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0384 – C7-0170/2011 – 2011/0169(COD)) 125

P7_TC1-COD(2011)0169

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. március 14-én került elfogadásra a kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó autonóm vámkontingens megnyitásáról szóló 617/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 125

2013/C 251 E/31

A közös kereskedelempolitika ***I

Az Európai Parlament 2012. március 14-i jogalkotási állásfoglalása a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletről (COM(2011)0082 – C7-0069/2011 – 2011/0039(COD)) 126

P7_TC1-COD(2011)0039

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. március 14-én került elfogadásra a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeletek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 126

MELLÉKLET 131

2013/C 251 E/32

A 2010. évi nemzetközi kakaómegállapodás ***

Az Európai Parlament 2012. március 14-i jogalkotási állásfoglalása a kakaóról szóló 2010. évi nemzetközi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (09771/2011 – C7-0206/2011 – 2010/0343(NLE)) 212

Jelmagyarázat

*	Konzultációs eljárás
**I	Együttműködési eljárás: első olvasat
**II	Együttműködési eljárás: második olvasat
***	Hozzájárulási eljárás
***I	Együtt döntési eljárás: első olvasat
***II	Együtt döntési eljárás: második olvasat
***III	Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

Az EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU